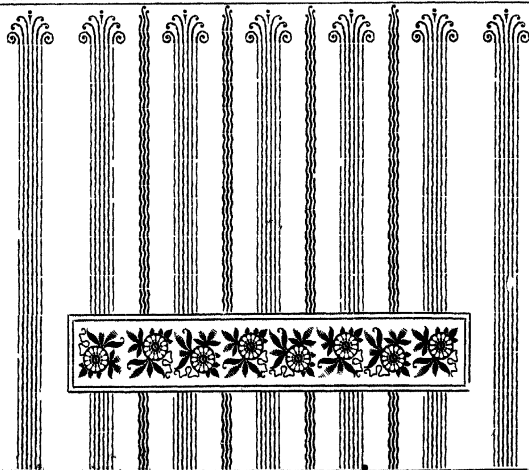

திருவானைக்காப் புராணம்

ஸ்ரீ வாணீ விலாஸ் பிரஸ்
ஸ்ரீரங்கம்

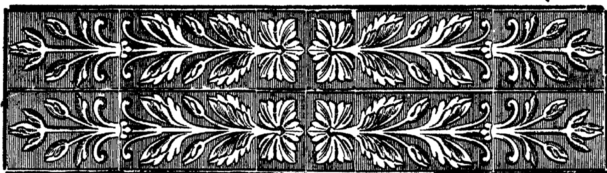
PREFACE.

HIS is a classic Tamil Purana held in great esteem by all Tamil scholars. The author is an eminent scholar who lived in the latter half of the eighteenth century and a perusal of his life-sketch which appears in this volume will show the great esteem in which he was held by his contemporaries. He was a voluminous author and has written several poems, especialy Puranams. This Purana speaks of the greatness of Tiruvanaikoil, otherwise known as Jambukesvaram, one of the greatest of Siva temples in Southern India. The diety in this temple is known as the *Aplinga* or the *linga* of water, on account of the tradition that the goddess there formed the *lingam* out of water. Even now we find water ever surrounding the diety. The origin of the temple, its greatness and its legends are all described in full in this Purana and the prose summary given in the begining would supply a deal of interesting information. This temple was in a much neglected state and Mr. S. R. M. C. T. Ramaswamy Chettiar, a prominent Nattukkottai Chettiar, exerted his best to resuscitate it. The estimated cost of rebuilding the temple was about twenty lakhs of Rupees but Mr. Ramaswamy Chettiar and his father worked hard without in any way being discouraged. The Chetty community responded with their usual generosity in the matter of building temples, but still the brunt of the burden lay on the shoulders of the father and son who nobly and cheerfully undertook it. The old dilapidated buildings were completety demolished and in their place rose a most lovely edifice with sufficient light and air. The dieties were left undisturbed and the

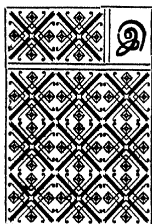
Sanctum Sanctorum was built as of old. The Kumbhabhishekam was celebrated in a very grand style at a cost of over a lakh of Rupees and His Holiness Sri Sankaracharya of Sringeri graced the occasion by his presence. His Holiness Sri Sankaracharya of Kumbakonam also was there. The presence of such holy personages added a halo of sanctity to the occasion. Mr. Ramaswamy Chettiar, as a member of his community built the grand temple; as a very pious person himself invited these holy personages for the Kumbhabhishekam and had it celebrated in the most religious style; and as a lover of literature himself suggested the printing and publication of this Purana. The pictures that appear in this volume were all taken after the Kumbhabhishekam and hence represent the new buildings. In conclusion I am specially indebted to Pandit M. V. Ramanujachariar of Kumbhakonam for his excellent summary of the work in prose given herein.

T. K. Balasubrahmanyam

விஷயஸூசிகை.

கச்சியப்ப முனிவர் சரித்திரம்.

இந்நூலாசிரியர் பெயர் கச்சியப்ப முனிவர். சான்றோருடைத்தாய தொண்டைமண்டலத்திலே சிவபெருமான்றன் மூர்த்தி விசேடத்தால் மேன்மையெய்திய தணிகைத் திருப்பதியிலே காஞ்சிபுரத்துப்பரம்பரைச் சைவவேளாளர் குலத்திலே அபிஷிக்தர்மரபிலே தோன்றி இம்மஹான் நம்தமிழ் மொழிக்குச் சிறப்பினைத் தந்தனர். சிறுவயதிற்றானே கல்வி நலந்தெரிந்து பின்னர் உலக நடவடிக்கையும் இயற்கையந்தேவியின் சீருமுணர்ந்த பின்னரே உண்மையான கல்வியுடையவராவோம் என்ற எண்ணத்தினால் பல ஸ்தலங்களையுங் கண்டு தமிழ்மகள் தங்கி வசிக்கும் ஸ்ரீ கைலாச பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தை யடைந்து அங்கே ஞானபானுவாய்ச் சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்திகளைத் தரிசித்து அவர் தம் அருளைப்படைந்ததனோடும், அப்பொழுது சின்னப்பட்டத்தி லெழுந்தருளியிருந்தபின் வேலப்பதேசிகரை யடுத்தனர் நம் ஆசிரியர். இவரிடத்திற்றானே சைவஸந்யாஸமும் சிவதீக்ஷையும் பெற்றனர்.

தீக்ஷா குரவரின் ஆஞ்ஞையைச் சிரசாவகித்து முக்களாலிங்கர் என்னும் பிள்ளைத்திருநாமம் பெற்றுப்பின்னர்ச் சிவஞானசுவாமிகள் என்ற பெயர்விளக்கங்கொண்ட சித்தாந்தசைவசிவ ஞானபோத திராவிட மஹாபாஷிய கர்த்தராய் எழுந்தருளியிராநின்றவரிடம் தமிழ்க்கலைபயின்ற மஹானுபாவர் இவர். உரையாசிரியருள் தலைநின்ற நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகராதியரோடு ஒருங்கு எண்ணத்தக்க பெருமைவாய்ந்த சிவஞான முனிவரிடம் தமிழ் பயின்றவர் என்றதனானே நம் ஆசிரியரின் கல்வித் திறமையை விளம்புதலும் வேண்டுமோ?

மேலும் இவருடன் கல்வி பயின்ற இலக்கணம் சிதம்பரநாத முனிவர், தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய தேசிகர், இராமநாதபுரம் சோமசுந்தரக்கவிராயர் ஆதியருடைய பெயரைக்கேட்டவுடனே இவரது கல்வியறிவு எத்துணைத்து என்று வியப்புறவேண்டியதே. நம் ஆசிரியா உடன் பயின்ற மாணாக்கருள் மணியென விளங்கினமையினன்றோ ஆராய்ச்சியுணர்வுடைய ஆசிரியர் சிவஞானமுனிவர் தாமியற்றிய காஞ்சிபுராணக் கடவுள் வாழ்த்தினைப் பற்றி நடந்த விவாதத்தையடக்க வாண்டு அனுப்பினர். ஆசிரியரும் தம் சொலவன்மையினானும் புத்திக் கூர்மையினானும் வாழ்த்துப்பாடல்களின் நிலைப்பற்றிச் சித்தாந்தஞ் செய்தருளினர்.

"நா நலமென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யா நலத்துள்ளதூ மன்று" என்றும்

"உய்த்துணர்ந்துஞ்—சொல், வன்மையின்றெனி னென்னுமஃதுடைத்தேற்,பொன்மலர்நாற்றமுடைத்து" என்றுஞ்சிறப்பித்தோதிய பாக்களுக்கு இவர் ஒருமேன்மையான இலக்கியமாகத் திகழ்ந்தனா. இவரது வாக்குவல்லபத்தையும் பிரசங்க சாதுரியத்தையும் புகழாதார் எவருமிலர். இவர் செய்த நூல்களை யாராயுநர் செய்யுளியற்றுவதிற் கைதேர்ந்தவர் என்றும் விரைவிற்பாடுஞ் சக்தியுடையவரென்றுமுணர்வார். காலம் இடங்கட்குத் தக்கபடி நவீனமான யுக்திகள் தாமாகவே இவரது செய்யுள்களிலமைந்து கிடக்கும். இவர் முதற்கணியற்றிய திருவானைக்கா புராணம் தமிழிலக்கியங்களுட்டலை நின்ற சிலவற்றுளொன்றெனற்கு யாம் பின்னிடைய வேண்டியதில்லை.

தற்காலத்திற் றன்னயமே பாராட்டிப் பிறர்க்குச் சிறிதும பயனபடாமலிருக்கும் சிலவித்துவான்களைப்போலாது நம்தமிழ்மொழியை விளக்கஞ்செய்த விசாகப் பெருமாளையர் சரவணப் பெருமாளையர் ஆகிய இருவர்க்கும் பிதாவாகிய கந்தப்பையர்க்கு ஆசிரியராவர் நம முனிவர். சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம் முதலிய புறச்சமயிகளாலியற்றப்பட்ட காவியங்களையே போதிக்கவேண்டிவருகிறதேயென்று வருந்திப் பஞ்சகாவியங்களினைப் போன்ற சிறப்புவாய்ந்த திருத்தணிகைப்புராணத்தைத் தம் மாணாக்கர்வேண்டுகோளிற் கியைந்து இயற்றித் தந்தனர். இத்தணிகைப் புராணம் சிந்தாமணிக்கு ஒத்த பெருமை வாய்த்ததெனப் பின் வரும் பாடலாற்றெளியலாகும்.

"கருவினின் மழவிற் கற்கு காலையிற் பருவ மாறிற்
பெருகிய பொழுதி னேயிற் பிரிவினிற் பகையி னீட்டும்
பொருள் வயின் வேட்ட தெய்தாப் புன்மையின் முதுமைதன்னின
மருவிய திழப்பிற் சாவின் வன்றுயர் மனிதர்க்குண்டோ."

என்றற் றொடக்கதத மூன்று நான்கு பாடல்களில் சிந்தாமணி முத்தியிலம்பகம்,

"பொன்னும வெள்ளியும் புணர்ந்தெனை வயிற்றகம பொருந்தி
மின்னு மொக்குளு மென நளி வீயினும் வீயும
பின்னை வெண்ணெயிற் றிரண்டபின பிழைக்கவும் பெறுமே"

என்றற் றொடக்கத்திய ஏழு பாடல்களின் சாதுரிய மமைந்திருக்கின்றமை வியப்புறததக்கதே. மற்றும் சீவகசிநதாமணியின் சந்தமும் வனப்பும் அமைத்துத் தணிகைப்புராணத்தை யியற்றினர். நம் ஆசிரியர் தன் மாணக்கரிடம் மிகவும் அன்புடையவர் என்பதைத்தெரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் கந்தப்பையர் குன்மநோயிற்றுன்பபட்டபொழுது தணிகையாற்றுப் படையைப்பாடி அவர்நோயை நீக்கினர். பாடலினல் நோயொழிதல் என்பது சிறந்த மேலையோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய தென்பதை ஆய்ந்துணர்ந்து அறியலாம்

நம் ஆசிரியர் சென்னையைச் சார்ந்தபொழுது விநாயகபுராணம் பாடினர். அதனையரங்கேற்றுகையில் ஐயாப்பிள்ளை என்ற ஒரு மஹான் தாம் பாடிய புராணத்தை இதென்ன இராமாயணமாவென்றிகழ்ந்து பேசியதற்காகக் கம்பராமாயணத்தின் முதலாறு செய்யுளில் நூறு குற்றம் ஏற்றினர். இதைக் கண்ட பிரபுவுந் தலைகுனிநது நம புலவர் பெருமானுக்கு பரிசிலுமளித்துச் சென்றனர். இவர் தம் கல்வியாற்றலே யாற்றல்.

நம் புலவரது காலம், இவர் ஆசிரியர் சிவஞானசுவாமிகள்காலம் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. சிவஞான சுவாமிகள் கி பி. 1783-ஆம ஆண்டு விசுவாவசு வருடத்தில் தேகவியோகமாயினர். ஆகவே நம் ஆசிரியர் இருந்தகாலம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி என்பதிலோர் ஐயப்பாடுமில்லை. சாலிவாகன சகாப்தம் 1712க்குச் சரியான சாதாரண வருஷம் சித்திரைமாசத்தில் கச்சியப்பமுனிவர் பரிபூரணதசையை யடைந்ததாகவுந் தெரியவருகிறது.

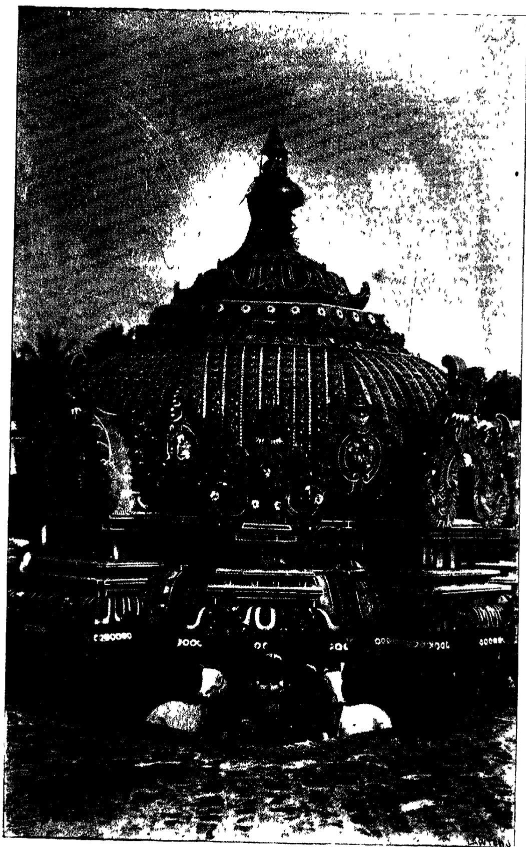
நம்புலவர்பெருமான் இயற்றிய நூல்களாவன:—

1. திருவானைக்காப்புராணம்
2. பூவாளூர்ப்புராணம்.
3. பேரூர்ப்புராணம்.
4. திருத்தணிகைப்புராணம்.
5. தணிகையாற்றுப்படை.
6. திருத்தணிகைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
7. விநாயகபுராணம்.
8. காஞ்சிபுராணம் (இரண்டாங்காண்டம்).
9. கச்சி யானந்தருத்திரேசர் வண்டுவிடு தூது.
10. கச்சி யானந்தருத்திரேசர் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.
11. பஞ்சாக்கரவந்தாதி.
12. சென்னைவிநாயகர்பிள்ளைத் தமிழ்.

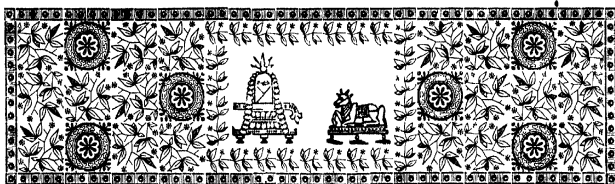
இவர் செய்த பாடல்களின் நாமங்கள் பின்வரும பாட்டானும் விளங்கும்.

"வேற்கரச செவ்வேண் மருவுந்தணிகை மான்மியந் தமிழில் விளங்கசெய்தான்
பாற்கவ புராண மெழிற் றிருவானைக்கா வேறு ஞ் சீர்பதிப் புராணம்
நாற்கயிலை சூழ் பேரூர்ப் புராணமொடு திருக்காஞ்சி நகர்ப்புராணம்
ஏற்க வடமொழி பெயர்த்த கச்சியப்ப முனிவனிருங்கவிஞரேறே."

ஸ்ரீ அகிலாண்டேச்வரிகோவில் விமானம்.

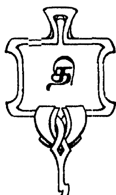

உ

பரமபதிதுணை.

திருவானைக்கா மான்மியம்.

திருவிளங்கிய உலகத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம் இன்றியமையாத மேகங்களைத் தருதற்குக் காரணமாகிய யாகமே வடிவமாக விளங்குவது நைமிசாரணியமென்னும் புண்ணிய க்ஷேத்திரம். அங்கேயுள்ள மகரிஷிகள் சரீரமுழுதும் வெண்மையான விபூதியணிந்து விளங்குகின்ற தோற்றமானது, அவர்கள் வேள்வியின்கண் தேவர்களுக்கு அவிர்ப்பாகத்தைக் கொடுத்தலாலுண்டாகிற பெரும்புகழானது தம்மையும் சூழ்ந்துகொண்டு பிரகாசிக்கிற அழகை விளக்குகின்றது. அவர்கள், ஆகதிமாலையணிந்த பரசிவனுடைய கண்மணியையே அணியாகத் தரித்துக்கொண்டிருந்ததானது, அவர்களுக்கு உலகத்தில் வேறு பற்றில்லாதிருந்ததை விளக்கியது. அவ்விடத்தில் சிங்கம், யானை, மான், புலி முதலிய விலங்கினங்கள் தம் பகை நீங்கி இடங்கடோறும் தங்கியிருப்பது, எம்பிரானுடைய திருவடி நீழலைத் தாங்களும் அடையவேண்டி ஐம்பொறிகளையடக்கித் தவஞ்செய்வனபோல் விளங்கியது. பரமசிவனுக்கு அர்ச்சனை செய்து நீக்கப்பட்ட நிர்மாலியங்கள் வெயிலினகண் வாடிக்கிடந்ததானது, மன்மதனால் விடுக்கப்பெற்ற ஐங்கணைகள் அவ்விடத்து வசிக்கும் மாதவரிடத்தில் அணுகுதற்கஞ்சித் தன்பதமோடு வருந்துதலைச் செயலை ஒத்தது. சில தவசிகள் மான்குட்டிகளைத் தம் கையினால்

நைமிசப்படலம்.

தடவிப் பசும்புல்கொடுத்து ஆதரிக்கும் தன்மையானது, மானேந்திய பரமசிவனுடைய சாரூப்பியத்தைத் தாங்களடையும்போது, தம் கையிலே ஏந்தப்படுமென்று எண்ணி அன்புபாராட்டி வளர்த்ததை ஒத்தது. சொல்லியதைச் சொல்லியபடியே சொல்லும் கிளிப் பிள்ளைகள்போலப் பிராமணச்சிறுவர் ஆசிரியர் சொல்லியதைச் சொல்லியபடியே வேதாத்தியயனம் செய்கின்ற சப்தமானது ஒரு பக்கம் நிரம்பியிருந்தது. அந்தணர்கள் வேத மந்திரங்களைச் சொல்லிச் சிறந்த வேள்விகளை வளர்த்தல் ஓர் சார் நிகழும். சிவபூசையை விதிப்படியாற்றி, அக்கினிகாரியங்களைச் செய்து, மிக்க அன்போடு செய்யப்படும் அதிதிபூசை மற்றோர்பால் நிகழும். இன்னதன்மையை யுடையதான நைமிசாரணியத்தின்கண் பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத்தொழும் அன்புடையவரும் பதினெண்புராணங்களையும் ஐயந்திரிபில்லாமல் உணர்ந்தவருமான சூதமாமுனிவர் எழுந்தருளினார். அவர் அவ்வனத்தின் வனப்பைக்கண்டு மனத்தின்கண் வியப்படைந்தனர். அங்கு வசித்த தபோதனரெல்லாம் அவர் வருகையையறிந்து எதிர்சென்று, "தேவரீர் இங்கு எழுந்தருளப்பெற்றமையால் நாங்கள் உய்ந்தோம், உய்ந்தோம்," என்று கூறி, மிக்க செல்வத்தைக்கண்ட தரித்திரரைப்போல ஆவலோடு செய்யவேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்து, ஆசனம் அளித்து அதன்கண் இருக்கச்செய்து, குற்றமில்லாத நட்போடு பொருந்திய சில வார்த்தைகள் சொல்வாராயினர். "முனிசிரேஷ்டரே! கற்பகவிருக்ஷமும், காமதேனுவும், சிந்தாமணியும், சங்கநிதி, பதுமநிதிகளுமாகிய ஐந்தும் வறியவரிடத்தில் தாமே எளிதில் வந்தாற்போலத் தேவரீர் அன்போடு இங்கு எழுந்தருளினமையின் கடவுளது அருளானது அடியேங்களிடத்திற் சார்வதற்குச் சந்தேகமில்லை. பாவங்களையெல்லாம் போக்கும் பதினெண்புராணங்களையும் குற்றமறத் தெளிந்த தேவரீருக்கு அடைவதற்கு அருமையானது யாது? தேவரீரிடத்து ஒன்று கேட்கவேண்டுமென்ற ஆசையையுடையோம். எங்களுடைய வாஞ்சை முற்றும்படி தேவரீர் அருளோடு விடையளித்தலவேண்டும். எங்களுடைய விருப்பத்தைச் சொல்லுகின்றோம், கேட்டருள்வீராக. இப்பூலோகத்தில் தீர்த்தங்களுள் புண்ணியமான தீர்த்தமும், மூர்த்திகளுள் உத்தமமாகியமூர்த்தியும், க்ஷேத்திரங்களுள் சிறந்ததாகிய க்ஷேத்திரமும், எவ்விடத்திலேனும் ஒருங்கு சேர்ந்திருக்குமாயின் அதை உரைத்தருளவேண்டும்," என்று சொல்லி வணங்கினர். தவவலிமை மிக்க சௌனகாதி முனிவர்கள், இங்ஙனம் கேட்டலும், சூதமாமுனிவர், சிவபெருமா

னுடைய திருவடிகளைத் தியானித்துச் சித்தசுத்தி யடைந்து உலகு முய்யும்படி சொல்லத்தொடங்கினார் "தேவர்களும்விரும்பும்படியான தவத்திற்சிறந்த முனிசிரேஷ்டர்களே! நீங்கள் என்னை வினவியதாகிய தலம் தீர்த்தம், மூர்த்தி மூன்றிலும் சிறந்ததாகிய திவ்யக்ஷேத்திரம, திருவானைக்காவென்று சொல்லப்படுவது. பூலோகத்தில் அதினினும சிறந்த தலம வேறொன்றில்லை. இதனை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலச் சந்தேகமில்லாமல நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். நீங்கள் அருந்தவப்பேறு வாய்ந்த அந்தணர்களாகையாலே, திருவானைக் காவினது மேன்மையை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். இது பரம சிவன் உமாதேவியாருக்கும நந்தியெம்பெருமானுக்கும் திருவாய் மலர்ந்தருளியதாகும்" என்று கூற, அதைக்கேட்ட அறிவிற்சிறந்த முனிவர்கள், அச்சூதமாமுனிவருடைய திருவடிகளில்மீட்டும நமஸ்கரித்து, "பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்கும் திருநந்திதேவருக்கும திருவாய்மலர்ந்தருளியபடி, தேவரீர் அடியேங்களுக்கு அருளிச செய்யவேண்டு"மென்று பிரார்த்திததார்கள். சூதமாமுனிவர் இத தன்மையையுடையதான புண்ணிய தலத்தின் மான்மியத்தைச் சொல்லததொடங்கினார்.

"அஞ்ஞானத்தைப்போக்கும் இவ்விஷயமானது, பாத்மபுராணத்தின் மத்தியிற் சொல்லபபட்டிருக்கிறது. நான் இதனை வரன் முறையாக உமக்குச் சொல்வேன் நீங்கள் மனம்பொருந்திக் கேட்பீராக" வென்று சூதபுராணிகர் பக்தியோடு தமது குருவினுடைய திருவடிகளைத் தியானிததுச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

புராணவரலாறு.

உலகம் யாவையும் ஒடுங்கும அவ்வூழிக்காலத்தும தனக்கோரழிவின்றி நிலைபெற்று விளங்குவதான கைலயங்கிரியானது, தன்னை வணங்கினவர்களுக்கு இந்திரன் முதலிய தேவர்கள பதங்களையும் திருமால் பிரமனாதியோர் பதங்களையும, மற்றை யெல்லா வளங்களையும் அளிப்பது. அந்த வெள்ளியங்கிரியினது மகிமையைச சொல்லுவது எளிதன்று. இப்படிப்பட்டதான கைலாசகிரியின்கண் இரத்தின மயமான ஆயிரம் கால்களையுடைய அழகிய மண்டபம் ஒன்றுண்டு. அதன்முன் சூரியன், தன்முன் மின்மினியை ஒப்பான். அம்மண்டபத்தின்கண் பைம்பொன்மாலரியணையொன்று விளங்கியது. அதன்மீது கண்ணுதற்பெருமான் உமாதேவியாரோடு திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்தனர். இருமருங்கிலும வெண்சாமரங்கள் சுழற்றபபட்டன. சாந்தாற்றிகள்

குளிர்மென்காற்றை எழுப்பின. வெண்சங்கங்கள் முழங்கின. முழு மதிபோன்ற வெண்கொற்றக்குடைகள உயர்த்தப்பெற்றன. பண்ணிசைப்போர் பல இனிய கீதங்களைப்பாடினர். கின்னரர்களும் நாரதாதியரும் வீணையிற பண்களை வாசித்தனர். மெல்லிய இடையினையுடைய பெண்கள சதிமுறை பிறழாது நடித்தனர். வானவா பூமழை பெய்தனர். அடியவர் மொழிந்த தோத்திரங்கள முழங்கின. திருமால், பிரமன், இந்திரன், விண்ணோர் முனிவராகிய யாவரும் தோத்திரங்களைச் செய்து, தாங்கள் வேண்டியவரங்களை வேண்டியபடியே பெற்று மீண்டனர். இப்படி யாவருக்கும் அனுக்கிரகித்து எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்து, ஒரு நாள், சிவபெருமான் விநாயகமூர்த்தியோடும குமாரக்கடவுளோடும விளையாடிக்கொண்டு சந்தோஷமாக எழுந்தருளியிருந்தனர். அப்பொழுது நந்தியெம்பெருமான் இறைவனது சரணகமலங்களில பணிந்தெழுந்து கை குவித்து நின்று,

"பண்ணவாக கரியாய் போற்றி பக்தருக கெளியாய் போற்றி
தண்ணிய மதியும் பாம்புந் தரித்தரு டலைவா போற்றி
கண்ணிய வடியா ருள்ளக் கருத்தினை முடிப்பாய போற்றி
புண்ணிய முதலே போற்றி பூரணப் பொருளே போற்றி."

என்று நாவாரத் துதித்து, "வேண்டியவர் வேண்டியபடியே யாவையும் அடையுமபடி அருள் சுரந்தளிக்கும் முக்கட்பெருமானே? எனைக் குழந்தையைப்போலக் காத்தருளும புண்ணிய மூர்த்தி? தேவரீரிடத்து ஒன்றுகேட்க விரும்பினேன். அது யாதெனில், தேவரீர் உமாதேவியாரோடு மிக மகிழ்ந்து உறையுந்தலங்களுள் மேலான தலமும், மேம்பட்டு விளங்கும தீர்த்தமும், மேலான மூர்த்தியும் ஒருங்குவாய்ந்த சிறந்த தலம பூவுலகின்கண் எங்கேயுள்ளது; அதைக் கேட்க விரும்பினேன; திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டும்; இறைவனே! அதுவும, இன்றுகாறும ஒருவருக்கும் சொல்லப்படாததாகிய பரம இரகசியமுள்ளதாகவும் இருத்தல்வேண்டும்" என்று இரந்து பல நயமொழிகள் கூறி மீட்டு மலரடியில வணங்கினார். இங்ஙனம் நிகழுங்காலத்தில் அகில லோகங்களையும் ஈன்றளித்த தாயாகிய பார்வதி தேவியும், மேகலாபரணங்கள் சத்திக்கவும, பாதங்களில் அணிந்த சிலம்புகள் ஒலிக்கவும், மென்மலர்ப பூமாலைகளையணிந்த கூந்தலிலுள்ள சுரும்புகள் ஆரவாரிக்கவும, விரைவிலெழுந்து, நாயகர் அடியிற்றாழ்ந்து, புன்முறுவலோடு இனிமையாகச் சில வசனங்களைக் கூறுவாளாயினள். "உலகிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் தன் வயப்

படுதலனறிததான் ஒரு பொருளிலும வயபபடுதலிலலையென்பதை யாவரும் தெளியும்படி அழலகின்ற விடததைக கையிலேநதி யுண்டு கறைக்கண்டனான பரமனே! பூரணனே! புராண' போற்றி, போற்றி; எம்பெருமானே! உலகமுய்யும்படி நந்தீசர் வினவிய பொருளை அடியேனும் அறிநதுகொள்ள மிக விருமபினேன்; இதுவுமன்றி, அடியேனுள்ளத்தில் ஓர் ஐயம நிகழ்கின்றது. அதைக்கேட்டருளும்; பரந்த உலகங்களையெல்லாம படைததளிதது அழிபபவரும தேவரீரே; தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலிய யாவரும யாகாதிகளைச செய்து வழிபட்டு வரஙகளைத தநதருளவேணடுமென று யாசிககும் பெருமையுடையீரும் தேவரீரே; பஞசபூதஙகளும அவற்றின குணஙகளுமாகியும், விரும்பினோ விருமபிய பலனாகியும, ஆருயிராகியும, உயிர்க்குயிராகியும் விளஙகும இறைவனும தேவரீரே" யென்று பலமுறைகளும முறையிட்டுப புகழும விமலனே' உமககு வேறு தலைவனுமில்லை; நீர் விருமபி யடையும் பயனுமிலலை; இங்ஙனமாக, தேவரீர் யோகத்தைச்செய்யுமிஃது என்ன வியபபு; இநத இரண்டு விஷயங்களையும தேவரீா எங்களுககு நிச்சயமாகத திருவாய் மலர்நதருளல்வேண்டு" மென்று பிரார்ததிததாள். இங்ஙனம யாசிதத உமாதேவியாரையும திருநந்தி தேவரையும் நோக்கிப் பெருஙகருணைத திறத்தினால் புனனகைசெய்து, நீங்கள் விருமபிககேட்ட குறறமற்ற விஷயஙகளைச் சொலலுவோம; நீங்கள சாவதானத்துடன் கேளுங்கள" என்று சொல்லத தொடங்கினார்.

"பரம இரகசியமான தலமும் தீர்ததமும் இம்மை மறுமை வீடுகளைததநதருளும மூாததியுமாகிய மூன்றும சிறந்ததான ஒரு க்ஷேத்திரம் அளவிடக்கூடாத வளஙகளையுடைய சோழநாட்டில காவிரியின கரையிலுளளது. அததலம், அழகாகவும் மிகமேலானதாகவும் விளங்கும். அத்தலததிறகு ஞான க்ஷேததிரமென்று ஒரு பெயருண்டு. இதனை நீஙகள் தெரிநதுகொள்ளுங்கள. மெல்லிய இடையினையுடையவளே! நீ அத்தலததை யடைந்து அருநதவததைச் செய்வாய். யாம் அவ்விடதது வநது பல அரிய விஷயங்களைச் சொல்லுவோம்" என்றனர். பரமசிவன் இங்ஙனங்கூற, அதைக்கேட்ட அவவிருவர்களும, எமபெருமானே! யாங்கள எளிதினுய்நதோம்; இனி அவற்றின பெருமைகளையும் அடியேஙகட்கு அருள் செய்யவேண்டு" மென்று நயந்து பிரார்ததிக்க, தேவர்களுக்குமரிய சிவபெருமான் சநதோஷத்துடன் உரைக்கத தொடங்கினர்.

தேவ தேவனாகிய சிவபிரான, உமாதேவியாரும் திருநந்தி தேவரும் கேட்குமபடி தலவிசேஷததை அமுத தாரைபோல அருளசெய வாராயினர். "பரிமளங்கமழுங் கூநதலினையுடைய மடநதையே! ஓ! நநதி! சொலலுவோம, கேளும; எக்காலததும எவரும் பணியும் படி நாம இனிது எழுந்தருளியிருநது சிவஞானததைப பிரகாசிப்பித் தலால ஞானதலம எனப்படும ஓர் தலம் பூலோகததின்கண் உள்ளது; கிணி கிணி சதடிக்கும் பாதத்தையுடைய பெண்ணே, திருமாலும், நான்முகனும, திக்குபபாலகர்களும், நவக்கிரஹஙகளும, நக்ஷததிரஙகளும், ஸபதமருததுககளும், அஷ்டவசுககளும், ஏகாதசருததிரரும, துவாதசாதித்தியரும், தபோதனர்களும், ஏனையோரும ஐமபொறியடக்கி, மனததை ஒருவழிப்படுத்தி, அங்கே வசிததனா. யாம, அருள்கூர்ந்து அவர்களுக்குப் பிரசனனமாகி நலல பதவிகளையும, திரிகாலஞானததையும், சிவஞானத்தையும் அளிததனம. அவர்கள அவற்றைப்பெற்று, அங்கே இக்காலத்தும் வசிககின்றனர். அவாகள் இருநது அருநதவம புரிந்து பேறுபெற்ற பலதீர்த்தஙகள் அங்கே உள்ளன. அவற்றில் விதிபபடி ஸ்நாநம் செய்பவர்கள், இங்கே சொலலிய பலன்களையெல்லாம அடையககடவரென்று வரங்களும அளிததனம. கஙகையானவள் அநத க்ஷேததிரததில தவமசெய்து திங்களும, கொன்றைமாலையும், அரவுநதரிதத நமது சடாமகுடததில தங்கப்பெற்றனள். மாதவர்கள் வணஙகும அநத க்ஷேததிரததில காவிரியானவள் கடுந்தவஞ்செய்து கஙகையினும மிக்க புண்ணியத்தைதத தருமபேற்றையடைந்தனள். மலர்மாலை யணிநத பெண்ணே! இனனும கேட்பாயாக; மேருமலையின்கண்ணுள்ள மானஸமடுவானது புகழ்மிக்க ஞானதலததிலிருநது தவமாற்றி அன்னப்பறவைகளும் பொன்மயமான தாமரைமலர்களும் தன்னிடததுத தங்கும் பேற்றை அடைந்தது. அதன் நீர்பபெருக்கே சரயுமாநதியாகப் பெருகி ஓடுகின்றது. அது சார்ந்தோர்க்கு வறுமைப்பிணியைப் போக்கி நற்கதியைக்கொடுக்கும. அகஸ்தியமுனிவர் வசிக்கின்ற பொதியமலையினின்றும் பெருகி அளவுபடாத வரஙகளை எவர்க்கும் அளிக்கும தாமிரபரணியானது இநத க்ஷேத்திரததில் தவஞ்செய்தே தன்னிடதது முததுக்குவியலகளுண்டாகுமபடி வரம் எய்தியது. கோமுக மலையினின்றும் வரும் கோமதிநதியும், கோதாவரிநதியும், சந்திரபாகைநதியும், நருமதை நதியும, பூமி அந்தரிக்ஷம சுவர்க்கம் என்று சொல்லப்பட்ட மூவுலகங்களினுமுள்ள ஏனைததீர்த்தங்களும், இந்த க்ஷேத்திரததில் தவஞசெய்தே

தலவிசேஷம.

தம்மிடத்து ஸ்நாநம் செய்பவர்களுடைய பாவங்களும் தம்முடைய பாவங்களும் பறந்தோடும்படியான பலவரங்களைப்பெற்று அங்கங்கே விளங்குவனவாயின. இரத்தினங்கள் நிரம்பிய ஸப்தஸாகரங்களும் அந்தப்புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தின்கண் தடாகவடிவமாய அங்கங்கே மேன்மையுற்று விளங்குகின்றன. அங்குள்ள பலதீர்த்தங்களுள்ளும் சந்திரன் முதலியோர் பெயரால் வழங்கும் சிலதீர்த்தங்கள் விசேஷமுடையனவாம். அஃது அப்புக்ஷேத்திரமாதலின் (அப்பு=ஜலம்) அப்புவின் மயமான எப்படிப்பட்ட தீர்த்தங்களும் அந்த க்ஷேத்திரத்தில் இனிது தங்கும். வாள்போலும் கண்ணையுடைய பெண்ணே, சிறந்த தலத்தின் மகிமையை இன்னும் சொல்லுவேன், கேள். முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணிய விசேஷத்தால் அங்கே பிறந்தவர்க்கும் வசித்தவர்க்கும் இறந்தவர்க்கும் எல்லா நோய்களும் நீங்கிவிடும். அவர்களுக்கு மறுபிறவி உண்டாவதில்லை இது சத்தியம். பாவங்களும், அவற்றைச் செய்பவர்களும், ஆசைமிகுதியுடைய வீணரும் அத்தலத்தைச் சாரார். அந்த க்ஷேத்திரமானது, விதிப்படி தவஞ்செய்யும் முனிவர்க்கும், யோகியர்க்கும் வசிக்குமிடமாக விளங்குகின்றது. மெய்ம்முழுதும் வெண்ணீறு அணிந்து பரிசுத்தமான ருத்திராக்ஷமாலை தரித்து, பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்துப் பூசை செய்பவர்க்கு அவ்வளம்பதியானது சிறந்த தானமாகும். மணங்கமழும் மாலையணிந்த நங்காய்! உயர்ந்த மேருமலையும், கைலயங்கிரியும், மந்தரமலையும், ஸ்ரீ காசியும், கேதார க்ஷேத்திரமும், எல்லாப்பயன்களையும் அளிக்கவல்ல ஞானக்ஷேத்திரத்திலும் சிறந்தனவென்று சொல்லப்படா. அத்தலத்திற்பேசப்படும் வார்த்தைகளெல்லாம் வேத மந்திரங்களேயாம்; எண்ணும் எண்ணங்கள் யாவும் சிறந்த நிஷ்டையேயாம்; அவ்விடத்து நிற்றல், நடத்தல் முதலிய யாவும் யோகத்தின் அங்கங்களேயாம்; அத்தலத்தின்கண் உண்ணலும் உண்பித்தலும் விரும்பிக்கொடுத்தலும் விரைந்தேற்றலும் ஆகிய எல்லாத்தொழில்களும் சிவதருமங்களேயாம். ஞானதலத்திற் பிறந்து புல்லரிசிக்கூழை உண்பவன், வேறு தலங்களில் அறுசுவையினையுமுடைய நால்வகையாய உணவுகளைப் பெரியோர்களுக்கு உண்பித்தலால் உண்டாகும் பயனிலும் எண்மடங்கு அதிகமான பயனைப்பெறுவனென்றால், அத்தலத்துப் பிறருக்கு உணவளித்தலால் உண்டாகும் பெரும்பயன் சொல்லும்பான்மையதோ? இந்திரனாகவும், குபேரனாகவும், உலகமெல்லாம் புரக்கும் அரசனாகவும் சிறப்புற்றிருப்பதிலும், ஞானதலத்து வசித்து யோகிகளுடைய மனைகளில் பிச்சை புகுந்து உயிர்வாழ்தல் மேலானதாகும்.

கற்பகநாட்டின்கண் அமுதத்தையுண்டு அரம்பையருடைய இன்ப நுகர்ந்து சுகித்திருத்தலினும், வேறு தலங்களில் பலவகைப் போகங்களும் பொருந்த இன்புற்று வாழ்தலினும், ஞானதலத்தின் கண் ஒருதினம் பட்டினியிருந்து வசிப்பதனால் பெறும் சுகம் மேலானதாகும். மகா பாதகங்களைத் தினந்தோறும் புரிந்து வழுவினோர்களும், முற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினைப்பயனால ஞானதலத்திற் சென்று வசிக்கப்பெறுவரேல், மலம், மாயை, கன்மமென்னு மூன்றும் வேரோடும் நசிக்க வீடு சேருவார்கள். வஸ்திரங்களையும், எண்ணெயையும், கன்னியர்களையும், விக்கிரயஞ்செய்தேனும், இன்னும் எத்தகைய இழிதொழில்களைப் புரிந்தேனும், ஞானதலத்தில் வசிப்பரேல், அன்னோர் அறம்பொருள் இன்பம் வீடு என்னும நாற்பெரும் பயன்களையும பெறுவரென்றால், ஏனையவர்பெறும சிறப்பைச் சொல்ல முடியுமோ. திருமாலின் சகோதரியே! பன்றி, வலம்புரி, மயில, நாய், கழுதை, காக்கை முதலியவற்றைக்கொன்று தசைகளைத் தின்று உழலும் புலையரானாலும், ஞானதலத்தில் வசிப்பரேல் தேவர்களுக்குள் சிறப்புற்று வாழ்வார்கள். இளமையும, செல்வமும, யாக்கையும் நிலையாவென்றறிந்த விவேகிகள் இளமையாதிகள் உள்ளபோதே ஞானதலத்தில் வசித்து அகமகிழ்ந்து அறமாதி நான்கையும் சம்பாதித்துக்கொள்வரேயன்றி, வேறு தலத்திற்குச் செல்ல ஒருநாளும் நினையார்கள். கணிகையரானாலும, பக்தியினாலேனும, பொருளீட்டுங்காரணத்தாலேனும், விநோதத்தாலேனும, ஞானதலத்தில் வசிப்பரேல், தவந்தான முதலான நல்வினை செய்தலாலுண்டாகும் பயனையடைவார்கள். வழிநடையிற் செல்வோர் அவ்விடத்து ஓரிரவு தங்குவரானால, அவர்கள சொர்க்கத்தில் நிலைபெற்று வாழ்வார்கள். ஞானக்ஷேத்திரத்தை எதிர்நோக்கி வணங்கினோரையும், கைதொழுதோரையும, அவர்கள் செய்த தீவினைகள் எதிர்நோக்கி யடிவணங்கி யகலும் வாசனைமிகுந்த பொழில்கள் சூழ்ந்த ஞானதலத்தின் எல்லையினைக்கடவாதவர்கள், எந்தவிழிகுலத்திற் பிறந்தவராயினும், அவர்கள் வசிக்குமிடங்களில் இலட்சுமியானவள் நீங்காமல் நிலைபெற்று வாழ்வள். அறிவுடையோர், தவநதானம விரதம் வேள்வி ஆச்சிரம ஒழுக்கம் முதலிய தருமங்களையெல்லாம் ஞானதலத்திலிருந்தே செய்யவிரும்புவர். வேறுதலத்திற் செய்வோமென்று மறந்துமெண்ணார்கள். இந்த ஞானதலமானது தவநதானங்களைச் செய்வோர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பிய நாற்பெரும்பயனையும் விரைந்தளிக்கும்; அஷ்டமகா சித்திகளையும் விரைவிற் கொடுக்கும்; சொர்க்காதி

போகங்களையும் எளிதிலடைவிக்கும்; வீட்டையுமுதவும். இத தன்மையதான தலம பூவுலகில் எங்குமில்லை. மூர்க்கனுயப்பிறர்க்குத துன்பமே செய்துகொண்டு திரியும மூடனுனுலும், மேலான ஞான தலத்தில் என்றும் வசிக்கும் பண்புடையனுனுல் எமக்கு இனியனுவன். அஃதெவ்வாறெனில், கடலவிடமும் அம்புலியுமே தக்க சாட்சியாகும்; இந்த உண்மையை நீ அறிநதுகொள்வாய். ஞானதலததில வசிக்கமுடியாமல் அயல தேசத்தில் வசிபபோர்கள், சிறநத குலத்திற் பிறந்த பிராமணரையும் பெரியோர்களையும அத்தலத்தில வசிக்கும்படி செய்வார்களானுல், தாமே வசிததததினுல அடையும பயனையடைவாாகள். அநத ஞானக்ஷேததிரத்தை, ஜம்புகேசுவரமென்றும, கஜாரணியக்ஷேததிரமெனறும சொலலுவர். இப்பெயர்கள் மூன்றுமே, மலம இரண்டையும நீக்கித் தவசிகளுச்சரிக்கும் மூன்றக்ஷரங்களின் மேன்மையையுடையனவாகி, ஜபிப்போர்க்கு எல்லாப் பயனையும் தருவனவாம. மலபரிபாகம பிறநது, சததிநிபாதம பதிந்து, இருவினையொபபு வாய்ந்த பக்குவிகளுக்கல்லாமல், சுதத பஞ்சாக்ஷரத்தைப பெரியோர் சொல்லார். மைக்கருங்கண் உமைமாதே! மேற்கூறிய மூன்றுபெயர்களும யாவருக்கும் சொலலப்படுமாகையால், தக்க சிவஞானத்தை யளித்து வீட்டினையுமடைவிக்கும் அம்மூன்று திருப்பெயாகளையும் பக்தியோடு ஒருமுறை சொன்னுலும் இடர், பாவம், பொய், நோய் முதலானவெல்லாம் விடைபெற்று நீங்கும். எத்தகைய போகங்களும் எதிரே நிற்குமென்றுல், அநத உததமங்களாகிய பெயர்களை யெவர்தாம உரையார். எல்லாவுலகங்களையும் பெற்றெடுத்த பெண்ணணங்கே! பெருமபயனடைய விருமபுவோர், ஞானதலத்தின் கண்ணே வசிக்கக்கடவர்; அது பொருந்தாதாயின், அத்தலப்பெயரை ஓதக்கடவர்; அதுவும கூடாதாயின், அப்பெயர்களைப்பிறா சொலலவாயினும் கேட்கக்கடவர். பக்தியோடு கேட்டவர்களும் மூவகைப்பாதகங்களினீங்கி மேலான ஞானத்தையடைந்து எமதடியிற் புகுநதிருப்பா இஃதுண்மை; அடைந்தோர்க்கெல்லாம் அஞ்ஞானமாகியவிருள் நீங்கும்படி மெய்ஞ்ஞான சூரியன் உதித்து நெஞ்சாகிய மலர்க்கமலம விரியச்செய்யும் அத்தலத்தின் பெருமைகளையெல்லாம் எடுததுச்சொல்லப்புகுநதால் காலம்போதாது. ஆகையால், தீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சொல்லுவோம். ஸாவதானத்துடன் கேட்பாயாக.

முல்லையரும்பையொத்த முறுவலினையுடைய பெண்ணணங்கே! ஞானக்ஷேத்திரததின்கணுள்ள தீர்த்தங்களின் மகிமையைச் சொல்

னுவோம், கேட்பாயாக. ஞானதலத்தெல்லையெல்லாம் அலங்கரித்தாற் போலக் கல்லெனவொலிக்கும் அலைகளையுடைய பல தீர்த்தங்கள் விளங்காநிற்கும்; அவை, நாற்புறத்தும் செழுமணிகளாலாய படிகளையுடையன. திங்களைப்போலக் குளிர்ந்து, அடியார்களுடைய சிந்தைபோலத் தெளிர்ந்து, எல்லாப் பற்றுக்களும் அற்றுப் பிக்ஷையெடுத்துண்ணும் முற்றதுறந்த பெரியோர்களுடைய உள்ளம்போல மேன்மையுற்று, கருமபினிரசம்போல மிக்க சுவையினையுடையனவாய், மூன்றுலோகங்களுக்கும் எல்லா மங்களங்களையும் தருவனவாக அத்தீர்த்தங்கள் விளங்கின. பல துன்பங்களால் அலைப்புண்டும் சிற்றின்ப வாஞ்சையினுல் இல்லறத்தினின்றும் நீங்காதாரைப்போல, அன்னப்பறவைகளும், கம்புளும், சக்கரவாகங்களும், அலைகளாலலைப்புண்டும் கயல்மீன் விருப்பினுலே, அத்தீர்த்தங்களில் நீங்காதனவாய் வசிக்கும. புனல் நிறைந்த தீர்த்தங்களின் கரைகளிலெல்லாம் பல மலர்களையுடைய நந்தனவனங்கள் உள்ளன. அவ்விடங்களில் தவங்களைச் செய்பவரும், பரயோகம் பயிற்றுவோரும், அவர்க்கு வேண்டும் பணிகள் செய்பவரும், பலருள்ளனர். இப்படிப்பட்ட தீர்த்தங்களுள் யாதானும் ஒரு தீர்த்தத்தில் மூழ்கினோர், முற்பிறப்பிற்செய்த பெரும்பாவங்களும், இப்பிறப்பிற்செய்த பாவங்களும் நீங்கித்தம் இனத்தாரோடும் வேண்டும் வரங்களையெல்லாம் பெறுவர். அவைகளுள் ஒரு தீர்த்தமே பிசாசு, பிரமஹத்தி, பிரமராக்ஷசு, அச்சத்தை விளைக்கும் பெரும்பூதம், துஷ்டதெய்வம் ஆகிய இவையெல்லாம தன்னிடத்தில் ஸ்நாநம் செய்தோர்க்குப் போக்குமென்பது நிச்சயம். தீர்த்தம் ஒவ்வொன்றே குட்டநோய், தொழுநோய், முயலகநோய், குன்மம், சூலை, வாதநோய், காசம், நேத்திரநோய், தலைநோய் முதலான நோய்களைத்தீர்க்கும். பிறைபோன்ற நெற்றியையுடைய உமையே! பிரமகத்தியாதி பாவங்களையும் பிறதீவினைகளையும ஒரு தீர்த்தமானது போக்குமென்பது திண்ணம். ஈன்றாள், புதல்வி, உடன் பிறந்தாள் முதலியோரைப் புணர்ந்த தீவினையையும் ஒரு தீர்த்தம் போக்கும். ஒழுக்கம், அறிவு, தவம், தானம், சீல முதலியவற்றையொரு தீர்த்தமளிக்கும். கல்வி, அழகு, ஆயுள், வலிமை, ஊக்கமுதலியவற்றை ஒரு தீர்த்தமளிக்கும். அங்குள்ள ஒரு தீர்த்தத்தின்கண், ஒருவர் ஸ்நாநஞ்செய்தால், புத்திரரும், அவர் வழிப்புத்திரரும், அவர்வழியிற் புத்திரரும் உண்டாவர். மூவேழு தலைமுறையிலுள்ளாரும் நரகத்துன்பத்தினின்று நீங்குவர். அவர்கள் குலம், உலகில் நீடூழி வாழ்ந்திருக்கும். பிதிர்

தீர்த்தவிசேஷம்.

தேவதைகள் திருப்தியுடையவராவர். அப்புண்ணிய தீர்த்தங்களில், ஆசாரத்தோடு ஒன்பதுமுறை ஸ்நானஞ்செய்பவரே யல்லாமல், ஆ சௌச நிவர்த்திக்கும், வெயிலின் வெப்பம் நீங்குதற்கும், அழுக்கைப் போக்கிக்கொள்ளுதற்கும் ஸ்நானம் பண்ணுகின்றவர்களும், பெரும் பயனடைவார்கள். கரையினின்றும் வழுக்கித் தண்ணீரில் விழுந்தாலும், அத்தீர்த்தத்தைக் கையால் எடுத்துப்பருகினுலும், அலை வீசிய நீர்த்துளி மெய்யிற்பட்டாலும், அவர்களுக்கு நற்கதியுண்டாகும். தீர்த்ததினழகைக் கண்ணுற் பார்த்தவர்களும் தீர்த்தமிருக்குந் திசையைக் கேட்டோரும், தீர்த்ததது வசிக்கும் மீன்முதலிய ஜந்துக் களும், தீர்த்தத்தில் வளரும விருக்ஷங்களும், எல்லாக்குற்றங்களும் நீங்கி உயர்பதவியை யடைவார். இது நிசசயமானது. சிறியநெற் றியையுடைய பெண்ணே! கேட்பாயாக. இவ்வாறுயர்ந்த தீர்த்தத் தருகுசென்று தவம் முதலிய செய்யினும், பலதானங்களைச் செய்யி னும், பிதிர்களுக்குச் செய்யும் கடன்களைச் செய்யினும், அவற்றின் பயனை எவராலுஞ் சொல்லமுடியாது".

இஙஙனம் சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளியதைக் கேட்ட உமாதேவியார், மிக்க உவகையடைநது; வணங்கி நின்று, துதித்து, "என் நாதனே! அளவில்லாமல் நெருங்கிய அந்தப் பலதீர்த்தங்களு ள்ளும சில தீர்த்தங்கள் மிகச் சிறந்தனவென்று திருவாய்மலர்ந்தரு ளினீர்; அண்ணலே! அந்தத தீர்ததங்களின் பெயர்களையும் அவற்றில் ஸ்நானஞ்செயதவர்களையும், அவைகளில் ஸ்நானம் செய்யும் விதிக ளையும், ஆடவேண்டுங் காலத்தையும், ஜபிக்கும் மந்திரத்தையும், எய் தும் பயனையும், அவற்றைக் காப்போரையும், அவற்றிற்குரியதேவதை களையும், கொடுக்கவேண்டுந தானங்களையும், தேவரீர் உரைத்தருள வேண்டும். தேவரீரையன்றி, அநதத் தீர்த்தங்களினது மகிமையை உள்ளவாறுரைக்க வல்லவர் யாவர்? அடியேன் பிரார்த்திக்கின்றேன்" என்று மனங்கனிந்து வாஞ்சையாய் பின்னையும் வணங்கிக் கைகட்டி வாய் புதைத்து நின்றனள். பரமசிவன் உமாதேவியாரின் மனவிருப் பத்தைக்கண்டு, "மாதராய்! ஒப்பில்லாத தீர்த்தங்களின் மகிமையைத் தெரிநதுகொள்ள வேண்டுமென்கிற ஊக்கமுனக்கு மிகுதியாகவுள்ள து; அப்படியே அவற்றைச் சொல்லுவோம்; தெரிந்துகொள்ளுவா யாக" வென்று சொல்லத்தொடங்கினர்.

"பிரமதீர்த்தம், இந்திரபுஷ்கரணி, சம்புபுஷ்கரணி, இராமதீர்த் தம், ஸ்ரீமத்தீர்த்தம், அக்கினிதீர்த்தம், அகத்தியதீர்த்தம், சோமதீர் த்தம், சூரியதீர்த்தம், இவை மிகச்சிறந்த தீர்த்தங்களாம் என்று

தெரிந்துகொள்ளுவாய்; பிரமதேவன் முன்னொருகாலத்து, அழகிற் சிறந்தவொரு பெண்ணைப் படைத்தனன். அதிரூபவதியான அப்பெண்ணானவள் தன் எதிரில் வந்து நிற்க, மேகத்தைக் கண்ட சாதகப் பறவைபோல, ஆசையானது தூண்டினமையால், நான்முகன் அவள் நலந்துய்த்தனன். அத்தீயவொழுக்கத்தினால் அவன் படைப்புத் தொழிலை மறந்தான். அவனால் படைக்கப்பட்டோர், நரை, திரை மூப்பு, அகாலமரண முதலியவற்றை யடைந்தனர். அப்படிப்பட்ட தவறு நேர்ந்ததைக்கண்டு, மனம் நடுங்கி, அருந்தவத்தாலென்னை யடைந்தான. மேகலாபரணங்களை யணிந்தவளே! யாம் அந்நான் முகனுக்கு இரங்கி மகாமகிமைபொருந்திய பஞ்சாக்ஷரத்தை அவனுக் குபதேசித்தனுப்பினோம். அவன் விடைபெற்றுச் சென்று தான் பரிசுத்தனாகும்பொருட்டு ஞானக்ஷேத்திரத்தை யடைந்தான்; அந்த க்ஷேத்திரத்தின் வளங்களையெல்லாம் கண்டு, அதிசயித்து, அங்குள்ள வொரு தீர்த்தத்தில் பக்தியோடு விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்தெழுந்தனன். மெய்ம்முழுதும் விபூதியணிந்து, ருத்திராக்ஷமாலையை மந்திர பூர்வமாகத் தரித்து, மந்திரங்களுள் சிறந்ததாகிய பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, அந்த க்ஷேத்திரத்தில் வசித்தனன் ஐம் பொறிகளையும்வென்று, ஆங்குள்ள சிவலிங்கப்பெருமானை வழிபட்டுப் புத்திரியைக்கூடின பாவம நீங்கிச் சிருஷ்டித்தொழிலையும் பெற்றனன். வளைகளையணிந்த கையையுடைய மாதே! அந்தத் தீர்த்தமானது <u>பிரமதீர்த்தமென்று</u> பெயர் பெற்றது. அதில் ஸ்நானம் செய்தோர் புத்திரியாதியரை இச்சித்த பாவங்களெல்லாம நீங்கப்பெறுவர். கற்பகநாட்டுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரன் விருத்திரன் என்னும் பெயரையுடைய வொருவனைக் கொன்றனன். அந்தப் பிரமகத்தியானது அவனைப்பிடித்து வருத்தியலைத்தது. அவன் வலிமையெல்லா நீங்கி, விரைந்துசென்று, ஞானப்பதியை அடைந்தனன்; நம் சன்னிதியை யடையவேண்டி மேற்றிசைக் கண்ணே வந்தான்; வந்தபொழுது, அங்கேயொரு தடாகத்தைக் கண்டு உவந்து அதில் ஸ்நானஞ்செய்தான். அந்தத் தீர்த்தத்தின் கரையில் நம்மைப் பூசித்துத்தன் பாவத்தினின்றும நீங்கிச்சென்று முன்போலவே தன்னரசாட்சியை யடைந்தனன். தேமொழியே! அஃது, அன்றுதொட்டு <u>இந்திரதீர்த்தம்</u> என்று பெயர் பெற்றது. அந்தத் தீர்த்தத்தைத் தரிசித்தோர்க்கும் பஞ்சமா பாதகங்களும் பறந்தோடும். தவத்திற் சிறந்த சம்புமுனி யென்னுமொருவர் நம் சன்னிதிக்கு அக்கினி திக்கிலேயுள்ள வொரு தீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்

துச சஙகரநாதப பெயரினையுடைய நமது அருடகுறியைக காதல பெருகப் பூசிதது, நமது தன்மையினை யடைநதனர். ஆதலால், அதற்கு அன்றுமுதல சமபுதீர்ததமென்று பெயருண்டாயிற்று. அந்தத் தீர்ததத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தோர் பெரும்பாதகங்களினீங்கிப புத்திமுத்திகளைப் பெறுவர். இராமன, இராவணனை வதஞ்செய்து, சீதையோடும் மீண்டு நமது சன்னிதியின மேறபக்கத்துள்ள வொரு தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, அதன் கரைமேல நீலவிண்டுநாதரைப் பிரதிட்டைப்பண்ணிப பூசிததான் அநதத தீர்த்தம் இராமதீரதத மென்னும்பெயர் பூண்டது. அது பிரமகததியாதி பாவஙகளையும ஒழிக்கும. அதில விபீஷணனும் பக்தியோடு ஸ்நானஞ்செய்து பாவங் களினீங்கி நமது திருவடிகளைப் பூசிததுசசென று இலஙகையில அர சாட்சி செய்தான. நமது கோயிலினுள் நமக்கருகே சிற்றாறலாக ஒரு தீர்ததமுள்ளது. அந்தத தீரததமானது இனிமேலுன்பெயரினு ல் ஸ்ரீமத் தீர்த்தமெனனும பெயரோடு விளங்கும். அதில் நீராடு வோர்க்கு உண்டாகும் பயன இவவளவெனறு தேவர்களாலுஞ்சொ ல்லவரிதாகும். முனனொரு காலதது, அக்கினிதேவன், வருணனு டைய மனைவியைக்கண்டு அவளுடைய வடிவழகில் மயங்கி மனவலி யிழநது, அவளைக்கூடி யின்புற்றான. பிறன் மனைவியைக் கூடிய பாவத்தால் அவனுடைய சுவர்ணவீரியமொழிநது, மிக்க வலியும் ஒளியுநீங்க, அவன் துனுககுறறு அஞ்சி, விரைநது சென்று ஞான தலததை யடைநதான; அடைநது, நம சன்னிதிக்குத தென்கிழக்கு மூலையிலுள்ள வொரு தீரததததை எதிர்கண்டு மனமகிழ்நது அதிலே ஸ்நானமசெய்து, நம்மை முறைப்படி பூசித்தனன். நாம் அவன் வழிபாட்டிற்கிரஙகி, அருளசுரநது, ஊரததுவ வீரியமும, வலிமையும தேஜசும், அழகும, வரங்களும அளிததோம. அவன் அவைகளைப் பெற்றுச சென்று முன்போலத தேவதைகளுடைய அவிப்பாகத் தை வகிப்பானாயினன். மிக்க பிரகாசததையுடைய அக்கினிதேவன் ஸ்நானஞ்செய்து வரம்பெற்றமையால், அதற்கு அக்கினிதீர்த்தமென ப்பெயர் வழங்கலாயிற்று. அதில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்தோர், பிறர் மனைவியைக் கூடிய பாவங்களினீங்குவர்; தேகவலியில்லார், அவ்வலிமையை யடைவார்; தேககாநதியிலலார், அதனைப் பெறுவர்; பாக்கியமில்லாதார், சகல பாக்கியஙகளையும் பெறுவர். உமாதேவி யே! பருவதராஜன் உன்னை எமக்கு அளித்தபொழுது, தேவர் முத லாயினோர் இமயமலைச் சாரலில் ஒருங்குகூடி யிருந்தமையால், தென் திசையுயர்ந்து வடதிசை தாழ்நதது; அநதச்சமயததில் நாம அகத்

வரே! அடியார்களுக்கு அருளைச்செய்யும் வைரவக்கடவுளே! உம்மைப்பணிந்தேன்; அடியேன், சிவதீர்த்தங்களில் நீராட வந்தேன். தேவரீர் உமது ஒப்பில்லாத பெருங்கருணையால் அனுக்கிரகிக்கவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்து, அந்தச சன்னிதியினின்றும் அக்கினிதிக்கிற்சென்று, பிரமதீர்த்தத்தின் கரையிலே வளர்கின்ற தேமாமரத்தை அன்போடு வணங்கி, அதைக்கையால் தொட்டுப் பிரமதேவனாகிய ரிஷியைத் தியானித்துச் சங்கரநாத மந்திரத்தை நமவந்தம படக் கையில் ஜபமாலையைக் கொண்டு அங்குள்ளவர்கள் காதில் கேட்கும்படி விளங்க ஜபித்து, அந்தத் தீர்த்தத்துக்குக் காவலாகிய கணங்களுக்குத் தலைவனான புஷ்பதந்தனை அன்போடு வணங்கி, அரையளவு ஜலத்திலிறங்கி, மண்ணைப்பார்த்து, பாவம், நோய் முதலான அரிஷ்டங்களெல்லாம் நீங்கவும் எல்லா நன்மைகளுண்டாகவும் நீ செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி, மண்ணைச சரீரத்தில பூசி, நீரில மூழ்கி, அம்மண்ணைக் கழுவி, மேற்கூறிய பஞ்சகவ்வியங்களில் கோசல முதலானவைகளைத் தனித்தனி ஆடிஸ்நானஞ் செய்து, எழுதளிர்களாலும ஜலத்தைத் தோய்த்துப் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தினால் புரோக்ஷணஞ்செய்துகொண்டு, கரையேறி, உடம்பின் நீரைத் துடைத்து, தேவரிஷி பிதிா தர்ப்பணங்களை விதிப்படி கையாற்செய்து, பிதிரர்களுக்குத் திருப்தியை விளைவிக்கும இந்தத்திலதர்ப்பணத்தால் பரமசிவன் மகிழ்வடைந்து எனக்கு இவ்வுலகத்து நீண்ட ஆயுளைத்தருக வென்று உறுதியான பக்தியோடு திலத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். மற்றைத்தீர்த்தங்களில ஸ்நானஞ் செய்தற்குமிதுவே விதியாகும். அவைகளுக்குரிய விருக்ஷம், இருஷி, காவலா, தெய்வம, தானப்பொருள், மந்திரம, இவை வெவ்வேறாகும அவற்றைச் சொல்லுவோம். ஓ பார்வதியே! இந்திரதீர்த்தத்துக்குரிய விருக்ஷம தென்னை; இருஷி இந்திரன்; மூன்று கண்களையுடைய பரமசிவன் தெய்வம்; கும்போதரன் காப்போன்; வேதத்திலவல்ல பிராமணர்க்குப பசுவின் நெய்யைத் தக்ஷிணையோடு கொடுப்பது தானமாகும. 'யானையை யுரித்த மேருவில்லியாகிய பரமசிவனுடைய வீரியமாய் அவனுக்கு மகிழ்ச்சியைச் செய்யும் இந்த நெய்யின் தானத்தினாலே, அச்சிவபெருமான் பிரீதியடையக்கடவன' என்று ஜபித்தல மந்திரமாகும. சம்பு தீர்த்தத்துக்குரிய விருக்ஷம நாவல்; வசிஷ்டன் இருஷி; மயேச்சுவரன் தேவன்; சுனந்தர் காப்போர்; தானப்பொருள் கோதுமை; வேதாந்தி ஏற்போனாகும. 'இனிமையையுடையதும் தேவர்க்கெல்லாம் உணவுமாகிய இக்கோதுமையால், மலங்களையெல்லாம் போக்கும் பூதேசனா

கிய பரமசிவன் திருப்தியடையக்கடவ' னென்று உச்சரித்தல் மந்திரமாகும். இராம தீர்த்தத்துக்குரிய விருக்ஷம் இலுப்பை; இராமன் இருஷி; நீலஹரீசுவரர் தெய்வம்; வீரபத்திரன் காபபோன்; பிரமமவித்தான பிராமணனுக்கு வெல்லத்தைக் கொடுத்தல் தானம்; 'சுவையுடையதும் சிவபத்திச்சுவையைக் கொடுப்பதுமான இந்தக்கருப்புக்கட்டி தானத்தாலே, சங்கரன் எக்காலத்துமம் பிரீதனாகக்கடவ' னென்பது மந்திரமாகும். ஸ்ரீமததீர்த்தத்தின் பக்கத்துள்ள விருக்ஷம் நாவல்; கார்க்கியர் இருஷி; அமுமீசன் தெய்வம்; சுதந்தன் காபபோன்; சிவலிங்கத்தை நமது பக்தனுக்குக் கொடுத்தல் தானமாகும்; 'இச்சிவலிங்கதானத்தால், ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரன் திருப்தியுற்று முத்தியளிக்கக் கடவ'னென்று ஜபித்தல் மந்திரமாகும். அக்கினி தீர்த்தத்தின் பக்கத்தேயுள்ள விருக்ஷம் புளி; இருஷி அக்கினி; தெய்வம் கிரிசானுரேதசு என்னும் சிவன்; கருபன் காபபோன்; ஏழையும் குடும்பியுமான பிராமணனுக்கு நெல்லைக் கொடுத்தல் தானமாகும்; 'எல்லாருக்கும் உணவாகி இன்பத்தைத்தரும் இந்த நெல்லின் தானத்தால் அமுமேசன் திருப்தியடைவானாக' வென்பது மந்திரம். அகஸ்திய தீர்த்தத்தின் பக்கத்தேயுள்ள விருக்ஷம் பலா; அகஸ்தியர் இருஷி; அகிலாண்டவல்லியென்று சொல்லப்பெறும் நீயே தெய்வம்; சுருததி காபபோன்; சிறந்த வித்வானுக்கு வெள்ளை வஸ்திரத்தைக் கொடுத்தல் தானமாகும்; 'சீதம், வெப்பம் இரண்டையும் நீக்குவதான இந்த வஸ்திர தானத்தினால், தேவர்களெல்லாரும் திருப்தியடையக்கடவர்' என்பது மந்திரம். சந்திரதீர்த்தத்தின் பக்கத்துள்ள விருக்ஷம் புன்னை; சந்திரன் இருஷி; அவனே தெய்வமும்; புஷ்கரன், புஷ்கராக்ஷன், குமுதன் ஆகிய மூவரும் காவலர்; யாகஞ்செய்வோர்க்குப் பொன்னைக்கொடுத்தல் தானமாகும்; 'உலகுக்கெல்லாம் ஆனந்தத்தை விளைவிப்பதான இந்தச் சுவர்ணதானத்தாலே, பரமசிவனுடைய உவகையானது வளர்க'வென்பது மந்திரம். சூரியதீர்த்தத்தின் பக்கத்திலேயுள்ள விருக்ஷம் வில்வம்; இருஷி பிருகு; தெய்வம் சூரியன்; வைரவன் காவலன்; சிவபத்தியிற் சிறந்தவருக்கு இரத்தினத்தைக் கொடுத்தல் தானமாகும்; 'இந்த இரத்தின தானத்தால், பிரபாகரனென்னும் பெயரையுடைய சூரியன் திருப்தியடைக' வென்பது மந்திரம். விருக்ஷ முதலான பேதங்களையெல்லாம் தனித்தனியே சொன்னோம். பசுங்கொம்புபோன்றவளே! என்பது தீர்த்தத்திலும் விதிப்படி நீராடுவோர், நமது திருக்கோயிற் சன்னிதியில் வணங்கி மனத்தை ஒருமைப்படுத்தி நின்று, 'மந்திர முதலானவை

களில் வருமே குற்றங்களைப் பொறுத்து முன்னே சொன்ன நவதீர்த்தங்களிலாடிய பயன்களையெல்லாம் எங்களுக்கு ஈந்தருள்க' வென்று அன்போடு பிரார்த்தித்து. மூன்று பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, ஐந்து முறை கீழே விழுந்து நமஸ்கரித்து, ஒரு பக்கத்திலிருந்து மூலமந்திரத்தையும் திரியம்பக மந்திரத்தையும் நூற்றெட்டு முறை ஜபித்து, உன்னுடைய ஆலயத்திற்சென்று, உன்னை வணங்கி, தியானத்தோடு நான்கு முறை பிரதக்ஷிணம் செய்து, ஐந்துமுறை நமஸ்கரித்து, அவ்விடத்து மந்திரங்களை வேண்டியவளவு ஜபிக்கவேண்டும். பூவையணிந்த கூந்தலையுடைய மடந்தையே! அந்தப்புண்ணிய தீர்த்தங்களில ஆடும் விதியைச் சொன்னோம்." என்று பரமசிவன் திருவாய் மலர்ந்தருளினர் அதைக்கேட்ட உமாதேவி பின்வருமாறு சொல்லுவாளாயினள்.

கரிய கண்டத்தையுடையவனே! கற்றைச்சடையாய்! கைலாசபதியே! அரிஷ்டங்களையெல்லாம் போக்கி இஷ்டங்களையெல்லாம் கொடுப்பனவான ஒன்பது தீர்த்தங்களும் ஞானதலத்திருக்கும்போது ஆன்மகோடிகள் பல நரகங்களிற் புகுந்து வருந்துங்குற்றம் யாது? புழுக்கள் நெளியவும், இரத்தம் ஒழுகவும், பலவித நோய்களால் துன்பப்படுவதும் யாது? களர்ந்த மனத்துடன் வீடுகள்தோறும் ஐயம்புகுந்தும் கிடைக்காமையினாலே துயரப்பெருங்கடலில் முழுகிக் கஷ்டப்படுவதேன்? மனைவி மக்களை இழந்தும், செல்வங்களை இழந்தும், கண்செவி இவற்றை இழந்தும், தெளிவையுண்டாக்கும வித்தைகளை இழந்தும், பலகோடி உயிர்கள் துன்பத்தில் அழுந்துவது என்னே? வெண்ணெய் கையிலிருக்கையில், நெய்க்கு வருந்தும வீணர்களைப்போல, ஞானதலத்தில் பெருமையையுடைய அனேக தீர்த்தங்களிருக்கையில், அவற்றில்முழுகாமல், செல்லக்கூடாத கொடுங்காட்டிற்சேர்ந்து, அகாரிகளை விடுத்துச் செயற்கரிய பெருந்தவங்களைச் சிலர் செய்யும் இஃது என்ன வியப்பு?" என்று பருவதராஜன புத்திரியாகிய உமாதேவியார் கேட்க, மேருவில்லியாகிய பரமசிவன குளிரக்கடாக்ஷித்து, பின்வருமாறு திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினர் "பார்வதியே! பொறிகளைவென்ற நந்தியும் கௌதமனும் ததீசிருஷியும் முற்காலத்துச் சபித்திருக்கிறார்கள். வேதவொழுக்கம, தவம், தானம், சத்தியம், பொறுமை முதலிய தருமமார்க்கத்தில் யாவரும மனத்தைச் செலுத்தமாட்டார்கள். சிலரே முற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினைப்பயனால் சன்மார்க்கத்தில் ஒழுகுகின்றார்கள் என்பது திண்ணம். முன்னைத்தவத்தால் ஞானதலத்தில முறைப்படி வசிப்போரும

புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ் செய்வோரும் அங்கே நம்மைத் தரிசிப்போரும் மறுபடி பிறப்பினையடையார்; மற்றுந் துன்பங்களையும் அடையமாட்டார்கள்; சொல்லிய பயன்களையெல்லாம் நீங்காமல் எய்தி, நமது திருவடியின்கீழ் அமர்வர்: இது சத்தியமாகும். தல மகிமையுந் தீர்த்த விசேடமும் அதிகரிக்கும்படி அங்கே எழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்தியின் மேன்மையை இனி விளங்க எடுத்துக் கூறுவோம்.

ஓ, பார்வதி! உலகத்திலுள்ள மனிதர்களைக் காட்டிலும் தேவர்கள் உயர்ந்தவர்; அவர்களில் பிரமன் உயர்ந்தவன்; அவனிலும் திருமால் உயர்ந்தவன்; அவனிலும் ஆறுமுகன் உயர்ந்தவன்; அவனிலும் ஐங்கரன் உயர்ந்தவன்; அவனிலும் நீ உயர்ந்தவள்; முன் சொல்லிய முறைப்படி அவர்களாலே பூஜிக்கப்பட்ட மூர்த்திகள் ஒன்றிலொன்று மேன்மையுடையனவாம். ஆகையால் உன்னால் பூஜிக்கப்பட்ட இலிங்கம் எவ்வகை இலிங்கங்களுக்கும் மேலானதாகும். உலகத்தில் இடர்களெல்லாம் நீங்கும்படி நீ அறமாதிகளைக்கருதிப் பூசித்த இலிங்கங்களைக் காட்டிலும், ஞானத்தையடையும்படி உன்னால் பூஜிக்கப்பட்ட இலிங்கம் மிகவும் மேலானதாம். உத்தம குணத்தோர் பலர் தவங்கள்செய்து, மெய்ஞ்ஞானத்தையடைந்து, முத்திபெற்ற தலமாகிய ஞானக்ஷேத்திரத்தின்கண் நீ உன் கைம்மலரால் தீம்புனலைத் திரட்டிப்பூசித்த சிவலிங்கமானது நாவல் மரத்தின்கீழ் எவ்வகை வரங்களையும் அளித்து விளங்குவதாகும். ஞானத்தையளிக்கும் தீர்த்தங்களால் சூழப்பெற்று, ஞானத்தை மிகுதியாக அளிக்கும் க்ஷேத்திரத்தில், ஞானத்தைமிகுதியாக அளிக்கும் இலிங்கங்கள் பல. அவைகளுள், நின் கைம்மலரால் தாபிக்கப்பட்ட இலிங்கமானது மிகவும் மேலானதென்பதில் சந்தேகம் யாதுளது; எமக்கு உலகத்திலுள்ள அன்பைக்காட்டிலும் நின்னிடத்துள்ள அன்பு பெரிதாயினாற்போல, உலகத்து நாம் நிலவி வாழுகின்ற சிவலிங்கங்களிலிருந்து செய்யும் அனுக்கிரகத்திலும், ஞானதலத்தில் நின்னால் பூசிக்கப்பட்ட இலிங்கத்திலிருந்து செய்யும் அனுக்கிரகம் மிகப்பெரிதாம். வாள்போலும் கண்ணினையுடைய உமையே! துடையின்மீது இருக்கச்செய்தும், மேனியில் ஒற்றுமை கொண்டும், என்றும் உன்னைவிட்டு யாம் பிரியாதவாறுபோல, ஞானக்ஷேத்திரத்தின்கண் உன்னால் பத்தியோடு ஆராதிக்கப்பெற்ற சிவலிங்கத்தில் யாம் என்றும் பிரியாது வீற்றிருப்போம். அமுதமென்று சொல்லப்படும் ஜலத்தினால் திரட்டி யமைக்கப்பெற்றமையினாலும்,

மூர்த்திவிசேஷம்

வழிபடுபவர் நித்தியமெய்தி அமுதராதலினாலும், ஆன்மாக்களிடத் துண்டாகும் எமமையறியும் அறிவானது, அழிதலில்லாமையாலும், அமுதலிங்கமெனனும் பெயர் வழங்கும். அப்படிப்பட்டதாகிய பரம இரகசியமான அருபபெரும்பொருளேயுடைய பெயரை ஒருதரம் நினைத்தாலும், நாவினலுரைத்தாலும் சித்தியாகாத பெரும்போகம் எவ்வுலகத்துமில்லை. எப்படிப்பட்ட அரிஷ்டங்களும நீங்காதன வில்லை. நானகுவகை முத்தியுள் அடையப்படாதனவுமில்லை. தேவதைகள கறபகமலரைச் சொரிந்து ஏத்தும் அமுதலிங்கத்தை அன்போடு ஒருதரம் பார்த்த கண், வறுமையினல் துன்புறறுப் பொருளே விரும்பி வேறு ஒருவனையும் பாராது; அமுதலிங்கத்தின் பெயரைக் கேட்டவருடைய காதுகள், வறிஞர்கள் சொல்லும் குறைகளேக் கேளா; பிரகாசம பொருந்திய அமுதலிங்கத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்தவருடைய கால்கள, இப்பிறப்பில் ஒரு பொருளே விரும்பி ஒருவரிடத்தும செல்லமாட்டா; மறுபிறபபுண்டாயின் திரும்பப் பூமியின்மேல வைக்கப்படா; அமுதலிங்கத்தை அஞ்சலித்த கைகள், ஒருவரை 'நாதனே கொடுக்கவேண்டு' மென்று ஏற்கமாட்டா. மகா பாதகங்களேச் செய்தவராஞலும, அமுதலிங்கத்தைப பத்தியுடன பணிந்தால், அவர்கள் செய்தவினையெல்லாம் எரிவாய்ப்பட்ட பஞ்சு போலத் தீயும். ஞானதலத்துள்ள அமுதலிங்க தெரிசனமானது, செல்வம, கல்வி, தவம், தானமுதலியவற்றுல் போககமுடியாத ஆணவத்தையும, உயிரை மாய்க்கும மாயைகளேயும இருவினைகளேயும பரிதிமுன் இருள்போல நீக்கும ஞான க்ஷேத்திரத்திலுள்ள அமுதலிங்கமெனனும் பேரோடு ஜனனமான நோயைபபோக்குவதான மருநதைத, மனமொழி மெய்களால் வணஙகுவோரிடத்துப், பொன முதலானவற்ருலுண்டாகும் துன்பமாகிய சிறுநோய்கள் என்ன செய்யும். நக்ஷத்திரங்களும், கிரகங்களும், இராசிகளும் வக்கிரித்துத துன்பஞ்செய்யுமாயினும் அமுதலிங்கத்தை வழிபடுவோர்க்கு அவற்றுலுண்டாகும் தீங்குகளில்லையாகும், இதுவே ஊழிக்காலமோ வென்று மேகங்கள வருஷித்தாலும, வெப்பமுண்டாம்படி மழை மாறினாலும், பகைவேந்தர் வருத்துங்காலம் அடுத்திடினும், அமுதலிங்கத்தைத துதிப்போர், 'இவையென்ன செய்யு' மென்று இறுமாந்திருப்பர். திருப்பாற்கடலில் கடைந்தெடுத்த அமுதத்தை யுண்டோர், தேவராஞலும், மனிதராஞலும், நித்தத்தன்மையடைவர்; அதுபோல 'விதிப்படி நீராடுவோர், அசுத்தியுடையோராயினும் சுத்தியுடையோராயினும இருவரும பரிசுத்தத் தன்மையடைவர். அப

படியே உயர்குலத்துப் பிறந்தவராலும், இழிகுலத்துப் பிறந்தவராலும், மலமுடையவராலும், மலநீங்கியவராலும், அமுதலிங்கத்தையடைந்து வணங்கினால், இவ்விருதிறத்தோரும், மோக்ஷமடையும் விஷயத்தில் ஒரு தன்மையரேயாவர். வைத்தியங்கொண்ட உள்ளத்தினையுடைய ஒருவர் விஷத்தை யுண்ணும்போது சுவைமிக்க தேவாமிர்தத்தைக் கலந்துண்பாராயின், அவர்களுக்கு உடம்பத்தோடு விஷவேகமும் நீங்க, வலிமையுண்டாகும்; அதுபோல, ஒருவர் நாடகக் கணிகையை விரும்பிச் செல்வராயினும், அடியார் மனவிருளைப் போக்கும் தீபமாகிய அமுதலிங்க மணியைத் தொழுவரேல், அவருக்குச் சஞ்சிதமும் பிராரத்தமும், ஆகாமியமுமாகிய வினைகளெல்லாம் தொலைந்துபோம். குற்றமற்றவளே! சமீபத்திலிருப்பவராலும், தூரத்திலிருப்பவராலும் அமுதலிங்கத்தைத் தரிசிப்போமென்று மனத்திலே நினைப்பராயின், அவர்கள் பாவத்தையெழுதிய கணக்கோலையைச் சித்திரகுப்தன் கிழித்தெறிவான். ஞானக்ஷேத்திரத்தில அமுதலிங்கத்தைத் தெரிசிக்கும் விருப்பத்துடன் பூமியில் ஏழடி நடப்பராயின், அவர்கள் முன்னேழுபிறப்பிற் செய்த பாவமெல்லாம் நசிக்கும். அங்கே எழுந்தருளியிருக்கும் அமுதலிங்கத்தின் திருமுடியின்மேல் ஒரு சங்கு தீர்த்தத்தினால் அபிஷேகஞ்செய்தோர், வேறு மூர்த்திகளுக்குக் கருப்பஞ்சாறு, தயிர், பால், நெய், தேன் முதலியவைகளைக் கோடி மிடாவினளவாக அபிஷேகஞ்செய்த பயனைப்பெறுவர். சமபுமூலத்தில எழுந்தருளிய சிவலிங்கப்பெருமானை ஒருகையளவு நீரினால் அபிஷேகஞ்செய்தோர், இவ்வளவு பெரும்பயன்களை யடைவரென்றால், ஆவின்பால் முதலியவற்றால் அபிஷேகஞ்செய்தோரடையும் பெருமையைத் தேவர்களினும் சொல்லவல்லவர் யாவர்? சமபுமூலத்தில விரும்பியெழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்திக்கு நறுமணமுள்ள மலரொன்றை அன்பால் மனங்களைந்து சாத்துவாராகில், தாமரை மலரில் வசிக்கும் பேற்றையடைவர். சங்கமொன்றைக் கொடுப்பரேல், தம்முடைய கையில சங்கத்தையேந்தி உலகத்தைக் காக்கும் பதத்தைப்பெறுவர். நாவல மூலத்தில் எழுந்தருளிய அமுதலிங்கத்தின் சன்னிதியடைந்து சரியையாதி நான்கு பணிகளையும் அனுட்டித்தோர், சாலோகமுதலிய நால்வகை முத்தியினையும் அடைவர். அறமுதல நான்கினையும் சிறிதும் சிரமமில்லாமல் எளிதில அடைய விரும்புவோரெல்லாம், சமபுமூலப்பெருமானைப் பூசைக்குரிய பொருள்களால் மிகுந்தபக்தியோடும் பூசிக்கக் கடவ"ரென்று மூர்த்தி விசேடத்தைப் பரமசிவன் விளங்கவெடுத்

துவார்த்தனர். பார்வதிதேவியானவள், மனத்தினகண் பெருமகிழ்ச்சி பொங்க வணங்கி நின்று "நாதா! அவ்விடத்து நாவல் மரமொன்று உளதென்று கூறினீர். அதன் பெருமையைக் கேட்கவிரும்பினேன்; திருவுளங்கூர்ந்து திருவாய் மலர்ந்தருளல்வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தாள். இங்ஙனம் உமாதேவியார் பிரார்த்தித்தலோடும், சிவபெருமான் புன்னகைசெய்து, சம்புவிருக்ஷத்தின் வரலாற்றைக் கருணையோடும் கூறத்தொடங்கினார்

புன்னை, வில்வம், மகிழ், பலா, சந்தனம், அகில், அரசு, சண்பகம், மூங்கில், அசோகம், தென்னை, கடம்பு, குருந்தம், ஆச்சா, குங்குமமுதலான பலவிருக்ஷங்களடர்ந்த சோலைசூழ்ந்த ஞானக்ஷேத்திரத்தினிடையில் ஒரு நாவன் மரச்சோலை உண்டு. அச்சோலையின்கண்
சம்புமுனிவர் தவம் தேவர்களாலும் அளவிட்டறிய முடியாத பெரு
புரிந்த மையினையுடைய மோக்ஷத்தை விரும்பினவனாகிய
சம்புமுனிவனென்னும் ஒருதவசி மனத்தைத்தன் வசப்படுத்தி அருந்தவம் இயற்றினன். விபூதியைத் தரித்து, அக்கமாலை பூண்டு, சடாதாரியாய், எம்மையே தியானித்து, மெய்த்தவம் செய்த அம்முனிவன் முன்னே, வெண்ணாவற் பழம் ஒன்று வீழ்ந்தது. அதற்குமுன் பார்த்திராத திவ்யமான அப்பழத்தைக்கண்டதும், ஆச்சரியமடைந்து, மிக்க ஒளியையுடையதும் சிறந்ததும் ஊறுகின்ற சுவையையுடையதுமான இதை யாம் உண்ணலகாது என்று நினைத்து அப்பழத்தைக் கரத்தால் எடுத்து, அழகிய கைலயங்கிரியை யடைந்து, நம்மை மிகப்புகழ்ந்து பாடி, "சிறப்பரனே! திருவருள் வைத்து இக்கனியை அமுதுசெய்க" வென்று நம் கரத்தில் ஈந்தனன். நாம், தீஞ்சுவையுடைய அப்பழத்தை உண்டு அதன் வித்தைப் பக்கத்தே உமிழ்ந்தனம். அதைப்பார்த்திருந்த தவசிரேஷ்டன் மனத்தில் உவகைகொண்டு அதை விரைந்து எடுத்து விழுங்கினன். தக்கார்க்கீந்தபொருள். தினையளவாயினும் பனையளவாமாறு போலத், தவசியின் வயிற்றில் தங்கிய அவ்வித்தையானது கணப்பொழுதில் முளைத்தெழுந்தோங்கியது. அச்சம்புமுனியின் தவம் வளர்ந்தாற்போல அந்நாவலானது, அவனுடைய சிரமவெடிக்கத் தேவர் நாட்டினையும் நிழல்செய்து, எட்டுத்திக்குகளும் நிரம்பத்தளிர்த்து வளர்ந்து தழைத்தது. கற்பகதருவின் தருக்கைப் போக்குவமென்று அதனை யுத்தத்திற்கு அழைப்பதுபோல, நாவல் விருக்ஷத்தின் கிளைகளிலிருந்து பக்ஷிகள் சத்தித்தன. மேலோங்கிவளர்ந்து சாய்ந்த மெல்லிய மரக்கிளைகளில் தங்கிய தூக்கணங்குருவியின் கூடுகள், விராட் புருஷனுடைய திருமேனியில

மயிர்க்கால்கடோறும் தங்கிய அண்டங்களைப்போல் விளங்கின நமது வாயின் நீரினால் நனைந்த விதையே, குற்றம் நீங்கிய பெருந்தவத்தையுடைய முனிவனது சரீரத்தில் முளைத்ததால் அம்மரத்தின் நிழலில் தேவர் முதலியோரும் விரும்பித் தவஞ்செய்வாராயினர். அம்மரத்தின் தளிர்களைக் கையாற்பரிசித்தாலும், நிழலிற் றங்கினாலும், மெல்லிய மலர்களை மோந்தாலும், கண்ணால் தரிசித்தாலும், பெயரைக் காதினால் கேட்டாலும், அதன் கனியையுண்டாலும், தீயனவெல்லாம் நீங்க, நன்மையுண்டாகும். வேதங்களே மூலமாகவும், உபநிடதப்பொருளே பாரையாகவும், ஆகமங்களே பணைகளாகவும், சரியை கிரியை யோகங்கள் கிளைகளும் வளாரும் இணருமாகவும், ஐந்துஞானங்களும் அரும்பு மலர் காய் கனி கனியின் இரசமாகவும், விளங்கும் நாவல் மரமானது, ஆன்மாக்களின் பாவங்களையெல்லாம் போக்குவதாகும். வெண்ணாவலின் வளர்ச்சியைக் கண்ட செழுந்தவ முனிவர்கள் ஆனந்த நடனஞ்செய்தனர். தேவர் மலர்களைச் சிந்தினர். மரங்களும் மதுமழை பொழிந்தன. சம்புமாமுனிவன், இத்தகுதியை நோக்கி, ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கினான். இந்நாவலின் நீழலே இப்பூவுலகில் தவஞ்செய்தற்கு மேலான தானமென்றெண்ணித் தவஞ்செய்தனன். அவன், அங்ஙனந் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில், பல தேவர்களும், முனிவர்களும், கணுகிடர்களும், அந்நிழலினிடத்து விரும்பித் தவஞ்செய்து வாழ்ந்தனர். இப்படிச் சிலகாலம் சென்றது. பின்னர் ஓர் நாள் அத்தவசிரேஷ்டன் வந்து, நமசன்னிதியில் வணங்கி, "தலைவனே! தேவரீர் இனி இந்நிழலின்கண் வசிக்கவேண்டு"மென்று வேண்டினன். நாம் அவன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி, "நீ முன்கனி வீழ்ந்த இடத்துச்சென்று தவம்புரிந்திருப்பாய்; நாம் அவ்விடத்து வந்து நீ விரும்பியபடி உறைவோம்" என்று பணித்தனம். திசைகளிலெல்லாம் புகழ்விளங்கிய அம்முனிவன் நமது அருளைப்பெற்று ஞானக்ஷேத்திரத்தையடைய விரும்பிப் புறப்பட்டனன். அவன், பூமியில் நடந்து செல்லும்போது, கண்டோரெல்லாம் கிளைகளையுடைய ஒரு மரமானது நடந்து செல்கின்றதென்று சந்தேகமுற்று அற்புதமடைந்தனர். சமீபித்துச்சென்று பார்த்த மனிதர்கள், கைமுதலிய உறுப்புக்களும் இலைகிளைகள் முதலியனவும் பொருந்திய இப்பிராணி எழுவகைத் தோற்றத்துமில்லை; இதுவும் சிவபெருமான் திருவிளையாட்டோவென்று வியப்படைந்தார்கள். நல்லோர்கள் செய்த நல்வினைப்பயனை அவர்களை அடுத்தவரும் அடைதல்போலச் சம்புமுனிவனைச் சூழ்ந்துசென்ற முனிவர்களும், தகிக்கின்ற சூரிய

வெப்பத்தை மாற்றிச்சென்றனர். மார்க்கத்தில் எதிர்ப்பட்ட பல
தலங்களைத் தரிசித்து, மெல்லமெல்ல நடந்துபோய்க், காவிரியின்வட
பக்கத்துள்ள ஞானக்ஷேத்திரத்தைக் குறுகி, முன்புபழம் விழுந்த
இடத்தை வளர்கின்ற காதலோடுந்தொழுது, அவ்விடத்தையடைந்த
னன் சூரியன் வெதுப்புகின்ற வேனிற்காலத்தில் அக்கினிமத்தியி
னின்றும், தொகுதியான மேகங்கள் எழுந்து நீரைப்பொழிகின்ற கார்
காலமுதலிய நான்கு பருவத்தும் நீரிடை நின்றும், அரியதவத்தைச்
செய்து தன்னுடைய மனத்தை எமது அடிகளில் நிறுத்தினன். கந்த
மூலபலங்களையும, சருகையும, நீரையும், காற்றையும் உண்டும் சில
பகல் அவைகளை நீக்கியும், அங்கே தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கின்ற
னன். அவனுடைய விழிகள் எதிர்சென்று நின்றவையையும் பாரா;
உடல் பரிசத்தை அறியாது; செவிகள் ஒலியைக்கேளா; நாசி நாற்றத்
தை யுணராது; இங்ஙனம அவன் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில்,
முன்னரே அங்கு வந்து தவம் செய்துகொண்டிருந்த பிரமன், முனி
யின் சிரசில ஓங்கிநின்ற வெண்ணாவன் மரத்தையும், அருந்தவஞ்
செய்யும முனிவனுடைய மாட்சிமையையுங்கண்டு, விம்மிதமடைந்து,
அவனுடன் அளவளாவி நட்புக்கொண்டிருக்கின்றான். ஆருயிர்த்
தொகைகள் இருண்மலம் நீங்கி, எமது அடிநிழலில் தங்கும்படி வந்த
தாகிய அந்த நாவல் விருக்ஷத்தின் வரலாற்றைச் சொன்னோம். நீ
அவ்விடத்தை யடைவாயாகவென்று பரமசிவன் உமாதேவியாருக்
கருள் செய்தனன். அப்பொழுது உத்தமகுணத்தாலே உயர்ந்தவ
ராகிய திருநந்திதேவர், வணங்கி, "திங்கள் சூடிய செஞ்சடைக்கடவு
ளே! உமது திருவுருவினின்றும நீங்காத உமாதேவியார் உம்மைவிட்
டுப் பிரிதற்கு நேர்ந்தகாரணம யாதோ? கேட்க விரும்புகின்றேன்;
அருள்செய்யவேண்டு" மென்று பிரார்த்தித்தனர். சிவபெருமான்
அவரை நோக்கித் திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினர். "சம்புமுனிவர்
ஞானக்ஷேத்திரத்திலிருந்த பின்னர், உலகமெல்லாம் சிற்றின்பவழியி
லே ஒழுகியது. ஆன்மாக்கள் உய்யும்வண்ணம், நாம் யோகத்திலிருந்
தோம். இளமையும், கற்பும் இணையில்லாத அழகுமபொருந்தி,
அன்போடு நமது இடம பிரியாத இப்பெண்ணரசியை நோக்காமல்
அளவில் காலம் யோகத்தில் அமர்ந்திருந்தோம். அப்பொழுது இவள்
நம்மை நோக்கி அருகிலிருந்த கணநாதர்கள் பார்த்திருப்பப் பரிகாச
மாகச் சிரித்திட்டாள். "இதனால் உண்டாகிய தீவினை நீங்கும்படி
நம்மைப்பிரிந்து மனம்வருந்தி இருப்பா"யென்று சாபங்கொடுத்
தோம். இவள் அம்மொழியைக்கேட்டு வெய்துயிர்த்து நடுநடுங்கிக்

கண்ணீர்பெருக்கி, மெய்வாடிப் பணிந்து சொல்லத் தொடங்கினள். “அடியவர் செய்தகுற்றம் ஆயிரமும் பொறுத்தருளும் கருணையனே! பரமேட்டி! நின்சரண்போற்றி; அடியேன் பேதைமையாலும் உரிமையாலும் பிழை செய்தேன்; ஆகலால் அடியேனை அன்னியரைப் போலப் புறக்கணித்து அருந்துயரத்து ஆழ்க்கும்படி போக்குதல் அழகன்று; தேவரீர் பொறுத்தருள்க; பொறுத்தருள்க;

“தண்டரளப் புனற்பொய்கை தணந்தமலர்த் தாமரைபோல்
விண்டலத்துக் கதிவழுவி விழுந்தபெருங் கடவுளர்போல்
கொண்டல்பொழி மழையொழிந்த குளிர்பண்ணைப் பசும்பயிர்போல்
அண்டர்தொழு மடிகளையா னகன்றிருந்த வழகேயோ

உயிர்நீத்த வுடம்பென்ன வுணர்வொழிந்த வுயிரென்ன
மயிர்நீத்த மானென்ன மணிநீத்த பணியென்னப்
பயிர்நீத்த சூலென்ன பகனீத்த தினமென்னச்
செயிர்நீத்த வடிகளையான் நீங்கிருந்த வழகேயோ.

புலனுகராப் பொறியேபோற் பூணணியா மடவார்போ
லலரணியா நீர்நிலைபோ லாயிழையா மகவேபோற்
பனைவிளையா நிலமேபோற் பண்ணுகராப் பாடல்போல்
நிலவுமடி களையடியே னீத்திருந்த வழகேயோ.

கொம்பரிலா விளங்கொடிபோற் கொழுங்கணிலாத் திருமுகம்போல்
வெம்பரிசி லாப்படைபோல் விரகினரில் லாவவைபோல
பம்புமுயிராக குயிராகிப் பசுபதியாய்க் கணவனுமா
மெம்பெருமா னையுமடியே னிகந்திருந்த வழகேயோ.”

என்று, ஆற்றமுடியாத பெருந்துயரத்தால் வருந்தி, வாடி அவசமுற்றனள். நாம் அவளது துன்பத்தைக் கண்டு மனமிரங்கி “பெண்ணே! வருந்துதலையொழிவாயாகவென்று தேற்றி, சிலகாலம் எம்மைப் பிரிந்து, ஞானக்ஷேத்திரத்தில் வசித்து அருந்தவஞ்செய்து நம்மை ஆர்வத்தோடும் பூசிப்பாய், பின்பு நாம் அங்குவந்து உனக்கு அருள் செய்வோமென்று சொல்லிய அவ்வார்த்தையைக் கேட்டுக் கவலை சிறிது நீங்கித் தோத்திரங்களைச் சொல்லிப், பிழைசெய்ததனாலுண் டாகிய நாணினோடு மணிவாய் திறந்து பின்வருமாறு சொல்லத் துணிந்தனள். “தேவதேவனே! இந்திராதிதேவர்களும், விஞ்சையர் கின்னரர் கிம்புருடர்களும், கணநாதரும், துறவிகளுமாகிய யாவரும் வாசஞ்செய்து இருமைப்பயன்களையும் பெறும்படியான பெருமையை யுடையது இக்கைலாயமலையல்லது வேறில்லையே; அதுமாத்திரமன்றி, உலகத்துள்ளோர் யாவரும், மனத்தின்கண் அன்புடையராய்த் துதி பாடியும், திசைநோக்கித் தொழுதும், தியானித்தும், பயனடைவது இக்கைலாயமல்லது வேறில்லையே; ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாத

இறைவனே! எல்லாத்தலங்களும் நீர் எழுந்தருளியதனாலன்றோ உயர்வடைவது; இக்கைலாயமலையோ தேவரீர் ஒருபொழுதும் நீங்காமல் எழுந்தருளியிருப்பது; இப்படிப்பட்ட சிறப்பினையுடைய கைலையங்கிரியை நீங்கி, ஞானதலத்துக்குச் செல்லும்படி அருள்செய்தது தேவரீர் திருவுள்ளத்திலுள்ள வெறுப்பினாலென்றே எண்ணி என் மனம் அஞ்சுகின்றது. அடியேன், அறியாது செய்தபிழை நீங்கும்படி பிராயச்சித்தமாக அருந்தவத்தையும் நின்பூசனையையும் இம்மலையில் வசித்தே நெடுங்காலம் விதிப்படி செய்வேன். இந்த என் விண்ணப்பத்தை அங்கீகரித்தருள்க"வென்று நீங்காத அன்போடு பணிந்து உரைத்தனள். இவ்வாறு கூறிய பார்வதியைப்பார்த்து நாத, "சுந்தரி! கைலாயவரையின்கண் பலநாள் செய்த தவமெல்லாம் ஞானதலத்திடை நாழிகையொன்றிற் பலிக்கும்; அதுவுமன்றி அவ்விடத்து உனக்கு ஞானத்தையும் உபதேசிக்கக் கருதினேம்; ஞானத்தைத் தருதற்குரிய சிறந்த தலங்கள் வேறுள்ளனவாயினும், ஞானக்ஷேத்திரமெனனும் பெயரைத் தனக்கேயுரியதாகக் கொண்ட அந்த க்ஷேத்திரமே நற்பயனடைவதற்குரிய சிறந்த தலமாகும். ஆங்குச்சென்று தவஞ்செய்தற்கு ஏற்றகாலம் இதுவன்று; அது வருங்காறும் இங்கே உறைவாய்" என்று முன்னே சொன்னேம். அங்கே செல்லுதற்கு இதுவே தக்க சமயமாக நேர்ந்தது. இந்த விருத்தாந்தத்தைத் தெரிந்துகொள்வா"யென்று சிவபெருமான் திருநந்திதேவருக்கு அருள்செய்தனர். நந்தியெம்பெருமான், பரமசிவனுடைய அருளைத் தாங்கி ஞானதலத்தைத் தியானித்து எழுந்தருளி இருந்தனர். இப்பால் பார்வதிதேவியார் திரிபுரத்தைத் தீக்கிரையாக்கிய மேருவில்லினர் இட்ட சாபத்தைப் போக்கவும் மெய்ஞ்ஞானத்தை யடையவும் சிவபூசை செய்யத் திருவுளம் பற்றினள்.

அகிலாண்டநாயகி பூசித்தது.

பார்வதிதேவி, கைலாசபதியாகிய பரமசிவனை வணங்கி, "பூதேசா! அடியேன், ஞானதலத்துக்குச் செல்ல ஒருப்பட்டேன்; தேவரீர் விடையளிக்கவேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, அகிலகாரணராகிய பரமசிவன், "மடவாய்! ஒப்பற்ற சிறப்புக்களோடு செல்வாய்; அஞ்சாதே: யாம் அவண் வருவோம்" என்றனர். அவள் சிவபெருமான் திருவடிகளைத் திரும்பவும் வணங்கி விடைபெற்றுக் கோயிற் கடைவாயிலெய்த, சிவபெருமான் ஆஜ்ஞைப்படி, திருநந்திதேவர், படைகளோடு முன்செல்லும்படி, பூதகணத்தலைவர்க்கு உத்தரவளித்தனர். கணநாதர் சிலா அஞ்சத்தக்க சீற்றத்தோடு பெருந்திரளாகக் கூடினார்கள். திருமால

முதலிய தேவர்கள் நெருங்கி வணங்கினர். சயை, விசையை முதலிய தோழியர் பக்கத்தே சூழ்ந்துசென்றார்கள். பேரிகைகள் முழங்கின. சங்கங்கள் சத்தித்தன. இனிய கீதங்கள் செவிகளுக்கு விருந்து செய்தன. வேதமுழக்கம் மேம்பாடுற்றது. மாதர்கள் நடனஞ்செய்தார்கள். பிச்சமும், குடையும், ஆலவட்டமும், சாந்தாற்றியும் நெருங்கின. வெண்ணிறமான கவரிகள் துள்ளின. துவசங்களின் கூட்டங்கள் ஆகாயவெளியை மறைத்தன. குறுகுறுநடந்துசெல்லும் குறளும் சிந்தும் முந்திச்செல்லவும் ஆணுடை தரித்துச்செல்லும் மாதர் வாளையேந்தி நெருங்கவும், பேடியர் பக்கத்தே நெருங்கிச் சூழவும், கிளிமுதலிய பறவைகளையுடைய கூடுகளைக் கையிலேந்திச் சில மாதர் மருங்கே துதித்துச் செல்லவும், மறைப்பணியாளர்கள் நெருங்கிச்செல்லவும், மாணிக்க விமானத்திலேறி இறைவனைத் தியானித்துக்கொண்டு விரைவிற் சென்றனள். மார்க்கத்தில் ஆங்காங்குள்ள தலங்களில் இறைவனை வழிபட்டு, ஆங்காங்கு வந்து வணங்கிய அறிஞர்களுக்கு அருள்செய்து சென்று, ஞானக்ஷேத்திரமானது நெடுந்தூரத்தில் தோற்றுவதைக் கண்டார்கள். காண்டலும், பூமியிலிறங்கிப் பாங்கிமார் கொணர்ந்து கொடுத்த புஷ்பத்தைத் தனது செங்கையால் வாங்கித் தூவி கண்ணினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பம் பெருக நமஸ்கரித்துப் பண் நிறைந்த துதிகளைச் செய்துகொண்டு மெல்லமெல்ல நடந்து சென்றனள். ஞானக்ஷேத்திரத்தின் எல்லையாகிய ஐந்துகுரோச அளவையும் பிரதக்ஷிணமாகச் சென்று, காவிரி தீர்த்தத்தில் முறைப்படி ஸ்நானஞ்செய்து, பின்பு உடன்சென்ற சேனைகளை ஆங்காங்கு நிறுத்தவேண்டிய முறைப்படி நிறுத்திச்சென்றனள். சென்றவள், அந்தக் க்ஷேத்திரத்தில் முத்துக்களும், வைரமும், பொன்னும் கிடந்து பிரகாசிப்பதையும், பசும்பொழில்களில் மேகங்கள் தங்கிக் கர்ச்சித்தலையும், தென்றல் வந்து உலாவுவதையும், கூட்டமாகிய குயில்களும், பூவைகளும், கிளிகளும், வண்டுகளும் இசைபாட மயில்கள் சிறைவிரித்து நடனமாடுதலையும், மலர்களில் வண்டுகள் குடைந்து பாடுதலையும் கண்டனள். வெண்ணாவல் மரத்தின் கனிகள் சிந்தி உடைந்து அதின் சாறு ஒழுகியோடுவதும் அம்மரத்தில் நிறம் பொருந்திய கனிகள் விளங்குவதுமாகிய இப்படிப்பட்ட பல வளங்களையும் பார்த்துக்கொண்டே சென்றனள். அங்கிருந்த முனிவர்கள், இந்த ஞான பூமியிலிருந்து தவஞ்செய்த பயன் பெற்றோமென்று அன்பு அதிகரிக்க எதிரே சென்று கைத்தலங் கூப்பித்தாழ்ந்தார்கள். பார்வதிதேவியும் தன் தோழியாகிய சுநந்தையைப் பார்த்து, "நாம

பரமசிவனைப் பிரிந்தோராயினும், ஒப்பில்லாத இந்தத்தலத்தை யடைந்தமையால், நீங்காத மகிழ்ச்சியைப் பெற்றோம்" என்றாள். முன்னமே அங்குச்சென்று தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த பிரமன் அன்னையின் வரவினையறிந்து விரைந்துசென்று பணிந்து, விதிப்படி பூசனைசெய்து உமாதேவியைக் கேசாதி பாதம் துதித்து வணங்கி "அமுதமே! நின்னை யிங்குத் தரிசிக்கப்பெற்றேன்; யானே பெருந் தவஞ்செய்தேன்; யான்செய்த தவமும் வேள்வியும் பலித்தன; இனி யெனக்கொரு குறையுமுண்டோ? வேதாகமங்களாலும், தேவர்களாலும், திருமாலாலும், அறியப்படாத நீ இவ்வாறு எளிவந்த இது என்னே, மொழியாய்" என்று துதித்துக் குறையாத அன்போடு வினவிநின்ற நான்முகனைப்பார்த்து, உமாதேவி பின்வருமாறு கூறினள். "கமலயலாமேவிய கடவுளே! கைலாசபதியாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை வணங்கி நான் ஒரு ஐயுற்ற பொருளை வினவினேன்; இறைவன், ஞானதலத்தை யடைந்து தவஞ்செய்வாய். யாம் அங்குவந்து இனிது விளக்குவோம் என்று கூறி விடுத்தமையால் இங்கு வந்தேன்" என்றனள். அப்படிச்சொல்லுகையில், யோகத்திலிருந்த சம்புமாமுனிவர் உணர்ந்து எழுந்து போற்றி வணங்க, அவருக்கு அருள்செய்து, பின்னர் பரமசிவனுடைய ஆஜ்ஞைப்படி பூசைக்குத்தொடங்கி, பக்கத்தில் நின்ற பரிஜனங்களைப் பார்த்து, சிவபூசைக்குரிய பொருளையெல்லாம் விரைவில் கொணருமபடி நியமித்துத் தான் காவிரியிலும் நவதீர்த்தங்களிலும் சென்று சிந்தை மகிழ நீராடினள். மணிக்கலன்களும், வாசனைக்கலவைகளும், பூம்பட்டுக்களும், அணியாளாய், வெள்ளாடையுடுத்து, திருநீறும் அக்கமாலையும் திருமேனிமுழுதுமணிந்தனள். அகத்திய தீர்த்தத்தின் முன்னிருந்து, இறைவி தவத்தினை யெய்தினாள். பரிஜனத்தேவர்கள் பூசைக்குரிய பொருள்களையெல்லாம் ஞானக்ஷேத்திரத்தில்நிரப்பினர். சம்புமூலத்தின்கண் பரமசிவன் கோயில்கொண்ட முறையினையறிந்து விண்ணுலகிலுள்ள தச்சர்கள், மதில்களும், மாடங்களும், பூங்கோயில்களும், மலர்க்காவணங்களும், அழகுபெற நிருமித்தார்கள். சிலர் நீராடி மலர்களையாய்ந்து வேறுவேறு அமைத்து வைத்தனர். சிலர் பலவகை மாலைகளைச் சேர்த்து வைத்தார்கள். சிலர் சந்தனக்குழம்பைக் கஸ்தூரி முதலிய வாசனைப்பொருள்களைச் சேர்த்துச் சால்களில் பெய்து நிரைத்தார்கள். சிலர் அபிஷேகத்துக்குரிய பொருள்களைச் சேர்த்தார்கள். சிலர் நைவேத்தியத்துக்குரிய நால்வகையுண்டிகளையும் பொற்பாத்திரங்களில் துகிலால் மூடித்தொகுத்தார்கள்.

பூதகணங்கள் பலவகை வாத்தியங்களை முழக்கின. யாவரும் இவ்வகைப்பணிகளைச் செய்ய, அம்பிகை யெழுந்து ஆருயிர்த்தோழியர் கடலைப்போல் சூழ்ந்து செல்லவும், தேவர் பூமாரி பொழியவும், பிரம தீர்த்தத்தின் பக்கத்தே சென்றனள். பிரமதேவனை யழைத்து "ஒப்பற்றவனே! யான் பூசிப்பதற்கு ஒரு சிவலிங்கத்தைத் தருவாயாக" வென்றனள். கேட்ட சதுர்முகன், வணங்கி, "அகிலலோகங்களையும் பெற்ற வுன்னாலறியப்படாத பொருள்களுமுண்டோ? எல்லா முணர்ந்த வுனக்குச்சொல்லுவதென்னே? எல்லாம் ஐம்பெரும் பூதங்களாலேயே நிகழ்வன. உனக்கு விருப்பம் செல்லுமாறு அப்பூதமைந்தனுள் ஒன்றினால் இயற்றுவாயாக" வென்றனன். அதைக் கேட்ட அம்பிகை இன்பச்சுவையை யுதவுகிற முத்தியின் தன்மையைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி பூசிப்பவளாகையால், சுவையைத்தருவதாகிய ஜலத்தைக்கொண்டு சிவலிங்கம் நிருமிக்க நினைத்து, அந்தத்தீர்த்தத்தினைச் சார்ந்தாள். எங்கும் நிறைந்த பூரணமாகிய அந்தத் தாணுவின் சரணங்களைத் தியானித்து, தீர்த்தத்தையே திரட்டியொளிமிக்க இலிங்கமாகச் செய்து தாபித்தனள். மங்கலவாத்தியங்கள் ஆர்ப்ப, மாதர்கள் கீதம்பாட, முனிவர்கள் ஆனந்தக்கூத்தாடினார்கள். சங்கரி, சம்புமுனியை யழைத்து அச்சிவலிங்கத்திற்கு நிழல்செய்யும்படி பணித்து, தீர்த்தங்களைக்கொண்டு சிவபெருமானுக்கு அபிஷேகஞ்செய்ய வெண்ணி, எல்லாத் தீர்த்தங்களும் பெருகும்படி தியானித்தனள். உமையவளுக்குப் பரமசிவனிடத்துண்டாகிய பக்தி பெருகுவது போல, எல்லாத்தீர்த்தங்களும் பெருகிவந்தன. அதற்கு ஸ்ரீமத்தீர்த்த மென்று பெயருண்டாயிற்று. அந்த ஸ்ரீமத்தீர்த்தத்தையும் யானைகளின்மேற்கொண்டு வந்த மற்றைத் தீர்த்தங்களையும் சுகந்தங்களும் மலர்களும் பெய்தமைத்துப் பூசித்து, ஆகமவிதியால் அபிஷேகஞ் செய்து மெல்லிய வஸ்திரத்தால் திருவுருவின் ஈரம்புலர்த்தி, அரைநாணும் கோவணமும் பட்டும் சாத்தி, சந்தனக்காப்பணிந்து அதன் மீது விபூதியைப்பூசி, திருவாபரணங்களும் மாலைகளும் வேறுவேறு எடுத்து அலங்கரித்தனள். அறுசுவை கொழிக்கும் நால்வகையுண்டிகளையும் நிவேதனஞ்செய்து, தாம்பூலமளித்து, பலவகைத் தீபங்களும் முறைப்படி சுழற்றி, குடை முதலிய உபசாரங்களனைத்துஞ் செய்து வாத்தியங்களைக் கோஷிக்கச்செய்து, ஊர்வசிமுதலிய தேவமாதர்களை நடனஞ்செய்வித்தனள். இவ்வாறு தினந்தினம் காலங்கள்தோறும் பூசை செய்துகொண்டு ஒழுகுநாட்களில் ஒருநாள், பூசை முடிந்தபிறகு, தான் இறைவனைப் பிரிந்த முறைமையை நினைந்

து வெய்துயிர்த்து, புளகமுற்றுத் துதிப்பாளாயினள்.

"கலங்கிப் புலவோர் பெரிதுங் குலையக் கறுவுந் தகுவோர் குலமாழ்க் கையுறும்
வலங்கொள் புரமூன் றமொருங் கவிய மாயப் படைதொட் டமலர்க் கரனே
துலங்குங் கிரணப் பனிமா மதியோன் றொடர்சா பமறத் தவமுஞ் செறிவித்
திலங்கும் புகழ்ஞா னதலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடுமே.
விண்ணு டுநெடும் புவியுந் துயர வெளவிக் கிரியைப் பெயர்வித் திடுவோன்
கண்ணூர் முகமும் புயமுஞ் சிரமுங் கடிதாக் கொரித் தருள்கால் விரலோய
புண்ணு டியவர் குலிசப் படையோன் புகாவண் கொலைபோக் கிவரங் களபல
வெண்ணு தருஞ்ஞா னதலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடுமே."

என்று கரைந்து கரைந்து உருகி இடைதளாடவும், விழியினின்றும் புனல்சோரவும், கைகள் சிரமேற்குவியவும், புளகங்களுண்டாகவும், சோகமடைந்தாள்; சிவபெருமான் விரைந்து வெள்விடைமேல் பிரசன்னமாயினார்.

பூதகணம் புடைசூழப் புத்தேளிர் பொழிந்கிறை
சீதமலர் வெளிதூர்ப்பத் திசைமுழுது மிசைதேங்க
வேதமுனி வாபழிசச மெய்யன்பர் குதூகலிப்ப
நாதரினி தருள்காட்சி நயனமலர்ந் தெதிர்கண்டாள்

தம்பிரான் எதிர் தோன்றலும், அங்கமனைத்தும் பூரித்தனள். அகிலாண்டநாயகி விரைந்து திருவடிகளில் வணங்கி ஒருபால்நிற்ப, பரமசிவன் கிருபாநோக்கமளித்து, பெருங்கருணையினால், விரும்பிய வரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளும்படி பணித்தனர். எல்லாவுயிர்களுக்குந் தலைவனாகிய பரமசிவனையே தனக்குத் தலைவனாகக் கொண்டவம்மை, நாயகருடைய திருவருளை நோக்கி எல்லாவுலகங்களுமுய்யும்படியாகச் சில வரங்களைக் கேட்பாளாயினள்.

"தேவதைகள் தொழுது ஏத்தும் எம்பெருமானே! தேவரீர் இத்தலத்தில் கொண்டருளியிருக்கும் அமுதேசனென்னும் திருநாமத்தைக் கேட்டவர்கள், சாலோகபதவியையும், அமுதேசனென்னும் அருட்குறியைத் தரிசித்தவர்கள் சாமீபபதவியையும், தியானத்தோடு தரிசித்தவர்கள் சாரூப பதவியையும், அதைப்பூசித்தவர்கள் தேவரீர் உமாதேவியாருடைய திருவடிக்கீழ்மாறாத சாயுச்சிய பதவியையுமடைக. பெருமானே! ஒருநாளைப் பூசைக்குரிய பொருள்களையுதவினோர், இம்மையிலே விரும்பிய போகங்களையெல்லாமனுபவித்து, சிவலோகத்தில் நெடுங்காலம் உறைந்து நினைத்தவையெல்லாம் கிடைக்கப்பெற்றுத் திருவருளில் சேர்க; இந்த ஸ்ரீமத் தீர்த்தத்தைப் பார்த்தாலும், தொட்டாலும், நீர்வேட்கையால் குடித்

உமாதேவியார் வரம்பெற்றது.

தாலும், ஊர்வனவாகிய பிராணிகளும முத்திநிலையைப்பெறுக. தீர்த்தத்தின் பெயரைக் கூறினோரும் எல்லா நலங்களையும பெற்று முக்தியைச்சேர்க. ஸ்ரீமந்தீர்த்தத்தின் பக்கத்தேயிருந்து தவஞ்செய்தோர்க்கு எல்லையில்லாத பயனுண்டாகுக. ஒரு பசுவைப் பிராமணனுக்கு விரும்பிக்கொடுத்தவர்க்கு அசுவமேதஞ்செய்த பயனுண்டாகுக. திலதானஞ்செய்தவர்க்கு எல்லாப்பாவமும நீங்குக. சுவர்ணதானஞ்செய்தோர் சூரியமண்டலத்தில் வாழ்க. ஆசசியதானஞ் செய்தோர்க்கு அக்கினிட்டோமத்தின் பயனுறுக. வஸ்திரதானங்கொடுப்போர், தீர்க்காயுளையும், செல்வத்தையும் அடைந்து, இறுதியில் வருணபதத்தை அடைக. தானியதானஞ்செய்வோர், எல்லாரும் பக்திசெய்யத்தக்க தெய்வமாகுக. வெல்லத்தைத் தானஞ்செய்வோர், எல்லாப் போகங்களையும் அடைக. வெள்ளியைக் கொடுப்போர், சந்திரபதத்தை யடைக. பூதானஞ்செய்தோர், இந்திரனாகி விண்முழுதையும் ஆளுக. இலவணதானஞ் செய்வோர் எல்லாத்துன்பங்களும நீங்கி இன்பத்தை யடைக. கன்னிகாதானஞ் செய்வோர் விஷ்ணுபதத்தில் வாழ்க. அன்னதானஞ் செய்வோர் ஒவ்வொரு அன்னத்திற்கு ஒவ்வொரு கற்பகாலம் சிவலோகத்தில் விரும்பிவாழ்க. சிவலிங்கத்தைத் தானஞ்செய்வோர் இவ்வுலகத்தில் எல்லாப்பொருள்களையுமடைந்து ஈசுவர பதத்தில் இனிது வாழ்க. சிவராத்திரியில் சிவலிங்கத்தைப் பூசைக்குரிய உபகரணங்களோடு தானஞ்செய்வோரும், அந்தத் தானத்தையேற்றுப் பூசைசெய்வோரும், அப்போதே சீவன் முத்தராகுக. உருத்திராக்ஷ மணிகளை ஈவோரும் ஏற்போரும கைலாசத்திலும், சிவபுரத்திலும ஒவ்வொரு மணிக்குப் பத்துவருஷமாக வசித்து வாழ்க. இத்தலத்தில் சிவஞானத்தை யுபதேசிப்போரும், ஏற்றுக்கொள்வோரும் வாதனைகளற்று, ஆனந்தவெள்ளத்தில் மூழ்குக. இந்த ஞானக்ஷேத்திரம் அமுதேசுவரமென்னும பெயரையும் அடைக. அமுதேசமெனனப்பட்ட இத்தலத்தின் எல்லையாகிய ஐந்து குரோசத்துக்குள் பிராம்மணருடைய குடும்பத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தோர், துன்பங்களெல்லாம் நீங்கித் தேவர்களெல்லாம் அழுக்காறடையப் பிரமத்தின் வாழ்க. அவ்வந்தணர்க்குப் பூமியைத் தானஞ்செய்வோர் சிவசாரூப்பியத்தோடு சீவன்முத்தராகுக. திருமாலைப் பிரதிஷ்டை செய்வோர், ஸ்ரீவைகுந்தம் சேர்ந்து வாழ்க. ஒப்பற்ற சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்வோர் இம்மை மறுமைப் போகங்களை நுகர்ந்து மோக்ஷத்தைப் பெறுக. இந்தப்புண்ணிய தலத்தில் வசிப்போர், உமது திருவடியைப் பிரியாராகுக" என்று இவ்

வாறு வெவ்வேறு வரங்களை விரும்பி யாசித்துத் துதித்து, அம்பிகை, நாயகருடைய திருமுகத்தை நோக்கி "நம்பனே! நான் முன்கூறிய ஓர் வினவுக்கு இந்தத் தலத்தில் வந்து உத்தரமளிப்பதாகப் பணித்தீரன்றே. அடியேன் தெளியும் வண்ணம் அதைத் தெரிவித்தருள வேண்டும்" என்று வணங்கிக்கூறினள். அதுகேட்ட தேவதேவன் உமாதேவியைப் பார்த்து "யாசித்த வரங்களையெல்லாம் கொடுத்தோம்; நீகேட்ட மற்றொரு வினவிற்கு விடையளிப்போம்." என்று கூறிப் பிறகு நாவல மரவடிவாய் நின்ற சம்புமுனிவரை நோக்க, அம்முனிவர் அக்குறிப்பை யுணர்ந்து, வணங்கியெழுந்து, களிப்பினால் உரைக்கத்தொடங்கினர் "என் சிரசு வெடித்தெழுந்த இந்த நாவல் மரத்தில் தேவரீர் கருணையோடும் எழுந்தருளியிருந்த தன்மையினாலே, அடியேனுய்ந்தேன்; அடியேனும், என் முன்னோர்களும் உய்ந்தோம். அமுதீசுரமெனவும் தலம் ஜம்புவீசுவரமென்று பெயர் பெறவும், என் நிழலில் தேவரீர் என்றும் நீங்காது வைகவும் வரம் அருளல்வேண்டும்." என்று வரங்களை யாசிக்க, எம்பிரான் அவற்றையெல்லாம் அளித்துப் பக்கத்தில் துதிசெய்து நின்ற நான்முகனை அருளிப்பார்க்க, பிரமன் தாழ்ந்தெழுந்து, "அடியேனுய்ந்தேன்; அகிலகோடிகளும் உய்ந்தன. மாசிமாதத்தில் வருகின்ற சந்திரனுக்கு உரியநாளாகிய மிருகசீரிஷ நக்ஷத்திரத்தில் இடபக்கொடியை யேற்றி, பிறகு பங்குனிமாதத்தில் எனக்குரியதாகிய உரோகிணி நக்ஷத்திரத்தில் அக்கொடியை யிறக்கி, அந்தத்தினத்தில், என்பேரால் விளங்குகிற தீர்த்தத்தில் யாவரும் ஸ்நானஞ்செய்யவும், அவர்கள் விரும்பிய பலவரங்களையும் அடையவும் வரமளிக்கவேண்டுகிறேன்." என்றனன். பங்கயாசனன் இங்ஙனம் சொல்லக்கேட்ட பரமசிவன், "அங்ஙனமே ஆகுக." என்று அனுக்கிரகஞ்செய்து, பக்கத்தில் நின்றவர்களையெல்லாம் பார்த்தருளி, அவரவர் அபேக்ஷித்த வரங்களையெல்லாம் அளித்தபின், ஒப்பற்ற சிவஞானத்தைப் பார்வதிக்கு உபதேசிக்கத் தொடங்கினர்.

பார்வதிதேவி ஞானோபதேசம் பெற்றது

சந்திரகலாதரராகிய பரமசிவன் நந்திகேசுவரருடைய முகத்தைப் பார்க்க, திருநந்திதேவர் தாழ்ந்தெழுந்து, பரமசிவனுடைய திருவுள்ளக் குறிப்பையறிந்து, அங்கிருந்தோரையெல்லாம் அகலநீக்கினர். சம்புமுனிவரும் திருநந்திதேவரும் தேவர்களாலும் செய்தற்கருமையான பெருந்தவஞ் செய்தோராதலின், உமாதேவியோடிருந்து அவ்வுபதேசத்தைக் கேட்கும்படி அருளப்பெற்று, சிவபெருமான்

எழுந்தருளியிருந்து உபதேசிப்பதற்காக ஒரு மண்டபம் நிருமித்தார்கள். சிவபெருமான், அம்மண்டபத்து அமைக்கப்பெற்ற ஒரு சிறந்த ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து, உமாதேவியை நோக்கி, "நீ யோக ரகசியத்தை வினவினை; ஆறுவகைச் சமயத்தோர்களும் உய்யும்படி அதைச் சொல்லுவோம்; கேட்பாய்." என்று உபதேசிக்கத்தொடங்கினர். "உலகங்களெல்லாம் நமது அருளாலேயே நடப்பனவாதலின், கூத்தாட்டத்தைக் கற்பிப்பவன் முன்பு தான் ஆடிக்காட்டுதல் போல, முதலில் நாமே அனுட்டித்து உலகத்தோரைப் பயிற்றவேண்டும்; ஆகையால், ஆன்மகோடிகள் போகத்தை நுகரும் பொருட்டு உன்னைத் தழுவிய போகியாகவும், போகத்தைச் செய்து மெய்ஞ்ஞானத்தையடைந்து வீடடையும் பொருட்டு யோகியாகவும் இருந்தோம்." என்று கூறலும், உமாதேவி, அகமகிழ்ந்து வணங்கி "நம்பனே, மலத்தழுந்திய சீவான்மாக்களெல்லாம், போகங்களை நுகர்ந்து, உமது அருளால் ஞானத்தையடைந்து மோட்சத்தைப் பெறுவார்களென்று கூறினீர். மலம் என்பது யாது? சீவன் யாது? மாயை யாவை? காமம் யாது? மெய்ஞ்ஞானம் யாது? முத்தி எத்தன்மையது? இவைகளையெல்லாம் அடியேன் உள்ளபடியே அறிந்துகொள்ளும்படி அருளிச்செய்யவேண்டு"மென்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான் அவற்றின் இயல்புகளையெல்லாம், சந்தேகவிபரீதமறத் தெளியும் வண்ணம், உபதேசித்தருளினர். அம்பிகையும், திருநந்திதேவரும், சம்புமாமுனிவரும், திருவருளைத் தியானித்துத் தெளிந்து நிஷ்டைகூடி முப்பாழுமற்று மேலே பெரும்பாழ் எனனும் சத்தான பொருளொடு இரண்டறக்கலந்து, சீவன் முத்தி பரமுத்தியென்று கூறப்படும் இரண்டுவகை முத்திகளையும் பொருந்தி, சிவகைங்கரியங்களைப் புரிந்து மகிழ்ந்திருந்தார்கள்.

பிரமதேவன திருவிழாச்செய்தது.

ஜம்புவிருட்சத்தின் நிழலில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஐந்து திருமுகங்களையுடைய பரமசிவனுக்கு, நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமன், திருவிழாச்செய்ய விரும்பித் திருமதில் முதலாகிய பல உறுப்புக்களும், மண்டபங்களும், பிராகாரங்களும், மாடமாளிகைகளும், ஆலயநூல் விதிப்படி அமைத்து, சுவர்க்கமும் நாணும்படி, நகரத்தை நிருமித்தான். அகிலாண்டேசுவரியின் திருவுருவத்தை நேரில் தரிசித்தபடியே தியானித்து அமைத்துப்பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்து, விநாயகக் கடவுளுக்கும் குமாரக்கடவுளுக்கும் மற்றப்பரிவார தேவதைகளுக்கும் உருவங்களமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்தனன். தேர், யானை, குதிரை, தங்கப்

பலலக்கு, குடை, கொடி, சாமரம முதலிய சிறபபுக்களையெல்லாம மிகுதியாகத தொகுத்து, திருவிழாவைக காணவரும்படி தேவர் முதலியோர்களுக்கு உதஸவ பததிரிகைகளை யனுப்பினன் திருமுகததைப்பெற்று உபசரித்து வணங்கி ஆனந்தமுற்று, தேவர்களும் எட்டுத் திககுகளிலுள்ளவாகளும் நாகா முதலியோரும வேநதாகளும் வநது நெருங்கினாகள. பிரம்மதேவன மாசிமாதத்ததுக கிருததிகை நக்ஷத்திரங்கூடிய தினததில பலவகை வாததியங்களும கோஷிக்க மிருதஸங்கிரகணமும் அங்குரார்ப்பணமுஞ்செயது, அடுதத தினமாகிய உரோகிணியில, பட்டத்தில விருஷபததை யெழுதிப்பூசிதது, துவஜாரோகணஞ் செய்தனன். அன்று மாலைமுதல் விநாயகாதி தேவதைகளுககுத திருவிழா நடநதது. பதினைநதாந்திருநாள ஸாயங்காலததில், எட்டுககொடிகளைப் பூசித்து, பதினெட்டாந்திருநாள காலையில், சுவாமி எழுநதருளி எதிரே வநதிறக, அநத எட்டுக்கொடிகளையும் ஏற்றினன. பதினெட்டாநாள காலைமுதல சிவபெருமானுக்குத திருவிழா நடக்கததொடஙகியது. அன்றுமுதல் எமபிரான காலையிலும மாலையிலும் பலவாகனங்களில திருவுலாப் போநது இருபததேழாநாள உரோகிணி நக்ஷத்திரததனறு மததியானத்தில பிரமதீர்த்ததததில தீர்த்தங்கொடுத்தருளினர். அன்று மாலை எட்டுககொடிகளும இறங்கின இருபததெட்டாநாள் மாலை முதல், மூன்றுதினம மாலைப்பொழுதில, பளளியறைப் பெருமான, திருசசிவிகையில் உலாப்போநதனர். முப்பத்தோராந்தினம முதல மூன்று நாள சண்டேசபெருமானுக்கு திருவிழா நடநதது. அன்று இராததிரியில, நான்முகன் மழுவைக் கொடியையும் இறக்கினன. முப்பத்தேழாநாளில, ஜம்புநாதர உடபிரகாரமுதல பஞசபிரகாரங்களிலும திருவுலாப்போநதார. முப்பத்தெட்டாநாள தீர்த்தப புஷ்பசநதனாதிகளை யணிந்து சுவையுள்ள நிவேதனஙகளைக கொண்டருளி விடாயாற்றியுற்சவம கொண்டருளினார். அன்று சாயங்காலம, முததுப்பநதரின் நீழலிலே தேவர்கள் போற்றப பவனிவநது இறைவா உமாதேவியோடு திருக்கோவிலில எழுநதருளியிருநதார. இவவாறு ஆதிப்பெருஞ்செல்வராகிய பரமசிவனுககுப் பிரமதேவன சிறப்பாகச செய்த திருவிழாவைத தேவாகளும மனிதர்களும பிரமமோற்சவமென்று வருஷந்தோறுங் கொண்டாடத தொடஙகினர் திருவானைக்காவின்கண் எழுந்தருளிய சிவபிரானுக்கு ஆதிப்பிரமன் இனிதாகச் செய்த திருவிழாவைச் சிறப்புறசசெய்தோரும், தரிசித்தோரும், கல்லாததுன்பங்களுமற்று, இவ்வுலகத்தில் அரசராய் வாழ்ந்து,

மறுமையில் சுவர்க்கானுபவங்களை யனுபவித்துப், பின்பு பேரின்ப வீட்டையடைவர். முதல்வனுடைய திருவிழா முடிவில் பிரம தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தோர் உலகமுழுது மொருகுடையிலாண்டு விண்ணுலகில் அரசு செலுத்திப் பேரின்பநலத்தைத் தருகின்ற முத்திநிலை பெறுவர். சந்திர சூரியர் சேர்கின்ற அமாவாசைதோறும் ஒருவருடம் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வெண்ணாவல் நிழலில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கினோர் பாவமும் பிணியுநீங்கி ஆனந்தவெள்ளத்தி லழுந்துவார்.

திருமால், தேவதைகளுக்குப் பகைவனும் தோலாவலிமை படைத்தோனுமாகிய இராவணனை வதஞ்செய்தற்பொருட்டு, அயோத்தியில் தசரதசக்கிரவர்த்திக்குப் புத்திரனாக அவதரித்து, தந்தையின் ஏவலால் வனத்தில் சஞ்சரிக்கும் நாளில், இராவணன் சீதையை யெடுத்துச் சென்றனன். இராமபிரான் மிகத்துயரமுற்று, பரமசிவனைப் பூசித்துப் பகைமுடிக்கும் ஆற்றலைப்பெற்று, இளைய

இராமன் பூஜை செய்தது

பெருமானுந் தானும் விரைந்துசென்று, கிஷ்கிந்தையை யடைந்து, சுக்கிரீவனோடு சினேகஞ்செய்து, சமுத்திரமீது அணைகட்டி, வானரசேனையுடன் இலங்கையில் பிரவேசித்து, இராட்சஸப்படைகளையும், கும்பகர்ணனையும், இராவணனையும் வதஞ்செய்து, இலங்கா ராச்சியத்திற்கு விபீஷணனை அரசனாக்கி, சீதாதேவியுடன் வழிக்கொண்டு மீண்டனன். மீளும்போது, இராவணனும், கும்பகர்ணனும் பயங்கரமான வடிவத்தோடு, தண்டத்தைக் கையிலேந்தி, இடிமுழக்கம்போலக் கர்ச்சித்துத் தன்னை வளைந்து வருதலைக்கண்டு, இறந்த அரக்கர்கள் மாயையால் மீண்டும் உடல் பெற்றெழுந்தார்களோவென்று பயந்து உற்றுநோக்கி அவை அவர்களுடைய சாயையென்று துணிந்து அவைகளையும் தொலைக்கக் கருதி, இராமேசுவரத்தில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசிக்க, இராவணனுடைய சாயை மாத்திரம் நீங்கியது; கும்பகர்ணனுடையசாயை நீங்காமல் பின்தொடர்ந்து வருதலால், இதை எங்ஙனம் போக்குவோம் என்று கவலையுற்று நடந்து ஜம்புகேசுவரத்தின் ஐந்துகுரோச அளவில் சென்றவுடன் அந்தச்சாயை சூரியனைக்கண்ட இருள்போல நீங்கிற்று. தசரதராஜன் புதல்வனாகிய இராமன், அந்தச் சாயை தன்னை விட்டு நீங்கியதுகண்டு, மிக்க உவகையுற்று அந்தத்தலத்தினுள்ளே புகுந்து, காவிரியில் தீர்த்தமாடி, பின்பு அங்குள்ள நவதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து பரமசிவனுடைய சன்னிதியில் தாழ்ந்து வணங்கி, அமுதலிங்கத்தையும் அகிலாண்ட நாயகியையும் தரிசித்து, ஆனந்

த்த கடலுள் ஆழ்ந்தனன். பின்னர் அங்கிருந்த முனிவர்களைக்கண்டு, அந்தச்சாயை தன்னைத்தொடர்ந்து வருத்தியதையும், இத்தலத்தின் எல்லையுள் வந்தவுடன் அது நீங்கியதையும் தெரிவிக்க, அவர்கள் “ஸ்தலமும், தீர்த்தமும் மூர்த்தியும் ஆகிய மூன்றினும் சிறந்ததாகிய இத்தலத்தில், பேயும், பிரமராக்ஷஸமும், நோயுமாகிய தீங்குகள் அணுகமாட்டா; ஆதலின், அச்சாயை நீ இவ்வெல்லையைக் கடந்து சென்றால் உன்னை நெருக்கும்; எனினும் அது எவ்விடத்தும் நீங்கும்படியான முயற்சியை இத்தலத்திலேயே செய்வாயாக; சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டையைச் செய்து, அச்சிவபிரானிடத்துச் சிந்தையை நிறுத்தி, நீராலும் மலராலும் ஆராதிக்கிற பூசையின் பலத்தினால் இக்கொலைப் பாவத்தைப் போக்கிக்கொள்வாயாக” என்றனர். முனிவர்கள் இங்ஙனம் கூற, திருமால், விருப்புவெறுப்பற்ற பரசிவனைப்பூசிக்க விரும்பி, அங்கதனையழைத்து “நீ இங்கே ஒரு சிவலிங்கத்தைக்கொண்டுவருக” என்று ஏவி, சன்னிதிக்கு மேல்பக்கத்திலுள்ள ஓர் தீர்த்தத்தைக் கண்டு அதன் கரையில் தங்கினான். அங்கதன் சாளக்கிராமகிரியையடைந்து, ஒரு மரகதலிங்கத்தைக் கைக்கொண்டு இராமனிருக்கும் இடஞ்சேர்ந்தான். இராமபிரான் சிறப்பு விதிப்படி சிவலிங்கத்தின் அளவுக்கேற்ப ஆலயமமைத்து ஆகம விதிப்படி பிரதிஷ்டை செய்து அன்பினோடு மனங்கரைந்து,

“எண்ணி லுயிர்க்குந் தனதருளை யீயும் பொருட்டுப் பலவுருவாய்
நண்ணி யுலகுக் கைந்தொழிலு நடத்தி யந்த வுலகத்திற்
பண்ணி னிசையும் மலர்மணமும் பழத்தின் சுவையு மெனநிற்கும்
அண்ண லெவனே யவனடியை யன்பி னொடுப் பரவுவேன்.”

“யாகாய வாசுகிநாண் மாமேருச் சிலைமாயப் பகழி யேந்தி
யேகாத நிலத்திண்டேர்க் கிரவிமதி கோத்தியக்கி யெயின்மூன் றட்டுப்
போகாத புகழ்நிறுத்த புண்ணியனைப் புகழ்க்கால காலனை றன்னை
யாகாசக் கேசனைமா புருடனையா கேசுரனை யறியா நின்றேன்.”

“கங்கை நதியு மிளம்பிறையுங் கதிர்க்குஞ் செடிலத் திடைவிளங்க
மங்கை யுமையா ளிடப்பாலின் மயங்க வடியேன் பூசைகொள
லிங்கன் விரைவி னெழுந்தருளல் வேண்டு மடியா ரிரும்பேறே
செங்கை மலரி னழலேந்துஞ் செல்வா தேவா சிங்கமே.”

“மங்கல மருளு மஞ்சனே தேவ தேவனே மலிந்தவெண் பாவ
மிகுமுற் றகற்றிச் சுகத்தினை யருள்க வெம்பிரா னெனக்கருள் சாக்க
வெங்கிருக் தனினு மங்கனே விரைய வெழுந்தருள் சொரூபராய் விடையாத்
துங்கவெண் கலசராயுருத் திராய்த் துலங்கிய நும்மையான் றொழுதேன்.”

"இராசதவனை யுதைத்தோ முலகமெலாம் படைப்பயனாய் யிருந்தாய் போற்றி
பராவலுறுஞ் சாத்துவிகத் தொழுலகம் புரப்பவனைப் பயின்றாய் போற்றி
விராவியதா மதத்துணைத்தி றெறிந்தழிக்கு முருத்திரனாய் மிளிர்ந்தாய் போற்றி
வராகமுக வுருவாயு முகந்தெடுமபுல லானைத்தகைத்திகனாய் போற்றி."

"எவ்வாயுந் திருமுடிக ளெவ்வாயு மொளிநுதலெவ் வாயுங் கண்கள்
எவ்வாயுந் திருச்செவிக ளெவ்வாயுஞ் செய்யவாயெவ் வாயுந் தோள்கள்
எவ்வாயுந் திருக்கரங்க ளெவ்வாயுந் திருவயிறெவ் வாயுந் தாள்கள்
எவ்வாயுந் திருமேனி யெனநிறைந்த தனிமுதல்வ னெமையளிக்க காக்க."

"அஞ்சலென வமைந்தவொரு கரதலமும் வரதமென வமைத்த கையும்
கஞ்சமல ரேந்துமிரு கரதலமு மேற்றிருக்குங் கருணை நோக்கும்
பஞ்சிகமழ் சீறடியு மழகெறிப்ப வணிகலன்கள் பலவுந் தாங்கி
வஞ்சமல விருணீக்கு மகிலாண்ட நாயகிதன் வடிவம் போற்றி."

எனப்பல தோத்திரங்களைச் செய்ய, அவற்றைச் சிவபெருமான் திருச்செவியேற்று, உமாதேவியாரோடும் விருஷபாரூடராய்க் காட்சி கொடுத்தருளினர். தாசரதி, தரிசித்த கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம் பெருக, மனங்கரைந்துருகி வணங்கினான். சிவபெருமான், அருள்கூர்ந்து "இராமனே! நீ என்னைத் துதித்தபடி, எவர் துதித்தாலும், அன்றி அதனைக் கேட்டாலும், பெரும்பாவங்களும் தீயின் முன் பஞ்சுபோல வெந்து நீங்க, இம்மை மறுமைப்பயன்களை யடைவர். அடுத்துவந்த சாயையானது நீங்க, நீ அயோத்தியடைந்து நெடுங்கால மரசு செலுத்தி மனிதர்களுக்குத் தெய்வமாய், அவரவர் வேண்டிய வரங்களை யெல்லாம் வழங்கி, அந்தத்தில் முத்தியைப் பெறுவை. மன்னவனே! செல்லுவாய்." என்று விடையளித்துச் சிவபிரான் அந்தர்த்தானமாயினார். இராமபிரானும் பூசையை முற்றுறச் செய்து, அயோத்தியை யடைந்து அரசாட்சி புரிந்து வந்தனன். நீலநிறத்தையுடைய திருமாலால் பக்தியோடு பிரதிஷ்டை செய்து பூசனை செய்யப்பட்ட நீலவிடங்க ஈசுவரரைப் பணிந்தவரும், அவர் திருநாமத்தைச் செபித்தோரும், தரிசித்தோரும், கொலைபாதகங்களினின்றும் நீங்குவார்.

தேவலோகத்திலே, இந்திரனுடைய கொலு மண்டபத்தில் தேவர்களும் முனிவர்களும் வந்து கூடினார்கள். வசிஷ்டரும் விசுவா பராசரன் வழி மித்திரரும் வந்திருந்தார்கள் அங்கிருந்தவர்களிற பட்டது. சிலர், பூலோகத்தில் சத்தியந்தவறாதவர் யாரென வினவினர்: வசிஷ்டமுனிவர், அரசர்க்கரசனாகிய அரிச்சந்திரன்

ஒருபோதும் பொய்யுரையானெனக் கூறினர்: அதுகேட்ட விசுவாமித்திரர், "அவனைப் பொய் சொல்லும்படி செய்வேன்" என்றனர். வசிஷ்டமுனிவர் "விசுவாமித்திரனே! அரிச்சந்திரன் பொய்சொல்லுவானுனல் ஸம்பாதனஞ்செய்த பிரமதேஜஸைப் போலொற்றைவஸ்திரத்தையுடுத்து, யமன் திசையாகிய தெற்கு நோக்கிச் செல்வேன். இதற்குத் தேவர்களே சாக்ஷி" என்றனர். விசுவாமித்திரரும் அவ்வரசன் நெஞ்சறியப் பொய் சொல்லும்படி செய்யேனுனால், நீ சொன்ன சபதமே எனக்குமாகுக." என்றுகூறிச் சுவர்க்கத்தினின்றும் பூலோகத்திற்கு வந்து, அரிச்சந்திர ராஜனைப்பிடித்து, அவனைப்பல துன்பங்களுக்குள்ளாக்கவும், அவன் சத்தியத்தினின்றும் தவருமையினுல் தேவர்கள் பூமாரிபெய்து அவனுக்குப் பலவரங்களை ஈந்தார்கள். வேந்தனும் அவர்களை வணங்கி, "கடவுளர்களே! முனிவர் முன்புசெய்த சபதத்தை அடியேனுக்காகச் செய்யாமலொழிக்க வேண்டும்" என்று வேண்ட, தேவர்கள் அரசனுடைய பரிவைப்பார்த்து, முனிவர்செய்த பிரதிக்கினையைச் செய்யவேண்டாமென்றூர்கள். அரசன், தேவர்கள் கொடுத்த வரங்களைப்பெற்று அயோத்திசென்று அரசாட்சி செய்தனன். விசுவாமித்திரர், நாணமடைந்துகொண்டு, வசிஷ்டரிடத்துப் பகைமைபாராட்டி, துன்மந்திரங்களை ஜபித்து ஒரு ஆபிசாரயாகத்தையியற்றினர். அந்த யாககுண்டத்திருந்து ஒருபூதம் வெளிப்பட அதைப்பார்த்து, "வசிஷ்டரைக் கொன்றுவருவாய்" என்றனர். அந்தப்பூதம் போய்ப்பார்த்தபொழுது, வசிஷ்டர் அங்கு இல்லை. அவர்குமாரராகிய சக்தி நிஷ்டைசெய்து கொண்டிருக்கக்கண்டு, அவரைக்கொன்று அப்பூதம் விசுவாமித்திரரிடம் சென்றுகூறி, அவருக்கு மகிழ்ச்சியை விளைவித்தது. சக்தி முனியின் மனைவியும் ஏனையோரும் மிக்கவிசனமடைந்து வருந்தும்போது, வசிஷ்டமுனிவர் வந்து நிகழ்ந்ததுதெரிந்து, ஆருத்துயரமுற்று, சோகக்கடலில் அழுந்தினர்: அத்தருணத்தில், நான்முகன் அங்குவந்து வசிஷ்டமுனிவரைத்தேற்றி, பின்வருமாறு சொல்வானாயினன். "சக்தி இறந்தானென்று துக்கத்தால் கிலேசமடையாதே, உன்னுடைய குலம் மேம்பாடு அடையும்படி உன் மருமகள் கருப்பவதியாயிருக்கிருள். அது ஆண்மகவாகப் பிறக்கும். அவன் அரக்கர்கள் குலத்தை வேரொடு களைவான்; நீ, அவன் காதில்படும்படி வேதங்களையெல்லாம் ஓதுதி" என்றனன். சற்குணசம்பன்னராகிய வசிஷ்டமுனிவர், ஒருவாறு துயர்நீங்கி மற்றவர்களையுந்தேற்றி, சக்தியின் மனைவி காதில் படும்படி வேதங்களைச் சாங்கமாகஓதினர். கருப்பத்திலிருந்த குழந்தை

யும் அவைகளையெல்லாம் கேட்டுணர்ந்தது. பத்துமாதமும் நிரம்பி குழந்தைபிறக்க, பூலோகமும் சுவர்க்கமும் களித்தன. அரக்கர் வசிக்குமிடங்களிலெல்லாம் துர்நிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. வசிஷ்டர், அக்குழந்தைக்குச் சாதகாமம் முதலியவற்றைச்செய்து, பன்னிரண்டாம்நாளிலே பராசரனென்று நாமகரணமுஞ் செய்தனர். எட்டாம் பிராயத்தில் உபநயனஞ்செய்யப்பெற்று, பராசரமுனிவர் சுக்கிலபட்சத்துச்சந்திரனைப்போல, நாளுக்குநாள் வளர்ந்து வந்தனர். அவர் தம் தாயைப்பார்த்து "அம்மா! நீயேன் ஆபரணங்களை யணிந்துகொள்ளவில்லை. நீ மிக்க துக்கமுற்றிருக்கிறாயே; அதற்கு காரணம்யாது? என் தந்தையார் எங்கேயிருக்கிறார்? வசிஷ்டமுனிவர் யாவர்? எனக்கு எல்லாம் விளங்கச்சொல்லவேண்டும்" என்றுவினவ, அவள் "முனிவர்செல்வமே! என் துன்பத்தை நீக்கவந்த யானையிளங்கன்றே! யான் கொழுகொம்பற்ற கொடிபோலக் கொழுநனையிழந்தேன்; ஒருதீங்கையும் இயற்றாத உன் தந்தையை ஓர் அரக்கனமைத்தனன். வசிஷ்டமுனிவர் உனக்குப்பாட்டனார்" என்றுகூறிமறுகினள். தம்தாய் இங்ஙனம் கூறிமனம்வருந்தி யோசிக்கக்கண்டபுனிதகுமாரர், தாயைப்பலமுறை கையாலே தட்டியெழுப்பி யோசனையைத்தெளிவித்து. "அரக்கர் குலத்தைப் பெயருமாறுபடி இன்றே கொல்லுவேன்," என்று கூறிவணங்கி, அவளால் ஆசிர்வதிக்கப்பெற்று. வசிஷ்டமுனிவருடைய அனுக்கிரகத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டனர். புறப்பட்டு, ஞானதலத்தையடைந்து அங்குள்ள தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து உள்ளத்தில் மேன்மேல் ஓங்கி வளர்கின்ற பக்தியோடு திருக்கோயிலையடைந்து துவஜஸ்தம்பத்தினருகே விழுந்து தெண்டனிட்டு மறைகளாலே பாடித்துதித்து, உமைகாந்தராகிய அகிலாண்டநாயகியையும் பணிந்தார். அவ்விடம் விட்டு நீங்கி, கோயிலை வலமாகச்சென்று, வெளிப்போந்து பிதிர்களைக் களிக்க, தமமுடைய பிதாவைக்குறித்துச் செய்யவேண்டிய காமங்களையெல்லாம் அன்போடு இயற்றினர். தந்தையார், விருஷபத்துவசமசைந்தாடுகின்ற விமானத்தின்மேலே பலவகைச் சிறப்புக்களோடும் எதிர்தோன்றி, "அறிவில்லாத அரக்கனாலே கொல்லப்பட்டமையால் மிகுந்த பாவத்திற்குள்ளாகிப் பைசாசமாய்ப் பிறந்து, இதுகாறும் பெரிய துன்பத்தையனுபவித்தேன்; மைந்தனே! நீயின்று இந்த ஞானக்ஷேத்திரத்தில் இயற்றிய நல்வினைப்பயனால் என்னுடைய பாவங்களெல்லாம் நீங்கி, நான் நற்கதிபெற்றேன்". என்று சொல்லிச் சிவலோகத்தையடைய, பராசரர் அரக்ககுலத்தை மாய்க்கும்படியான யாக

தனைச் செய்யத்தொடங்கினார். சிவபெருமான் சம்புமூர்த்தத்தினைக் கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கோயிலின் வடகிழக்கு எல்லையில் ஒரு குண்டத்தையியற்றி ஆபிசார ஓமத்தைச் செய்தனர். அக்கினியில் ஆகுதியைப் பெய்தவுடன், மந்திரங்கள் சென்று, அரக்கரையும், தானவரையும், பூதவேதாளங்களையுங் கொணர்ந்து குண்டத்தில் தள்ளின; தினந்தோறும் தீயவருடைய இனங்களையெல்லாம் ஒழித்தபிறகு, தென்மேற்குத்திக்கின் காவலனாகிய, நிருதியின் வாகனமாகிய பூதத்தையும் வட்டி இழுத்தன. அப்பூதம், மந்திரங்களையெதிர்த்துத் தன் வலியிழந்து தளர்ச்சியுற்றதை நிருதி பார்த்து, மந்திரங்களையெதிர்க்கும் சக்தி தன்னிடத்துமில்லாமையாலே, மந்திரங்களுக்கு நல்வார்த்தை சொல்லி யிரந்தும், அம்மந்திரங்கள் விடாமல் அவனையும் சேர்த்து இழுத்தன. நிருதியானவன், மனந்தளர்ந்து வேறு பற்றுக்கோடில்லாமையாலே, நாவலின் நீழலில் வாழ்கின்ற சிவபெருமானுடைய திருவடிகளையே சரணமாகவடைந்து,

"பாலனுக் காகக் காலனைப் படவுதை செய்தா யோலம்
ஆலமுண் டமர ராவி யளித்தரு டலைவ வோலம்
வேலனு லவுணர்க் காய்ந்து விண்குடி நிறுத்தா யோலஞ்
சீலமார் சம்பு நீழற் சிவபிரா னேயோ லோலம்."

"முப்புரம் பொடித்த மேரு மூரிவெஞ் சிலையா யோலம்
அப்பவிர் வேணி வைத்திட் டனிலம்பு நதா யோலஞ்
செப்பிள முலையாள் பூசை செய்தநீத் திரளே யோலம்
வைப்பெனச் சம்பு நீழல் வதிந்தருண் முதல்வா வோலம்."

என்று, பலவாறு தோத்திரஞ்செய்ய, கண்ணுதற்கடவுள் தம் திருவருளால் ஆகாயத்தில் "நிருதியின் வாகனமாகிய பூதத்தை யெனக்குத் தருவாயாக" வென்று ஒரு ஒலிநிகழ்ந்தது. பராசரமுனிவர், அவ்வொலியைத் தம செவியாரக்கேட்டு, உவகையுற்று ஆகாயத்தைநோக்க, பூதமும் நிருதியும் சமீபத்திற் சென்றார்கள். அவர்களைப்பக்கத்தேயிருக்கச்செய்து, "வஞ்சினத்தால் கொல்லுகினும் வேள்விமுகத்தில் கொடுத்தலே சிறந்ததென்று கருதினேன்" என்றுகூறி, "கொடுத்தேன், கொடுத்தேன்" என்றுசொல்லுகையில், சம்புமூலப்பெருமான், உமாதேவியோடு விருஷபாரூடராய்க் காட்சிகொடுத்தனர். முனிவர்கண்டு எழுந்து சிரமேற்கரங்குவித்து, ஆனந்தக்கூத்தாடிப் பூமியில் தண்டம்போல விழுந்து எழுந்து, இறைவனுடைய பாதங்களைத் துதிப்பாராயினர்.

'ஆதிப் பெருஞ்செல்வ வருட்கடலே யடியார்களைப் பாறு மலர்த் தருவே
பூதிக் கவயத் திருமே னியனே புரமூன்று மெரித்த புரா தனனே
காதிப் பழவல் வினையைச் சிறியேன் கருதா வையுநீற் றியகண் ணுதலே
சோதிப் பொருளே தொழுவார் பருகுஞ் சுடரா னமிழ்தே சரணஞ் சரணம்.'

"ஆரத் தொடையான மலையாள களங்க காரம் புனலோ டுகூடத் துறுநிழைந்த
ஈரத் திகழ்செ னியிலிட் டுபொழு திலகுந் திருமே னியனிற் கருளி
வாரத் தகுநல் லருளைத் தமனே மணியே மலாயம் பியகா விரியின்
தூரத் திசழுநல் லிடையே வதியுஞ் சிவனே பவனே சரணஞ் சரணம்"

என்று, பராசரர் புகழ்களைப் பாடி வணங்க, வெள்விடைமேல் எழுந்தோன்றிய நாயகனார், வேண்டும் வரங்களைக் கொள்கவென்று கூற, முனிகுமாரர், "அடியேன் செய்த யாகசாலையில் இருந்திருக்கும் பூதத்தைத் திருப்பிக்கொடுக்கும்படி கருணை செய்தமையால், தேவரீருக்குப் பாசாத்தகாபேசுவரரென்றும் பெயர் வழங்குக. அடியேனுக்குத் தேவரீருடைய திருவடிகளில் எந்நாளும் கெடாத பத்தி யுண்டாகுக" வென்று பிரார்த்திக்க, பரமசிவன் அவ்வரங்களைக் கொடுத்தருளி நாவல் மூலத்தில் அமுதலிங்கத்தில் மறைந்தருளினர். அன்றுமுதல், பசாத்தகாபேசுவரரென்னும் திருநாமம் வழங்கியது. கருணைபூர்த்தியாகிய பரமேசுவரனுடைய அருளைப்பெற்றுப் பராசர முனிவர் தந்தை தந்தையாகிய வசிஷ்டரிடம் போய்ச் சேர்ந்து வாழ்ந்தனர். நிருதி, பசாத்தகாபேசுவரர் அளித்த பூதத்தோடு தனது திசை சென்று பண்டுபோல வாழ்ந்திருந்தான்.

ஸ்ரீராமன், தேவர்களுக்கு இடையூறு செய்து வந்த இராவணாதிகளை வதஞ்செய்து அயோத்தியடைந்து, தன்னுடைய அரசாட்சியை யெய்தியபின்னர், விபீஷணன் தன் ஊர்க்கு மீண்டும் போக விடை கேட்டனன். அப்பொழுது, இராமன், அவனுக்கு ஒரு திருமாலின் விக்கிரகத்தையும் விமானத்தையும் உவப்புடன் அளிக்க, விபீஷணன் அவைகளை யேற்றுக்கொண்டு அயோத்தியை நீங்கி இலங்கை சேரும்படி தன் சேனையோடும் புறப்பட்டனன். மார்க்கத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்களையெல்லாம் தரிசித்து, அநேக கழனிகளையும், மலைகளையும், காடுகளையும் தாண்டி, வெப்பமிகுந்த ஒரு பாலைவனத்தை யடைந்தான். அதன் கொடுமை சொல்லமுடியாதது. பூமியானது வாய்திறந்தாற்போல வெடித்தது, வெடித்த வாய்களின்வழியே தீத்திரள் பாதலத்தை சென்றது. அங்குள்ள சராசரங்களும் துவண்டன. மேகங்கள் அதன் வெப்பத்திற்குப்

திருமால் வழிபட்டது

பயந்து நேரே இயங்காமல் அந்தப் பாலைவனம், தன்னிடத்துத் தழலையன்றி வேறொன்றையும் காட்டாது. அத்தன்மையதான பாலைவனத்தில், விபீஷணன், தன் சேனையோடு பெருந்துயருழந்து, அதைத் தாண்டிச்செல்லுகையில், காவிரியானது விளங்குவதைக் கண்டான். நரகத்தில் உழன்றவன் சுவர்க்கத்தைக் கண்டாற்போலவும், ஈசுவரசாபத்தை யடைந்து வருந்திய ஒருவன், அச்சாபம் நீங்கித் திருவருளைப்பெற்றாற்போலவும், காவிரியை நெருங்கிச் சென்றனன். அந்நதியில் தவழ்ந்துவந்த தென்றலானது வீச, தாழ்ந்த கிளைகளையுடைய குளிர்ச்சி மிக்கவொரு சோலையில், கடல்போலச் சத்திக்கும் தன் சேனையோடு சென்று தங்கி, இளைப்பாறினன் சிரமபரிகாரஞ் செய்துகொண்டபிறகு, காவிரியை யடைந்து, அதில் ஸ்நானஞ் செய்து விபூதியையும் உருத்திராட்சத்தையும் மெய்யிலணிந்து, திருமாலின் பூசையைச்செய்தான். பூசை முடிந்தபின் திருமாலை விமானத்தில் எழுந்தருளச்செய்து, மணல்வெளியில் வைத்துவிட்டு, அறுசுவை அடிசிலையும் உண்டபிறகு, இலங்காபுரிக்குப்போக நினைத்து, எழுந்து விமானத்தை யெடுக்க, அது வாராமையின் திரும்ப வலிந்து எடுத்தனன் அது கிளம்பாமையின், நிலத்தில் பதிந்து ஊன்றிய தென்றறிந்து மிகுந்த வருத்தத்தையடைந்தான். அவன் அங்குக் கவலையுற்றிருந்தபொழுது, உலகங்களையெல்லாம் உண்டவனாகிய திருமால், "விபீஷணனே! கேள், நீ நெஞ்சிற் சஞ்சலங்கொண்டு வருந்தாதே; இந்த இடம் ஞானக்ஷேத்திரமென்று சொல்லப்படும். அகிலலோகங்களையும் இரட்சிப்பவளாகிய அம்பிகை அருந்தவஞ்செய்து, ஒப்பற்ற மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பரமசிவன் உபதேசிக்கப்பெற்று ஆத்துமாக்களுக்குச் சகல பாவங்களையும் போக்கி, பலவரங்களையும் அளித்து எழுந்தருளியிருப்பது இத்தலம். சம்புமாமுனி, பராசரரிஷி, நான்முகன், அகத்தியமுனி, சூரியன், சந்திரன், இராமன், இந்திரன், அக்கினிதேவன், என்று சொல்லிய இவர்களுக்கெல்லாம் ஈசனுடைய அருள் சுரக்கும்படி செய்தது இத்தலமே. மூர்த்தியின் மேன்மையுடையதும், தீர்த்த மகத்துவமுடையதும் இந்தத் தலமே. பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கிற அநேக தலங்களுள்ளும் மேம்பட்டு விளங்குவதும் இந்த ஸ்தலமேயாம். வேதத்தின் மேற்பட்ட நூலும், காவிரிக்கு மேற்பட்ட நதியும், ஞானக்ஷேத்திரத்திற்கு மேற்பட்ட ஸ்தலமும், அகிலாண்டநாயகியின் மேம்பட்ட சக்தியும், நாவல் விருக்ஷத்தின் நிழலில் எழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்தியின் மேம்பட்ட மூர்த்தியுமில்லை. மற்றை ஸ்தலங்களில் சிவபிரான் தம்முடைய அம்சத்

திருமேல் எழுந்தருளியிருந்து பல வரங்களையும் வழங்குவர். இந்த க்ஷேத்திரத்திலே, நாம பூர்வமாக எழுந்தருளியிருந்து சிவஞானத்தையும் மற்றைய பொருளையும் வழங்குவார். அந்த முறைமைக்கேற்ப, யானும் மற்றைய சிவஸ்தலங்களில் என்னுடைய அம்சத்தினாலே வழிபடுவேன்; இத்தலத்திலோ என்னுடைய பூர்ணாம்சத்தோடிருந்து ஜம்புநாதனை வழிபட உறுதிகொண்டேன். மகாலட்சுமியும் பரமசிவனுடைய கருணையைக் கொள்ளைகொள்ளும்படி இத்தலத்தில் பக்தியோடு தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றாள். நான் இங்கு வாழ்த்தலேயன்றி இலங்கையிற் செல்லேன்; ஜம்புநாதருடைய சந்நிதியில் இலக்குமியை நடனஞ்செய்வித்து, அவரது திருவருளைப் பெரிதுமடையும்படி என் மனம் விரும்புகின்றது. திருவானவள் நடனஞ்செய்யும் இடத்தில் ஸ்ரீரங்கமென்றோர் தலம் உண்டாகும். அதில் எனக்கு ஸ்ரீரங்கநாதனென்னும் பெயர் வழங்கும். அந்த ஸ்தலத்தில் எனக்குப் பூசனையும் திருவிழாவும் பிரபலமாக நடைபெறும். வருஷந்தோறும் நீ இவ்விடத்தையடைந்து, என்னை யாத்திரித்து, அமுதலிங்கத்தையும் பக்தியோடு தரிசித்துத் தொழுது மீளுவாய்" என்று கூறித் திருமால் மறைய, விபீஷணன், கனவை நனவெனக் கொண்டு, அன்போடு ஆஞ்ஞைக்கா அருளைப்போற்றி, இலங்கையை யடைந்து வாழ்ந்தனன். ஞானக்ஷேத்திரத்தில் வசிப்பதற்கே ஆதரித்த திருமால், காவிரிக்கீழ் எழுந்தருளிய நாயகரை விரும்பிப் பூசித்து, தன் ஆருயிர்க் காதலியாகிய திருமகளை நடனஞ்செய்வித்தான். திருமகள் ஆடிய நடனத்தைப் பார்த்து, சிவபெருமான், சந்திரனைத் தரித்த ஜடாமகுடத்தோடு எதிர்தோன்றி, வேண்டும் வரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளும்படி சொல்ல, மாதவன் இறைஞ்சி வணங்கி, "சடைமுடியையுடைய வள்ளலே! யான் நாடோறும் உன்னைத் தரிசித்து என்னுடைய வல்வினையையெல்லாம் போக்கவேண்டும், யாவரும் என்னிடத்துப் பல வரங்களைப் பெறுதல்வேண்டும்; திருவிழா முதலிய சிறப்புகளெல்லாம் எனக்கு இங்குக் குறைவுபடாது பெருகிவளர்தல்வேண்டும்; உன்னைத் தொழாதவரிடத்துச் சேராத திருமகள் நடனத்தைச்செய்த இந்த க்ஷேத்திரமானது ஸ்ரீரங்கமென்று சிறந்தல்வேண்டும்" என்று வேண்ட, பரமசிவன், 'பெறுக' வென்று அருள்செய்தனர். மாயவன் ஜம்புநாதருடைய அருளைப்பெற்று ஸ்ரீரங்கநகரத்தைத் தேவர்களும் விரும்பத்தக்கதாகச் செய்துகொண்டு யாவரும் இன்பமெய்தும்படி அங்கே வசித்தனன்.

காவிரிநாடானது மற்றை நாடுகளுக்கு ஓர் அணியாக விளங்குதல்போல், உறையூரானது மற்றை நகர்களுக்கெல்லாம் ஓர் அணியாக விளங்குவது. அந்நகரின்கண் சோழர்களுள் ஒருவன் அரசுபுரிந்து வந்தான். அவன் பகைவரை வென்று மிக்க புகழை நாட்டுதலேயன்றி, ஆணவமாகிய பகைகளை வென்று, ஞானமாகிய பொருளையும் ஈட்

சோழராஜன் ஆரஞ் சாத்தியது.

டி, ஈசனே புகலிடம் என்னும் உறுதிகொண்டு, சிவதருமங்களைப் பரிபாலித்துவந்தான். நிசுளாபுரியென்று சொல்லப்பட்டதான உறையூர் முதலாக, கண்ணுதற்பிரான் எழுந்தருளிய தலங்கள்தோறும் நித்திய நைமித்திய பூசைகளைக் குறைவறச் செய்துவருகின்ற காலத்தில், பனிப்பருவம் நீங்கி இளவேனிற்பருவம் தொடங்கியது. அறிஞர்களை யடுத்தவர்களும் அந்த அறிஞர்களைப்போலவே உயிர்களுக்கு இதத்தைச் செய்வார்கள்; அதுபோலவே, அகத்தியமுனிவர் வசிக்கின்ற பொதியமலையினின்றும் வருகின்ற தென்றலும், குளிர்ச்சியும் நறுமணமும் தழுவி யாவரும் விரும்பும்படி மெல்லென வீசியது. குளம், பொய்கை, ஓடை, எந்திரவாவி முதலியவைகளில் நீர் நிரம்பிப் பல மலர் பூத்து, நீர்வாழ் பறவைகளின் கூட்டங்கள் பல செறிந்து, ஒலி சிறந்தன. நீரானது, மெய்யடியாருடைய உள்ளம்போல மிகத்தெளிந்து, ஒருபுடை அருகி ஒழுகியது. வெண்மணற்குன்றமும் விசாலமான மணற்பரப்பும் மரநிழல்களோடு அழகு மிகுந்தன. தேசத்திலுள்ளவர்களெல்லாம் சோலைகளிற் சென்று நறுமணங்கமழும் தென்றற்காற்றை மேற்றும் காவிரியாற்றில் புனலாடியும், வெப்பத்தைப் போக்கும்பொருட்டு நகர்ப்புறங்களில் வசிப்பாராயினர். பல இரத்தினப்பணங்களும், பூம்பட்டாடைகளும் சந்தனமும், தண்பனிநீரும், பொற்பொடியும், குளிர்ச்சியாகிய மதுவும், உண்டிவகைகளும், சேடியர் வேறு வேறு ஏந்தி இடந்தொறுஞ்சென்றார்கள். ஆடவரும் மாதர்களும் சோலைகளில் புகுந்து ஆடினர். பெண்கள் பலவிடத்துஞ்சென்று மலர் கொய்தனர். அன்புடையவர்களாகிய ஆடவர்களும் மங்கையர்களும் காவிரி நதியுள் இறங்கி நீர்விளையாட்டைச் செய்து, கரையேறி, ஆடையுடுத்து, ஆபரணங்களை யணிந்து, சுவையுள்ள உணவுகளைப் புசித்து, கூடிக்களித்து மகிழ்ந்து, வேனிலின் வெப்பத்தைப் போக்கினர். அப்படிப்பட்ட காலத்தில் உறையூரிலிருந்து அரசுபுரிந்தவனாகிய சோழவரசனும், இறைவருடைய திருவுருவங்களில் வெப்பம் உறைக்காதபடி சிறப்புச்செய்ய நினைத்தான். ஞானக்ஷேத்திரத்திலிருந்த ஜம்புநாதருடைய திருவுருவத்தில் வெப்பகற்றும்பொருட்டும் பலபொருள

களைத் தன் வேலைக்காரர்களிடம் அனுப்பித் தன் மனைவியோடு தானும் அங்கே செல்லும்படி புறப்பட்டான். அவன் தன் மனைவியின் மார்பில் கிடந்து பிரகாசிக்கும் ஒரு முத்தாரத்தைக் கண்டு திரிபுரங்களை நீறாக்கிய அண்ணலாருக்கு இதைச் சாத்துவேன் என்று நினைந்து, காவிரியையடுத்துப் புனல் விளையாடக் கரையேறினான். நீராடுகையில் அரசன் மனைவி யணிந்திருந்த ஆரத்தைக் காவிரியாற்று நீர் ஈர்த்துக் கொண்டு போய்விட்டது. அதனை யரசனறிந்து, "நிமலனே! இந்த மணியாரத்தை நினக்குச் சாத்த நினைந்தேன். அறியாமையால் காவிரி நீர்த்தத்தில் போகவிட்டேன். அது உலகெல்லாம் விலைபெறத்தக்கது. அதற்கு ஒப்பானது உலகத்தில் வேறு இல்லை. அடியேன் அதைக் காணுமாறு போக்கிய பெருமாயையினின்றும் அடியேனைக் காத்தருளுவையேல் அதை நின் அழகிய திருமேனியில் அணிந்துகொள்க" என்று மதிமயங்கிக் கூறி, மனங்கனிந்து, நித்தியக்கடன்களை முடித்துக் காவிரியினின்றும் புறப்பட்டு, அரசர்களும் அமைச்சர்களும், மருங்குள்ளார் பெருக நெருங்க ஞானமோக்ஷதீர்த்தத்தையடைந்து அகிலகாரணர் வேலையாட்களுக்கு விபூதியளித்துக் கட்டுவித்த திருநீற்றுத்திருமதிலை முன்னே வணங்கி, கோபுரவாயிலைக் கடந்து, நந்தியின் பக்கத்தை யடுத்து அஷ்டாங்கபஞ்சாங்கமாக வணங்கி, எல்லாப் பிராகாரங்களையும் பிரதட்சிணம் செய்து உள்ளே சென்று, தரிசித்தனன். அப்பொழுது, பரிசனங்கள் முன்னமே கொணர்ந்த திருமஞ்சனக்குடத்தை வாங்கிப் பூஜகர் அபிஷேகஞ்செய்தனர். அடியார்க்கு எளியராகிய அமுதநாயகருடைய திருவருளால், அந்த ஆரமானது, திருமஞ்சனக்குடத்திற் புகுந்து அபிஷேகஞ்செய்யும்போது, தீர்த்தத்தோடு அவருடைய திருமுடியில் வீழ்ந்தது. அபிஷேகஞ் செய்த அந்த ஆதிசைவர்கள் உவகையுற்றனர். திருவாபரணங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அந்த ஆரம் விளங்கியதை அரசன் கண்டு உற்று நோக்கி

"சம்பு மூலத்தின் வீற்றிருந் தருளிய தலைவ
வெம்பி ரானின் தருளெனக் கிருந்தவா றெனவே
வம்பு நீணதி கொடுத்தமா ணாரத்தினை முடிமே
லும்பரா ருநன் றதிசய முறவணிந் தனையே"

என்று, துதித்தனன். அங்குச் சூழ்ந்தவர்களனைவருங் கண்டு அதிசயித்தார்கள். அரசனுடைய புகழானது இன்றைக்கும் உலகத்தில் நிலைபெற்று விளங்குகின்றது. அவன் ஏகநாயகனுடைய திருவருளுக்குப் பாத்திரனாகி அகிலாண்ட நாயகியையும் வணங்கித் திருமதிலைக்

ளையெல்லாம் வலமாகச் சூழ்ந்து சென்று, பொன்னுலகத்துக்கொப்பான தன்னுடைய நகரையடைந்து சுகமாக வாழ்ந்தனன்.

ஞானக்ஷேத்திரத்தின் வடமேற்குத் திசையில் பதுமகுண்டமென்னும் தீர்த்தத்தையுடைய சுவேதகிரியென்று ஒரு மலையுண்டு. சந்தனம், தேக்கு, அகில், அசோகு, சண்பகம் முதலாகிய பலவகை விருக்ஷங்கள் நெருங்கிய காடுகள் அடர்ந்து, யானை, புலி, ஸிம்மம், யாளி, கரடி, பன்றி, ஆமா முதலிய மிருகங்கள் திரளாக அங்கே வசித்தன. அப்படிப்பட்ட காட்டில் ஒரு மதயானை யானது அம்மலைக் குகையில் வசித்தது. முன்னை நல்வினைப் பயன் வந்து சேருங்காலம் அடுக்க, அம் மலைக்குகையை விட்டு, ஆகாரந்தேடித் தெற்குச் சென்று அது, கொள்ளிடத்தைக் கடந்து ஞானபூமியையடைந்தது. அந்த எல்லைக்குள் சென்றவளவில் அதற்கு மெய்யறிவு உதிப்ப, இரைதேடுகிற எண்ணம் நீங்கி, அங்குள்ள சோலையில் விரைந்து செல்ல, நாவல்மரத்தின் நீழலில் அமுதலிங்கத்தைத் தரிசித்தது. தீவினை நீங்கப்பெற்றமையால், பசித்த கன்று தாயைநாடிச் செல்வதுபோல, அன்போடு மிக விரைந்து சென்றது. சரீரம் நடுங்க, கண்களினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பம் சொரிய, துதிக்கையைத் தூக்கி காலை வளைத்து மண்ணிலே விழுந்து, ஜம்புநாதருடைய திருவடிகளில் வணங்கியெழுந்து, வலம் வந்து கூத்தாடி, மேகங்களெல்லாம் அதிர்ந்து உதிரும்படி சத்தித்து, அன்பு கரைகடந்து பெருக, பின் வருமாறு சிந்திக்கத்தொடங்கியது.

கஜாரணியமானது

“பண்டைவல் வினையின் றிருக்கினூ லுடைமை பற்பல வெடுத்திது காறு
மண்டிய துயரி னழுந்தினே னழிந்தா மற்றுமுன் செய்தவம் யாதோ
தொண்டுகொண் டருளு மமுதநா யகனைத் துணையிலா வெமதுயிர்த் துணையை
யண்டருக் கரிய வம்மானை நாவ லணிநிழ லெளிவரக் கண்டாம்.”

“இனி இதற்குரிய பூஜைகளைச்செய்து இருள்பொருந்திய மலவலியை வேரோடு கெடுத்துப் பேரின்பமுத்தியைப் பொருந்துவதே கடன்” என்று கருதி மனங்கனிந்துருக, பல தீர்த்தங்களிலும் சென்று நீராடிக் கரையேறியது. தன்னுடைய துதிக்கையில் கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ முதலிய நால்வகை மலரும் பறித்து, நாவல் விருக்ஷத்தின் பக்கத்தே வைத்து, அமுதேசருடைய சந்நிதியில் கிடந்த சருகு, குப்பைகளைத் தழையைக்கொண்டு நீக்கி, துவாரம் பொருந்திய துதிக்கையில் நிரப்பிக்கொணர்ந்த காவிரி தீர்த்தத்தை, முன்பு அஞ்ஞானமறியாத திருமுடியின்மேலே அபிஷேகம் செய்து,

தான் தேடிக்கொணர்ந்த பரிசுத்தம்பொருந்திய நானாவித மலர்களையும் அன்போடு, அமரேசருடைய திவ்விய திருமுடியில் சாத்தி, தீங்கனிகளையும் காய்களையும் எதிர்வைத்து நிவேதித்து, தன்னாலியன்ற பணிகளைச் செய்து, நீங்காத மெய்யன்பினோடு நின்று துதிகளைச் செய்து, தியானித்து வணங்கி, சிவபிரானெழுந்தருளிய இத்தலத்தில் வசித்து ஜலமலம் விடுத்தால் மிக்க சிவாபராதம் நேருமென நினைத்து, அவ்விடம்விட்டு அரிதில் பிரிந்து, தன்னுடைய வனத்தையடைந்தது. இந்தப்படி யானை பூசித்துவருகையில், முன்னமே அங்கு உதித்து வாயினால் நூலிழைத்திழைத்துத் தங்குவதாகிய ஒரு சிலம்பி இந்த வெண்ணாவல் விருட்சத்தைக் கண்டு அதில் சார்ந்தது. முன்செய்த தவப்பயனாலே அந்நாவல்மரத்தின் கிளையின்மேல் தனக்கு இருப்பிடத்தையுண்டாக்க முயன்று, பிரகாசம்பொருந்திய நூலையிழைத்து மேலும் கீழுமாக ஓடி வளைந்துகொண்டிருக்கிறகாலத்து, சிவபெருமானுடைய சன்னிதியைக் குறுகியது. தேவர்க்கும் அரிய பெருமானை எதிர்கண்டதும், சூரியனைக்கண்ட கண்ணிருள்போல் மலம் ஒழிய, நல்லறிவுதித்துத் தொழுது "தேவர்க்கும் அரியான் காட்சிகொடுத்தது என்ன வியப்பு" என்று கூறி, உள்ளத்தில் மிக்க அன்புமிகுதலால் "கண்ணுதற்பிரானைப் பிரியாமல் வழிபாடு செய்தற்கு வேண்டும் பொருள்கள் முட்டுப்பாடின்றிக் கிடைக்குமாறு வேந்தனாய்ப் பிறந்திலேனே" என்று வருந்தி, மனந்தளராது நூலினாலே ஆலயம் செய்யத் துணிந்து, ஆகாயத்தை யளாவும்படியான கோயிலை, மண்டபம், கோபுரம், பிராகாரம், மதில்கள் முதலிய உறுப்புகளோடு வாய்நூலினாலே பூர்த்திசெய்தது. சந்திரசேகரராகிய சிவபெருமான் அன்புமிகுத சிலந்தியின் வாய்நூலினால் செய்யப்பட்ட சிறிய கோயிலைப் பெருங்கோயிலாகக்கொண்டருளினார்.

"ஊதவுகு சிறுநூலி னொருகோயில் வெண்ணாவற்
சீதநிழ லமர்ந்தபிரான் றிருக்கோயி லெனக்கொண்டா
னாதலினெவ் வுயிரெதனை யன்பினுமன் பொன்றுள்தேற்
காதல்பிறப் பினையறுக்குந் தவமாக முடியுமே"

"புலவியமேல் லுடற்சிலம்பி புனிதர்மகிழ் திருக்கோயின்
மெல்லிழையி னனிவருந்தி மிகவியற்றுந் திறமறிந்து
நல்லவுடல் பொருளாகி நனக்குடைய சிலைனமே
வொல்லுநெறி யாற்பணிசெய் தொழுகாமைக் கெவன்செய்கேன்"

தன் வாய்ச் சிறுநூல்கொண்டு திருக்கோயில் செய்தமைத்த சிலம்பியானது, அந்த நாவல்மரத்தில் வசித்தல் குற்றமென்றுகொண்டு

முன்பு தான் வசித்திருந்த மரத்தையே அடைந்து வசித்திருந்தது. மற்றைநாள் காலையில் யானையானது வந்து, காவிரியில் புனலாடி, பல மலர்களையும் காய்கனிகளையும் கொண்டு புகுந்து, நூற்கோயில் சூழ்ந்திருப்பதைக்கண்டு, "சிவபெருமான் எழுந்தருளிய இவ்விடமெல்லாம் இது சூழ்ந்து மறைந்தது யாதுகொல்லோ; அடியார்கள் இந்தச் சிலம்பிநூல் சூழ்ந்த மலரையும் பறித்துச் சாத்தார்களோ; அந்தச் சிலந்தியை நான் கொல்லுவேன்" என நிச்சயித்து, தன் கையில் கொண்டிருந்த மலர்முதலிய பொருள்களை யொருபால் வைத்து, பொழில்முழுதும் தேடியும் சிலம்பி கண்களுக்குப் புலப்படாமையால், ஜம்புலிங்கத்தின் சந்நிதியைக் குறுகி, நூற்கோயிலையெல்லாம் சிதைத்து, அவ்விடமெல்லாம் புனிதமாக்கி, சிலம்பிநூலைத் தொட்ட அசுத்தத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுமாறு மீட்டும் நீராடி, வெண்ணாவல் மூலத்தை யடைந்து, முன்போலப் பூசித்துத் தன்னுடைய இருப்பிடத்தைச் சேர்ந்தது. ஒப்பற்ற சிலம்பியும், தான் நூலால்செய்த கோயிலைக்கண்டெழுந்தருளிய கருணையங்கடலாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை வணங்கும்படி புகுந்தது. அந்த ஆலயம் அழிந்ததை யறிந்து, யாவர் இங்ஙனம் செய்தவர் என்று, மனம் சுழன்று கீழே விழும்; திரும்ப எழும். "நாவலின் சருகு மேலே உதிராமலிருக்கும்படி இறைவருக்குச் செய்த திருக்கோயிலும் சிதையுமா? மேலும் உலர்ந்த சருகுகளன்றி, மலர்களும், தளிர்களும், இலைகளும் நெருங்கியுள்ளன: இது என்ன பாவம்" என்று வருந்தி மெய்ப்பதைத்துச் சோரும். "இந்தக் குற்றங்களைப் போக்குதற்கு எனக்கோ கைகள் இல்லை. எம்பிரானுடைய திருமேனியில், இவையெல்லாம் தங்கப்பெறுமோ? அடியேனாலாவது யாது?" என்று கவலையுற்றுக் கலங்கி வாடும். "சருகும் இலையும் மண்டிநிற்பதைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதும் பெரும்பிழையாகும்" என்றெண்ணி, திரும்ப ஆலயத்தை நிருமித்துத் தன்னிருப்பிடத்துக்குத் திரும்பியது; இவ்வாறே தினந்தோறும் யானை வந்து ஆலயத்தைச் சிதைப்பதும், சிலந்தி புதிதாக அமைப்பதுமாக நிகழ்ந்தது. இப்படி நடக்குங்காலத்தில், ஒருநாள் சிலம்பி "என்னுடைய நூற்கோயிலை யழித்து, சிறிதும் அச்சமின்றி, விமலருடைய திருமேனியில் இங்ஙனம் குப்பையாக்கிய பிராணியைக்கொல்லுவதே செய்யத்தக்க காரியம்" என்று நினைத்து ஒரு பக்கத்தே மறைந்திருந்தது. சிலம்பியானது இராத்திரியிலும் தூக்கமின்றி இவ்வாறு மறைந்திருப்ப, யானையானது வந்து நூலிழைக்கோயிலையழித்து முன்போலப் பூசை செய்தது. ஒருபக்கத்தே மறைந்துநின்ற

சிலம்பியானது பார்த்து, “இறைவனுடைய பூசை செய்திடல், கோயிலை அழித்தலும் வேண்டுமோ” என்று கோபங்கொண்டு மதயானையினுடைய கையின் துவாரத்தில் நுழைந்து வேகமாய் ஏறி அதன் கபாலத்துட் சுற்றிச்சென்று கடித்தது. யானையானது கர்ச்சித்துக் கீழே விழுந்தது. இடியோசைபோலக் கர்ச்சித்து, கையையெடுத்து எடுத்து எறிந்து, பூமியைக் காலால் தேய்த்து விழும்; திரும்ப எழுந்திருக்கும்: மூச்செறியும்: தலையைக் கீழே சாய்க்கும்; அசைக்கும்; இங்ஙனம் துன்பத்தையடைந்து உயிர் நீத்தது. அந்த யானையானது கையை வாயில் கவ்விக்கொண்டு இறந்தமையால், சிலந்தியும், வெளிவருகிறதற்கு வழியில்லாமல் மிக்க துயருழந்து மாய்ந்தது. அவ்விரண்டும் பகையொழிந்து, பூமியில் மதயானையாகவும் சிலம்பியாகவும் இருந்தவர், தேவசரீரத்தோடு விளங்கினர். வெண்ணாவல் நீழலில் மேவிய பெருமானும், தேவர்கள் புஷ்பமாரி சொரிய சிவகணங்கள் புடைசூழ, விருஷபவாகனத்தின்மேல் பார்வதிதேவியோடு காட்சிகொடுத்தனர். தேவசரீரத்தைப்பெற்ற பக்தர்கள், மகிழ்ச்சி கொண்டு, சிரமிசைச் செங்கை கூப்பி, ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்து, சிவபெருமானுடைய திருவடிகளில் பணிந்தெழுந்து கட்டமிட்டுத் துதிப்பாராயினர்

“செழுநீர்த் திரளே திவணமா மணியே,
கழுதார் வனமா டியகண் ணுதலே,
தொழுவா ரமுதே தரிசா தமியேம்
பழுதார் பணியும் பணியாக் கினையே.”

“அற்றாக் கலதினப ருளா நிதியே,
வற்றா தவருட் பெருவா ரிதியே,
செற்றார் புரநீற் றியசே வகனே,
பற்றாய்ப் பணியும் பணியாக் கினையே.”

“மடமா திடமா கியவாழ்க் கையனே
சுடர்மா மதியேயந் தருளச்சந் தநனே
யடர்தீ வினையே மையுமாண் டருளப்,
படராப் பணியும் பணியாக் கினையே.”

என்று தோத்திரஞ்செய்ய, எம்பிரான் மிக மகிழ்ந்து, “அன்பர்களே! நீங்கள் இந்தத் தலத்தில் நம்மைப் பூசித்ததினால், இழிந்தபிறப்பென்று சொல்லப்படும் உங்கள் வடிவம் நீங்கி, யாவரும் விரும்பத்தக்க ஒளி பொருந்திய யாக்கையையடைந்தீர். இனி வரத்தக்க வினையும் ஒழிந்து, தேவர்களும் வணங்கும் சிறப்பையு மடைந்தீர்கள். யானைவடிவா

நீங்கப்பெற்றவனை, நமது உலகத்தில் பெரிய கண்ணாகனுகக கலந்து விளங்குவான். ஞானக்ஷேத்திரமாகிய இந்தத்தலத்தில் பேரின்ப வீட்டினை யடையும்படி எம்மைப் பூசித்தமையால் இத்திருநகரமான து என்றும் நின்பெயரால் 'ஞானாரண்யம்' வழங்குக" சிலந்திவடிவம் நீங்கியவன், காவிரி நாட்டைப் பொதுவறப்புரக்கும் சோழர்குடியில் பிறந்து, சிவதருமங்களைச் செய்து, பின்பு சிவபதமடைக" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, அப்புத்திரளாகிய சிவலிங்கத்தில், உமையாளோடும் மறைந்தருளினர். யானைவடிவம் நீங்கியவன் மீண்டும் ஜம்புலிங்கத்தைத் தரிசித்து வணங்கி, விமானத்தில் ஏறிச் சிவபுரத்தையடைந்து, ஆனந்தவெள்ளத்துள் மூழ்கினன். யானைக்கு அருள் புரிந்தமையால் ஞானக்ஷேத்திரத்திற்கு திருவானைக்காவென்னும் பெயருண்டாயிற்று.

கோச்செங்கணா வழிபட்டது

சிலந்திவடிவம் நீங்கிய தேவன், பரமசிவனருளிய வரத்தால், சோழவம்சத்தில் பிறந்து சிவதருமபரிபாலனம் செய்த வரலாற்றைச் சொல்லுவோம். செவ்வானம்போலும் திருவுருவத்தையுடைய நடராசப்பெருமான், ஆன்மகோடிகள் உய்யும்பொருட்டுத் திருநடனஞ் செய்தருளிய தலமாகிய சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தில், சுபதேவனென்று பேருடைய ஒரு சோழ சக்கரவர்த்தி, அரசுபுரிந்துவந்தான். அவனுடைய மனையாள் கமலவதி யென்பவள்; அவள் பெருங்கற்பு வாய்ந்தவள். அவர்கள் மக்கட்பேறில்லாத குறையால் மிகவும் மனவருத்தமடைந்து, ஈசுவரனை வழிபட்டு ஒழுகுவாராயினர். சுபதேவன் ஒருநாள் தன் குலகுருவைப்பார்த்து, "அடியேன் மக்கட்பேற்றைக் கருதி, முக்கட்பெருமானைக் குறித்துப் பல நோன்புகள் செய்தேன். அதனால் குழந்தைகள் உண்டாவதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை; ஆதலின் தேவரீர் புதல்வர்க்கும் பெண்களுக்குமுரிய தாமமாக்கங்களை அடியேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டும்" என்று வேண்ட, ஆசிரியன் மிக உவந்து, "இராஜசிங்கமே! சாஸ்திரவிதிகளையெல்லாம் முறைப்படி சொல்லுவோம்; நீ தெரிந்துகொள்ளென்று"—வைதிகம், சைவமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டு வழிகளையும் அநுசரிப்போர்களுக்குரிய இருது சங்கமனம், கர்ப்பாதானம், பும்ஸவனம் முதலிய பதினாறு கருமங்களையும் முறையே விரிவாகக் கூறினர். அங்ஙனம் கூறிய ஆசிரியரைப் பூசித்து மிகுந்த பொருள்களைக் கொடுத்து, அவருடைய கிருகத்தில் கொண்டுபோய்விட்டான். பின்பு அரசன் தன்னுடைய மனைவியைப் பார்த்து, அவள் அநுஷ்டிக்கவேண்டிய நியமங்களையெல்லாம் சொல

லி, அந்தப்படியே ஒழுக்கப்படி திட்டஞ்செய்து நடக்கும்நாட்களில், அவள் கர்ப்பவதியாயினாள். அவள் கருவுற்றாளென்கிற செய்தியை அவளுடைய சரீரக் குறிகளால் அறிந்து, உடனே காப்பணிந்து, அங்குரார்ப்பணம் செய்து, கர்ப்பாதானக் கிரியையை விதிப்படி செய்தான். இந்தப்படியே அந்த அந்தக்காலத்தில் செய்யவேண்டிய கிரியைகளைத் தவறாமற்செய்துவர, பத்துமாதமும் நிரம்பி, கமலவதிக்குப் பிரசவவேதனை நிகழ்ந்தது. அப்போது சோதிடர் ஒருநாழிகைக்குச் சிசு ஜனனமாகாதிருத்தல் நலமென்று கூறினர். அரசன் என்ன உபாயம் செய்தால் நல்ல முகூர்த்தம் வருமளவும் குழந்தை பிறவாமலிருக்குமென்று கவலையுற்றான், கமலவதி அதைக்கேட்டு, தன்னைத் தலைகீழாகக் கட்டித் தொங்கவிட்டிருக்கும்படி கூறினாள். அரசன் இதுவும் திருவருளின் செயலேயென நினைந்து, அப்படியே செய்யும்படி ஆக்ஞாபிக்க, அயலிலிருந்தோர் அங்ஙனம் செய்து தீங்குறுங்காலங் கடந்த பின்னர், இறக்கிவிட்டார்கள். நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் வலம்புரிச் சங்கத்தில் முத்து உண்டானதுபோல, அரசனுக்கு ஒரு மைந்தன் பிறந்தான். ஆயினும் பிறக்கவேண்டிய காலத்துப் பிறவாமல் தாமதித்தமையால், குழந்தைக்குக் கண் செந்நிறமாயிருந்தது. கமலவதி குமாரனைப் பார்த்துச் செங்கண்ணனோவென்றாள். சுபதேவன் தனக்குப் புத்திரன் பிறந்தானென்று கேட்டவுடன், ஆனந்தக்கடலுளாழ்ந்து, ஆலயங்களிலெல்லாம் சிறப்புச்செய்யவும், நகரத்தெய்வங்களுக்குப் பூஜை செய்யவும் திட்டஞ்செய்தான்; சிறையிலிருந்த மற்மன்னரைச் சிறையினின்றும் விடுவித்தான். விலையுயர்ந்த ஆபரணங்கள், ஆடைகள் முதலியவற்றை வேண்டினோர் வேண்டியபடி வாரிக்கொண்டு போம்படி திரவியசாலைகளைத் திறந்துவிட்டான். பிறகு ஸ்நானஞ்செய்து ஜாதகர்மஞ் செய்தனன். மனைவி குழந்தையைச் செங்கணனென்று சொன்னமையால், குழந்தைக்குக் கோச்செங்கணனென்று நாமகரணஞ்செய்தான். பிறகு கோச்செங்கணர் உரிய பிராயத்தில் வித்தியாரம்பஞ்செய்யப்பெற்று, படைகள் பயின்று, ஆனையேற்றங் குதிரையேற்றமுதலிய சகல வித்தியாபாரங்கதரானார். பன்னிரண்டாவது பிராயத்தில் உபநயனஞ் செய்யப்பெற்று, எல்லா வேதங்களையுமுணர்ந்து, விவாகமாகி, பதினாறாவது பிராயத்தில் பூமியை தாங்கும் முறைமையும் பெற்றார். செங்கோலினால் பூமி செழிக்கவும், வேள்விகளினால் விண்ணுலகம் களிக்கவும், பகைவர்கள் வணங்கவும், பாவங்கள் தேயவும், புண்ணியம் வளரவும் அரசாட்சி செய்து வந்தனர். முற்பிறப்பின் நினைவால் வெண்ணாவல் நீழலில் வீற்றிரு

த அமுதலிங்கேசரை விளையாடுங்காலத்தும் மறவாராய், அவர்க்குத் திருவாபரணங்கள் ஆக்குதற்கு மணிகள் வைத்தார். நாற்படையும் பரப்பி யெழுந்து, பகைவர்களுடைய முடிகளோடு முடிகள் புரளும்படி யுத்தத்தில் வென்று, அவர்களுடைய வளங்களையெல்லாம் கவர்ந்து, வணங்கிவந்த அரசர்களிடத்துத் திறைவாங்கி, அளவுபடாத செல்வத் திரளோடு நாவல்வனத்தை யடைந்தனர். முந்திய பிறப்புக்களதோ றும் தொடர்ந்து நின்ற அன்பானது மிக, ஜம்புநாதருடைய திருவடி களைத் தியானித்து வணங்கினர். அத்திருவுருவத்தை நோக்கிக் கண் ணீர் பெருக்கி, மனங்குழைந்து, உருகினர். எல்லையில்லாத ஆனந்த மாக்கடலில் திளைத்தனர். பல மறைகளைப் பாடி யாடினர். அவ் விடத்துநின்றும் அரிதில நீங்கி அகிலாண்டவல்லியினது பரிபுரமணிந் த சீறடியைப்பணிந்து போற்றி, அவ்வனத்தில் ஓர் புறத்துத் தம் பரி சனத்தோடும் வைகினர். தம் மந்திரிகளைப்பார்த்து, "வெண்ணாவலி ன மருவிய எமபிரானுக்கு, ஆலயம்வகுக்க எண்ணினேன்" என்று கூற, அமைச்சர்முதலியோர், உலோகமுருக்குமவரையும், இரத்தி னமிழைப்போரையும் வருவித்தனர். அன்று சூரியன் அஸ்தமித்தது. அன்று இராத்திரியில் சிவபெருமான் அவருடைய கனவில் ஒரு சிவ னடியாரைப்போல தோன்றி, அரசன் முகத்தைப் பார்த்து "உலகமு ழுதும் ஒரு குடையின்கீழ் ஆளுகின்றவரசனே! பொன் முதலியவற் றால் பணி செய்யக் கருதினை. அவ்வெண்ணத்தை விடுக; தேவதச்ச னாகிய விசுவகர்மா முன்பு நம்மிடம் வந்து குற்றமில்லாத ஆலயத் தைச்செய்ய விரும்பினன். அவன் கண்டகை மலைச்சாரலில் கண்ட கை நதியின்பக்கத்தில், விமானத்தைத் தன் கையினால் செய்து இங் கு கொண்டுவந்து அமைக்கவெண்ணினன். நாம் அவனைப்பார்த்து, அதனை அவ்வாற்றிலிட்டு நீங்குகவென்று கூறினோம். அவன் அங்ங னம் செய்து இத்தலத்தில் வந்து பெருந்தவஞ்செய்து நிருமித்த தலை மை பூண்டனன். ஆதலால், அவ்விமானம் அவ்விடத்திலுள்ளது. அங்கே கோடி உருத்திரர்கள்பூசித்த ஒரு கடவுளுண்டு. அவரை யடுத்துப் பூசித்து, அவர் மொழிகிறபடி, நீ அதனை இங்கே யெர்த்து வைப்பாய்" என்று நயமொழிகளைக் கூறி மறைய, அரசர் விழித்தெ ழுந்து, சொன்னவைகளை நன்வென்த் துணிந்து, விடிந்தபின் அமைச் சரை யழைத்து, நிகழ்ந்ததைத் தெரிவித்து, நால்வகைச்சேனையும் சூழ, வடதிசைநோக்கிப் புறப்பட்டனர். அமுதலிங்கேசர் அருளிச் செய்தபடி, கண்டகநதியைச் சார்ந்து, அங்குள்ள இறைவருடைய அடிகளைப் பணிந்து, அங்குச் சிலநாள் வசித்தனர் முக்கட்பெரு

மான் எதிர்தோன்றி "அப்பொன் இந்த இடத்திலுள்ளது. அதை யெடுத்து அந்தவிடத்திற் செலுத்துக" என்று கூறிப் பின்னும் "நதியில் வீழ்த்திச் செலுத்துக; அது அவ்விடம் வந்து சேரும்." என்று அருளிச்செய்து மறைந்தனர். அரசர் நதியில் மூழ்கி, கைலயங்கிரிக்கு ஒப்பான விமானத்தைக் கண்ணிற் கண்டு சிற்பநூல்விதிப்படி யமைந்த அந்த விமானத்தைக் கரைமிசையேற்றி, நன்றாகப் பார்த்து "அவ்விடத்திற்கு வருக" என்று மீட்டும் நதியில் இட்டனர். அதற்குள்ளே கண்ணுதற்பெருமானை மீட்டும் வணங்கி, தம்சேனையும் தாமும் மீண்டு சென்று கஜாரண்ணியத்தையடைந்து, அமுதலிங்கேசனைத் திருவடி தாழ்ந்தனர். பிறகு கோச்செங்கணார் காவிரியை யடுத்து நிற்ப, ஆற்றின் நடுவிலே விமானம் வந்து நின்றது. அற்புதம் எழுந்தாற்போல விமானமானது நீரிடைத் தோன்ற, வேந்தர் உள்ளத்தில் அற்புதங்கொண்டனர். தேவர்களும் ஆச்சரியத்தை யடைந்தார்கள். பூலோகத்திலுள்ளவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள்.

"அடியவர் தமக்கெய்தாத வரும்பொருள் யாதொன்றில்லை
கடிகெழு நாவ லீழற் கண்ணுத லருளினாலே
படிமிசை யெவருங் காணப் பரந்தகெண் டகைநீ ராற்றின்
இடுசிலை பொன்னனி யாற்றி னெழுந்தமேல் விளங்கு மென்றே"

வேலையாட்களையழைத்துக் கரையிலேற்றி நாவலீழ்ற் பெருமானுக்கு, இனிது சாத்தி அதன் மேற்பக்கத்து ஒன்பது சாளரங்களமைத்து, தென்திசையில் திருவாயிலுமமைத்தனர். தெற்கு வாயிலின் நேரே முப்பது சாலைகங்களோடு விண்ணையளாவுகின்ற கோயிலுக்குப்பொருந்த மண்டபம் முதலியவற்றையும், சிலையினாலே சிங்கத்தினுருவைப்போலச் சிறந்து தோன்றவமைத்தனர். மண்டபம் பிராகாரம் கோபுரங்கள் முதலியவற்றைச் செய்தபிறகு, எஞ்சிய நிதி முழுதையும் ஒருபக்கத்தில் தாபித்து அதற்கு நேரே மேலாக உள்ள மண்டபத்திலே கோயிலொன்று அமைத்து அக்கோயிலினுள்ளே ஒரு சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து, "உத்தம! இந்த நிதிகளையெல்லாம் உமது வசத்தில் வைத்தனன்; கைக்கொண்டருள்க" என்று வணங்கினர். அதனால் அந்த மூர்த்திக்கு ஆதிப்பெருஞ்செல்வர் என்னும் திருநாமமுண்டாயிற்று. ஜம்புநாதருக்கு நித்திய நைமித்திய பூசையெல்லாம் ஆகமவிதிப்படி குறைவறச் செய்தற்குரியவர்களைத் தேடிக்கொணர்ந்து இங்கே வைக்கவேண்டுமென்றெண்ணி, காசி, கேதாரம், காஞ்சி, முதலிய நகரங்களிலிருந்து நல்ல குலத்தில் பிறந்தவர்களான சிவத்துவிசர்களை யழைத்து வந்து, செல்வம், பூமி, சுதந்திரம், கிரக

ஙகள முதலியவற்றைக்கொடுத்து அங்கே தாபித்தார். அமுதலிஙக ருடைய திருவடிகளைப பூசித்தற்குரிய சிவபக்தர்களுககுப பதினெட்டுத திருமடஙகளைக் கட்டி, பலசெலவஙகளும நல்கி, உலகம் வியக்கும்படி எல்லாபபாககியஙகளையும நிலைபெறச செயதார். இவவகையாக இவர் எலலாத திருபபணிகளையும இநமைசெயய, பாண்டியன் முதலிய வேநதாகள வநது, அவரவா கருதகமகசேற்ற திருபபணிகளைச செய்தார்கள். நாள்தோறும் ஆறுகாலபூசையையும் திருவிழா முதலியவற்றையும சிறப்புறசசெயது. தரிசித்துப பேரானநதமுற்று, அங்கே பலநாள் வசித்து, பினனா அவ்விடமவிட்டுப புறப்பட்டு மாாககத்திலுள்ள தலஙகளில பல திருபபணிகளைசசெய்து, தம் பதியை யடைநதார். அவ்விடத்திலிருநதபடியே அரசுபுரிநது உலகத்திலுள்ள ஆலயஙகளிலெல்லாம குறைவறப பூசை நடக்கும்படி செய்து, மலஙகளெலலாம தீரநது, பாசுகவடிவோடு ஒன்றாய் மேவி, சிவலோகததில கணநாதராகப பொருநதினா.

இநதபபடி, சூதபுராணிகா கூறககேட்ட மகரிஷிகள் "முனிசிரேஷ்டரே! இநத நலல சரித்திரத்தைககூறினீர்; இதில எஙகளுககு ஒரு சநதேகம உண்டாயிறறு. அதைத தீாககவேண்டும். அதுயாதெனில, சிலநதிககும யானைககும சிவபூசையில பகதியுண்டான காரணம யாது? அவை ஞானக்ஷேத்திரததை யடைநது சிவசாரூபயநதஙகளை ஆராதிககும் பேறு எபபடிக கிடைததது அனுககிரகிதது அருளிசசெய்யவேணடு" மெனறு பிராாததிகக, சூதமுனிவர் சொலலத்தொடஙகினா. "கைலையஙகிரியிலேயுள்ள பல கணநாதாகளுக்குள், மாலியவான் என்றும புஷ்பதநதனென்றும இருவருண்டு. அவவிருவரும சிவோபாஸனையில மிகக ஊககமுடையவராய் ஒருவருககொருவா மேமபடவேண்டுமெனறு முயன்றனா" அதுகாரணமாகப பொறாமையுற்று, ஒருவரை யொருவா பகைததாாகள். ஒருநாள இருவரும் சநதிததபோது, மாலியவான் புஷ்பதநதனை யானையாகுமபடி சபிததான. புஷ்பதநதனும மிகச்சினநது, மாலியவானைச சிலநதியாகுமபடி சபிததான நீஙகாத பெரிய சாபவலையிலகபபட்டு, இருவரும மஙகையாாகரையடுதது, நிகழ்நத செயதியைத தெரிவிததுச, "நாங்கள் அறியாமற செய்த பிழையைப்பொறுதது, சாபவிமோசனமாகும்படி செயதருளவேணடு"மென்று வேண்ட, சிவபெருமான "சோழவளநாட்டில் தேவரும துதித்து வணங்குமபடியான ஞானக்ஷேத்திரத்தை யடைநது, நமமைப்பூசிதது, ஒருவரையொருவர் இனனும் அதிகமாகப் பகைதது, அங்கே சரீரததைவிட்டு, சாபததை

யும் ஒழிப்பீர்" எனறு கூறி விடுத்தனர். அப்படிப்பட்ட பெருந்தவமுடையராதலினுலே, சிவபூசையில் மனத்தைச் செலுத்தி, ஞானக்ஷேத்திரத்தையடைந்து, சிவபூசைபுரிந்து மேன்மையுற்று விளங்கினர்" என்று கூறி, மேலே கௌதமரிஷி பூசித்துப் பேறுபெற்ற வரலாற்றைச் சொல்லத்தொடங்கினர்.

சிவயோகிகளுள் சிறந்தவரும், பரமசாமபவருமான கௌதமமுனிவர், தம்முடைய பத்தினியாகிய அகலிகையென்பவளோடு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கையில், ஒருநாள், இந்திரன், உருவத்திற்சிறந்த அகலிகையைக் கண்டு மோகித்து, சேர விரும்பி, அவளைப்பார்த்து இரக்க, அவள் இந்திரனே யாசிக்கின்றனென்று மனத்தில் களிப்புற்று, அவன் கருத்துக்கிசைய, இருவரும் மனமொத்துக் கூடினர். இந்திரன் நீங்கிச்செல்லும்போது, கௌதமர் கண்டு, "மேகவாகனனே! வேதநெறி தவறி, நீ ஒரு பெண்ணினுடைய கற்பைக் கெடுத்தமையால், உன்னுடைய குறியானது அழுகி வழுக" என்றும், மனைவியைப் பார்த்து, "நீ கல்வடிவம் அடைவாய்" என்றும் சபித்தனர். அவர், இல்லாள் இல்லாளாகவே இருந்துவருங்காலத்தில், அவளுக்கு நல்வினை படையுங்காலம் நெருங்கினமையால், ஒருநாள் இரவில், அவர் தம் மனைவியின் மீது கருத்தைச் செலுத்தி, அவளையே நினைத்து வருந்துவாராயினர் பெருந்தவமுனிவர் இரவெல்லாம் காமநோயால் வருந்தி, விடியற்காலத்திலெழுந்து, சிவத்தியானஞ்செய்து, காலைக்கடன்களை முடித்து, சம்புகேசுவரத்தை யடையும்படி புறப்பட்டுச்சென்று அதன் எல்லையை எதிர்கண்டார்; காணவே கவலையெல்லாம் நீங்கப்பெற்று, நிலத்தில் விழுந்து தெண்டனிட்டு எழுந்து, கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் பெருக, நாவினுலே வேதங்களை ஓதித் துதித்து, காவிரிநதியை யடுத்து ஸ்நானஞ்செய்து, அத்தலத்திலுள்ளே புகுந்தார், அங்குள்ள தீர்த்தங்களிலெல்லாம் ஸ்நானஞ்செய்து, விதிப்படி விபூதி ருத்திராக்ஷதாரணஞ்செய்து, ஐந்தெழுத்தோதி, பரமலிங்கத்தைத் தரிசித்துத் தாழ்ந்து எழுந்தனர்.

கௌதமர் பூசித்தது

மகரிஷிகள் சூதமுனிவரைப்பார்த்துப் பரமசிவனுக்குப் பிரமலிங்கமென்னும் திருநாமம் வந்த காரணம் யாதென்று வினவ, சூதமுனிவர் சொல்லுகிறார்.—"இராதந்திரமென்று சொல்லப்பட்ட ஒரு கற்பத்தில் திரேதாயுகத்தில் பிரமமா சிருஷ்டித்தொழிலைப் பெறும்பொருட்டுத் துதித்து வழிபாடு செய்தமையால், ஆவாபரணராகிய

சிவபெருமானுக்கு அப்பெயருண்டாயிற்று." என்று கூறி மேலே சொல்லத்தொடங்கினார்.

கௌதமனார், தரிசித்து வணங்கி மலர்முதலியவற்றைக் கொண்டு சிலநாள் பூசிக்க, அண்டர்பெருமான் அவர் பூசைக்கிரங்கி விருஷப வாகனத்தின் மீது எதிர்தோன்றினார். இடப்பாகத்தில் பார்வதிதேவி பொருந்தவும், திருமுடியிலே கடுக்கைமாலை பிரகாசிக்கவும், அமரரும் முனிவரும் தொழுதேத்தவும், பூதகணங்கள் புடைசூழவும், சிவபெருமான் காட்சிகொடுத்தவுடன், முனிவர் கண்டு மலர்த்தாள்களில் விழுந்து பணிந்து வலம் வந்து மனம் குழைந்து, துதிக்கத்தொடங்கினார்.

"மருமலி கின்ற மென்பூ வாளிகள் கழைவி லேற்றிப
பொருமொரு தேவ னாகைப் பொடித்தனை பொருவின் மூத்தி
யுருவுகச் செங்க லோசுக மொருவருக் களித்தி யானின
திருவருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா தெரிக்கு நீரார்."

"சிறவிதி புரிந்த வேள்வி தீவினை யாகத் தேவாக
குறமுறை செய்தாய் தந்தை யுயிர்க்கொலை புரிந்த பாவ
முறுகுபுண் ணியம தாக்கி முதன் மையோர் பாலர்க் கீந்தாய
பெறுமருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா பேணு நீரார்."

"தீங்குசெய் மனைவி கல்லாய்த் தீதர வெருளி யென்பால
வீங்குமுனை புரிந்தா யின்றும் மெலிவிய வின்பந் துயத்து
நீங்கருள் செல்லை னீங்க நினைவினைக் கொடுத்து நின்ற
யோங்கருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா றுரைக்கு நீரார்."

என்று துதித்து நின்ற கௌதமனைப் பார்த்து, கொன்றைமாலையைத் தரித்த பரமன் "நீ உன் மனத்துயரத்தை யொழிப்பாய்; தாசரதியால் உன் மனைவியின் சாபம் நீங்கும்; பின்பு, உன்னிடம் வந்து சேர்வள்; அந்த நாள் வரையில் அனங்கனவாளி உன்னைத் துன்பஞ்செய்யாதிருக்கும்படி, நீ இத்தலத்தில் எம்மைப் பூசித்துக்கொண்டு வசிப்பாய்" என்று கூறி, அம்முதலிங்கத்தில் மறைந்தருளினர். பரமசிவன் அருளிச்செய்த அருளைச் சிரமேற்கொண்டு, புண்ணியமுனிவர் சிவபூசை செய்து பலநாள் அங்கு வசித்தனர். ஒருகாலத்தில், அயோத்தியென்னும் நகரத்தில், திருமால் இராமனாக அவதரித்து மிதிலைநோக்கிச் சென்றபோது, அவன் பாதந் தோய்ந்தவுடன், அகலியைக்குக் கல்லுரு நீங்கியது. நீங்கியவுடன் எழுந்து, அரக்கர் சேனைகளையழிக்கவந்த செம்மலுடைய பாதங்களை வணங்கி, தன் கணவர் இருக்கும் இடத

னைத் தேடிச்சென்றாள். பிரமலிங்கத்தைப் பூசித்துப் போற்றிய புண்ணியத்தின் பேற்றால், மனைவி சாபம் நீங்கித் தம்மிடம் வந்துசேர, முனிவர் விடைபெற்று, அவளோடும் அவ்விடம்விட்டு நீங்கி, தாம் முன் வசித்த இடம் சென்று போகங்களை நுகர்ந்து சுகமாக வாழ்ந்தனர்.

அருட்பிழம்பாகிய பரமசிவன் கௌதமருக்கு மிகுந்த சுகத்தை யருளினமையால் சங்கமேசுவரர் என்னும் திருநாமம் திரேதாயுகத்தில் வழங்கியது. பிரமீசரென்றும், சங்கமேசுவரரென்றும் பெயர் பூண்ட நாயகருக்குப் பக்கத்தேயுள்ள சம்புதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்வோர்களுக்குச் சகலகுணங்களும் செல்வங்களும் முத்தியுமுண்டாகும். எந்தத் தீர்த்தமும் இந்தத் தீர்த்தத்துக்கு ஒப்பாகாது.

குபேரன் வழிபட்டது

வெள்ளிமால்வரையில் எழுந்தருளிய சிவபிரானுக்குத் தோழன் என்று பெயர் பெறும்படியான மேன்மையுடைய குபேரன் அளகாபுரியில் ஆட்சிசெய்து வந்தனன். தசகண்டனாகிய இராவணன், கண்ணுதற்பிரானைப் பூசித்துப் பலவரங்களைப் பெற்று வையகம் எல்லாம் தன்னை வணங்கும்படி ஆண்டு வருநாளில், குபேரனைச் செயிக்க வேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு நால்வகைச்சேனைகளும் புடைசூழச்சென்று, அவனைப் புறங்கொடுத்தோடும்படி துரத்தி, அவனுடைய நகரத்திலிருந்து எல்லா நிதிகளையும் புஷ்பகவிமானத்தையும் கவர்ந்துசென்றனன். குபேரன் இராவணனுடைய யுத்தத்தில் உயிர்தப்பிப் பிழைத்து, துக்கத்தோடு விரைந்தோடி, கைலயங்கிரியை யடைந்தனன். உயிர்க்குறுதியான மிக்க தவத்தைச் செய்து, கைலாசபதியினுடைய திருவடிகளில் மலர்களால் அர்ச்சித்து, தனக்குப் பகைவனால் நேர்ந்த இடர்களையெல்லாம் தெரிவித்து முறையிட்டான். "தேவர்கள் எல்லாம் தொழுதேத்தும் இறைவனே! பாபியாகிய இராவணன் கவர்ந்துபோன பொருள்களையெல்லாம் அடியேன் அடையும்படி அருள்செய்யவேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, சந்திரசூடர் கடைக்கண்ணால் அருளிப்பார்த்து, குபேரன் தமக்குத் தோழனாகையால், சொல்லத்தொடங்கினர்.

"தனதனே, நீ, தேவமானத்தால் பன்னிரண்டுவருஷம் பாசுபத விரதத்தை யனுஷ்டித்து, அரிய தவத்தைச்செய்து, நம்மைப் பூசித்தாயாகையால், இனி நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சற்க. பூலோகத்தில் ஞான க்ஷேத்திரம் என்று ஒரு தலம் உளது. நீ அவ்விடத்தையடைந்து, அங்குள்ள பலபுண்ணியதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ் செய்து, நந்தீச

யம், வாலகில்லீசுவரம் முதலான பல ஸ்தலங்களில் வழிபட்டு, பக்தியோடு தங்குவாய். இன்னும் சிலநாளில், இராமன் அரக்கனுடைய உயிரை மாய்ப்பான். அதன்பிறகு, உன்னுடைய பெருஞ் செல்வமும் புஷ்பகவிமானமும் முன்போலவே உன்னிடத்து வந்துசேரும்; இது சத்தியமாகும்." என்று கைலைப்பெருமான் விடையளித்தனர். குபேரன் சிவபிரானை அன்போடு வணங்கி விடைபெற்று, கைலயங்கிரியை நீங்கி, மார்க்கத்திலுள்ள பல தலங்களையும் பணிந்து, காவிரியின் பக்கத்தையடுத்தான். அங்கே ஞானக்ஷேத்திரத்தை நோக்கி, பூமியில் விழுந்துபணிந்து, காவிரிமுதலாகிய குற்றமற்ற எல்லாதீர்த்தங்களிலும் விதிப்படி நீராடி, அங்குள்ள சிவலிங்கங்களையெல்லாம் மலர்களால் அர்ச்சித்துப்பணிந்து, அம்முதலிங்கத்தின் சன்னிதியையடைந்தான். வெண்ணாவலின் கீழ் அமர்ந்தருளிய முக்கட்கனியைத் திருவடி வணங்கி, வலம் வந்து, ஒரு பக்கத்திருந்து இரவிலும் துயிலாமல் பஞ்சாட்சரத்தை அன்போடு ஜபித்துக்கொண்டிருந்தான். சூரிய உதயமான பிறகு அங்கொருபக்கத்து, தன் பேரால் ஒரு சிவலிங்கத்தை ஸ்தாபித்து வேதாகமவிதிப்படி பூசை புரிந்து தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். அன்றையதினம் போலவே, பலநாள் குபேரன் வழிபாடுசெய்துகொண்டு வருகிறகாலத்தில், நீலமேகம்போன்ற இராமன் தன்னுடைய வெற்றிக்கணையால் இராவணனுடைய உயிரை மாய்க்க, குபேரன், முன்னிழந்த புஷ்பகத்தையும் மற்றைச் செல்வங்களையும் திரும்பவும் அடைந்து, தன்னிருப்பிடத்தையடைந்து வாழ்ந்திருந்தான்

"பேணு ருடற்றும் பெரும்பகையும் பிறவிப் பகைசெய் யாணவமும்
மாணு வினையு மாயைகளும் வறுமை பிணியா திகளபலவும்
வீணு யழிய வேட்டவரம் வேட்டாங் கருளு மெஞ்ஞானறங்
கோணு வருளுங் கொடுத்தருளுங் குபேர லிங்கம் வழிபடினே."

கோச்செங்கட்சோழரும், மற்ற வேந்தரும் கூடிப்பணிசெய்யுநாளிலே, கோயில்சூழ்ந்த மதில்களையெல்லாம் கட்ட முயன்றனர். அப்பொழுது சிவபெருமான் திருவருளால் "எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிக்கொள்ளும்படியான பெரிய மதில் நீங்கலாக, மற்றைப் பணிகளையெல்லாம் செய்யுங்கள்" என்று ஆகாசத்தில் ஒரு மொழியுண்டாயிற்று. அந்த மொழி செவியில் படலும், அந்த வேந்தர்கள், "இது நாதனருள்; இறைவரே இதை யமைப்பார்" என்று கூறி அந்தப் பெரிய மதிலைக் கட்டாமற் சென்றனர். நாவலின்கீழ் எழுந்தருளிய

திருநீற்றுத்திருமதில் வரலாறு

உமாபதி உலகத்திற்குப் பெருவாழ்வை யளித்தற்பொருட்டு, பெரிய மதிலைச் செய்யும்படி திருவுளத்து எண்ணி, காஷாயமுடுத்துச் சடைமுடி தரித்து, கண்மணியும் திருநீறுமணிந்து, ஒரு துறவியாகி வந்தனர். தவத்தால் வருந்தலும் திருப்பணியால் மிக வருந்துதலுமே பழவினையெல்லாம் போக்கி நற்கதிக்கு வித்தாகும் என்று யாவரும் அறிந்துகொள்ளும்படி, திருமதில் திருப்பணியைத் தங்கைகளால் செய்யக் கருதினர். தச்சர் முதலோரைத் தொழில் செய்யும்படி நியமித்து, எல்லா வல்லமையுமுடைய தமதியல்பும், எல்லாக் கருமங்களுக்கும் பொருந்தத் தாமே பயனுதவும் இயல்பும், விபூதியென்னும் பெயருடைய திருநீற்றின் மகிமையும் விளங்கும்படி, ஆட்களுக்கு விபூதியே கூலியாகக் கொடுக்கக் கருதினார். திருநீறே யவரவர் வேலைக்குத் தக்கபடி, பொன்னாக மாறியது. ஒரு சித்தரைப்போல் விளையாட்டைச்செய்யும் அமுதேசருக்கு ஒளிக்கும் வகையில்லாமையாலே, எல்லாரும் பணி செய்வாராயினர். அதற்கு வேண்டும் பொருள்களையெல்லாம் பற்பல இடங்களிற் பலரும் கூடிச் சித்தஞ்செய்தார்கள். இப்படித் தொழில்செய்வோர் பலர் நெருங்கி மதிலைக் கட்ட, மதில் கொஞ்சம் உயர்ந்தவுடனே, நுதற்கண்ணை மறைத்துவந்த சித்தர், மதில்வரிசைமேல் காலை வைத்தேறி மிதித்து, பூமியின் உள்ளே யழுத்தினர். பூமியின்மேலே கிளம்பிய வரிசைகளையெல்லாம் பூமியினுள்ளே மறையும்படி யழுத்திப் பிறகு ஆகாசத்தை யளாவும்படிக்கு பெரிதாகிய மதிலை அமைத்தனர். அரிஷ்டம் நீங்கவும், சர்வாபீஷ்டமடையவும் கருதித் தம்மை யடைந்தவரையெல்லாம் பார்த்து, அருளோடு அருள்செய்வாராயினர்.

எல்லாச் சித்துக்களையுமுடைய எம்மிடத்திருந்த பொருள்களையெல்லாம் இந்த மதிலிலே தங்கும்படி வைத்துவிட்டோம். ஆதலால், வரங்களையடைய விரும்புவோரெல்லாம், கனிந்த அன்புடன், இந்த விசாலமான மதிலைப் பிரதட்சிணம் செய்க'' என்று கூறினர். அன்றுதொட்டு உலகத்திலுள்ளவர்கள் மகப்பேறு கருதியும், ஜயத்தை விரும்பியும், செல்வத்தை விரும்பியும், ஞானத்தை விரும்பியும், இந்த மதிலைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து எல்லா வரங்களையும் பெறுகின்றார்கள்.

"மதிலினைச் சூழ்வா மென்று மனையகந் தன்னை நீங்கிற்
பொதிதரு பாவ மாதிப் புலவினை யனைத்து நீங்கு
மெதிர் கொளின் வரங்க ளெல்லா மெதிர்கொளுங் கதுவின் ஞானங்
கதுவுறுஞ் சூழ்ற சூழுங் கரிசறு முதத்தி னன்கும்.'

கோச்செங்கட்சோழநாயனாரால் கொண்டுவந்து தாபிக்கப்பெற்ற சிவத்துவிஜர்கள், சகல கலைகளிலும் வல்லவர்களாகவும், ஆகமங்களைக் கடந்தவர்களாகவும், விதிப்படி சிவபூஜைசெய்து வருகிற காலத்தில், மன்னவர்களும் பணிகேட்க, வேறு தேயத்திலுள்ளவர்களும் என்ன வினை செய்தாலும் வருந்திப் பிராயச்சித்தம் அழைக்கவும் தக்க மேன்மையுடையவராயிருந்தமையால், அவர்கள், தம்மைத் தாமே மதித்துத் தருக்குற்று நடந்தனர்.

அமுதலிங்கேசர் அருண்முறை செய்தது.

அவர்கள் தமக்குண்டான பெருமைகளெல்லாம் ஞானதலத்தில் வசிப்பதனாலும், அமுதலிங்கேசரைப் பூசிப்பதனாலும் உண்டானவையென்று எண்ணாமல், தப்பான எண்ணங்கொண்டு தவறுகளை செய்து வந்தார்கள்.

கணிகையரைச் சேர்ந்தும், சிவாலயப்பொருள்களைக் கவர்ந்தும், காலங்களில் பூசைசெய்யாமல் தாமதித்தும், ஆசாரங்கள் குன்றியும், பூஜாக்கிரகங்களை விடுத்தும், இப்படிப்பட்ட தீங்குகளைச் செய்தமையால், சிவபெருமான் சினங்கொண்டு, அவர்களை ஆற்றில் கவிழ்க்கத் திருவுளங்கொண்டனர். இப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் பிக்ஷாடனமூர்த்திக்குத் திருவிழா நடக்கையில், ஒரு சிறுவனைமாத்திரம் வைத்துவிட்டு, சிவத்துவிஜர்கள் எல்லாரும் அயலூருக்குப் போகப் புறப்பட்டு, கொள்ளிடத்தைத் தாண்டுவதற்காகத் தோணி ஏறினர்கள் கோலுக்கு நிலையாத பிரவாகத்தில் செல்லும்போது, ஐயப்புநாதருடைய திருவருளால், ஒரு சூறைக்காற்று வீசியது தோணி கவிழ்ந்து அதிலிருந்தவர்கள் எல்லாரும் மனைவிமக்களுடன் நீத்தத்தில் வீழ்ந்து உயிர் மடிந்தார்கள் அருட்பெருங்கடலாகிய அமுதலிங்கேசரே திருவுளங்கறுத்துச் சிவத்துவிஜரையெல்லாம் கொன்றார் என்றால், ஆராயும்போது, ஒருவரிடத்தும் குற்றம் செய்யாதிருத்தலே நல்லதென்று, உலகத்திலுள்ளவரெல்லாம் அஞ்சி நடுங்கினார்கள். அமுதலிங்கேசர், வெள்ளத்தில் இறவாமல் பிழைத்த சிறுவனுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்து, வேதாகமங்களையெல்லாம் அருளி மேன்மைதரும் பணிவிடையில் வைத்தார்

முன்னொருகாலத்தில், குமாரக்கடவுள் சில பிராமணரைச் சிவபூசைக்குரியரென்று வெள்ளியங்கிரியிலிருந்துகொணர்ந்து, திருப்பிடவூரிலே தாபித்திருந்தனர் அவர்களில் அறிவிற் சிறந்தவர்களும், பத்தியின் வழுவாத சிந்தையுடையவர்களுமான சிலரையழைத்து, பூசைமுதலிய செய்யும்படி வைத்தனர்

அவர்கள் அச்சமும் அன்புங்கொண்டு, வைதிகவிதிப்படி பூசை முதலியபணிகளை உலகமெல்லாம் கொண்டாடும்படிசெய்துவருகிறார்கள். உமாதேவியையிடப்பாகத்திற்கொண்ட பரமசிவனைப் பூசிக்கும் அந்தணரை அமுதலிங்கேசரென்றே மதித்து வணங்கினோர், தேவர்களாலும் போற்றி வணங்கப்படுவரென்றால், அன்னோருடைய பெருமையைச் சொல்லயாவர் வல்லவர்

"பிரிந்தபின னிரக்கஞ் செய்த பரமனார் சரிதந் தன்னைத்
தெரிந்தவர் தெரிந்தோ ரெல்லாந் தீவினை முழுது நீங்கி
விரிந்தபல் கதிகடம்முள் வேட்டநற் கதியுண் மேவிப்
புரிந்தபே ரின்ப வெள்ளப் புணரியுட் டிளைத்து வாழ்வார்"

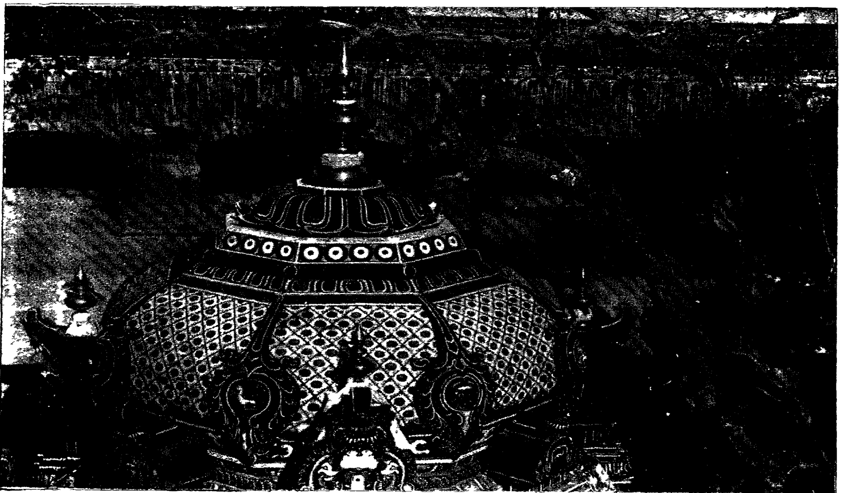
இந்தப்பிரகாரமாக ஞானசேஷ்திரத்தினுடைய மஹிமையையெல்லாம், சூதமுனிவர் நைமிசாரணியவாசிகளுக்கு எடுத்துச்சொல்ல, அவர்கள் பரமானந்த வெள்ளத்துள் திளைத்து வாழ்ந்தார்கள்.

அருள்வளர் சம்பு மூலத் தமுதலிங் கேசர் வாழ்க
வருமகி லாண்ட வல்லி வாழ்கவே தாக மத்தின்
பொருணிலை வழாது வாழ்க புகழ்திரு வானைக் காவர்
திருநகர் வாழ்க வாழ்க தேயங்க ளனைத்து மாதோ.

முற்றிற்று.

M. V. இராமாநுஜாசாரியர்.

ஸ்ரீ ஜம்புகேச்வரர்கோவில் விமானம்.

திருவானைக்காப்புராணம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

நிலம்போற்றும் பனிக்கிரண நிலாவணிந்த நாயகனார் நிருதர் வாழுஞ்
சலம்போற்று மதில்பொடித்த ஞான்றினிட பூசனைகள் சால வாற்றிப்
புலம்போற்று மெய்யடியார் விநாயகனென் றியம்புபதப் பொருளை நாட்டி
வலம்போற்று மணியிரத மூர்ந்தமழ விளங்களிற்றை வணக்கஞ் செய்வாம். 1

மதிவளம் படைத்து நாளும் வளரிருள் சீக்கு மாபோற்
கதிவளம் படைக்குந் தூய கருணையெவ் வுயிரின் மாட்டும்
பதிவளம் படைத்துப் பாசம் பாற்றவெய் யவனிற் றோன்றிப்
பொதிவளம் படைக்கு மின்பப் பூரணப் பொருளின் வாழ்வாம. 2

ஆணவ மகன்ற சுத்த வறிவல்லா லுருவ மில்லாத்
தாணுவி னகற லின்றிச் சத்தினைந் தொழிலு மாற்றிக்
கோணவ மனைத்து நீக்கிக் குறுகிய வுயிர்கட் கெல்லாம்
பூணவ வின்ப நல்கும் பூரணிக் கன்பு செய்வாம். 3

மணிபூத்த நறும்பொகுட்டு மலர்த்தவிசு நாகணையு மாகத் தும்பர்ப்
பணிபூத்த கயிலாய நெடுஞ்சிலம்பு மொருமூவர் பணிந்து வைக
வணிபூத்த வவருளமுந் திருவானைக் காவுமினி தமர்ந்தெல் லோர்க்கும்
பிணிபூத்த மலந்துரக்குஞ் சம்புநா யகர்மலர்த்தாள் பேணி வாழ்வாம். 4

எண்ணிறந்த தாயர்வயிற் றிருந்துபிறந் திறந்துயர மெனைத்து நீங்க
மண்ணிறந்து புனலிறந்து வயங்கியசெந் தீயிறந்து வளியி னோடு
விண்ணிறந்து பெருங்கருணைத் தாயாகித் தனதகட்டின் விரவ வைத்துக்
கண்ணிறந்த கவின்காட்டு மகிலாண்ட நாயகியைக் கருத்துள் வைப்பாம். 5

---

1. விநாயகர். 2. நிஷ்களசிவம். 3. நிஷ்களசக்தி. 4. ஜம்புநாதர். 5. அகிலாண்டேசுவரி.

பொன்னணிநூ புரஞ்சிலம்ப வடிபெயர்க்குந் தொறுமங்கைப புணாசெந் தீயு
மின்ஞெளிவே ணியிற்புனலு மொழுந்துபொறி திவலையிவை விரவ வீசி
மன்னியசீர் பகைமுடிப்ப வுடலமுயன் முதுகிரண்டும் வயங்கி யாடத
துன்னியபே ரொளிமன றி னடநவிற்றும் பெருமானைத் தொழுது வாழ்வாம். 6

இளங்குழவிப் பிணிக்கீன்ற தாய்மருந்து நுகாவதுபோ லிருளின மாண்ட
களங்குலவு மலமுயிர்கட் கொழியவரு ணடங்காணுங கடன்மீக் கொண்டு
வளங்குலவு தனதுபெருங் கற்புமொரு கணவரிறை மாண்புந தோன்ற
விளங்குமிர ணியமன்றி னின்றருளு மணிவிளக்கை விளம்பி வாழ்வாம். 7

மும்மலம் வேறுபட் டொழிய மொயத்துயி
ரம்மலாத் தாணிழ லடங்கு முண்மையைச்
சைம்மலாக காட்சியிற் கதுவ நல்கிய
செம்மலே யலதுளஞ் சிந்தி யாதரோ. 8

விண்ணுடர் தமககிரங்கி வேழமுகத தவுணனுயிா வீட்ட வீட்டற்
கொண்ணுத வொருசாங்க முபாங்கமென மலாகரதநி ஞெளிரக கொண்டோய்
கண்ணுற்பன் மொழிகேட்கு மணிப்பூணேய் கமழ்கநதங கையான் மோககு
மண்ணுவென் றுரைத்தாதிப் பெருஞ்செல்வ விநாயகனை யடுத்து வாழ்வாம் 9

இருமுது குரவா நாப்ப ணிளமையோ டிருந்து சேயென்
றொருவரும் பெயரும் வேறே யொருவருஞ் சாமி யாகாக்
குருபர னிறைஞ்ச வுண்மை கொடுத்தொரு சாமி யென்னும்
பொருவரும் பெயரும பூண்ட புனிதனைப் புகழ்ந்து வாழ்வாம். 10

உலக மளித்தல் சுதந்திரமன் றுவண முயர்த்தோற் கெனவவன்சே
யிலகு முருவம் பொடித்தவன்பா லெழுந்து படைப்புஞ் சுதநதிரமன்
றலர்மெல் லணையாற் கெனவவனை யரங்கத் திசைமா முகஞெகிப்
பலரும் வெருவப் பொழிநெய்தோர்ப் பயிக்கம் புகுந்தோன் பதம்பணிவாம். 11

எங்கு நிறைந்த பேரறிவென் றியமபு பொருளு மான்மாவுந
தங்கு மலமும் பகுத்துணர்ந்த தனதுள ளகம்போற் றெழப்புகுந்த
துங்க முனிவா முதலோரைச் சுடர்கைப் பிரமபால் வேறுவே
றங்க ணிறுவிப் பணிபுரியு மண்ணன் மலாததா ளெண்ணுவாம். 12

பொன்னங கடுக்கை முடிவேய்ந்த புநிதற் கமைக்கும பொருளன்றி
மின்னுங கலஞு டைகள்பிறவும் வேறு தனக்கென் றமையாமே
மன்னுந் தலைவன் பூசனையின் மல்கும் பயனை யடியார்க
டுன்னும் படிபூ சனைகொள்ளுந் தூயோ னடித்தா மரைதொழுவாம். 13

6. ஸபாநாயகர். 7. சிவகாமி அம்மன். 8. தக்ஷிணாமூர்த்தி. 9. ஆதிவிநாயகர். 10. ஸுப்ரமண்யா. 11 பைரவா. 12. நந்திகேசுவரா 13. சண்டேசுவரர்.

கடவுள்வாழ்த்து.

மழலை யினமுதூ றறெழ மாசைவள் ளத்துக
குழலின் மெனமொழி யுமையவள் கொடுத்தபால கமழப்
பழகு செநதமிழ்ப் பாடலந் தேன்வடித் தாடு
மழக னஞ்செவி யூட்டிய வறிஞனை யடுப்பாம். 14

கொண்ட லாடிய விழிகளுங கோலவெண் ணீற்று
வண்ட லாடிய மேனியு மல்குமா னநத
முண்ட தாங்கெதி ரெடுதமெதன வோதுமெசய பாட்டுங
கண்டு கேட்டரு ளுவினுக காசினைக கலப்பாம். 15

அடிமை யானவாக கருளையுந தனையு முயிரிற்
படியி லாவகை யளிப்பது பாருளோ ரறிய
வடிவின் மாண்டவ ளொருததிதூ தெனவிறை வழுஙக
நொடியின் மாலைசெய வனமெருண்ட ரடிமலா நுவலவாம். 16

உளத்திற் றேக்கிய சிவானந்த வெள்ளமுட் பொசிநது
வளத்திற் றேககிய தெனவெயா பொடிப்பவான் மடையாற
களததிற் றேக்கிய தெனவிழி காலவண பிறைதாட்
டளத்திற் றேககிய வாதவூ ரடிகளைச் சாாவாம. 17

ஒப்பி லேடுபெர் விகந்தவ னுவநதினி தருள
வப்பு ராதனன ரேழுழு மருண்மொழிக கவிஞன
செப்பு மேன்மையி னெண்பதிற் றெழுவர்செம் மலாததாள்
வைப்பி னுவினு மனத்தினுஞ் சிரத்தினு மணப்பாம். 18

தொகையா நாவ லூராளி தொடுதத திருததொண டப்பெருமை
வகையால விளஙக வுயாநமபி யாண்டாா வகுப்ப மற்றதனைத
தகையா வன்பின் விரிததுலகோா தமமை யடிமைத திறப்பாட்டி
னுகையா நின்ற சேககிழா னொளிாபொற் கமலத் தாள்பணிவாம் 19

மும்மைப் பொருட்கு மிலககணங்கண் மொழிந்த விரண்டு காலத்துந
தம்மிற் றிரியா வகைகாட்டித தானுந் தன்மை மிகத்தேற்றி
நம்மைப் பணித்த புகழ்த்துறைசை நமச்சி வாய தேசிகனறன
செம்மைப் பதுமத் தாண்மலரென சிநதைதத தடாகதத தருெமால. 20

---

14 திருஞானசம்பநதா. 15. திருநாவுக்கரசு. 16 சுநதரமூாத்தி. 17. மாணிகக வாசகர். 18. அறுபததுமூன்று நாயன்மாா. 19. சேககிழாா. 20. பஞ்சாக்ஷர தேசிகா.

அவையடக்கம்.

மூவுலகு மீரடியா லொருங்களந்த நாரணனு முன்னிக காணாத
தேவனெனத் திருவானைக் காவானை யிறைஞ்சாமற் தீர்த லாமோ
வோவின்மறை தமக்குமரி தேனுமவன் பெரும்புகழை யுரைத்தி டாமை
மேவுவது முளதாமோ திறனிலரா யினும்பயனை விரும்பி னோக்கே. 1

தூயமறை நான்முடிவிற் றுலங்குமருட் கோயிலிடைத் துதைந்து வாழுந்
தேயமலி திருவானைக் காவினொரு பெருமானா சிலம்பி வாயி
னுபசிறு நூற்கோயி லிடத்துமினி தமர்தலினா லான்றோர் செய்யும்
பாயபெரும் புகழ்கேட்கு மவர்செவியி லெனதுரையும் படரு மன்றே. 2

பொன்பூத்த நெடுங்குடுமிக கயிலாயத் தெம்பெருமான் புரைதீர் நந்தி
மின்பூத்த மணிப்பசும்பூ ணுமையிவர்கட் களித்ததென விரும்பிச் சூதன்
கொண்பூத்த முனிவரர்க்குக் கூறியசீர்த் திருவானைக் காவின் மேன்மை
தென்பூத்த செழுந்தமிழாற் றெரித்தெமது தீவினையைத் தீர்த்து மாதோ. 3

திருவானைக்காப்புராணம்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

பூவினுட் கமலமும் பொருப்புண் மேருவுங
காவினுட் கற்பகக் காவுந தேவருட்
டேவர்க டேவனுஞ் சிறந்திட் டாலென
நாவலா புகழுநீர் நாடு மிக்கதே. 1

பல்வகை யொளியினும் பாரித் தெங்கணு
மெல்வளம் பெருககுறு மிரவி மைந்தனு
னல்வளம் படைத்துநா வலரின் மேதகு
சொல்வளம் படைத்தது சோழ மண்டலம். 2

உந்தொளித் தமனியத் துருவ மாகியும
பைந்தரு மணிநிதி பலவுந் தாஙகியுஞ்
சுந்தர மிகுந்தசோ ணுடொவ் வாமையா
னந்தரத் திசைந்ததா லமரா வாழ்பதி. 3

நறக்கிளர் பொதும்பர்நீா நாடு போன்மெனச்
சிறக்குநாற் பயனையுந் தேகக வல்லதோ
துறக்கமென் றறிஞர்தம் மனகஙகுச் சொற்றலிற்
றுறக்கமென் றுயது சுரர்தம் வைப்பரோ. 4

இந்திர னிறைஞ்சவீற் றிருந்த விண்ணெனீஇச்
சிந்தையின் மகிழ்வொடுந் தியாக ராசரே
வந்திருந் தனரெனின் மல்கு சோழநாட்
டந்தமில் பெருமையா ரளக்கற் பாலரோ. 5

விற்பயில சிவபுரத தமாந்த வித்தகன்
பற்பன்மந் திரஙகொடு பயில்கின் றனெனிற்
பொற்பமர் சோழநா டதனைப் பூதலத்
தற்புத நாடென வறையல் வேண்டுமோ. 6

எங்கணுஞ் சிவங்க ளெங்குந் தீர்த்தங்க
ளெங்கணு மறையொலி யெங்கும் வேள்விக
ளெங்கணுந் தருமமீ வெங்கு மல்கலா
லெங்கணு மிதற்கிணை நாடொன் றில்லையே. 7

சான்றவா றுவன்றசோ ணாடு தங்கலா
லான்றதென் றவனியை யாதி சேடனு
மூன்றியொண் மணித்தலை யுறுத்தி நின்றன
னேன்றநற் கலவிமற் றினனு மீட்டவே. 8

களமலி விடமணி கண்டா போனமென
வளவிடற் கரியதே யானுஞ் சோழநாட்
டுளமலி நாலவகை நிலத்து மோங்கிய
வளமெமக் கியன்றவா வகுத்து மெண்பவே. 9

தங்க ணாயகன் சூரனைப் பயந்தநாட் டவிர்ந்து
மங்கை யோடருள் பெற்றநாட் டினைவளர்ப் பாமென
றங்கண் வான்படாந் தாழிநீ முகந்தமா மேக
மெங்கு மாய்மழை பொழிந்தன விடம்பொரு தெனவே. 10

வலனை மாட்டினேன் மருவுமோ ரவுணன்வல் லுடல
நிலனி னீக்குவா னெடுவிசும் படர்ந்துகைக் குலிச
மலகி னீளொளி படவிதிர்த்த தாரத்தழுத் தியவே
றிலகு மீட்டியி னீண்டின வெழிலிநீர்த் தாரை. 11

புடவி நாயகி பூத்தமைக் கணிந்தசெவ் வணிபோற்
கடவுண் மால்வரை கலங்கிய வாசநீ ராடி
விடலில் வான்களி பயந்தமைக் கணிந்தவெள் ளணிபோற்
படரு மாசறத் தெளிந்தநீ ரொழுக்கொடும் பயின்ற. 12

அருவி பற்பல திசைதொறும் விழநிமி ரடுக்கல்
பொருநர் வன்கயிற் றிறுக்கிய போகுயர் கழைச்சீ
தருவ வன்னவற் றுச்சியிற் கூத்தியர் தகைய
மருவு மஞ்ஞைக ளாலுவ மழைவர வெதிர்ந்து. 13

இழுமென் ஞெதையி னிழிதரு மருவியி னியமாக
குழுமு தேத்தடைத் தேன்முரல் வனகுளிர் யாழா
விழுமி தாகிய கிளியின மிழற்றுவ கழையின்
வழுவில் கூத்தினுக் கிசைத்தபாட் டெனநனி வழங்கும். 14

நெருப்ப விர்ந்தென நிரைநிரை மலர்ந்தபூங் காந்தண்
மருப்ப சுந்தமிழ் மாருதந் தவழ்தொறு மசைவ

வொருப்ப டுங்கருத் தாற்கழைக் கூத்தினை யுவந்து
விருப்பொ டுங்கர தலங்களை விதிர்ப்பன போலும். 15

சாலுங் கூத்தினி யமைகெனத் தடங்கர மமைத்தாற்
போலுங் காந்தள்கள் போதவிழ்ந் திதழ்கண்மே னிமிர்வ
வேலுங் கூத்தினுக் கிடும்பெரும பரிசிலே யென்னக்
காலுங் கானறுந் தேன்மல ரவிழ்ப்பன கணிகள். 16

ஆடு மாமயி னோக்கிய வவிர்மணி நாகம
வாடு மோகையின வல்விரைந் தளைதொறு நுழைவ
பாடு கூததியர் பரிசிலுக கலைப்பவென றஞ்சி
நீடு மோர்சிறைச காநதுறு மூலோபரோ நிகர்ப்ப. 17

அரிய மாதவ மாற்றுநா குழலின மருங்கே
யிரியல போமத வேழத்தை யெழுந்துதாய் மடங்க
னெரிய மோதுவ வவாவயி னீங்குமா மலத்தை
யுரிய மாதவ முருககொடு தொடர்ந்தடர்ப் பனபோல. 18

வலநி லாவிய மதததவா வழிபடுந் தத்த
மிலகு தேவரி னும்பய னெய்துமா போல
வலரி நோக்கலு மதன்சிலை யாரழ லுமிழ்வ
நிலவு நோக்கலு மதன்சிலை நெடும்புன லுமிழ்வ. 19

உடைய நாயக னிணையா லுயாவரைக் கயிலை
யடையு நாவலூ ரடிகளோ டடுத்தமன் னவன்போற்
படைகை யேந்தினோ பாஙகுறிற் படையொடு மவர்தம்
புடைய ராம்படி புரியயக் காந்தமும் பொலிவ. 20

குஙகு மங்குளிர் சந்தனங கோழகில் பிறவுஞ்
செஙகண் வெறபாகள் சிதைதெரி மடுத்திடப் படுவ
வஙக நிந்திஃ தடுகுமே நமககுமென் றமையுட்
டஙகு மஙகியி னவிவன தாஙகளே யுரிஞ்சி. 21

அழிக்கப் பட்டபி னுலகெலா மாக்கத்திற் சிறந்தாங்
கொழிக்கப் பட்டபின் வளமெலா மொன்றுபற் பலவாய்ச்
செழிக்கப பட்டன சிலம்புகள் சிலம்புக டோறுங்
கொழிக்கப் பட்டன புனஙகளுங கொழும்பயன் றினையால. 22

மூரன் முத்தொடு நிகாப்பன வெனமுனிந் தாங்கு
வேரன் முத்தமும் வேழத்தின் மருப்பவிர் முத்துஞ்
சாரன் முற்றிய வேனலிற் றையலார் கவணாற்
றீரன் முற்றுற வெறிவன திவள்வண வுடுப்போல் 23

சிமைய மால்வரைத் தையலார் திரள்பெருந் தோளி
னமைவு வாய்த்தலி னமையெனப் பட்டவே யவர்கைச்
சுமையை நீத்துமென் றிரும்புனந் துவன்றுபுள் ளிரிய
விமையி னீளொலி படவெடித் திறைப்பன முத்தம். 24

சுருள்ப டுங்குழற் கிகலிவண் டோட்டலர் பொதும்ப
ரிருள்ப டப்பெரி தீண்டினு மீண்டுறுந் தோறு
மருள்ப டுங்கள வயலறி யாப்பகற் குறியாய்த்
தெருள்ப டுங்களி செய்வவென் றுவக்குமந் நலரால். 25

அமரா நாயக னாகிய வங்கண னிறைஞ்சுங்
குமர நாயகன் வணங்கியோர் கொடிச்சியை மணந்து
விமல நாடொறு மடியவர்க் களிப்பவீற் றிருக்கும்
பமர மார்பொழில் வரைவளம் பகருதற் கெளிதோ. 26

பிறந்ததம் மனையி னீங்கும் பெருநதி யென்னு மாது
சிறந்தகுங் குமங்கத் தூரி செழும்பொருள் பலவுந் தாங்கி
யிறந்துழிப் பசும்பொன் வீசி யிழுதுபா றயிரு மற்று
மறந்தழை தாக நீங்க மடுப்பன புறவ மம்மா. 27

தேவருக் காகா வுண்டி தெவ்வுறும் விரதத் தார்போற்
றூவர காதி யண்டர் துவன்றினர் விளைப்பத் தேவர்க்
காவன வென்பார் போல வானநெய் யாதி நாளு
மாவடு கண்ணி னாரு மாறிவண் பொருள்கைக் கொள்வார் 28

யாவரும் பழிச்சு மேன்மை யிமையவ ருறுப்பிற் றங்கி
மேவரும் பெற்ற மெல்லாம் விழைந்துதம் மேவ லாற்றிற்
போவதுந் திரும்பு மாறும் புரிநருந் தேவ ரேயென்
றுவதந் நிலத்து மாந்தர்க கண்டரென் றுரைக்கு நாமம். 29

விண்ணவர் தமக்கே யலலால் விண்ணவ ருறுப்பிற் றங்கும்
வண்ணவன் கோட்டு நல்லான் வழிநடந் தொழுகா தென்றே
மண்ணவர்க் கொருசான் னாக வையக மூன்றுங் காக்குங்
கண்ணனு மாய னாகிக் காத்தன னிரைக ளம்ம. 30

மட்டலர் கோதைப் பைம்பூண் வள்ளிநா யகியை முன்னோர்
கட்டழ கெறிக்கு மானைக் காதலித் துயிர்த்து நம்பாற்
பெட்டுல கேத்து மேன்மை பெருக்கிய நெடியோன் வைப்பென்
றட்டிக ழார்வத் தோடு முறைந்தன வுழைக ளெங்கும். 31

மயாற வொருவர் தொட்ட வண்குளப் புனலும் வேண்டா
வியனிலப் பயிரு மேயா வேலியுங் கடத்தல் செய்யா

முயலினம் வாழா நின்ற முறைதிறம பாமை நன்றென்
றயலுறு மனத்தார நோககி யுவப்பன கரிய கானம். 32

உறும்பொறை நகிலி ஞற்று வொசியிடை யவாசொன் மான
நறும்பொறை யோதி மாதா நளிரித ழமுத மாந்துங
குறும்பொறை நாட ரூதப் படுவன குழலகள் கானம்
வறும்பொறை ஞான்று மந்த வளரிசைக கிளகிப் பூப்ப. 33

வேறு

கூாதத நுதிப் பணிமுலலை கோதையாத மியலொளியிற்
சீாததநகை முகைபொப்புச் சிவணுத மானததா
லார்த்தவிதழ் நெகிழ்ந்துடைவ வவாசெயறகை பொளிநகைகசு
நோததிலமெண றடைநதொழிவ நெடுஙகொடிமா தவிமுகையும் 34

துருவினாநா மணாபண்டு சுகநதந்த கணவனைததா
மருவவருந் தவமபுரிந்தான் மானவலா வனபூவை
பெருகுதவத் தினுககிரஙகிப் பிஞ்ஞகனபல் லுருவாகி
யருகடுதத தெனமலாவ வசுமபுபசுந தேஙகொனறை 35

கற்புமேம் படுஞ்சிறப்பாற காதலனைத தணநதவாதாம
வற்புமேம படவாற்றி வதிகின்று ரககான
மற்புமேம படுமாலு மணைந்தகனமுக கட்கடவுள்
பொற்புமேம் படுவரவு புகன்றிருநதாற் றுவதென்றே. 36

உருப்பவிரவே னிலினவாடு முயாகான மகன்றவாதே
பொருப்படுகா வரும்பருவத் தொள்ளிழையா ருடன்மலிவ
விருப்பொடுதாங் தழீஇயினாகண் மெலிவினமெலிந துவப்பினுவந்
திருப்பவாபோ லிளஙகுயிலக ளினைநதொழிவ பொருதவாபோல். 37

எவ்வளனு மினிதீட்டு மிலக்குமிசோ மணிமார்பிற்
கெளவைநெடுங கடற்பாயற் காகுத்தன மகிழ்ந்துறையுஞ்
செவ்விபெறு நறுஙகானச் சிறப்பனைத்து மொழியாமே
மூவ்வுலகத் தினுமிலலை மொழிதக்க திறததினரே 38

வேறு

குறிஞ்சியை யடுத்துப பாலை கொண்டெழின் முல்லை தோற்றி
யுறுஞ்சில நெய்தல் பின்ன ரோம்பவைத தழீஇ ருந்திப்
பெறுஞ்சுக மருதஞ் சீாப்பப் பெயர்வதாற் பிணக்கு முற்று
மறுஞ்சகத் தாண்ரோ மெச்ச வைந்திணை யாறறு வார்போல். 39

மாயையின் வேறு வேறு பந்தததது வங்கள போலத
தூயபன் மலரும் பொன்னுஞ் சுடரொளி மணியு முந்தி
மேயாநற் பொன்னி யாற்றின் வேறுவே றெழுந்து கால்கள்
பாயதண் பணைக ளோம்பப் படர்வன வூர்க டோறும். 40

பொறிவழிப் புலன்க டோறும் புகுமுளங் குரவ னேக்கா
னெறியுளி யொழுக்கி னேகு நீதியி னுடைப்பு முற்று
மெறிபறை யார்ப்ப மள்ள ரிடந்தொறு மீண்டிச் செய்யுஞ்
செறிகுலை யகத்த வாகிச் செல்லுவ செழுங்கா னீத்தம். 41

கேட்டமெய் யருளை மீட்டுங் கேட்டுறச் சிந்தை செய்து
தேட்டறத் தெளிந்து நிட்டை சேர்ந்திடு மறிஞ ரேபோல்
வாட்டமில் குலைகண் மீட்டும் வயக்கிவன் சிலையு மற்றுங்
கூட்டியொண் புனல்சிந் தாமற் கொள்ளுவர் மள்ள ரெங்கும். 42

வழுவுறு மமண ரிட்ட வையைநீ ரேடு போல
வொழுகுதண் புனலிற் சின்மீ னொழுக்கினே டொழுகா நின்ற
கழுமல விறைவ னிட்ட காமர்பா சுரமே யென்னக்
கழுமிய சிலமீ னேதை கொண்டெதி ரேறு நின்ற. 43

வாதனை மலத்திற் சற்றே வழீஇயுளம் பொறியாற் புக்கு
வேதனை யுடற்ற மீண்டு விரைந்துதன் னிலையை நோக்கிப்
போதுத லென்னக் காலாற் புலம்புகு சிலமீன் வலலே
பேதுளங் கொண்டு வந்த பெரும்புன லெதிர்ந்து செல்வ. 44

தரையவ ரிறந்த காலைத் தரையொடு துறக்க நாடு
நிரையமும் புகுவ தேபோ னெடும்பணை யெழுந்து பாய்மீன்
விரைகமழ் பணையி னேடு விழுச்செறு வாதி மாட்டுங்
கரைதிட ராதி மாட்டுங் கலப்பன பலாஞ்சி லாமே. 45

ஆம்பலுந் தாமரை யலருஞ் சங்கமுந்
தாம்பல கோடிக டங்கும் பண்ணையி
லாம்பலுந் தாமரை யளவுஞ் சங்கமுந்
தாம்பல வாமென வினைஞர் சார்ந்துளார். 46

பொறுமையள் பூமக ளென்னும் பெற்றியைத்
தெறுவது செய்துதாந் தெரிக்கின் றாரெனக்
கொறுகொறுத் துழல்சமண் கோல வூர்திசேர்
தெறுழலத் துழுநர்த மீட்ட மெங்கணும். 47

குலியுண் மகிழ்பெறத் தொடங்கு பாதகம்
போலிய லுயிர்பல பொன்றற் கஞ்சுறார்
கோலிய வுழவர்தாங் குறித்த வொண்பொருள்
சாலியென் றுயதன் பெயரை நாடியே. 48

தீக்கையில் லார்க்குப தேசந் தீர்ந்தெனத்
தேக்கறல் விடருண வறந்த செய்தொறுந்

தீக்கையுள் ளார்க்குப தேசஞ் சீர்த்தெனத
தேககறல பெருஙகிய துழுத சேறெலாம். 49

பரத்துத் தரிக்குந் ததீசிமுனம் பகைத்த நெடுமால் படைதுமிய
வரத்துத் தரிக்குந் தனதுடலை வகிர்ந்து முதுகென் பினைப்படையாக
கரத்தூத தரிப்பப் புருகூதன் கருணை புரிந்த தெனப்பண்ணை
யுரத்துத் தரிக்குந் தனதியற்கை யொழிந்த துழுநர் பயன்பெறவே. 50

வருத்தம் பலகால் புரிகிற்பின வரம்பி லின்பத் தழுந்துநாக்குங
கருத்தங குரியா திருப்பரிது கலககி வருததம் புரிதோறுந
திருத்தம் பயின்று பயன்பயககுஞ் சிறப்பிற் றகன்பூம் பணையெனறே
பொருத்தம் பயின்று களமாமகிழ் பூப்ப வதனைச் சமஞ்செய்வார். 51

மண்ணி லரசன் காப்பதற்கு வளத்திற் பகுக்கு நல்லுழவா
விண்ணி லரசன் மழைபொழிய மேகம் விடுத்துத தாளாண்மை
பண்ணு முதலிக கிதுபுரிதல் பண்பா மெனததிண் படைக்குலிசத்
தண்ண லடித்தா மரைவணங்கி யகன்செய் விதைவித் துவர்நாளால். 52

பற்று பருவந் தனக்கியையப் பற்ப லுயிர்க்குந் தனுவாதி
முற்ற வருளு மிறைவனபோன முருகு விரியும் பணைதோறு
முற்ற கலஙக ணீர்தெளிந்த வுடனே கவிழ்த்த வுழவாகளபின்
சற்று நறுநீர் பாய்த்துவார் தயங்கு முளைக ளெழுந்தாமே. 53

பவளச் சடிலத திளம்பிறையும் பணிப்பூம் புனலு மணிந்தபிரான்
றவளத் திருநீற் றொளியுருவிற் றயங்கு முளைநா கணையானுங்
குவளைத் தடங்கண் ணியுமொருங்கு கொள்ள முழுது மவனுருவா
திவளப் பசந்தா லெனப்பசந்து செறிபுன் பயிராய் வளருமால. 54

புவன போகம் வெவ்வேறெவ வுருவினுஞ்
சிவனு மென்று தெளிககலுற் றுரென
வுவகை யோடுயர் நாறு பறித்துப்போய்
நவையி னீங்க நடுகுந ரெஙகணும். 55

சிறுமை யாளரிற் றீர்ந்து பெரியவ
ருறவு பூண்டவ ரொப்ப வுழத்திய
ரிறும ஞவிடை யென்றிரங் கார்பணை
நிறுவு நாறு நெடுகி வளர்வன. 56

உறுப்பி னுறறம்மை யோட்டிய மாதரார்
வெறுப்பி லார்செய் வினையுறு பூம்பயி
ரிறுப்ப நேர்ந்தென வீர்ம்பணை யெங்கணு
நறுப்பங் கேருக மாதிக ளுறுமே. 57

சேம வீட்டிற் கெழுவதோர சிந்தையைக
காம மாதி களுலி நெருக்கியாங
கேம மார்பயி ரீண்டு பணைதொறுந
தோம ளாவு களைக டுவனறுவ 58

பருவ நோக்கிவன் பாச மறுத்திடுங
குருவ னேயெனக் கூாநத களையெலா
மொருவு செவ்வி யுணாந்து பணைதொறுங்
கருமை வாட்கட் கடைசியா நண்ணுவாா. 59

வருந்து மெல்லடி யென்று மதித்திலாா
முருந்து மூர ணிகாதத முனிவிருற்
பொருந்து முதத மிதிததுப் புகுநதவா
திருந்து பண்ணைச செறிகளை கட்பவே. 60

விரும்பித் தேனுகா வீகளை யுந்தொறுங
கரும்பிற் றேமொழிக் காரிகை யாாமுலை
சுருமபுற் ருர்ப்பவித் தோடவிழ் செவ்விய
வரும்பிற் றேனுமுண் பாமெனு மாசையால. 61

குவளை வண்டு கொழுஙகண் கயிரவத
துவகை வண்டொளிர் வாய்கம லதது வண்
டவிாமு கத்து மடுப்ப வவையெனக்
கவாம லர்க்களை கட்பவா மாடெலாம. 62

கயல்கண ளேடும் வபாலகளைக் காலொடும்
வயலி னுமைகள் வாாபுறந தாளொடு
மியல முட்டு மிகலின வாமென
வயாவி லாற்றுககா லாட்டிய நஞ்சவே. 63

களைகட் டோறுங கடைசியா கைதததுணை
வளைமிக் காாப்பன வாய்ந்தன வெனறியென
றுளையப் பஙகயத் தாள்கை யொறுத்தொறுந்
தளையிற் பஙகயஞ் சாாவளை யாாப்பன. 64

காட்ட லாற்கம லப்பகைக காடெலாம்
வாட்டி னுமந்த வாள்விழி யோடிகல
கூட்ட மாங்குவ ளைகுல முஙகெட
வோட்டி னுமென் ருெறுப்பன கைகளே. 65

நடக்க லுற்றமை யானம் பகையெலா
மடர்க்க லுற்றன் மத்தகு தாட்பகை

கிடக்க லுற்ற வணிச்சமுங் கீழ்ந்தமென
றிடக்க லுற்ற வவற்றினை யெங்கணும். 66

வண்டு மாழ்கியு மற்றுந் தமக்கிட
விண்டி டுங்கனி வாய்க்கு மிகும்பகை
கொண்ட செங்குமு தக்குல முங்கெடக்
கண்ட கண்ட விடந்தொறுங் காதுவ. 67

தம்மைப் போன்மலர்த் தாமரை யோடிகல்
செம்மைத் தாய்செவ் வாய்வளர் மூரற்கு
வெம்மைத் தாக முருந்தின விளங்கிய
கொம்மைத் தாய்பகு வாயுங் குமைத்தன. 68

ஒள்ளி தாங்குழை யூழ்மலர் தங்களார்
கொள்ளும் வார்செவி கூந்தற் கிகலிய
வள்ளை நீள்கைச வலமுஞ் சவட்டுவ
கள்ளுண் கோதையர் கைக்கம லங்களே. 69

பண்ணை யாட்டயர் பாவைநல் லார்களைப்
பண்ணை யாமெனப் பாற்றுறு நீர்மையாற்
பண்ணை யான பரப்பிடம் யாவுமப்
பண்ணை யாம்பெயர் பற்றின போலுமால். 70

கொம்ப ரேமலர்க் கோதையர் தாமரை
நம்பு வீரென நன்று தெரிந்தெனப்
பம்பு பூவிற் பமரமப் பூவுற
வம்புண் கோதையர் மாட்டு வளர்பவே. 71

அளியி னீங்க வகல்பவர் போன்மென
வளியி லாதல ரட்டவ ரங்கையிற்
றுளிசெய் தேமலர் சோர்குழ லுங்குபு
குளிரு நீர்ப்பணை கொம்மென நீங்கினார். 72

சஞ்சி தத்தொடு சார்மல மாயையுந்
துஞ்ச வெஞ்சுட லூழினைத் தோலுடை
மஞ்ச னேற்பது மானவன் டின்குழா
மஞ்சி லோதியர் தாங்கொண் டகல்பவே. 73

பைய வந்து பயிற்சியி னைம்பொறி
மெய்யு ணர்ந்திட விட்டகன் றுலெனச்
செய்யின் வந்து சிறையோதி மக்குழாங்
கைய கல்வன கஞ்ச மிறத்தலான. 74

கேழ்த்த பூவகுழ லாரகெழு மிக்களை
வீழ்த்து மென்மலர்க் கைத்துணைக் காலினாற்
றாழ்த்தப் பட்டுத் தழைக்கலிற் பூம்பயிர்
காழ்த்த காமத்துக் காளையர் போலுமே. 75

மாத ராலளிக கப்படும் வாய்மையான்
மாத ரார்முகம் போன்றொளிர் வான்மதி
காத லாலளிக கப்படுங காட்சிய
சீத நீரவயற் செற்றிய பூம்பயிர 76

திஙகள் வெண்கதிர்த தெள்ளமு தத்தினாற்
றஙகு கின்றத னுண்மை தெரிதரெனப்
பொஙகு வெண்ணிறம் பூண்கரு வுட்பொதிந்
தெங்க ணும்பயி ரீண்டி நிவந்தவே. 77

வாலொளி முளையிற் றோற்றி மரகத நிறத்த சாலி
சூலெனுங் கதிருட் கொள்ளப் பசந்ததோர் தோற்றம் போன்ற
காலும்வெண் கதிரும் பாலாய கருததிரண் டினிது முற்றச்
சாலமெய் பசந்தா லென்னப் பசந்தன தளைக டோறும். 78

வணக்கமில லாரக ளெல்லாம் வண்பய னென்னும் பார
மிணககமில் லார்க ளென்போ லெனத்தலை நிவந்த சாலி
வணக்கமுள் ளார்க ளெல்லாம் வண்பய னென்னும் பார
மிணக்கமுள் ளாரக ளென்போ லெனத்தலை யிறைஞ்சிற றம்ம. 79

மூவரு முலகம் யாவு மொழிந்ததன் மயமே யென்ன
யாவரு முணர மூவர் யாவையு மினிது தோற்றுந்
தாவின்முக் குணத்தின் வண்ணந் தாஙகுத லெனனச சாலி
மேவர வெளுத்துப் பச்சை விராயது சிவந்த தன்றே. 80

கருமமே விரும்பி நாளுங கவர்தரு முயிர்கள் பின்னர்க
கருமநே ராகி ஞானங் கலந்தின்பம் விளைத லோடுங்
கருமமே தானும் வேண்டாக் காட்சியிற் கமழ்நீர் வேண்டாக்
கருமநேர் நோக்கி மள்ளர் கவிழ்த்தனர் மடைகள் சீத்து. 81

கரையறு கருணை வெள்ளக் கடலொடுங கலநது ளார்கள்
புரையறத் தமக்கா தாரப் பொருளொடும் பொருந்து வார்போல்
விரைகமழ் நீத்த நின்று விளைந்தொளிர் தெய்வச் சாலி
தரையகம் பொருந்த வீழ்ந்து தழைவன விறும்பூ தெய்த. 82

நாள்வரை யறையே நோககு நடுவனார் தூத ரேய்ப்பத்
தாள்வரை யறைகட் கேற்பித் தரும்பயன் விளைக்குஞ் செய்யிற்

கோள்வரை யறையீ தென்று குழமதிக் குயங்கை யேந்தி
நீள்வரை யறையுந் தோளார் நிரந்தரித் தரிய லுற்றார். 83

பெண்ணுமை யிடத்தி னாரைப் பேணுமெய்த் தவத்தி னோர்க
ளெண்ணுமை யெழுத்திற் பாவ மிரிவது கடுப்ப நாரை
நண்ணுமை முழுக்க மேய்ப்ப நனைந்தலைக கழனி யார்க்குந்
தண்ணுமை வெருவிப் பீலி தகைதரப் பிளிறு மன்றே. 84

நல்வினை புரிவோர் தம்மை நடுவன்வன் றூத ரானா
பல்வினை யுபசா ரத்திற் படாதரக் கொண்டுய்ப் பார்போற்
புல்வினை யெவையு நீங்கப் பொலிந்தநெல் லரியைச் சேர்த்துத்
தொல்வினை யுழவர் தங்க டலைமிசைச் சுமந்து செல்வார். 85

களத்துறப் போர்க ளிட்டுக் கடாவிட்டுப் பலால நீக்கி
யுளத்துறு மகிழ்ச்சி பொங்க வுழவர்கள் காற்றிற் றூற்ற
வளத்தொடும் பொலிந்த செந்நென் மறலிதன் முறையிற் பட்டங்
கிளைத்துறு முயிர்க ளேமை யெய்திய தென்ன மாதோ. 86

மறப்பெருஞ் சேனைச் செங்கோன் மன்னவன் பகுதி தீர்த்திட்
டறப்பெருஞ் செல்வ ராகி யாலய மாதி யான
திறப்பெருங் கடன்க ளாற்றிச் சென்றிரந் தவர்கள் சால
வறப்பெருங் கொடைமை நல்கி யாழ்குவ ரூர்க டோறும். 87

இன்னணஞ் சாலிச் செல்வ மீட்டுத லொருபா லாகக்
கன்னலுங் கதலிக் காடுங் கமுகொடு தெங்கு மாக்கித்
துன்னிய மஞ்ச ளிஞ்சி யாதிய துடவை வைத்துப்
பன்னல வளனு மீட்டும் பண்புமற் றொருபா லாமால். 88

இளமரக் காவி னாடி யெறிதிரைப் புனலி னாடி
யுளமகிழ் பரத்தை மார்க ளுடன்விளை யாடிச் சில்லோ
ரளமர நோக்கு மில்லி னங்கலா ரூட றீர்த்து
வளமலி போகந் துய்க்கு மாட்சியு மூர்க டோறும். 89

போகமே நுகரா நிற்கும் புலவர்கண் முழுதுந் தாழ
மாகநா டாளும் வேந்தன் வாஞ்சையி னுரிமை பூண்ட
வேகநீர் மருத வைப்பின் விழைதகு வளங்க ளெல்லா
நாகநாட் டரசற் கேனு நவிற்றலாந் தகைமைத் தேயோ. 90

இறைவ னெடுத்த வுருத்தோறு மியைந்தெவ் வுயிரும் வளர்த்தருளு
மிறைவி நிகர்ப்ப வரைகான மெறிநீர்ப் பழன மிவைதம்மி
னிறைய வளங்க ளினிதாக்கு நீர்மை யொளியா மேகலங்க
ளுறைவெண் டரங்கக் கடல்புகுமா லுலவா நீத்த நதிமாதோ. 91

வாய்மை யடுத்த மாதவத்தோர் மறிந்து பவததிற் சென்றிடினுந
தூய்மை யடுத்த தமதியற்கை துளஙகா நீரமை காட்டுதல்போற்
பாய்மை யடுத்த கடற்பரப்பிற் படாந்து புகுந்த பெருநீததஞ்
சேய்மை யடுத்த நதியெதிாந்து தேஙகி யுவரே தோற்றுமால. 92

தெள்ளித்தெளிந்து பகைகடநத சீவன் முத்த ருலகியறகை
தள்ளித் ததைந்த பேரருளிற் றமியற் றுறங்கு மாறிதுவென்
றள்ளித் தாள மணிப்பவள மலைத்துக கரைமேற் றவழ்கடலிற்
றுள்ளித் திரியுஞ் சுறவாஙகே துயினறு காட்டு நிலைமைத்தால். 93

பரந்து நிறைந்த வுயிருடு பனமாண் கருவி தககொளுததி
யரநதை தயஙக வகுததமைதத வாககை யுழிதந திடுமாபோற்
புரந்து விடுகெரும் பலமதலை பொருள்கொண் டிறுககும் பொழுதானுஞ்
சுரந்த பொருளேற் றிடும்பதததுந் துவன்று மொலியக கடல்பொருமால். 94

ஆழ்ந்து பெருநூ லிடைககிடந்த வரிய பொருளைப் பலாகவர
வாழ்ந்த கருததிற் போறிஞா வகுதது விளக்கு மாறேபோல
வீழ்ந்த கருத்தி னுளையாகுழாம விலவிட் டிலகு மணிபலவுந்
தாழ்ந்த நெடுநீாக கடற்குளிததுத் தடவுக் கரையெங கணுநிரைப்பார். 95

புறவுக் கோட்டரு செயும்வனப்பிற் பூவை மொழியார் விழிதான்வா
ழிறவுக் கோட்டுக கடல்பணிககு மெழிலா லவாநாட் டினரிறைஞ்சுஞ்
சுறவுக கோட்டுட் கடலரசன் றோன்றி வரங்க ளினிதருளு
நறவுக் கோட்டு மலாப்புன்னை ஞாழற் பொதும்ப ரெவ்விடனும். 96

இம்மையினோர் வினைபுரிநதா லியற்றுவினைக கேற்றபய
னமமையிலென பதுநிற்க வடுத்தநுளை யாகளகளிப்பச்
செம்மைநிறப் பவளமொடு திகழ்தரளம் வளைகுலமுஞ்
சுமமைநெடுங கடலன்றே துறுததுவது துறைதோறும் 97

மலையடுதத சிலைத்தோளான் வலையெறிந்து மீன்படுத்தாற
கொலையடுத்த தெனநுளையா குறித்தொழிக்கு மாலையரோ
சிலையடுத்த தோடுவளச் செறிவலைகள் பலவீசி
யலைபடுதத மீன்படுததிட் டகன்கரையெங கணுஙகுவிப்பார். 98

வேறுருவந் தோன்றாது விரிபுனலோ டுறுமுப்பு
வேறுருவாய் வரவுமணா வினைபலசெய தூலகத்து
வேறுருவந் தோன்றாத விமலனுா குருவென்ன
வேறுருவாய் வரப்பணிகள் விளைப்பாரபோ லாயினர். 99

தெண்ணீருட் பயின்றிருந்துந் தெண்ணீரு ளுருத்திரண்டுந்
தெண்ணீருக் குடைகின்ற செயலினாற் சுவையனைத்து

முண்ணீர்மைப் படுதொளிரு முப்பிணைப்புல் லியவிலைக்குப்
பெண்ணீர்மை யுமண்டியர்கள் பெரிதளக்கும் பான்மையரால. 100

எங்கண்மிடற் றிசைக்கெதிரு மின்னிசைககோ கிலம்பல்கத
தஙகுகுடம் பைகளளித்துத் தாயாகி வளர்த்திவிடு
நுஙகளாயீ துணவொட்டோ மெனநுதலுங் கருத்தினர்போன்
மங்கையர்மீ னுணஙகலுண வருஙகொடிக ளோப்புவார். 101

பெருஞ்செல்வ ராயிடினும் பெயராத தீக்குணங்க
டருஞ்செயல ராயிருப்பிற் றமையடுப்பா ரெவாயாரு
மிருஞ்செல்வக் கடலிருந்து மெடுத்துணனுா் மணற்கேணி
யருஞ்செலவச் சிற்றூற லாதரிப்பா குணமாண்பால். 102

வெள்ளநீர்ச் சடைப்பெருமான் மிளிாமதிய மிலைததுவுந்
தெள்ளுநீாக் கடற்குளிக்குஞ் செயலினு லிதிற்படியிற்
கொள்ளுமே நமையின்னுங் கோதிலனு் யாகவென
வுள்ளியாங கடுததனபோன் றுறைநதனமுண் டககானம். 103

சாப்பறையி னொலிதழங்கத் தணந்தவாதம் வரவுளளி
யேப்பகைககண் மடமாத ரிரஙகுகடற் கழிமாரன்
றூப்படையாக் கொலைபுரியுந் தோடவிழு நறுநீலப்
பூப்பொலிவ வினமினத்திற் புணராமை யுளதேயோ. 104

வன்மையுறு சிலைமென்மை மரம்போன்று மிதந்துலகின்
மென்மையல துயர்சைவம் வன்மையே யெனவிளக்கப்
புன்மைமதத் தினரழியப் புகழ்நாவுக் கரசினைமு
னன்மைபெறச் சுமந்தகட னலமுழுது நவில்வாரார். 105

வரன்மலி நானில மருஙகு மெல்லையாப்
பரன்மலி முரம்பினைப் பற்றி வேனிலி
னுரன்மலி பாலைமிக குதிப்பச் சீாத்ததோர்
சுரன்மலி வளஞ்சில சொல்ல நின்றவே. 106

ஒருநிலத் தனநுகர் வுகந்த தன்றெனை
மருவுவெஞ் சுரததிடை வதிகின் றூர்களீ
ரிருநிலத் தவரையு மெய்த வாறலைத்
தருளில ராய்க்கவர்ந் தாரு நீர்மையாா. 107

அலர்முலை யதரனே ரான கோஙகமு
மிலவமு மெல்லடி யிணைவு றுவகைத்
தலைவனே டவ்வழிச் சார்ந ரின்புற
நிலைபெறு பஞ்சியி னெறிக ளேர்க்குமே. 108

அணர்ந்தபூண் முலையவ ரன்ப ரோடுறப்
புணர்ந்தபா வையினொடும் பொலிக யாமெனு
வணர்ந்தசா கையின்மலர்க் குரவ மெங்கணு
நிணர்ந்தபூங் குளிர்நிழ னீட நல்குமே. 109

மலடெனக கொழியென வாட்கைக் கன்னித
னிலகுசெஞ் சீறடி யிதயத் தெண்ணியாங்
கலரெதிர் சொரிந்தருந் தவத்தி னினறன
பலவுடன் காய்படாப் பாட லங்களே. 110

வல்லிதன் பாகனார் வகுத்த வூழினை
யலலதென் றகற்றுவா ரகிலத் திலெலண
நல்லவர் தெளிதர நண்ப கற்சணுங
கல்லிரை தேருவ கபோத கஙகளே. 111

இருப்பையி னுண்மல ரிலஙகு முத்தமா
யுருப்பொலி செம்மலொண் பவளக காணமா
யிருப்பன முன்றிலி னீந்து மேய்நதிடைக்
கருப்பையா டாக்குடில் கஞல்வ வெஙகணும். 112

குமரியி னல்லது வென்றி கூடுறு
தமரின ரிவளடி யடைமி னென்பபோற்
சமரின்மேம் பட்டவா தரிக்கும் வாகையவ்
விமலைதன் பாங்கெலாம் விரவிப் பூசகுமால். 113

கல்லத ரியங்குநர் காழ்த்த தாகநோய்
வல்லைவிட் டொழிக்குநீர் வறந்த தாயினு
மல்லலுற் றழியன்மி னங்கைக் கொண்மென
நெல்லியுண் கனிபல நிலத்து திர்க்குமே. 114

தூன்புறி னல்லது சுகந்த காதெனு
நன்பொருள் விளக்கிய நாட்டும் பாலையா
மின்பொருள் விளஙகுறு மிடத்திற் சில்வள
மன்புள வறிந்தவா றறைந்திட் டாமரோ. 115

பகுத்த நானிலத் தைந்திணைப் பறபல வளனு
மிகுத்த கேள்வியோர்க கல்லது விதப்பது தகாதாற்
றொகுத்தி யாஞ்சில மொழிந்தனந் தொகுத்தநா னிலத்து
வகுத்த வான்பொருண் மயக்கமுஞ் சிலவகுப் பாமால். 116

வருடை கொல்லையின் மானமா வுடன்விளை யாட
வருவி நின்றதி ரடுக்கலி னகன்றிணைப் புனத்தி

ஞுருவ மஞ்ஞையுங் கானவா ரணமுமுற் றெழில்க
டருவ வின்னணங் குறிஞ்சியு முல்லையுஞ் சாரும். 117

வேழ மென்கரும் பயில்வன விலங்ககலிற் பயிலும்
வேழ மென்புலம் படரவதென் னெனவெதிர் மேவி
வேழ மல்கிய வரைவளர் பசுந்தினை மேயும்
வேழ மல்கிய வியன்பணை விரவுறு மேதி. 118

மீனம் பாய்ந்தெழ விலங்கலின் வியனசுனை மேலை
மீனம் பாய்ந்துவீழ்ந் துகளுமவ் வியன்சுனை நீலத்
தானம் பாய்ந்துள ரளிவெரீஇத் தணகழி நீலக்
கானம் பாய்ந்தய ரளியெழக் கதுமெனப் பாயும். 119

புறவ நின்றலர் கடுக்கைபொன் னரப்புனற் பழன
நறவ நின்றலர் தாமரைக் கரத்தினன் றேந்திப்
பெறவ தற்கெதிர் கொடுத்திடப் பேணிய தேயப்ப
வறவி ளர்த்தசங் காங்கொரு மலரககரத் தணிவ. 120

வெறிய கானமா கோகில மீனகவர் புட்கள்
பறிய வோப்புறும் பரதவர் செவிக்கிசை பகருஞ்
செறியும் வீமண முமிழ்ந்துதன் முடையினைச் சிதைக்கு
நறிய கானடி திரைக்கையிற் பரவுநீர் நரலை. 121

கோழி விட்டெறி குழையினைக் குண்டலப் புழுவென்
றூழி யின்கரை மீன்கவர் காகமங் காப்ப
வாழி விட்டெறி முத்தினை யண்டமென் றுகந்து
வாழி யன்னமற் றடைகிடப் பனவயற் பாங்கர். ,122

இன்ன வானபல் வளங்களு மியைந்தசோ ணாட்டுத்
தன்னை நீங்குத லருமையிற் றடாதபே ரன்பிற்
பொன்னி யாறிரு மருங்கினும் பொற்பவாந் தொழுக
மன்னு மாநகர் வளஞ்சிறி தறிந்தவா வகுப்பாம். 123

உ

திருநகரச்சிறப்பு.

பூமேவு பசும்பொழில்சூழ் திருவானைக் காவிலைமுப் புவனத தோரு
மாமேவு பலநகரு ளொருநகரென் றுதுயாமா நகரென் றோாத
தேமேவு பலநகரும் புறமாக வகந்தழுவித் தீரத்தப் பொன்னிக
காமேவி யொழுகுமெனி னந்நகருக் கிணைநகரங் காட்ட லாமே. 1

இருநதியி னிடைக்கிடந்த காரியெவர் றினுஞ்சிறந்த தெனப வந்த
விருநதியு ளொருநதியே சிவபெருமா னளிததத னியல்பு நிற்க
வொருநதியே யிருநதியா யொழுகவிடை யிருக்குமுய ரானைக் காவவ்
வொருநதிமற் றிறையளிப்ப மலயமுனி கொணாந்ததெனி லுறைப்புண் டாமோ. 2

கங்கைநதி யொருவேந்த னிரப்பவொரு முனிவாயிற் கரந்து மாண்டோ
ரங்கமலி தரப்புகுந்த துயரானைக் காவினைச்சூழ்ந் தமரும் பொன்னி
துங்கமுனி கமண்டலத்துட் கரந்துவிசும் பிறைவேண்டத் துதிக்கை நம்பி
யிங்கருளச் சிவபூசைக் குதவியதென் றுற்பெருமை யெவற்ற தாமே. 3

மதுவார முறுக்கவிழ்ந்து மலர்விரியும் பசும்பொதும்பா மருஙகு சூழ
விதுவாழுஞ் சடைமௌலி சம்புநா யகர்கருணை விரவி வாழு
முதுவாழ்வு தருமானைக் காவினெழில் வனப்புமுதிர் தகர வித்தை
கதுவாய்மை மாயவனு ருள்ளகத்தா மரைமலரே கடுக்கு மன்றே. 4

உரிமையிற் சிலம்பி பூசனை புரிந்த வுண்மைதோந் தெமபிரா னுவப்ப
வரியளிக் குலமும் பூசனை புரியு மாட்சியிற் பசும்பொழி றோறும்
புரிமுறுக் கவிழ்ந்து மலர்வழி யொழுகும் புதுநறு வாரியின் முழுகி
விரிமணத் தாது பூசிமெல் லிசைகண் மிழற்றிநின் றுட்டயர் வனவால். 5

இலம்பக மிலைத்த திலகவா ணுதலா ரெதிரெதி ராட்டயர் தோறு
மலம்புகிண் கிணியுஞ் சிலம்புமே கலையு மதிர்குரன் மழைமுகில் காட்டக்
குலம்பயின் மயில்க ளாடுவ பூவை குயில்கிளி பாடுவ விவையுஞ்
சிலம்பியி னுவந்து தத்தமக் கியன்ற திருப்பணி செய்வபோன் றனவால். 6

நாரணர் பிரமர் நாடியு மறியா நங்கைபங் காளனுர் முடியுந்
தாரணி பதமு ஞானபூ மியினுந் தஙகருந் தவத்தினுற் சார்ந்திட்
டாரணர்க் குரிய தவிசெனும் பழியு மகற்றுது மெனமுயன் றனபோ
னீரணி பழனந் தடாகமும் பிறவு நிரந்தரித் தனமலர்க் கமலம். 7

முள்ளரைப் பசுந்தாட் சேயிதழ்ப் பொகுட்டு முண்டக நாண்மலர்த் தவிசின்
வெள்ளொளி விரிக்கு மென்சிறை யன்னம் விழுத்தகு துணையொடும் பயில்வ
கள்ளவைம் பொறியுங் கடந்தவ ரிதைய கமலநாண் மலர்மிசை யஞ்சப்
புள்ளுரு வாகச் சத்தியுஞ் சிவமும் பொற்பவீற் றிருப்பது தகையும். 8

பண்டுவெண் ணீறு திமிர்ந்தொளிர் படிவப் பராசர முனிநனி வளர்த்த
மண்டுசெந் தழலி னரககாதங் குலங்கள் வந்துவந் துகுவன விழையக்
கண்டவர் வியப்பப் பாசடை மருங்கிற் கதியவெள் ளோதிமத் தெதிரே
விண்டசெங் கமலத் தொழுகுதே னசையால் விழுவன வீற்றுவீற் றளிகள். 9

முந்துபகை யானசுரர் முற்றிவதி வீயுந்
தந்தமிட மாகவிக ருணவ ரிறுத்தாங்
குந்துமது வுண்ணவுழி தந்தளிகள் பாயு
நந்தன வனங்களபல நாற்றிசையு மல்கும். 10

கைபழக முன்புபடை கஞ்சமுதல் வீயு
மெய்பழகு வேதனகர் மேகவென விட்டா
னெய்பழகு கூந்தலா நிலாமுகமு மற்று
மைபழகி நின்றவென யாருமறி வெய்த. 11

மறநவிலும் வாட்கண்மட மாதரிசை வல்லாத
திறநவில வேறுகரி தேர்வொழிக சான்றோ
புறநக ரடுத்துவளர் பூவைகிளி தாமே
யுறநவில்வ வுண்ணக ருருதற வொழிந்தே. 12

தீர்த்தமுடி வைத்தவொரு தீர்த்தனிவ னென்றுந்
தீர்த்தமுரு வாகவளர் செய்தியை மதித்தே
தீர்த்தலரி தாங்களி சிறந்தொளிர்வ தென்னத்
தீர்த்தமெவை யும்பெரிது தேங்கியெழில் கூறும். 13

நீருருவ மாகிவளர் நின்மலன் மகிழ்ந்த
சீருருவ மானநகர் சேர்ந்தன மினித்தான்
றீருணவி னேமல மெனத்திக ழுவப்பா
னேருருவ வார்பொழி லிணர்த்துமல ரூழ்க்கும். 14

தண்ணார் மதிசூ டியசங்கர ணாப தங்கள்
விண்ணோர் பெருமான் பணியப்புக மேக வூர்தி
யெண்ணா விறலோடு புறத்திறை கொண்ட தேய்ப்ப
மண்ணா மணியானைகள்யாத்தன வாரி யோரசார. 15

கருணைக் கடலா கியகண்ணுத லார்ப தங்கள்
கருணைக் [illegible]வான் பகவன்னவன் வாமக்கை யான

பொருதண் கடலும் புறமுற்றிய பொற்பு மான
வருமைங கதிவா சியின்மந்திரம் வாய்ந்த தோர்சார். 16

ஒருஞான்று முலப்பி விருஙகதி யுய்கரு நாத
னிருசேவடி யேத்தவுள் புககவி ாறு கோடிப்
பொருசூரிய ரேறிய தோபுற நின்றதெனனக
குருமாமணி யாதசெதாளிா தேர்குழு முற்ற தோாசாா. 17

வடவைக் கனலுங கடனஞ்சமும் வானி னேறு
முடலுஞ் சமஞானையு மோருருக் கொண்ட தென்னச்
சுடருங கணைவா ணயிலாதி தொடர்ந்து வீர
படல்விஞ் சையரஞ்ச வமாநதகல் லூரி யோர்சார் 18

பருமக் கலனைப் புரசைப்பகிா வார்க ளார்க
ளுருவச் சகடத துருளச்சுறை யாய்த மாதி
கருவித் திரண்முற்று முஞூறறுகை வல்ல நீராா
மருவித் தொகுசேரி யனந்தம்வெவ் வேறு வாய்ந்த. 19

வண்டா டியமா மதவேழமும வாவு மானுஞ்
சென்டாடிய செண்டு வெளித்தல முஞ்செ றிந்து
கண்டாா களிகூ ரிரததசெதாழில் கற்கு ஞாட்புந
தண்டாது விலாழி பொழிந்துதண் சேறு செய்யும். 20

ஒழுகுஞ் சுடர்வா ளயில்வேல்சிலை யொண்கை யேந்திக
குழுமத் திறல்வீரா கொடுஞ்சமர் கற்கு மெல்லை
விழுமக கலனிற் பிதிருககநல் வெள்ளி பொன்னும்
புழுதித திரளாய்ப் புறம்போாப்பன பொற்ப வெஙகும். 21

நடைமா மலையா திகண்முற்றி நலஞ்சி றந்த
புடைமா நகரின் வளனிற்சிறி தேபு கன்றுந்
தொடைமாண் சிலைவேள் கணையின்சுவை தோற்றி யாடு
மிடைமா நகரின் வளனிற்சிறி தேத்து வாமால். 23

யளிக்குக் குனறமும் பரந்த வெக்கரு
மொளிக்கன் மேடையு முயர்செய் குன்றமுந
தெளிக்கும் பொய்கையுந் திகழும் யானமுங்
களிக்கு நீரன கடவு ளார்க்குமே. 23

பலர்வி யப்புறும் பளிக்குக் குன்றுகள்
கலவ மாமயில் கதுவு செவ்வியி
னிலவி ருங்கறை நீக்கப் புக்கமா
விலகி வில்லுமிழ் விதாங்கி காக்குமே. 24

குமுத வாவிதூங் குளிர்ந்த முத்தமுங்
கமுக முத்தமுங் கலந்த நீர்மையா
லமுத வெண்கதி ரோட டுத்தமீன்
சமுகம் போன்றன தரணி யெங்கணும். 25

பட்ட மாடுவார் பரந்த வெக்காவா
யிட்ட செம்மல ரெரியி னெய்மய
மட்ட வண்டுசூழ்ந் தாவிப் பேட்டிளைத
தொட்டு வைகவண் சுகங்கள பாடுமே. 26

மைக்கண் மாதரார் வாவி தோய்தொறு
மெக்கர் வாயவ ரிடும டிசசுவட்
டொக்கு மென்னடை யோதி மம்புகச
தக்க தன்றெனத் தரங்க நீக்குமே. 27

கொழுநர் கொங்கைபூங் கொத்தின் வேறற
வெழுது மவ்விடை யிளையர் நெஞ்சமான்
முழுக வாலவாய் முதல்வ ஞகெனக்
கெழுவு மாடமேற் கிளந்து வப்பரால். 28

திரண்ம ணிக்கலாற் செயத குன்றின்வாய்
விரவி யாடுவார் விளங்கு தந்நிழல்
கரவி லாதுகண் ணடியிற் றோற்றலும்
பலர்கொ லோவெனப் படர்ந்து தேறவார 29

பேதை யாருழைப் பிழையி லார்க்குமிக்
கேத மேயுறு மென்றி யம்பியாங்
கோது மாதர்கை யுற்ற கந்துக
மாத காதென வடிபட் டாடுமே. 30

பாடி யம்மனை பாவை மாரெறிந்
தாடு செங்கையை யலரென் றன்னவர்
நீடு வார்குழ னிலவு வண்டுக
ளோடி வீழ்ந்தெழுந் துடனு லாவுமே. 31

ஆசை நீட்சியி னலைதன் முற்றுறு
மேசி லாருயிர்க் கென்று ரைப்பபோற்
பாச நீட்சியிற் பரந்து லாவுறு
மூச னீங்கலா ரோட ரிக்கணூர். 32

பண்ணை யாட்டயர் பாவை மார்குழல்
வண்ண மாலையும் வாசச் சுண்ணமு

மொண்ணி ழற்கல ரேறும் வீழ்தலால்
விண்ணு ளார்க்கும்விம் மிதம்வி ளைக்குமே. 33

போக பூமியும் பொருவு ருதென
நாகர் போற்றிடை நகரு ரைத்தன
மேக நாதனே யிழைத்த விஞ்சிசூழ்ந்
தோகை மிக்கவுண் ணகரு ரைத்துமால். 34

வெலற்க ரும்பகை விழிநகை யாதியின் விளித்தும்வன் படைநாதன்
மலர்க்க ரத்துமீ ளிமைக்கடை யாளமா வயக்கிய திறனேய்ப்ப
வலக்கண் வெம்பகை யாதிகள் காணுமு னணுகிய மாணென்னச்
சொலத்த குஞ்சுடர் மதில்புடை யுடுத்தது தொல்லைமா நகரம்ம. 35

தூங்கு வீங்கிரு டொரங்தொளி கஞற்றுவெஞ் சுடரவன் கலைத்திங்க
ணீங்கு ருதவல் லுடுக்கண மேகமு னித்தலும் வெளியூடே
யாங்க வேகுழித் தவிர்ந்திளைப் பாறவு மமைந்ததா லவிர்செம்பொ
னோங்க லாமல தெனங்கிவந் தோங்கிய வொளிமணித் தடநொச்சி. 36

பொருது தன்னிலை கடக்கும்வன் மீளியர் புவனமூன் றினுமில்லா
வருமை மல்கிய தாயினும் பொருளெலா மளித்தவன் செயப்பட்டுப்
பெருமை மல்கிய நகர்க்கெலாங் காட்டெனப் பிறங்கலின் மணியிஞ்சி
கருமை மல்கிய வகழியும் பொறிகளுங் கலந்துவீற் றிருந்தன்றே. 37

முடியில் வான்செழுங் கங்கையுந் திங்களு முதிரொளி மணிப்பாம்பும்
படிய நீர்க்கிடங் கடித்தலஞ் சூழ்தரப் பயின்றநொச் சியின்வீக்கங்
கடிவி ராவிய கடுக்கையங் கண்ணியான் கடையுகத் தெழுமாழி
நெடிய நீரிடை மாலயன் முரண்கெட நிவந்துநின் றதுபோலும். 38

எறிந்து வண்டுளர் கமலமுங் குமுதமு மிருங்குவ ளையுமற்றுஞ்
செறிந்த நல்லெழி லங்கலா றுறுப்பொடு தெவ்வுவ விவையென்று
வறிந்து வெஞ்சிறை யிட்டகோட் டம்பொரூஉ மவையெலா மலையூடே.
மறிந்து பங்கமுற் றுண்ணெகிழ்ந் திருங்கணீர் வாக்குந்தண் கிடங்கம்ம. 39

இறைவன் யாவரும் வணங்கியும் வாழ்த்தியு மெண்ணிய நலனெய்தக்
குறைவில் பேரரு ளாலிழைத் திட்டவிக் கோணைமா மதிட்பாங்க
ருறையு மேனைய மதிலென வெண்மையி னுறலென வொழிக்கின்றுங்
கறையு நீள்பொறி யமரர்கள் விமானமு மகற்றுவ வெளியூடே. 40

செழுந்தண் மாமணி குயின்றொளி திசைதிசை செறிந்துவல் விருள்வாய்ப்பெய்
தெழுந்த கோபுர மந்நகர்த் தெய்வத மெழுந்துவிண் பரப்பெல்லைக்
கொழுந்தண் மால்வளங் கொண்டுயர் நகரெலாங் கோலவிந் நகரொப்புத்
தழுங்கொ லோவென விழிகளிற் பார்த்திடுந் தன்மைபோன் றதுமாதோ. 41

நால்வ கைப்பெரு வளங்களு மெளிதரு ணன்மையால் வளமாண்பாற்
சால்வ திந்நக ரிந்நகர் நிகர்நகா சகங்கண்மூன் றினுமில்லை
யேல்வ தென்றெழு தெய்வத மிருங்கர மெடுத்துசகூ றுறநின்றுற்
போல்வ தும்பரி னெழுந்தகோ புரமிசைப் பொலிந்தவார் கொடியம்ம. 42

நீங்கரும வளத்திற் சான்ற நெடுநகாக குறப்பா யென்று
மோங்கிய மதிலுந் தாழ்ந்த வொலிபுனற் கிடங்குஞ் சொற்றுந்
தாங்கரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தருணர்க ளுளத்தை யெல்லாம்
வாங்கியொண் பொருளும் வாங்கும் வரைவிலார் சேரி சொல்வாம். 43

ஓவிய வுருவ மெல்லா மொண்டொடித் தடக்கைச் செவ்வாய்க்
காவியங் கண்ணி னல்லார் காரிகைக் குடைந்த வாற்று
றுவிய லுரையு மற்று நடையுமற் றிமைப்பு மற்றுப்
பாவிய வுயிர்ப்பு மின்றிப் பயின்றன சுவரோ டொன்றாய். 44

கண்டவ ருயிரை யெல்லாங் கதுமெனத தம்பா லாக்கிக்
கொண்டமா பரத்தை மார்கள் கொள்கையைத் தெரிக்கு மாபோற்
கண்டவ ருருவ மெல்லாங் கவர்ந்தொளிர் தருப்ப ணங்கள்
கொண்டபன் மாட மேடை குலவுவ சேரி யெங்கும். 45

உடையினு மணியினு முருவச் சாந்தினு
நடையினு மொழியினு நயன நோக்கினுந்
தடையற மயக்குநர் தமக்கி னம்மென
மிடைவன வவருழை வேரித் தண்டரோ. 46

அஞ்சன மெழுதியங் கயற்கண் மாமுலைக்
குஞ்சர மெழில்பெறக் கோலந் தீட்டுவார்
மஞ்சரை யாவணம் வரைந்தி டாமையே
யெஞ்சலில பொருளுங்கொண் டேவல் கொள்வரால். 47

கற்பிலர் பொய்யினர் கவர்த்த நெஞ்சின
ரற்பில ரெனநனி யறிந்த மன்னரும்
பொற்பொடு சிறப்பருள் பொலிவி னுரெனிற்
சொற்பயில் பரத்தையர் சொரூப மென்சொல்கேன். 48

சூதுபொய் யரியலிற் றொடக்க மாதியாத்
தீதுசெய் யினும்விலைத் தெரிவை மாருழை
மாதருக் குடைந்தபூ மாது வைகலுங்
கோதறு திருவெலாங் கொடுத்து நிற்குமே. 49

கலைத்தொழிற் சுவையினுங் கடுத்தி லேமெனு
விலைக்கெரி வையர்க்களம் வெள்கிப் புக்கராங்

தலைத்தரு பயத்தின்விட் டன்ப ருவக
நிலைத்துருக் கரந்தன ணிகழ்சொன் மங்கையே. 50

ஆடலி னரவமு மமுத குத்தெனப்
பாடலி னிசைகளும் பகலு மெல்லியுங
கூடலிற் றுறக்கமாய்க் குறைவி லின்பமே
நீடலின் வீடுமாய்ச் சேரி நின்றதே 51

சுடர்விடு மவையவந் தோறுந் தீஞ்சுவை
விடமொழித் தாவலர் வேண்டி யாங்கருள்
கெடவரற் பரத்தையர் கெழுவ வல்லரேற்
கடல்கடைந் திளைப்பரோ கடவு ளாரெலாம். 52

மேவண வகப்பொருள் விலைசெய் வாழ்க்கைய
தூவணப் பரத்தையர் சூழல் சொற்றனம்
பாவணப் புறப்பொருள் பலவும் விற்றிடு
மாவண வீதியி னமைதி சொற்றுமால். 53

மரகத மணிக்கிடுகு வளர்செழும பவளக்கால்
விரவுற வெடுத்திட்டு வேறுபன் மணிமாலைக
குரவலர் மலர்த்தொங்கல் கோடணை கொளவார்த்துப்
பரவுநன் மணமூட்டிப் பயின்றன சடையெல்லாம். 54

முந்திட வெழிற்பந்தா முகினுழை தரசெய்து
நந்தொளி மணிவாழை நாகிளங் கமுகியாததச்
சுந்தர மலர்வாசச் சுண்ணமு நனிதூவி
யிந்திர நகரோங்க விருத்தினா தவிசெங்கும். 55

நடுநிலை பிழையார்போ னலத்தகு கோறங்கைத
தொடுதலி னன்றேயித் தொலைவறு பொருளெலா
முடையவ ராகின்று ளூதிய நாய்கரெனக
கடைவள நோக்குநர்கள் கருதுறந் தகையனவே. 56

வரைவள முழுதொருபால் வனத்தன முழுதொருபா
லுரைதகு பழனத்தி னொலிவள முழுதொருபாற்
றிரையன முழுதொருபாற் செறிதலி னியமந்தாந்
தரைமகள் பண்டாரம போன்றன தனித்தனியே. 57

வரையென மணிமாடம் வனமென வுயர்கொடிக
டிரைதவழ் கடலென்னத் திகழ்சன வொலிமூன்றும்
விரவிய நியமந்தாம் விளம்புமுந் நிலந்தாமும்
பரவிய தண்ணடையிற் பயில்வுறுந் தகையனவே. 58

இரதமொ டெழில்வேழ மிவுளியு மயிலாதிக்
காவில்பல படைமற்றங் காதலின் விலைசெய்ம்மா
நிரைநிரை நிறுவித்த நீடிப நியமந்தாம
வரமலி பாசறையின வயநகுவ வொருபாங்கா. 59

விஞ்சபு பணமொழியும் விரவலிற் பொருள்கவரா
தஞ்செவி துயாகூர வினைதைதையு நகாகிலமென்
றெஞ்சிய பொறிநானகு மினனலிற் றுளைகிற்பத
தஞ்சமில் பொருளெலலாந தலைத்தலை சிறந்தனவே 60

உளதுகொ லிலதுகொலென ஒருபொருள் வினவுதலு
முளதில தெனசசெவ்வே யுணாத்தலு மலதிலையென
றளவலு மவைமூனறு மாஙகிலை யாவாகளு
மளவிலபல் பொருளெல்லாந தருகென வமைந்தனவே 61

கொள்ளுநா தமக்கெலலாங குறைவற நணிநலகி
யொள்ளிய பொருளபலவு மொருதினம் போறகாட்டி
நள்ளுறு மாவணந்தா நாடுறி னமரங்கா
டௌ்ளுல வாககிழியிற் றிகழ்வன தகவுறவே. 62

சேயிடைப் பொருளபலவுந் தெவ்வுநாக கெளிதாக
வாயிடைத தவவுய்க்கு மாவணத் தெழிலீதாற்
பாயின புகழோடும் பலகுடி களுமலகி
மேயின மணிவீதி வியத்தகு வளஞ்சொலவாம். 63

எடுத்த சாஙகரத் திணஙகுபல் வேறுசா தியினு
மடுதத மாநதர்க ளவாவர்க் கானறதொல் லொழுகக
மடுத்து மேவர வதிந்துவாழ் மறுகுகள் சூழ்ந்து
தொடுத்த வோகையிற் றுவன்றின துலங்குநாற் றெருவும். 64

உழுதி யாவருந் தத்தம தொழுககினிற் பிழையா
தொழுகு மாறுப கரித்துவே ளாளரென் றொருபேர்
தழுவு நீர்மையர் தருமமா திகளொரு நான்குங
கெழுவு மோகையர் கிளர்ந்துவாழ் வீதிக ளொருபால். 65

தரும ஞயினுந் தாணுவின் பெருமைதோங் தவர்தம்
பெருமை தேர்கலாப் பிழையினுற் பிரிந்துபின் னவரை
யெருமை யூர்திதொண் டினும்பிழை யாரிவ ரெனச்சாாந
தொருவு றுதன போன்றன வோங்குகார் மேதி. 66

விளைந்து வந்தன வித்துமா யுணவுமாய் விரவ
வளைந்து நின்றிடும் பின்னவ ரமாந்துவாழ் மாடம்

வளைந்து நின்றுவல் வினைகண்மூ வகையென மருவத்
தளைந்து நின்றவத் தனிப்பெரு மாயையே தகைவ. 67

மண்ணி லேபல வித்திவண் பொருள்விளைப் பதுபோற்
றிண்ண மாகநல் குரவினர் செங்கையோ தனமும்
வண்ண மாகிய பொருள்களும் வகைவகை வித்தி
யண்ண லாம்புகழ் விளைத்தலா லயின்றுகண் டுயிலார். 68

உள்ளம் யாவையுங் கோணாத லுருதசெந் நிலைமை
விள்ளு ருதுதய குறிப்பினால் விளக்குவா போலத
தெள்ளும் வானிறைக் கோலினைச் செங்கையிற் றாங்கிக
கொள்ளு நீர்மையர் குழுமிவாழ் வீதிக ளொருபால். 69

முதல்கெ டாவகை யாவணத் தூதிய முகக்குங்
கதமி லாதுயர் வணிகர்தங் கைப்பொருண் முழுது
முதவி யார்வல ராதியோர்க் கும்பரின் மாட்டுஞ்
சிதர்வி லூதியஞ் செறித்தலாற் றெறுபசி களையா. 70

அளகை மாநகர்க் கொருவனே தலைவனா தலினவ்
வளகை மாநக ரொக்குமோ வளர்நிதிக் கிழவா
கிளைஞ ரோடுபல லாயிரா கெழீஇயினர் வதியுந்
தளர்வில் பேரொளி யசும்பிய தமனிய வீதி. 71

பகைமை மீக்கொளு மன்னரைப் பறந்தலைப் படுத்து
மிகைமை மீக்கொள விண்ணெலாங் கைக்கொள விடுத்துத
தகைமை மீக்கொளு மண்ணெலாந் தமதுமண் ணாக்கி
வகைமை மீக்கொளு மன்னாவாழ் வீதிக ளொருபால். 72

அங்கண் வாழ்தரு மரையாகண் ணிமைப்பன வாயும்
பொங்கு போரிடை யழித்திமை யாதிகல் பொலிவு
தங்கண் மேவரி தென்பது தாமறிந் திமையாத்
துங்க மேயினர் தோல்வியிற் படாவகைச் சுரர்கள். 73

இயக்கு நாயக னின்றியா ருயிரியங் காமை
வயக்கி னாலென வயின்வயிற் செயலற வதிந்த
வுயக்க மாணவந் திறுத்தவொன் னலருயிர் குடித்துத்
தயக்க மாண்டவத் திரமுத லாஞ்சமர்ப் படைகள். 74

இரக்கு மாந்தர்நல் குரவெனும் பகையொடு மிரப்பிற்
கரக்குங் காரறி வெனும்பகை கருணையம் படையா
லரக்கி மேதகு மறமெனு நிலமுழு தாண்டு
பரக்கு மோகையிற் படிந்தலாற் பரிவுயிர்த் தமையார். 75

மூவர் தாமொழு முதன்மையு மூவகைப் புரமுந்
தாவ நூலபல பயிற்றலுந் தழல்கையோம புதலு
மேவ லால்வெறிக் கொன்றையங் கண்ணியான் விழையு
மோவின் மாமறை யந்தணா வீதிக ளொருபால். 76

சென்னி வேமெருரு வருணத்திற் றணிககலாச் சிறப்பின்
மன்னி யாவரும வணககலா மதிமுடிச சடையோன்
றன்னை நீள்சிகை தாழ்ககலாத் தழலிடை வழிபட்
டுன்னு வான்கதி யுறுபவா வாழ்கைசொல் வரைததோ. 77

செருதத லான்பல படுத்துஞ்சோந தாாதமைக கொலலி
யிருத்தி நாமொறும பூசனை யியற்றியு மிழியாா
வருத்தும் வானவர் பசியொரீஇ மழைவளஞ் சிறப்பித
தருத்தி நானிலத் தாங்கையு மனுககுந ரவரே. 78

வேத மோதியும் வேள்விகள் பற்பல புரிந்து
மேத நீவியு மதிதிபூ சனையினி தமைததுங
காத ஞன்முக னலருறக கடிநக ரிராககு
மாதர் வேதிய ரலதுக ணவையகக் கிலையே. 79

வேள்வி முற்றிய வேதியா வேறுவே றாரும
வாள்வி மானமு மிரதமு மதவிளங் களிறுந
தாள்வி சைத்தெழு புரவியுந் தகைதலின் வீதி
யாள்வி னைத்திறத தாசாவீ திகளொமு மமாந்த. 80

தாஙக ளேயரு ளுடையராந் தகுதியை மதியாா
யாங்க ணியாவரு மருளினா ராம்வகை யெண்ணி
யோஙகு பூசனை யிரண்டையு முஞற்றுவிப் பிரர்கள்
வீங்கு மோகையின் வதிதரும் வியலிடம் பலவால். 81

சரியை யாற்றுநர் மடமொரு சாரெலாந் ததையுங
கிரியை யாற்றுநா மடமொரு சாரெலாங் கெழுவு
முரிய யோகியர் மடமொரு சாரெலா மொளிருந்
தெரியு ஞானியர் மடமொரு சாரெலாஞ் சிவணும். 82

நம்ப ஞரடிப் பூசனை நலத்தக வியற்ற
வம்பு நீள்புனன் மணிக்குட முச்சியின் வயக்கி
யம்ப ரேகுந ரடுத்திடு முருவின்வான் கஙகை
பம்ப வேற்றுநின் முற்றுவான் பழகுவா ரனையார். 83

கன்ற தீஞ்சுவை நால்வகைக் கவிதையும் புணர்க்கு
மான்ற கேள்வியிற் கவியொடு கமகனே வாதி

யான்ற வாக்கியென் றனைவரு மளவளா யிருந்து
சான்ற நூறெறி பட்டிமண் டபம்பல தயங்கும் 84

மூன்றி ரட்டிய சுவைகளு மொய்த்தநா லுண்டி
மான்ற வைம்பொறி யடங்கிய மாதவா முதலோர்
மேன்ற நல்லுப சாரத்தி னினிதுமிக் கூட்டி
யூன்றி நின்றிடு மோதனச் சாலையு முளவால். 85

அவத்தி னூன்றவ ரிருக்கைக ளவணில வாகத்
தவத்தி னூன்றவ ரிருக்கையு மவணசா பத்திப்
பவத்தி னூன்றவ ரிருக்கையு மவணபண் பினராய்ச்
சிவத்தி னூன்றவ ரிருக்கையு மவணதே சுறவே. 86

ஆங்க ணில்லதென் றோரற மனைத்துல கினுமி
லாங்க ணில்லதென் றொருபொரு ளனைத்துல கினுமி
லாங்க ணில்லதென் றின்பமொன் றனைத்துல கினுமி
லாங்க ணில்லதென் றரியவீ டனைத்துல கினுமில. 87

வாரணத் திரளும வாம்பரித் திரளு மணிகுயின் றெடுத்தபொற் றேருந்
தாரணி புயத்து மைந்தரந் தணர்கைத் தானமாக் கொடுத்தன ருகுக்கு
நீரணி மகளிர் சிதர்ந்தகுங் குமமு நிழன்மணிக் கலன்களுங் கொழித்த
சீரணி வண்ட லிழுக்கலின் விரையச் செலவுரு செப்பிய வவையே. 88

உருக்கிய பசும்பொற் றகட்டினுன் மணியா லுருகெழப் படுத்தவா வீதி
பொருக்கெனப் புகுவா ரடிக்கிடர் புரியப் புழுதியும் பரலுமின் றேனுந்
தருக்கினா மடவார் வீசுகுங் குமமுந் தமனியப் பொடியும்பூந் தாதுங்
குருக்கலத் திரளுங் குவாலபடக் கிடந்து குறுநடை யாக்குவ மாதோ. 89

வீதிகட் கழகு புரிவன வுயர்ந்து விரிந்தபூம் பந்தரப் பந்தர்க
கேதமி லழகு புரிவன மணியி னிழைத்தவே திகையவை தமக்குக்
கோதறு மழகு புரிவன நிறைநீர்க் கும்பமு மாடியும் விளக்குந்
தீதறு மழகு புரிமலர்த் தொடையுஞ் செழுங்கனித் திரள்களும் பிறவும். 90

நாரணன் முதலோர் வலம்வரும் வீதி நள்ளிரு மருங்கினு மணியாற்
சீரணிந் தெடுத்த மாடமே டைகளிற் செறிகதிர்ப் பிழம்புதை வரலாற்
றோரண நிரையுந் துகிலிகைக் காடுஞ் சுரும்புளர் பந்தரு மிடைந்து
தாரணி விளக்குஞ் சுடரிருங் கிரணந் தடுத்தும்வல் லிருள்பட ராதால். 91

தமனியத் தகடு படுத்தொளிர் நிலத்தாற் றமனியப் பொடிகள்போர்த் தெல்லாந்
தமனிய வுருவா யிருத்தலாற் பந்தர் தகைந்திரு சுடரையும் விலக்கத்
தமமற மணிக ளொன்றுமோ ரியல்பிற் றகையொளி விரித்தலாற் றெருக்க
டமனிய வுலகம் பொரும்புரை யாது தனிச்சிவ லோகமும் பொருளால். 92

விண்ணந் தூம நிறத்தது வேறுபல்
வண்ண மேயதெ னேயென வானவ
ரெண்ண மாடத் திழைத்தொளிர் மாமணி
நண்ணி ருங்கதி நாளும பரக்குமே 93

நீல மேக நிமிர்ந்து தவழ்தொறுஞ்
சூல மேந்திச் சுடாவிடு மாளிகை
ஞால முயந்திட நாகத்தி னீருரிக
கோலங் கொண்ட குழகனொ டொக்குமே 94

வளங்கொள் வெண்சுதை யூட்டிய மாடமேற்
றுளங்கு பைங்கதிர சோமன றவழ்ந்துறல
விளங்கு மாதா முகமபொர மெயயுரை இக
களங்க மாய்க்குமஃ காட்சி நிகர்க்குமே. 95

உருவ வாசிவி றிக்குலத தூக்குநீ
ரருவி வார்கொடி யாரமை மாளிகை
பொருவின மால்வரை பொற்பவங் காடுவான
மருவு மாதர் வரையர மாதரே. 96

ஈண்டு தேவ ரிருக்கை நிலத்துகா
தாண்டு வானிடை யேயமா வெய்திய
மாண்ட வான்மத லைததிரள் சேர்த்தென
நீண்ட கேதன நீள்விசும் போங்குமே. 97

மேனி லத்தின விராயமா மாந்தர்கள்
கீழ்நி லத்துக கெழூஉம்புனல கொள்கிலா
ராணி லத்தொளி ரம்புலி யின்சிலைக
காணி லைத்த கடிப்புனல வாக்கலான். 98

இந்த மாநக ரதசெழி லோடெதி
தந்து நோக்கத் தமனிய மாநக
ரெந்த நாளு மிருஞ்சுர மாதலா
லந்த வான்பதி யாரசு ராயினா. 99

ஆளும் விண்ணழ கானறில தென்பது
கோளு நாளுமிக கோலை நகரென
நாளு நாளு நலத்தகக் காணிய
தாளு ருவது வேதகச் சாற்றுமே. 100

எடுத்த மேனிலத் தின்புற மாந்தர்க
டொடுத்த வான்கல விச்சுவை நோக்கியுண்

மடுத்த நீளமுக் காற்றின்விண் வாழ்க்கையர்
விடுத்து ளாருண வோடு விழித்துயில். 101

இயற்கை மெய்யெழி லோக்குறின் யாவருஞ்
செயற்கை யற்றழி செய்கை யறிந்துதம்
மயக்கு மெய்முழு தும்மறைத் தாரரோ
தயக்க மாணணி யாலிளந் தையலார். 102

கருங்க யற்கண் மாதர் காத லன்ப ரைப்பு லந்துநின
றொருங்கு தங்கை வாங்கி வீச லூற்ற தாரி னோடுபோய்
நெருங்கு கற்ப கப்பொ ழிறக ணீடு கூடு வண்டினை
மருங்கு கண்டி தென்கொ லென்று வானு ளார யிர்ப்பரே. 103

நகுக திர்ப்பி ழம்பு காலு நன்ம ணிச்செய் மேனிலத்
துகும துக்க மழ்ந்த தொங்க லோதி மாதர் கூடலின்
முகுளி தங்கண் கொள்ள வேர்மு கத்த ரும்ப நோக்கிய
வகம தித்தி ருந்த வாணி னங்ந லார்ச மழ்ப்பரோ. 104

புலந்து நிற்கும் வேலை யும்பு ணர்ந்து நிற்கும் வேலையும்
கலந்து நின்ற தம்மை யுங்க ழற்றி விட்ட மானமுள்
ளலர்ந்து வீதி வெய்யி னின்ற வான்ற மாந்தர் கேட்கென
மலர்ந்த வாண்மு கத்தி னார்தம் வாச மாலை யாதியே. 105

பாட கப்ப சும்பொ னூபு ரத்த ளிர்ப்ப தத்தினார்
மாட கத்த யாழெ டுப்ப மாடு வீழ்ந்த கின்னர
நீட கத்த ருக்கி ரித்து நீவிர் பண்ப யிற்றுகென
றேட கத்த கூந்த லார்க்கி றைஞ்சி நின்ற தொத்ததே. 106

வயங்கு கிள்ளை பூவை யோடு மானு மாதர் சொல்லென
நயங்கொள் பாட லுட்பு ணர்த்து நாவ லார்க்க வற்றினை
யியங்கு ருது கூட்டி விட்டி டித்தி டித்து ரைத்திசைப்
பயன்கொ ளுத்து மாதர் மேன்மை பார்த்த லின்மை யென்கொலோ.

மங்க லச்சி றப்பு நாளு மாட மெங்கு மல்கலிற்
றுங்க வச்சி றப்பி னோடு மைந்த தூய தோட்டிமை
தங்க லான்வ னப்பி ரண்டு சாரு மேனை மாநக
ரங்கண் ஞால மெச்சு கின்ற வந்ந கர்க்கி ணங்குமே. 108

பூம டந்தை மார்பி லிட்ட பொற்ற பேர ணிக்கல
மாம ணிக்கு லங்கு யின்ற மைந்த மாட மாநகர்
காமர் மல்கு மக்க லங்க லந்தி லங்கு நாயக 92
மாம ணிக்கு ழாங்க டுக்கை மாலை வள்ளல் கோயிலே.

தங்களுக் கிறைவ னீன்ற தாழ்குழற் றேவி யன்பு
பொங்கமிக் காற்று நின்ற புரையறு தவத்திற் கூறு
தங்குவ தில்லை யாசத் தடவரைக் குலங்கள் சூழ்ந்து
மங்குழை நின்றுங் காத்தா லனையபன் மதிலு மற்றும். 110

குருமணி யிழைத்த ஞொச்சி கோபுர மாட மெங்கு
முருவவெள் விடைக டங்கி யொளிதரு காட்சி நாதன்
றிருவடி வணங்கச் சார்வோர் செயிர்வழி யிடையே நீங்கத்
தருமவெள் ளேறு பல்வே றுருககொடு தவிர்ந்த தொக்கும். 111

மேதகு தீர்த்தங் கொண்மார் வியத்தகு படியின் மாந்தர்
காதலி னிறங்கி யேறிக களித்துறுங் காட்சி சுத்தத்
தேதமி லவத்தை யைந்து மேறியு மிழிந்து நிற்குஞ்
சாதக ருள்ள மென்னத் தகையுறு நாளு நாளும். 112

தம்பிரா னுருவங் கொண்ட தம்மினத் தீர்த்தங் காண
நம்பிவந் திறுத்தா லன்ன நளிர்புனற் றீர்த்த மெல்லாம்
வம்புலா மலர்கள் பூத்து மலரடிக் குதவித் தேசு
பம்பியான் றவரிற் சாலத் தெளிந்துபா வமுந்தீர்க கும்மே. 113

கையணி நுதற்க ணுடிங் கவினரங் கிறைவர்க் கான
செய்யணி குறித்துச சேர்ந்தாக் கொல்லுமத் தீமை நோக்கா
ஐயர்செங் கனலி யோம்பு மவிர்மணி வேள்விச் சாலை
நெய்யவித் தூம நாளு நெடுவிசும் பளக்கு மன்றே. 114

பெருகிய வன்பு பொங்கப் பிஞ்ஞகன் றன்னைத் தாங்கு
முருகிய வுள்ள மேலா யோங்குமென் றுணர்த்தா நின்ற
திருநில முழுதும் போற்ற வெம்பிரான் றிருமுன் றேலாத்
தருமவெள் விடையி னூர்தி தனிக்கொடி நிவந்த காட்சி. 115

நம்பிரா னினிது வைகி நல்லருள் கொழியா நின்ற
வம்பொனா லயத்து மேலா லவிர்மணித் தூவிப் பாங்க
ரும்பர்வா னளந்து நிற்கு முருகெழு நாவற் றுரு
செம்பொன்மால் வரையின் பாங்கர்ச் சிவணிய நாவ லொக்கும். 116

கவர்மணி விளக்குஞ் செய்ய கனற்கெழு விளக்கும் பல்வே
றவிர்வன வன்பு பொங்க வடிமலர் தொழுவோர்க் கெல்லா
மிவர்நுதல் விழிக ளாக வீவதற் கிறைவர் வைத்த
வுவமையி றழல்கள் போன்ற வொளிர்செழுங் கோயி லெங்கும். 117

மு[illegible]சம்விண் முகிலு நாண முழங்குறு முழக்கும் பல்லோர்
[illegible]னர் வணங்கிப் போற்றும் வியத்தகு குரைப்புந் தேவ

ரசர்கள் பொருள்க ணல்கி யடிதொழு மாப்பு மல்கித்
திரைசெறி கடல்க ளேழுந் தெழித்தெனத் திகழு மன்றே. 118

இருட்பிழம் பெடுத்து வாய்ப்பெ யெரிமணிக் குவையும் வேறு
பொருட்டிரட் குவையு மியாண்டும் புணர்கலாப் புதிய பொற்பு
மருட்டிறத் தினருங் காணின் மலமொரு மூன்று நீங்கி
யருட்டிறத் தினர்க ளாககு மாக்கமு மவண மாதோ. 119

அறுவகை மதத்தி னோர்க்கு மவ்வவப் பொருளாய் நின்றங்
குறுவர மருளு முண்மை யொருபொரு ளாயே நின்று
மறுவற விளக்கி நின்றாள் வணங்குந ரெவர்கட்கும் வேட்ட
நிறுவிமெய்ஞ் ஞான நீதி நிகழ்த்தகி லாண்ட வல்லி. 120

எவ்வழி முயன்ற பூசை யியற்றினு மடிமை யானோ
ரவ்வழி வழியே யாக வடிநிழல் குறுகு முண்மை
செவ்விதி னுணர்த்து முக்கட் செம்மலைப் பலசா லேகத்
தவ்விய மனுங்க யாரு மன்பொடு காணுங் காட்சி. 121

நெகிழ்ச்சிமிக் குடைய நீரா னெடுவெலி யுருவந் தான்கொண்
டிகழ்ச்சிமிக் குடைய மாசி னிணங்கினோ ரிருப்பு நெஞ்சு
மகிழ்ச்சிமிக் குடைமை யாக வரவர நெகிழ்த்து நாளும்
புகழ்ச்சிமிக் குடைய வின்பப் பூரண னரசு செய்யும். 122

இத்தகு வளமை சான்ற வெழில்வள ரானைக் காவி
னுத்தம சரித மெல்லா முயர்ந்தநை மிசவ னத்தின்
மெத்திய வன்பின் வைகும் விரதியர் சூதன் றன்னைப்
பத்தியிற் கடாவி நின்ற பரிசினைப் பகர லுற்றேன். 123

நைமிசப்படலம்.

திருவி ளங்கிய தேயதத வாககெலாங
கருவி ளங்கிய காவளஞ் செய்வதோர
குருவி ளங்கு குரையழல் வேளவியி
னுருவி ளங்கிய தானுயர் நைமிசம. 1

மண்ண யந்ததண் வாரி வழங்குமா
றண்ண லங்கன லாற்றி வளிதடுத்
தூண்ண யந்த வுறுவரி ஞற்பசி
விண்ண யநதவர் வீப்பதக் கானகம. 2

உதர வங்கி யுலகொரு மூணறினுஞ்
சிதைய வங்கி வளாததிநிஞ் செய்கையார
கதமி லாதவர் காய்தரிற் றேவரு
மதலை யற்றிடும் வாய்மைய ரங்குளார. 3

விடுத்த மநதிர மேவிய ழைககுமுன்
னெடுதத வன்பி னதற்கெதிர கொண்டென
வடுதது விண்ணவ ராயகுற வானெலாந
தொடுதத வேள்வியின் றாம நிவககுமால. 4

மடங்கல வாரண மான்புலி மாறற
விடங்க டோறு மிருப்பன வெமபிரா
னடங்கொள் சேவடி நண்ணிய தாஙகளு
மடங்கி மாதவ மாற்றுவ போன்றன. 5

அயில்கொள் சூலி யருச்சனை மாலியம்
வெயிலின் வாடுவ வேள்விடும் வெங்கணை
பயிலு மாதவர் பாலுற லஞ்சுபு
செயிரி ஞங்கழி யுஞ்செய லொத்தன. 6

மறியு டம்புதை வந்துசின் மாதவா
கறிபு னல்கினர் காக்குமப் பெற்றிமை
மறிகை யேந்தி வடிவுகொ ளன்றுகைப்
பெறுவ தாமெனப் பேணுவ தொத்ததே. 7

அவியி ருங்கொடை யந்தார்க் கீந்திடுஞ்
சவிநெ டும்புகழ் தம்மையும் போர்த்தொளிர
கவின்வி ளக்குவ காசறு மாதவ
ரவிர்வெண் பூதி யணிந்தொளிர் தோற்றமே. 8

படியில் வேறுபற் றின்மை தெரித்தெனக
கடிவி ராவு கடுக்கையங் கண்ணியம்
மடிகள் கண்மணி யேயணி யாகினா
நெடிய வைய நிரப்பறு கோளினா. 9

கற்ப கத்துக் கவினிழை தம்மைமே
வற்பின் வந்தண வுந்திறங் காட்டுமப்
பொற்பி னின்றனர் புண்ணிய மாதவா
வற்பின் வற்கலை வாங்கி யுடுத்தியே. 10

பிறவி யொப்பினும் பேணிய செயகையா
லறவர் மேலென் றறைவன மாதவர்
செறிம யிர்த்தொகை செஞ்சடை யாகிவிண்
ணெறியி னுரையு நிசசம்வ ணகிகியே. 11

மொழியு மாமொழி யுஙகிளி போற்சுவை
வழியு மாமறை மாதவர் தஞ்சிறு
ரழிவி லாசிரி யன்வழி யோதுறுங்
கழிவி லோதைக் கிடையொரு காலெலாம். 12

விளங்கு வேத புருடரே மேவியுங
குளங்கொள் காதலி னோதுதல் வீழ்தரத்
துளஙக மாமறை சொல்லிநல் லந்தணர்
வளங்கொள் வேள்வி வளர்ப்பதோர் சாலெலாம். 13

மதிமு டித்தருள் வள்ளறன் பூசனை
விதியி னாற்றி விளஙகழ லோம்புபு
கதிய வன்பினர் காலத்தி னாற்செயு
மதிதி பூசையு மாங்கொரு பாலெலாம். 14

இரண்டு நாடி யியக்க மறுத்திடைத்
திரண்ட வாயுச் செலுத்தி யிருண்மல
முரண்ட டுத்தொளிர் மொய்யொளி யேதமக
கரண்ட கச்செயு மார்வமோர் பாலெலாம். 15

நல்ல ஞான மிரண்டினு நாட்டம்வைத்
தெல்லை யற்றொளி ரின்பக் கடலிடை

யல்ல லற்றறி வற்றிரண டொன்றறப்
புல்ல லுற்ற புணர்ப்புமோர் பாலெலாம். 16

கருவி நூலுங் கணக்கும் பயின்றவர்
பொருள்க ளாயும் புகற்சியோர் பாலெலா
மிருதி நூலின் விளக்க முணர்ந்தவர்
மருவு நீதி வழக்கமோர் பாலெலாம். 17

தீங்க ரும்புஞ் செழுங்கனி யுஞ்சுவை
யோங்கு தேனு முடங்குகுத் தாலென
வீங்கு தீஞ்சுவை மேய புராணங்கள்
பாங்கி னோதும் பயிற்சியோர் பாலெலாம். 18

இன்ன தாகிய நைமிசத் தெய்தினான்
கன்னி பாகன் கழற்கெழுங் காதலான்
பன்னு கேள்விப் பதினெண் புராணமுந்
தன்ன வாகத் தழீஇகொண்ட சூதனே. 19

எய்திய சூத னெழில்வன நோக்கி
வெய்தெழு சிந்தையின் விம்மித னாக
வைதவண் வைகிய வந்தணர் தேரா
வுய்திய மென்றெதி ரூற்றனர் மன்னோ. 20

மாதன மெய்து வறிஞரி னொப்பக்
காதலி னாற்செய் கடன்முறை செய்தங்
காதன நல்கி யதற்கணி ருத்தி
யேதமி னட்பி னியைந்துரை செய்வார். 21

கற்பகஞ் சுரபி சிந்தா மணிநிதி கரைந்த வைந்தும்
பொற்புற வெளிதிற் றாமே வறிஞர்பாற் புக்கா லென்ன
வற்பொடு மீங்குப் போந்தா யாதலி னடியே மாட்டுத
தற்பர னருளின் செல்வஞ் சார்வதற் கைய மின்றே. 22

இருண்மல வலியைத் தாக்கு மிராறனோ டாறுஞ் சேர்ந்த
பொருவறு புராண முற்றும் புரையறத் தெளிந்தோய்க் கியாது
மருவரி தொன்று கேட்க வலித்தனம் வாஞ்சை முற்ற
வருளொடு மிறுத்தல் வேண்டு மதுவெது வென்னிற் கேண்மோ. 23

உலப்பறு தீர்த்தந் தம்மு ளுத்தம தீர்த்தஞ் சால
நலத்தரு மூர்த்தி தம்மு ணலத்தகு மூர்த்தி யின்ன
தலத்தினு ளுயர்ந்து நின்ற தலத்தொருங் கிருக்கு மாயின்
மலத்தொகை யிரியக் கேட்கும் வாஞ்சையே மென்றுந் தாழ்ந்தார். 24

தவத்துயர் வலிமை சான்ற சவுனக முனிவ னாதிப்
பவத்தொகை யிரிக்கு மையா பரிந்தனர் வினாத லோடு
மவத்தொகை யுயிர்கட் கெல்லா மனுஙகவச சூத மேலோன
சிவத்துள மழுத்தி நின்று தெளிந்தன னுவற னுற்றான். 25

தேவரும் விழைய நோற்குந் திருத்தகு முனிவர் நீவி
ரேவரு மின்ப மெய்த வெம்முழைக் கடாவி நின்ற
மூவகை யுயர்வு மொன்றாய் முற்றிய தலன்மற் றானைக்
காவல தில்லை கொண்மின் கைத்தலக் கனியின் மாதோ. 26

அருந்தவப் பேறு வாய்ந்த வநதணீ ராத லாலே
திருந்திய வானைக் காவின் றிருத்தகு மேன்மை நும்பாற
பொருந்திய கிளந்தா மீது புராதனன் றேவி நந்திக்
கிருந்தருள் செய்த தாமென் றியம்பினன மோன முற்றான். 27

அனையது கேட்ட லோடு மறிஞர்கண் மகிழ்ச்சி துள்ள
வினையறு சூதன் பாத மீட்டுநென் றிறைஞ்சித் தேவி
வனைபுகழ் நந்திக் கண்ணல் வகுத்தவா வகுக்க வென்றார்க்
கினையது முரைதது மென்று விவறினன் சூத மேலோன். 28

எற்றமி லாள ராகி யிருநதவக் கிழவ ரெல்லா
முற்றமெய்ச் சூதன் றன்னை வினாயது முதத ரந்தான்
மற்றவர்க் குரைத்த வாறும வழங்கினாங் தேவி நந்திக
கற்றவர்க் கற்றோன் கூறு மடைவினி யுரைதது மாலோ. 29

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

உலகம் யாவையு மொடுங்குமவ் வூழியு மொடுங்கா
திலகு பேரொளி யாயதன் னிறைவனே யிழையச்
சுலவு வாரிதி யுலகெலாந் தொலைக்குமக் கடைநா
ணிலவி மேக்குற நிவந்துநிற் பதுநெடுங் கயிலை. 1

உருத்தி ரப்பெயர்ச் செம்மலா ருருவந்தன் மயமென்
றருத்தி வையகந் தெளிதர வலங்குசாத நுவிகம்
பெருத்த குன்றமாய்த் தாங்கிய பெற்றியே கடுக்குங்
குருத்த தும்பிய கொழுஞ்சுடர் கொழிக்குமச் சயிலம். 2

மேக மண்டலங் கவான்வரை விராவநள் ளிடையே
நாக நண்மணி யிழைப்பமே னலக்குந்தன் னொளியே
யாக நின்றவக் கிரிகுண மூன்றுநோந் தனைய
தேக னக்குணங் கடந்துநின் றெனமிசை யிருக்கும். 3

கற்றை வெண்கதிா பரப்பிய கலைமுழுத் திங்கட்
பெற்றி யொத்தது பெயர்ந்தெழு மாலைவெள் ளருவி
சுற்றின் வீழ்தர விளங்கிய கயிலைதுன் றியவா
னுற்ற மீன்கண மொத்தசா ரலினொளிர் முத்தம். 4

கொழுந்து கொண்டெழு கொழுங்கதிர் மாணிக்க முழைநின்
றெழுந்து பல்லரு வித்திர ளிழுமென விழிவ
செழுந்த ழற்பெரும் பூதத்திற் றிகழ்தரத் தோன்று
மழுந்து தண்புனற் பூதமென் றறைவது தேற்றும். 5

கூம்பு கையவாய்க் கூம்பல்செய் யாவிழி யினவாய்த்
தேம்பு னற்செழுந் தடங்களுந் தெரிசியா நின்றுங்
கோங்கல் வெண்கதிர் பரத்தலி னேரிரு பொழுதும்
வீங்கு பங்கயங் குவளைகள் விரிதரா குவியா. 6

எம்பி ரான்றிரு வுருவெடுத தியங்குமெய் யடியார்
வம்பு லாஞ்சடை வளர்மதிக் கிரணமெவ் வாயும்
பம்ப லாற்பனிக் கதிர்ச்சிலை களும்பா னடியை
நம்பி யாங்குரு கியதென நறும்புனல் வாக்கும். 7

நீற்றின் வெள்ளொளி பரத்தலி னெடுங்கணீ ரருவி
யூற்றி ருத்தலிற் பேரிசை தழுவிமிக் குயர்ச்சி
தோற்றி நிற்றலி னமலனூர் சுதந்திர விடமா
வீற்றி ருத்தலி னடியரின் விளங்குமப் பொருப்பு. 8

ஒருகொம் பானையு மொராயிரத் திரட்டிவெண் கோட்டுச்
செருவின் வேழமுந் திரளிமிற் றருமவெள் ளேறும்
பொருவி லோகையிற் பொருதிய படுவசல் லாது
மருவ லார்களிற் பொருதிடப் படாததவ் வரையே. 9

கொண்டல் வாய்திறந் துகுத்தவெண் முத்தமோ குலவேய்
விண்டு வாய்திறந் துகுத்தவெண் முத்தமோ மடங்கற்
கண்டு காய்ந்துகு கடாககரி முத்தமோ வறியா
மண்டர் போற்றுமக் கயிலையஞ் சாரலி னதிகம். 10

கருணை நாயகன் கழலொருழக் கருதிவா னவர்கந்
தருவர் சாரணர் சித்தர்விச் சாதரர் முதலோர்
மருவி வாழ்தரத் தழுவிவான் கதிகளெல் லாந்த
னுருவி னேருழிக் காட்டவற் றுயதவ் வோங்கல். 11

பெண்ணி னாயகி யாகிய பிறங்கலின் மடந்தை
பண்ணை யாட்டயர் தரப்படர் பசும்பொழி லிடத்தும்
வண்ண வான்முழை யிடத்துமென் மலரடிச் சுவடு
விண்ணு ளார்முடி கோட்டுவ வியத்தக விளங்கி. 12

விலகி வில்லுமிழ் மணிகளும் விண்ணுயர் மணியு
மலர்செ யைவகைத் தருக்களு மைவகைப் பசுவு
நிலவு பங்கய நிதிகளு நிகழ்வளை நிதியுங்
குலவு விம்மிதப் பொருள்களும் வயின்வயிற் குழுமும் 13

கணங்கள் காதலிற் றம்பிரான் கழலிணை பரசித்
துணங்கை யாட்டயர் காட்சியுஞ் சுடர்மணி யரங்கின்
வணங்கு நூலிடை யரமகளிர் கண்மணி முழவோ
டிணங்க வாட்டய ராடலு மிடந்தொறு நிலவும். 14

இந்தி ரன்பத முதலிய விமையவர் பதமுங்
கந்த மென்மல ரயன்பதங் காகுத்தன் பதமு
மெந்த விம்மித வளங்களு மிறைஞ்சினர்க் களிக்கு
மந்த வெள்ளியங் கிரிவள மறைவதற் கெளிதோ. 15

இனையவெள் ளியங்கிரிக் கெழில்செய் தாலெனக்
கனைகதிர் மணிச்செயுங் கால்க ளாயிரம்

புனைதரு மண்டபம் பொலிந்த தாங்கரோ
துனைபரி யேழுடைச் சுடரு மாயவே. 16

தெள்ளடி யாரினுந் தீமை செய்வவென்
றள்ளொளிக் கோளுநா ளனைத்தும் யாதெதன
வொள்ளிய மண்டபத் துள்ளெ லாமிரு
ளள்ளுறு மணித்தொடை யாகப் பட்டவே. 17

விலகிவில் லுமிழ்மணி வீற்று வீற்றுநீஇ
யிலகிய விளக்கமு னிமைப்பில் லாமுடிக
குலமணி மழுங்குவ குழகன போரு
ணிலவுழி யுயிர்மதி நின்ற மாயதென. 18

அளவில்சிந் தாமணி யனந்த கோடிகள்
வளமலி மண்டப மருங்கு துன்றுவ
களமணி மிடற்றினற் காணப் போந்தவாக்
குளமகிழ்ந் தருளிய வுறுத்தி றலென. 19

அணியில ராயினு மடிமை பூண்டயா
பணியினி லுரியா தன் பால ரெனபது
துணிவுறச் சிவபிரா னிருக்கைச் சுற்றெலாங்
கணிதமில கணக்கணங் கஞலிற் றென்பவே. 20

சிம்புளா யனையடு மினைய செம்மலென்
செம்பொன்மா முடிமிசைச் சிவணப் பாலனென்
றும்பரார்க் கரியரி யுணாத்தி றலெனப்
பைம்பொன்மா லரியணை பயின்ற தாயிடை. 21

கவரிக டுள்ளின கால்செய் வட்டமங்
கிவர்தரு குளிர்வளி யெழுப்பி நின்றன
வயிரிழை வெள்ளைக ளாலித் தோங்கின
வுலவுவெண் மதிக்குடை யுயர்த்தப் பட்டவே. 22

வயம்படு சாரதா மழையு நாணுற
வியம்பின ரியம்பல வினிய பாடினா
நயம்படு கின்னரர் நார தாதியர்
பயம்படு வீணையிற் பண்ணி யக்கினா. 23

தழங்கிய கிண்கிணித் தளிர்மென் சீறடிப்
பழங்கண்மெல் லிடையினா பண்பி னாடினர்
வழங்கினர் வானவர் மதுச்செய் பூமழை
முழங்கின வடியவா மொழிந்த தோத்திரம். 24

நாரணர் நான்முகர் நாக ராதியோர்
தாரணி மலரடி சார்ந்து போற்றறக்
காரண காரியங் கடந்த கண்ணுதற்
பூரண ருமையொடும் பொற்ப வைகினர். 25

விண்ணோர் புருகூ தன்விரிஞ் சனமலாக்
கண்ணோன் முனிவோ ரெவருங் கனவினை
வண்ணா வெனவேத் திவரங் கள்பல
வெண்ணா வவைகொண் டனரே கினரே. 26

இவ்வா றெவரும் பணியக் கருணை
செவ்வே திகழ்கின் றதினத் தொருநாட்
கைவா ரணமைந் தரொடுங் கலவி
யொவ்வா விளையா டலுவந் தனரே. 27

அயின்முற் றியகூ லமணிந் தவர்தாம்
வெயின்முற் றியவே லர்விநா யகரிற்
பயின்முற் றினரா டுபதந் தனது
செயிர்முற் றுறுசெவ் வியெனக் கருதா. 28

வாரற் கவெனச் சிலர்வாய் தலயற்
றீரக் கடியுஞ் சிலர்கோ யிலகஞ்
சாரக் கடிதே தழுவுந் தலைமைச்
சூரற் படையான் றொழுதீ துசொல்வான். 29

பண்ணவர்க் கரியாய் போற்றி பத்தருக் கெளியாய் போற்றி
தண்ணிய மதியும் பாம்புந் தரித்தருட் டலைவா போற்றி
கண்ணிய வடியா ருள்ளக் கருத்தினை முடிப்பாய் போற்றி
புண்ணிய முதலே போற்றி பூரணப் பொருளே போற்றி. 30

இரந்தவர் வறிய ராகா தியாவையு மெளிதி னெய்தச்
சுரந்தருள் கொழிக்கு முக்கட் சுந்தர மகவி னென்னைப்
புரந்தருள் புனித வொன்று புகற்சியின வினாதல் வேட்டேன்
வரந்தரு பகவ யாதே யதுவெனின் வகுப்பக் கேண்மோ. 31

மாதொடு மடிகள் சால மகிழ்ந்துறை தலங்க டம்முண்
மேதகு தலத்தி னோடு விளங்கிமே லாகுந் தீர்த்த
மூதருள் கொழித்து மேலா மூர்த்தியு மொருங்கு வாய்ந்த
தீதறு வரைப்பொன் றீங்குத் திருவுளம் பற்றல் வேண்டும். 32

அன்னது மின்று காறு மகிலத்தி லொருவர் மாட்டு
மன்னவ வருளிச் செய்யா மந்தண முடைய தாகுந்

தன்மைய தாதல வேண்டுந் தலைவவென் றிரந்து மீட்டு
நன்னய மொழிக ளாற்றி நகைமல ரடியிற் றாழ்ந்தான். 33

ஆயதோர் செவ்வி நோக்கி யகிலமீன் றெடுத்த தாயும்
பாயமே கலைக ளார்ப்பப் பாதநூ புரங்க ளோங்கத்
தூயமென் மலர்ப்பூங் கோதைச் சுரும்பெழ வெழுந்து வல்லே
நாயக னடியிற் றாழ்ந்து நகுமுகத் தினிது கூறும் 34

சகத்துறு பொருள்க ளெல்லாந் தன்வய மாத லன்றிச்
சகத்தொரு பொருளின் மாட்டுந் தான்வய மாத லில்லென்
றகத்தினெவ் வெவருந் தேற வழலவிட மெடுத்து மாந்திப்
புகர்க்கறைக் கண்ட னான பூரண புராண போற்றி 35

வியப்பொடு படைத்துக் காத்து விளிக்குமூ வருக்கெவ் வாறு
செயப்படு பொருளாய் நிற்குஞ் செறிந்தபல் லுலக மவ்வா
றயிர்ப்பிலாத் தேவர் தாமுஞ் செயப்படு பொருள்க ளாகப்
பெயர்ப்பொரு ளாயே யென்று நின்றருள் பெரும போற்றி. 36

காலமுற் றுறுதி நோக்கிக் கணிதமி லுயிர்கட் கெல்லாஞ்
ஞாலமுற் றியதே கத்தைத் தவிர்த்திடு காலன் மாட்டுங்
காலமுற் றுறுதி நோக்கிக் காயத்தி னொழித்தாட் கொள்கை
சாலமுற் றெரித்து நின்ற தற்பரம் பொருளே போற்றி. 37

கங்கை கொழிப்பச் செஞ்சடிலங் கதிர்க்கு முடியெம் பெருமானே
யங்க ணுலகம் பெரிதுய்ய வருள்சோ னந்தி விருப்பொரு
ளிங்க ணறித லடியேனு மினிது விழைந்தே னிதுவன்றித்
திங்க ளணிந்தோ யோரையந் திகழ்ந்த துளத்தி லதுகேண்மோ. 38

பரந்த வுலகம் படைத்தளித்துப் பாற்று வானு மொருநீயே
சுரந்த வன்பின் முனிவரர்கள் சுரர்கண் முதலோ ரெவரெவரு
மரந்தை யறுக்கும் வேள்விமுத லனைத்தி னானும் வழிபட்டு
வரந்தந் தருளு கெனவிரக்கும் வள்ள லையனு மொருநீயே. 39

ஆற்றுந் தருமந் தமக்கியைய வகில வுயிர்க்கும் வேட்டபயன்
போற்றி யவனே யவளதுவே யெனமூன் றாகிப் புணர்விக்குந்
தேற்றப் பொருளு மொருநீயே தெள்ளித் தெளிந்தோர் சிந்தைமல
மாற்றி வளர்பே ரின்பநலம் வழங்கு முதலு மொருநீயே. 40

மண்ணாய் மண்ணி னைந்தாய் வழங்குமப் புனலா யதினான்காய்க்
கண்ணா ரழலா யதின்மூன் றாய்க் காலாய்க் காலி னீரிரண்டாய்
விண்ணாய் விண்ணி னொன்றாகி வேட்டோர் வேட்ட பலனாகி
நண்ணா ருயிரா யுயிர்க்குயிராய் நல்கு மிறையு மொருநீயே. 41

அருவா யுருவா யருவுருவா யவைமூன் றனையு மகன்றறிவே
யுருவா யனுதி வினையிரண்டு மொழியா மலமுங் கருமமு
மிருண்மா யையுமற நிலைவிளைப்ப வீண்டு நனுவா திகளுணங்கு
மருவா தென்று மோரியல்பின் வயங்கு பொருளு மொருநீயே. 42

என்று மறைகள் பலகோடி யெடுத்து முறையிட் டடிபரசும்
வென்றி மழுமான் கரத்தணிந்த விமலா னிகழ்கு வேறிறையு
மொன்று பயனு முளரேபோல் யோக முழக்கு மிதுவென்னே
மன்ற வெமக்கிங் கிவையிரண்டும் வழங்கல் வேண்டு மெனவிரந்தான். 43

விழைந்திரந்த மடவரலே மேதகுநந் நியைநோக்கித
தழைந்தபெருங் கருணையினுற் றம்பிரான் முறுவலித்துக
குழைந்தவுளத் தினிரவேட்ட கோதில்பொரு ளருள்செயவா
நுழைந்தவறி வொடுகேண்மி னெனவிதந்து நவல்கிற்கும். 44

மந்தணமாய்த் தலந்தீர்த்த மறுமையுமிம் மையுமவீடுந்
தந்தருண்மூர்த் தியுமூன்றுந் தகவுயாந்த வொருதான
மந்தமில்ச்சீர் சோணாட்டி னணிவளர்கா விரிககரையிற்
சுந்தரமா யுத்தமத்தி னுத்தமமாய்த் துலங்குமால். 45

ஞானகேத் திரமென்று நலத்தகுமத திருநகரிக
கானதோர் பெயர்வழங்கு மறிமின்க ளினியிப்பா
லேனையோ ரரும்பொருளு மிடுகிடையா யருந்தவமத்
தானமீ யடுதெதியற்று சாற்றுதும்வந் தாங்கெனமுன. 46

தம்பிரா னதுகூறத் தாழ்ந்தெழுந்த கிருவாகளு
மெய்பிரா னெளிதுய்ந்தே மினியவற்றின் பெருமைகளு
நம்பினேங் களுக்கருள வேண்டுமென நயந்திரப்ப
வும்பராக் கரியபிரா னுவந்தனைத்து முரைசெய்தான். 47

பொத்தனுக்கு மிதுபாத்ம மெனப்புகலும புராணத்தின்
மத்தியினுள் ளதுநுமக்கு வரன்முறையே யுரைக்கின்றும்
வைத்தமதி யொடுகேண்மி னெனச்சூத மாதவத்தோன
பத்தியிற்றன் குரவனடி பணிந்துளத்திற பகர்கிற்பான். 48

ஸ்தலவிசேஷப்படலம்.

வண்டுவரி பாடமலர் விண்டுமது வூற்றுந்
தண்டலையு டேதுவள ருந்தலவி சேடந்
தொண்டுபுரி நந்தியொடு தோகையுமை கேட்ப
வண்டர்பெரு மானமுத மென்னவருள் செய்யும். 1

மணநறலகம் பூங்குழன் மடந்தையுயர் நந்தி
யென்றுமெவ ரும்பணிய யாமினிது வைகி
யொன்றுசிவ ஞானநனி யுய்த்தருள் சிறப்பா
னின்றதது ஞானதல மென்னநில மீதே. 2

சிலம்புசிறு கிண்கிணி சிலம்புபத மாதே
வலம்புரி வளைக்கானும வாரிச மலர்க்க
ணிலம்பணிய நின்றவனு நீடிய திசைக்க
ணலம்பட விருந்தவரு நாளொடுபல கோளும. 3

மருத்துவ ருருத்திரர் வசுக்கள்கதிர் வீசு
மருக்கரு மருந்தவரு மன்றியனை வோரு
மொருக்கிமன நோற்றன ருறைந்தனர்க ளாங்கு
விருப்பொடு மவர்க்கெதிர் விளங்கியருள் கூர்ந்து 4

காமர்கதி யோடுதிரி காலமுணர் ஞான
நாமமல நீவுசிவ ஞானமிவை யெல்லாம
யாமருள வேற்றவர்க ளின்றும்வதி கின்றா
வாமமணி மேகலை மலர்க்குழன் மடந்தாய். 5

ஆங்கவ ரிருந்துதவ மாற்றுபல தீர்த்த
மோங்கின வவற்றின்விதி யோடுபடி வோரு
நீங்குரைசெ யும்பயனை யெய்திடுக வென்றே
நீங்கரு வரங்களு நிகழ்த்தின மணங்கே. 6

கொங்குமலி பன்மலர்கொ ழித்தொழுகு கின்ற
கங்கையவ ளக்கடிவ ளைப்பினனி நோற்றுத்
திங்களித ழித்தெரியல சீந்தரவும வேய்ந்த
வங்கிரிகர் செஞ்சடை யமர்ந்தன ளணங்கே. 7

பூவிரி நறுந்தொடை புனைந்தகுழ னங்காய்
தாவிரிய மாதவர்க டாழுமவ் வரைப்பிற்
காவிரி தவங்கள்கடி தாற்றியுயர் கங்கை
மாவிரி நதிக்கதிக மாயவண் வழங்கும் 8

வயங்குமணி மேருவரை மானத மதித்தான்
றயங்குபுகழ் ஞானதல மீதுதவ மாற்றி
யியங்குசிறை யன்னமொளி ரேமவன சங்க
ணயங்கதுவி வைகுவா நண்ணியதை யன்றே. 9

வரமலியு மன்னது வரம்பிற வெபூநது
சாயுநதி யென்றுதவழ் கின்றதது சார்ந்தோாக
கிாவினை யகற்றியெழி லார்கதியு நல்கு
மரவென வகன்றமணி யலகுன்மட மாதே. 10

வளர்தீந்தமிழ் முனிவன்வதி மலயத்திழ மெனவீழ்ந்
தளவாவர மெவரும்பெற வருடாம்பிர பன்னி
தளராதுபர் தவமாற்றுபு தமளத்தொகை தன்பா
லுளதாம்வகை வரமெய்திய தொளிரபூணிள முலையாய். 11

எழுகோமுக மலைநின்றினி திழிகோமதி நதியுங்
குழுமாமணி திரையிற்றிவள் கோதாவரி நதியும்
பழுதோடிய தவழ்சந்திர பாகைப்பெயர் நதியும்
வழுவாதெழில் வளமல்கிய வருநீர்நரு மதையும். 12

சிறப்பப்புவி வலயத்தினுந் திகழுந்தர மாட்டுந்
நுறக்கத்தினு முளதீர்த்தமுந் துன்னித்தவ மாற்றி
யிறப்பப்படி குநர்பாவமு மீட்டுந்தம தகமும்
பறப்பப்பல வரமுங்கொடு பயில்கின்றன வாங்கே. 13

மணிமல்கிய வெழுவேலையு மலர்பூந்தட வுருவாய்த்
திணிமல்கிய வப்பூமியிற் றிசைநான்கினும வதியுந்
துணிவெண்கதிர் முதலோர்பெயர் சூழுஞ்சில தீர்தத
மணிமல்கிய பலவற்றுளு மதிமேன்மையி னமரும். 14

அப்புத்தல மதுவாதவி னப்பின்மய மான
வெப்பெற்றிய தீர்த்தங்களு மினிதாங்குறை கிற்குஞ்
செப்பொத்தில கும்பூண்முலை திகழ்வெண்மதி தாழ்வித்
தொப்பற்றில கியவாணுத லொளிர்பூங்கொடி யனையாய். 15

மறந்திகழ் வேல்பொரு மதர்த்த வாட்கணாய்
சிறந்தவத் தலத்துமுன் செய்த நன்மையாற

பிறந்தவர் வதிந்தவர் பெருகி னூர்க்குநோ
யிறந்திடு மறுபிறப் பில்லை யில்லையே. 16

பாவமும் பாவங்கள் பண்ணு வோர்களு
மேவிய வாசைமிக் குடைய வீணருங
காவள ரத்தல கலக்க வல்லரோ
வோவியம் வழிபடு முருவின் மங்கையே. 17

மறைகளின முடிகளுமெட் டாத வாய்மையி
னிறைதரு மத்தல நெடுகு கூந்தலாய்
முறையுளித் தவம்புரி முனிவர் யோகியா்க
குறைதரு மிருககையா யொளிர்வ தாகுமால். 18

சுடரும்வெண் ணீறொடு தூய கண்மணி
யுடலின ரஞ்செழுத தோது நாவினா
படாருச் சனைமுதற் பண்ணு வோர்களுமத்
தடவிய வளம்பதி தான மாகுமால். 19

பயந்தரு ஞானமா பதியி னல்லதை
யுயர்ந்தன வெனப்படா வுயாந்த மேருவும
வயந்திகழ் கயிலைமந் தரமுங காசியு
நயந்தகே தாரமு நறிய தாரிஞய். 20

மந்திர மாகுமால் வசனம யாவையுஞ
சிந்தனை யாவையுஞ் சிறந்த கிட்டையா
மந்தினின றிடுதல்சென் றிடுத லாதிக
ளுந்திய யோகத்தி னுறப்ப தாகுமே. 21

உண்டலு மூட்டலு முவந்து வீசலு
மண்டினர் ரேற்றலு மறறு மாயிடைத்
தண்டலி லாச்சிவ தரும மாமரோ
வொண்டளிர் கவற்றிய வுரவச் செங்கையாய் 22

அறுசுவைநால் வகையுண்டி பிறதலத்தி லான்றவரை யமைய வூட்டி
யுறுபயனெண் மடங்காங்கு வதிகின்றான் புற்கையுண வுண்டா னேனும்
பெறுவனெனிற் பிறனொருவற் கூட்டிவரும் பெரும்பயன்றன் பேசற் பாற்றே
கொறுகொறுத்துக் கூரிலைவேற் குலத்தொடமர் புரிந்தழக்குங் குவளைக் கண்ணாய்

புரந்தரனு யளகையர்தம் பெருமானு யுலகமெலாம் புரக்கும் வேந்தாய்
வரந்திகழ விருப்பதினு மேலான ஞானதலம் வதிந்து நாளு
மரந்தைதபுஞ் சிவயோகத் தவர்மனையிற் பயிக்கநுழைந் தமைத னன்றும்
பரந்தெழுந்து குவிந்திணைந்த பயோதரத்தி னிடுகுமிடைப் பசும்பொற் பாவாய். 24

காமருகற பகநாட்டி னமுதநுகர்ந் தரம்பையர்தங் கலவி யாற்றி
யேமுறநன் றிருப்பதினும் பிறதலத்திற் போகமெலா மிசைய வாழ்ந்து
தேமருவி யிருப்பதினு ஞானதலத் துபவாசஞ் செய்தோர் வைகற்
றாமருவி யிருப்பதினுஞ் சுகமதிக மாயிருக்குஞ் சயிலப் பாவாய். 25

மண்டுபெரும் பாதகங்கள் வைகலும்வை கலும்புரிந்து வழுவி னோரும்
பண்டுபுரி நல்வினையாற் பகாஞான கேத்திரத்துப் படர்ந்து வாழின்
பிண்டமல மாயைகன்மம் வேரோடும் விடைகொள்ள வீடு சேர்வார்
கண்டுநறுங் கனியமுதுங் கலந்தனைய தீங்கிளவி கதித்த வாயாய். 26

பஞ்சுநொடித தெண்ணெய்விற்றுப் பவளவாய்ச் சிறுவர்தமைப் பகாத்திட் டேனு
மெஞ்சியமற் றிருதொழில்கள் புரிந்தேனு ஞானதலத் திருப்பி னன்னோர்
விஞ்சியநாற் பெரும்பொருளும் பெறுவரெனி னேனையாசீர் விளம்பற் பாற்றோ
கஞ்சமலாக் கண்ணமர ரிருவரையும் பயந்தளிக்குங் கருணை மாதே. 27

வன்றிவலம் புரிதோகை ஞமலியென்று கழுதைவா யசங்க ளென்று
கொன்றுதசை தின்றுழலும் புலையனொன்று வெவரேனுங் கோல மார்ந்த
வென்றிபுனை ஞானதலத் திருப்பரெனின் விண்ணவருண் மேலாய் வாழ்வர்
கன்றெறிந்து கனியுகுத்தோன் சகோதரியென் றுலகியம்புங் கடிப்பூங் கோதாய்.

இளமையுஞ்செல் வமுமுடலு நிலையாவென் றறிந்தவர்க ளிளமை யாதி
யுளபொழுதே ஞானதலத் துறைந்துமகிழ்ந் தறமாதி யுகப்ப வீட்டிக்
கொளுவால தயற்பதியிற் குறுகுதுமென் றொருஞான்றுங் குறிப்பா கொல்லோ
வளமலிபங் கயமாதா வளைக்கரந்தை வரப்பதைக்கு மலர்ப்பூந் தாளாய். 29

கணிகையர்கா தலினாகை பொருளீட்டுங் காரணத்தா னாகை வெவ்வே
றணிவளரும் வினோதமுதற் பொருட்டாக ஞானதலத் தமரி னன்னோர்
துணிவுடைய தவந்தான முதலான வினைசூழ்த லெற்றுக் கீர்ந்தண்
மணிவடங்கள் கிடந்துரிஞ மதர்த்தெழுந்து புளகரும்பும் வனசக் கொங்காய். 30

வழிநடையி னோரிரவு வைகினுமன் னவர்துறக்கம் வைகி வாழ்வார்
கழிமகிழ்வின் ஞானதல மெதிர்நோக்கி வணங்கினுங்கை தொழினு மன்னோர்க்
கழிவுசெய வரும்வினைக ளெதிர்நோக்கி யடிவணங்கி யங்கை கூப்புங்
குழிவிழுந்த வுயிரிடத்துங் குருடொழிய வுடன்கலந்து குலவு நங்காய். 31

ஓதியுண ரந்தணரா யிரர்தமக்குப் பிறதலத்தி னுவந்த நூலி
னீதிதவ றாதருத்தும் பயனூற்றி யிரட்டியந்த நிகரி லூரிற்
காதலொடு மொருகவள நாய்க்கிடுவோர் பெறுவரெனிற் கரிசற் றோர்க்கங்
காதரவி னொருபிடிசோ றளிப்பவர்தம் பெருமையெவ ரளப்பர் மானே. 32

கந்தமலி பொழில்புடைசூழ் ஞானதலத் தெல்லையினைக் கடவா ராயி
னெந்தவிழி குலத்தவரே யாயினுமற் றவர்வாழு மில்லி னெல்லைச்

சந்தமணி குலவுமுலைத் தாமரையாள் கடவாது தங்கி வாழு
மைந்துமலி கிரவுஞ்ச வரைதுளைத்தோன் றனையுயிர்த்து வளர்த்த மினனே. 33

தவந்தான விரதமக மாச்சிரம வொழுக்கமுதற் றரும மெல்லா
மவந்தீர வுணர்ந்தவர்கண் ஞானதலத் திருந்தாற்றி யமைவ ரல்லா
லுவந்தேனைத் தலத்தினிடை யுஞற்றுதுமென் றேமறந்து முன்னல் செய்யா
ரிவந்தோங்கும் பொலங்குவட்டி னிமையவரை யுயிர்த்தெடுத்த நிறைபூங்கொம்பே.

தவமாதி புரிகுநர்க்கு வேட்டநாற் பெரும்பயனுந் தாழா தீயு
மவமான மறுஞ்சிதத்தி யெட்டினையும் விரைந்தளிக்கு மும்பர் வைப்பி
னவமான போகங்க ளளிதருளும் வீடுதவு நலத்தத் தந்தச்
சிவமாரு ஞானதல மலதுலகின் வேறிலலை செய்ய வாயாய். 35

மூர்க்கனாய்ப் பிறந்திடுகசண் புரிந்துழலு மறிவில்லா மூட னாக
பார்க்குண்மேம் படுஞான தலத்தென்று மவதிந்திருக்கும் பணப னாயி
னோத்தபூ ணிளமுலையா யெமக்கினிய னவனஃ தெவ்வா றென்னி
லாத்ததீக் கடல்விடமு மம்புலியுஞ் சான்றாக வறிந்து கொள்ளே. 36

தலத்தினுயர் ஞானதலத் திருக்கைமுடி யாதயலே சாந்தோர் தாமுங
குலத்தினுயர் மறையவரைப் பெரியவரை யடியவரைக் கோல மார
நலத்தினுய ருறையுளிழைத் திருத்தினரேற் றுமவதிந்து நண்ணும் பேற்றை
நிலத்தினுயர் தவாவியப்பப் பெறுவாரென் செவிமடுக்கு நீலக் கண்ணாய். 37

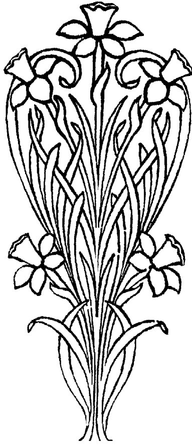
சம்புகேசுரமென் றுங் கோபரணிய தலமென்றுஞ் சாற்று வாக
னும்பரா தொழுஞான தலத்தினையிப் பெயர்மூன்று முமையே சால
நம்பிமா தவராதி மலமிரண்டு நீக்கிநவி லெழுத்து மூன்றிற
பும்புமேன் மையவாகிப் பயனைவையுங் கொடுப்பனவாம் பனனு வோர்க்கே 38

பகருவமே சிவதரும மலபரிபா கம்பிறந்து பதிந்து சத்தி
தொகக்கவினை சமமான வுயிர்க்கலது சுத்தபஞ்சாக் கரத்தைச் சொல்லா
மைக்கருங்க ணுமைமாதே வகுத்தபெய ரெவாமாட்டுமே வழங்கப் பட்டுத்
தக்கசிவ ஞானமளித் துயர்வீடு புகுவிக்குந் தகைய வாகும். 39

பத்தியினாற் பெயர்மூன்று மொருமுறைசொன் னலுமிடர் பாவம் பொய்கண்
மெத்தியநோய் முதலான வாட்டமெலாம் விடைகொள்ளும் விண்ணோர் சூழ
வெத்தகைய போகவித மெனைத்துமெதி ரேகிற்கு மென்று லந்த
வுத்தமமாம் பெயரையெவ ருரையாதா ருலகமெலா முயிர்த்த பெண்ணே. 40

மேதகைய பயன்விழைவோர் ஞானதலத் துறைகவது மேவா தாயி
னோதுகவத் தலப்பெயரை யாங்கதுவு முற்றாதே லுரைப்பக் கேட்க
காதலொடு கேட்டவரு மூவகைய பாதகமுங் கடந்து மேலாம்
போதமுணர்ந் தெமதடியிற் புக்கிருப்ப ரிஃதுண்மை யோலங்கொம பனையாய். •41

அஞ்ஞான விருளோட மெய்ஞ்ஞான பானுவெழுந் தடைந்தோர்க் கெல்லா
நெஞ்சான மலர்க்கமல நெகிழ்த்தவிழ்க்கு மத்தலத்தி னிகரில் வாய்மை
யெஞ்சாது விரித்துரைப்பக் காலமில்லை யினித்தீர்த்தத் தியல்பு சொற்று
மஞ்சாரு மலர்க்குழல்வா ணுதற்கருங்கண் வெண்முறுவல் வளைக்கை மானே. 42

தீர்த்தவிசேஷப்படலம்.

முல்லைநகர் முறுவலினாய் முழங்குபுகழ ஞானதலத
தெல்லையெல்லா மலங்கரித்தா லெனவிளங்கா நின்றனவாற்
கல்லெனவார் திரையினவாய்க கமழ்நறும்பன் மலரணிந்து
மல்லணமணிச் செழும்படிகண் மராங்கடுதத தீரததமெலாம. 1

திங்களெனக குளிர்ந்தன்பர் சிநதையெனத் தெளிந்திரப்பிற்
றங்கினவ ரெனமேன்மை தழீஇக்கருமபி ணிரதமெனப்
பொங்குசுவை யுடையினவாய்ப் புவனமொரு மூன்றினுக்கு
மங்கலமெல் லாந்தருவ வயங்கியவத் தீர்த்தங்கள் 2

ஒண்டொடியா யுத்தரத்துக் குத்தரநே ருரைப்பவாபோற்
றண்டரள மணிவரன்றித தடங்கரையிற் றவழ்நதுலவும்
வெண்டரங்க மொலிபரப்ப விகங்ககுல மெதிரொலித்துக்
கண்டவாகள் வியப்பெய்தக கவினவளர்ப்ப தீர்த்தங்கள். 3

கயல்விருப்பி னோதிமமுங் கயபுளுநே மிககுருகும்
பயில்வனவெண் டிரையலைப்பப் பட்டுமொழி விலமனனோ
மயலவளருஞ் சிற்றின்ப வாஞ்சையினு விடாலைததுஞ்
செயல்வளரு மிலலறததிற் றீராததிண் ணியாபோல. 4

வரந்தருமெம் மொடுமெதிரா மரபுடைமா னதசரசிற
பரம்பியசீ வீரகளெம்பாற் பயின்றிருந்த லடாதென்ன
வரம்புபுரிந் தலைப்பனபோ லலையலைககு மோதிமமு
நிரம்பியபே னமுமயங்கி நிற்பனநீர் நிலைதோறும. 5

மாதிரத்தெண் கடகளிறு மலகியதீர்த தம்படிந்து
போதலைத்துத் துளைகரததுப் புனலவாங்கித துளித்தேகுஞ்
சீதளத்த வெககர்களுந் தேவருளந் திறைவாங்குங
காதரமிக் குயிர்க்கிரியக கடைககணிக்கு மடநகொடியே. 6

தேங்குநறும் புனற்றீாததத் தீரமெலாம் பன்மலரி
னோங்கியநந் தனவனமு முந்திடமெங் கணுந்தவங்கள்
பாங்குபெற விழைக்குநரும் பரயோகம் பயிற்றுநரும்
வீங்கருளி னவர்பணிகள் விளைககுநரு முளரென்றும். 7

இத்தகைய தீர்த்தத்துள் யாதொன்றிற் றோய்ந்தெழினு
மெத்தியபண் டைப்பவத்தின் விளைத்தபெரும் பாதகமும்
வைத்தடர்ந்த விப்பவத்திற் பாதகமும் பறிபோகக்
கொத்தினறு மலர்க்குழலாய் குலத்தொடும்வீட் டனைப்பெறுவர். 8

மண்ணை பிரமக் கொலைச்சாயை மறலும் பிரமராக்கதமுந்
துண்ணென் றுடற்றும் பெரும்பூதத் தொடக்குந் துட்ட தெய்வதமுங்
கண்ணின் றுறுத்து மந்திரத்திற் காது மணக்கு மிவையெல்லாம்
பண்ணின் மொழியா யொருதீர்த்தம் பாற்றும் பாற்றும் படிந்தோர்க்கே. 9

குட்டந் தொழுநோய் முயலகநோய் குன்மஞ் சூலை வாதநோய்
கட்ட முறுத்துங் காசநோய் கண்ணோய் தலைநோய் சுரம்விக்கு
ளொட்டுங் கிரந்தி நோயாதி யொழிக்குந் தீர்த்த மொருவவொன்றே
மட்டு விரிந்த நறுந்தொடையல் வருடச் சிவக்குந் தடந்தோளாய். 10

மறையோர் கொலைமன் னவர்கொலையே வணிகர் கொலைசூத் திரர்கொலையே
நிறைநீர்க் கேள்வி தந்தைதாய் நீடுங் குலைஞர்கூற் பசுநன்றி
பறையார் வீர ரிவர்கொலையும் பாவ வினையும் பிறவினையும்
பிறைநேர் நுதலா யொருதீர்த்தம் பெயர்க்கும் பெயர்க்கும் பெயர்க்குமே. 11

ஈன்றாள் புதல்வி யுடன்பிறந்தா ளெழிலார் குரவன் மனைமெய்ம்மை
யான்றோர் மனையே னையரில்லத் தணங்கை யிழிந்த மாதர்தமை
மான்று தரவிற் புணர்வினையும் வரையா நாளிற் புணர்வினையுஞ்
சான்றோர் வணங்கு மடக்கொடியே சாடுஞ் சாடு மொருதீர்த்தம். 12

வறுமை யகற்று மனக்கவலை மாற்றும் பகையைப் புறங்கொடுக்குஞ்
சிறுமை துறக்கும் பழிதொலைக்குஞ் சிந்தை மயக்கஞ் சிதைவிக்கு
முருகு மடத்தின் வலிமுருக்கு முதிர்ந்த காம முதலாறு
மறுதி பயக்கு மாடுநறுங் கலம்பு மணிமே கலைக்கிளியே. 13

ஒழுக்க மறிவு தவந்தான முறவு சீல முபசாரம்
வழுக்கில் கருணை யாசாரம் வாய்மை வணக்கம் வந்தித்த
லழுக்கி லன்பு துறவடக்க மழுக்கா றுமை முதலறுங்கண்
முழுக்க வருளு முழுகுநர்க்கு முழுவெண் டிங்கண் முகத்தினாய். 14

நிரம்பு கலவி பெருஞ்செல்வி நீடு மாயுள் வலியூக்கம்
பரம்பு சூழ்ச்சி கலங்காமை பனுவல் வழியே பொருளீட்டல்
வரம்பி லீகை புகழாக்கம் மலிய நுகாத விவையெல்லாங்
குரம்பு மலியு மொருதீர்த்தங் குடைந்தோர்க் கெய்துங் கோற்றொடியே. 15

உயிரொன் றிரண்டு வடிவெடுத்தாங் குவக்கும் பெருங்கா தலின்முழுகிக்
கயில்வண் கழற்கா லாட வருங் கமழ்பூந் தெரியன் மடவாரும்

பயிலும் படியிற் றுறக்கத்திற் படர்வே ரினைய நலநுகர்வா
செயிர்முற் றிரிக்கு மொருதீர்த்தஞ் சென்று படியிற் றேமொழியே. 16

அறிவு வளரும் புத்திரரு மவர்தம் வழியிற் புத்திரருஞ்
செறிவ ரெழுமுப் பவத்தோருந் தீரா நரகின் சிறைநீங்கு
நெறியி னவர்தங் குலமுலகி னீடு வாழும் பிதிரர்தமைத்
தெறிவா பரிவை யொருதீர்த்த மெய்தி யொருவ னடுநிமீன. 17

தேசாரமணி கரைமேலெறி திரைவார்தரு தீர்த்த
மாசாரமொ டன்பான்முறை யாடுந்தவ ரல்லார்
லேசார்தரு மாசுசமு மெரிவெங்கதிர் வெப்பு
மாசானது மொழியப்படி வாருமபய னுறுவார். 18

வழுக்கிக்கரை புனல்வீழினும் வாரிப்பரு கிடினு
மொழுக்கத்தெழு திரைவீசிய வுறைமெய்தத்தலை யுறினு
மழுக்கற்றிடு தீர்த்தந்துளை யங்கைகுளிர் செயினு
முழுக்ககரி சொழியக்கதி முற்றுங்கனி வாயாய் 19

தீர்த்தத்தெழில் விழிநோக்கினர் தீர்த்தத்திசை கேட்டோர்
தீர்த்தத்துறை மீமுதிக டார்த்தமவளர் தாரு
தீர்த்தம்விளை நெல்லாதிக ளமைதோகுரு கினமுந்
தீர்த்துக்கரி சுயாவாரிது திண்ணைஞ்சிறு நுதலாய 20

இவ்வாறுயர் தீர்த்தத்தரு கெய்தித்தவ மாதி
செவ்வாய்மைய புரியிற்றிகழ் தானமபல செய்யி
னவ்வானருள் பிதிரர்களு மமையக்கட முற்றிற
றுவ்வாவமிழ் தனையாயபயன் சொல்லின்முடி யாதால் 21

இன்ன வாறி யம்பு மெம்பி ரானை யேந்து கொங்கையா
ளன்ன ரோகை நண்ணி நாத வென்று போற்றி யோதுவாண்
முன்ன ரெண்ணி லாத தீர்த்த மொய்த்த வற்றுண் மேலவாய்
மன்னி நின்ற சில்ல வென்று வாயம லாதி யண்ணலே 22

அனைய தீர்த்த நாம மாதி யோர்க ளாடு நூலவிதி
வினைக ணீங்க வாடு கால மேவு மந்தி ரம்பய
னினைவு ருத பாலர் தேவ ரீய நின்ற தானமு
நினைவி ரோடொ ருதை தேவ நீயு ரைத்தல் வேண்டுமே. 23

நின்னை யன்றி வேறு தீர்த்த நீடு மேன்மை யுள்ளவா
றன்னை யன்னை யாவர் கூறு மாற்றல வல்ல ராதலின்
மன்ன யானி ரந்து ளேனெ னக்க சிந்து வாஞ்சையிற்
பின்ன ரும்வ ணங்கி நீள்கை பிணனி வாய்பு ரைத்தனள் 24

முப்பு ரம்பொ டித்த மேரு மூரி வாசி லைகையான
மைப்ப டிந்த கண்ணி யுள்ள வாஞ்சை நோக்கி மாதரா
யொப்பி லாத தீர்த்த மேன்மை யோரு மூக்க மிகுளாய
செப்பு கேம வனத்து மென்று செயய வாய்ம லர்த்திஞன் 25

காமரு பிரம தீர்த்தமிந் திரபுட் கரணியே சம்புபுட் கரணி
தேமலி யிராம தீர்த்தமே சீமத் தீர்த்தமே யக்கினி தீர்தத
மாமகத் தியநற் றீர்த்தமே சோம தீர்ததமே யலரியின் றீர்த்தம்
வாமமே கலையாய் மேலவாந் தீர்த்த மருவிய பெயரிவை காண்டி. 26

வரியளி முரல மதுமடை யுடைக்கும் வாரிதழ்த் தாமரைப் பொகுட்டு
விரியணைத் தவிசின் வீற்றிருந் துலக மேதகப் படைககுநான் முகத்தோ
னுரிமையின் வாழு முன்னொரு கற்பத தொருமக ளழகுறப் படைத்தா
னரிபாந் தொழுகி யகன்றெழுந் தோடி யம்பலைத் தமர்த்தவாள் விழியாய். 27

கொண்டனீா முகந்து போக்கெழுந் தாஙகுக் குலவிய கூந்தலு மருகே
யண்டுகொர் சாபம் வாங்கிய தெனன மாமையிற் சிறநதவா ணுதலுங்
கண்டகா ருமிழ்ந்த மின்னென நடஙகுங கைபிடி கவற்றுநூ லிடையு
மண்டநா டதிாக்கு மதன்முழக் கனைய வாடக நூபுரத் தொலியும். 28

சூழ்ந்துசூழ் மேக மழைபொழிந தனைய துலஙகிய பேரெழில் வனப்பும
பரந்தகா ரடுப்பக் கோபமே காந்தள் பனிமுகை முல்லையுந் தோன்றி
நிரந்தவா றனைய சேயித ழுஙகை நிலவொளி முறுவலுங காட்டி
வரந்தரா நின்ற வணஙகென வெதிரே நின்றனண் மகளெனு மாது. 29

மழைமுகி லடுப்பச் சாதகக் குருகு வாஞ்சையிற் றுளிமடுத் தாஙகுத
தழைதரு காதல் பிடர்பிடித் துந்தத் தாமரைத் தவிசோன் றழுவி
விழைதகு காமந் துய்த்தன னங்கே மேதகு படைப்பயாந் திழிந்தான்
குழைதகு நரைமூப் பிடையறு மாயுள் கொண்டன ரன்னவன் படைத்தோர். 30

ஆயதோர் தவறு நோக்கியுள் வெருவி யருந்தவத் தாலெமை யடுத்தான்
பாயமே கலையா யாங்கவற் கிரஙகிப் பரந்தபே ருலகெலாம் போற்று
மேயசீ ரெழுத்தோ ரைந்தையுங கிளந்து விடுததனம் விடைகொடு நடந்து
தூயனும் பொருட்டுஞானகேத்திரத்தைத் துன்னினுன் சதுமுகத்தோன்றல். 31

ஞான பூமியி னலவள நோககிந யந்தனன்
பேன வாரதிரை பின்னிய தீர்ததமெல் லாம்பிரிந
தான காதல கத்தெழ வொன்றனை யண்ணிஞ
னீன மோடவி திப்படி யாடியெ முந்தனன். 32

நீறு மெய்யினி ரம்பவ ணிந்துநி ரப்பெலா
நூறு கண்மணி மாலைம ணுக்கணு வன்றணிந்

தேறு மஞ்செழுத் தவ்வுழி வைகின னெண்ணினான்
மாறு கொண்டெழு மைம்பொறி யினைவலி வாட்டினான். 33

ஆங்கு வைகிய சங்கர நாதவ ருட்குறி
பாங்கி னுதர வால்வழி பாடுப யிற்றினான்
வீங்கு மென்முலைப் புத்திரி தனைவி ழைந்துறுந்
தீங்கு தீர்ந்துசி றுட்டியு மெய்தினன் மாதராய 34

வாரி லாவிய வத்தகு தீர்த்தமனை மீனுடுவினை
பிரம தீர்த்தமெ னப்பட நின்றது பெயவளாய
விரவு புத்திரி யாதியா தம்மைவி ழைந்துறு
பரவு பாவமெல் லாமபடிந் தார்க்குப்ப றக்குமே. 35

மருத்த கற்பக வானக, நருத்தி யோடா சாள்பவன்
விருத்தி ரப்பெயர் மேவிய, வொருத்த னுருயி ருண்டனன். 36

பிரம சாயை பிடித்தலைத், துரன ழித்தலி னையயெனப்
பரவு ஞானப் பதிககணே, விரவு மனமொடு மேயினான். 37

தணிவி லாதநஞ் சந்நிதி, நணிய மேற்றிசை நண்ணினு
னணியி ருந்ததோ ராவியி, னணியு வந்ததி னுடினான். 38

அன்ன தீர்த்தத் தகன்கரை, மன்னி நம்வழி பாடுக
ணன்ன ராற்றி நயந்தத, னின்ன லோப்பி யெழுந்தனன். 39

இன்ப மாரிமை யார்பதி, முன்பு போன்முறை செய்தனன்
பொனபி றங்கிய பூண்முலை, மின்பி றங்குவி ளங்கிழாய். 40

ஏர்த்த வத்தட மிந்திர, தீர்த்த மாயது தேமொழி
யார்த்த வைம்பெரும் பாவமும், பார்த்தா ளார்க்குமப றக்குமே. 41

தாவிலருந் தவத்துயர்ந்த சமபுமுனி யென்றொருவன்
பாவுறுநஞ் சந்நிதிக்குப் பாவகன்மா திரத்தெழிலார்
பூவலர்ந்த வொருதீர்த்தம புகுந்தாடிக் கடனியற்றி
யேவனைய விழிமடவா யெபுத்தைந்து மினிதெண்ணி 42

சங்கரநா தப்பெயரிற் றழைக்குமெம தருட்குறியிற்
பொங்கியகா தலிற்பூசை புரிந்துலகெ லாம்விராவித்
தங்குமெம தியற்கையினைத் தலைப்பட்டா னுதலினு
லங்கதற்குப் பெயர்சம்பு தீர்த்தமென்று யதுமாதே. 43

தத்துதிரை மணிதெறிப்பத் தடங்கரையிற் குருகிரியு
மத்தகுதீர்த் தம்படிந்தோர்க் கடர்பெருமபா தகந்துமியப்

புத்தியொடு முத்தியிவை புணர்கிற்கும புனைவேய்த்தோட்
கத்திரிகைப் பெருஞ்செவிப்பூங் கத்திகைமென் குழற்கொடியே 44

இராவணனை யுயிர்மாட்டி யெழிற்சீதை யொடுமீண்ட
வராவணையிற் கிடந்தவனே யருட்பெருஞ்சந் நிதிமேல்பால்
விராவுமலர்த் தடமொன்றின விழைந்தாடி யதன்கரையே
னிராமயமா நீலவிண்டு நாதாத்மை நிருமித்தான். 45

எழில்வளரு மத்தீர்த்த மிராமதீர்த் தப்பெயர்பூண்
டொழிவிலகொலைப் பாதகங்க ளொழிவிக்கு மற்றதனிற்
கழிமகிழ்வின் வீடணனுங் கரிசிரியத் தோய்ந்தெமது
செழிமலர்த்தாள் பூசித்துச் சென்றிலங்கை யரசாண்டான். 46

அற்றூற்றும் விழிப்புனனமெய் யடியார்தொழுங் கோயிலினுண்
முற்றூற்றி னினிதாகி முதிர்சுவைத்தாய் நமக்கருகே
சிறறூற்றி னொருதீர்த்தந் திகழ்ந்துளது திசைவிளங்க
வெற்றூற்று மணிவடங்க ளிலகியபூ ணிளமுலையாய். 47

நீங்கரிதா மத்தீர்த்த நின்றலே யினியுலகிற்
றேங்குபுகழ் திசைவிளங்கச் சீமதீர்த் தப்பெயரி
னோங்குமத னீராடு முறுதவாக்குக் கனங்குழையாய்
வீங்குபய னினைதென்ன விதிப்பரிதாம விண்ணவாக்கும். 48

தேவாக டமக்கெல்லாந் திருமுக மெனநின்ற
பாவகன் முன்னொருநாட் பனிப்புனற் கிறைவன்ற
றவியி னனையாண்மெய யழகணங் குறத்தப்பட்
டோவிய நிறையினை யுறுநல னுகர்வுற்றான். 49

பிறன்மனை விழைவுற்ற பெருகிய பாவத்தால
விறன்மலி தருசொன்ன வீரிய மதுவீழ்ந்திட்
டுறுவலி தேயோடு மொழிதலி னதுநோக்கி
வெறுவிய வுளத்தோடும் விரைந்தன னங்கெய்தி. 50

திகழுநஞ் சநதிக்குத் தென்கிழக் கெல்லையிடைப்
புகழ்மலி யொருதீர்த்தம் பொற்பொடு மெதிர்நோக்கி
யகமலி யுவகையனா யடுத்ததிற் படிவுற்று
முகையவிழ் மலர்கொண்டு முறையுளிப் பூசித்தான். 51

அன்னவன் வழிபாட்டுக் ககத்திடை யருள்சுரந்து
மின்னிடை நாமூர்த்த வீரியம் வலிதேசு
நன்னலம் வரம்யாவு நல்கின மவைபெற்று
முன்னின னமரர்க்கு முன்புபோ லவியுய்த்தான். 52

மிக்கொளி திகழங்கி விண்ணவன் வரம்பெறலா
லக்கினி தீர்த்தமென வாகிய தத்தீர்த்தந்
தக்கதோர் விதியாற்றிற் சார்ந்ததி னாடுநர்க்குத்
தொக்கதோர் பிறனிலலந் தோய்வினை முழுதோடும். 53

ஆக்கையின் வலியில்லார்க் காக்கையின் வலியெய்துந்
தேக்கிய தேசில்லார் தேசுமிக் குளராவார்
பாக்கிய மில்லார்கள் பாக்கியத் துயர்வார்கள்
வீக்கிய வத்தீர்த்தம விதியுளித் தோய்தரினே. 54

ஐய மால்வரை யேந்த லெமக்குனை
யமைவில காதலி னங்கிமு னீத்தழி
யுமைந லாயிமை யாரொடங் கெய்தலிற்
சமணி லாதுவ டாதுமண் டாழ்ந்தசே. 55

ஆய காலை யகத்தியன் றன்னைநாங்
கூவி யிந்தக் குவலய நோபெறத்
தூய மாமலை யத்தினைத் துன்னுகென்
றேவி னுமது கேட்டவ னேந்திழாய். 56

நினக்கு நேரிலை நின்னொடு நேர்பெற
வெனக்கெவ் வாறியை யும்மென வேண்டினான்
றனக்கு ஞான தலத்திடைப் பூசைசெய்
தெனக்கு நேர்பெறு கென்றனந் தையலாய். 57

நன்று நன்றென நற்றவன் றாழ்ந்தெழுந்
தன்று சென்றனன் ஞான தலத்துறும்
மொன்று சந்நிதிக் குத்தர திக்கிடை
மன்றன் மல்குமோர் வாவிகண் டண்மினான். 58

நறும லர்ப்புன னன்று படிந்தெழுந், தூறுதி யாலெம தொள்ளிய பூசனை
நிறுவி யெமமை நிகர்த்து வாங்கொடு, குறுகி னான்மலை யங்குறு மாதவன். 59

அறையு மத்தகு தீர்த்தத்தி னாடினோர், பறைய வல்வினை பற்பல மேன்மையு
நிறைவர் கல்வியு நீடிய வாயுளுங், குறைவி லாதகு ணங்களு மெய்துவார். 60

அந்த வாவிக் கெதிரே யணிமையி, னிந்தி ராதிய ரேத்தநின் சந்நிதிச்
சுந்த ரத்தின் விளங்குமச் சூட்சியைப், பிந்து காணுதி பெய்வளைத் தோளினாய்.

தக்க னார்பெறுந் தையன் மார்களுட், டொக்க நாளெனுந் தோகை மார்களை
மிக்க காதலின் வேட்ட சோமன்மற், றொக்க நோக்கினா னுரோணி சார்பினான்.

தவற தாகலாற் சாப மெய்தினா, னிவறு தண்கலை யிறப்ப நோக்கினான்
கவலை பூண்டுளான் கடுக வவ்வயி, னுவகை யெய்துவா னோடி நண்ணினான். 63

பரவி விண்ணவர் பணியு நம்முடை, விரவு சந்நிதி மேற்றி சைசகணே
யரவ வல்குலா யற்பு தத்ததாய்ப், புரவு செய்வதோர் பொய்கை யண்ணினான். 64

தீர்த்த மாடினான் தீர்த்தக கோட்டிடை, யார்தக வங்கியி னரிது நோற்றனன்
பார்த்து நாமவன் பரிவு தீர்தர, வீர்த்து ளாங்கநின் சாபத தின்னலே, 65

அன்று தொட்டவ னமர ராதியோர்க, கொன்று யோகைமிக குறுத்தித தானலங
தூன்று கின்றனன் சோம தீர்த்தமென, றென்று மத்தட மிலகி நின்றதே. 66

நீடு மத்தட நிறைந்த வன்பினா, லாடி னார்கய ரோக மாதிகள்
வீட மண்ணிடை மிக்க செல்வராய்க், கூடி விண்ணினுங குலவி வாழ்வரே. 67

மாயவ னெமதருள் வாய்ப்ப மேலினி, நாயகி தனைநா டகஞ்செய் விப்பனா
லாயவக் காரணத் தாலச் சூழலா, சேயிழாய் சீரங்க மெனச்சி றக்குமே. 68

பாயிருள் பருகுபு பசலைக கான்றெழூஉங
காயெரிக் கதிரவன் காம ரத்தல
மேயின னெமதுசந் நிதியின் மேற்றிசைத
தூயதோர் தீர்த்தத்தைத துனனித் தோய்ந்தனன். 69

மலர்பல கொண்டெமை வழிபட் டேததினா
னுலகெலாம் விளக்குறு மொளிபெற் றோங்கினான்
கலதியில் கருமக்குக் கரியு மாயினா
னிலவெனச் சிவந்தொளி ரிதழ்ச்செவ் வாயினாய். 70

சீரிய வப்பெருந் தீர்த்த மண்ணிடைச்
சூரிய தீர்த்தமாய்த் துலங்கி நின்றதவ்
வேரிய மலர்த்தடம் விழைந்து தோய்ந்தவர்
காரிய மனைத்தையுங் கைக்கொள் வாரரோ 71

நவமணி தீர்த்தமு நாடி யாடினோர்
தவறறு பயனிவை சாற்றி னாமினிக்
குவவின பூண்முலைக் கோற்றொ டிச்சையா
யிவருற வேனவு மியம்பு வாமரோ. 72

ஸ்நானவிதிப்படலம்.

தளவ வாணகைத தையலகேள சாடுநோ யாதி
யளவி லாதபல் லரிட்டங்க ளனுகவு மாதா
வளமை யாதிவீ டிறுதிய வரங்கணமல குறவு
முளம ரீஇயின ராங்க தீாததமொன பதமே. 1

மூந்து மநதண ராதியா மூவாககுங கதியி
னுநது மநதிரத தாடுத லுறுவது பின்னே
கந்த மென்குழற காரிகை யாரிவாக குலகங்
தந்த சுநதரி தந்திர மாத்திரை யேயாம். 2

தகர வாாகுழற் கனகுழைத தாளவா ணகையாய்
மகர மாமதிப் பூரணை வைகறை யெழுந்து
புகரி லாதநாட் கடனெலாம் பொலிவுற முடிதது
நிகரி லாதநஞ் சந்நிதி நோபெற வடுத்து. 3

முன்னா மண்டப மத்தியின் முப்பது கோட்ட
மன்னு விததவற் றென்பது மண்ணுமேழ் தளிரு
நன்ன ரைந்துகவ் வியங்களு நவதிர வியமுஞ்
சொன்ன முப்பது மொரோரொன்று துன்னிட வைத்தல. 4

அரசு கூவிளந் துழாய்புளி யாலசம்பு மூலம்
புரசை மால்கரிக் கூடமும் புரவிமந திரமுங
கரிசி லாணிரைத் தொழுவமுங கல்விநூல் விதியின
வரிசை யாலெடுத் திடப்படு மண்களொண பதுமே. 5

தளிர்து ழாய்புளி சம்புகூ விளமவட மரசு
விளரி லாவறு கென்பன விளம்புகவ் வியங்க
ளளவில் சீாதரு மங்கலா யறிகபா றயிாநெய்
வளரி லாவிய கோசல மயமிவை யாகும். 6

சிறுகு காருடற் றிலநெய்கோ தூமந்திங கட்டி
மறுவி லாச்சிவ லிங்கநெல் வததிரஞ் செம்பொன
முறுகு பேரொளி யாதன மெனமொழிந் தவைதா
முறுதி யாளர்க டானமென் றுதவுமொண் பொருள்கள. 7

கோட்டம் வைத்திடு முப்பது பொருளையுங் கொலைவே
லோட்டு மைக்கணாய் சந்தன மலர்புகை யொளியா
னூட்டு மஞ்செழுத் துரைத்துநற் பூசனை நவிற்றி
வாட்ட மின்றிவெவ் வேறபி மந்திரித் ததன்பின். 8

ஒற்றை வெண்மருப் பிருசெவி மூன்றுக ணல்வாய்க
கொற்ற வைங்கர மாறுகொண் டெழுகுல மதமும
பெற்ற பிள்ளையை யெட்டுமென் பாற்பெரி திறைஞ்சி
யற்ற மின்றியிக் காரிய மாகவெனப் பராவி. 9

விழைந்த வன்பினுற் சங்கற்பம விதியுளிச் செய்து
குழைந்த நெஞ்சொடுங் கொடுப்பவ னேற்பவன் கொடுக்குந
தழைந்த வொன்பது பொருள்களுந் தக்கநற் பயனு
நுழைந்து நின்றருள் சிவமலா விலையென நுதலி. 10

சோர்வி லொன்பது பொருளையுந் தூய்மைய வாக்கி
யார்வ மல்குநீ ராடுறும் விதிநிறை வாகத
தீர்வி லாப்பெருங் கருணையான் முடிப்பவன் சிலம்பப
வார்வி லாக்கிய வள்ளலே யெனப்பராய் வணங்கி. 11

மண்டு முப்பது பொருளும்வெவ் வேறுதம மலர்க்கைக்
கொண்டு சென்றரா வணையினுன் கொழுதகவெங் நெலும்பின
றண்ட மங்கையிற் கொண்டரு டலைவன்வா சரணம்
வண்டு துன்றிய மலர்கடுய் வந்தனை புரிந்து. 12

பாழி வையகத் துயிர்கடெலாம் பயமுள மலைப்பக்
கேழி லையமேற் றுழிதருங் கெழுதகை யினரே
யூழி யங்கியி னிற்கிள ருருவுடை யவரே
வாழி நல்லருள் வயிரவ ரேயுமைப் பணிந்தேன். 13

அடிய னேன்சிவ தீர்த்தங்க ளாடுவான் புகுந்தேன
படியி லாப்பெருங் கருணையா லருள்பணித் திடுகென்
றொடிவி லாவிடை பெற்றவன் சந்நிதி யொழிந்து
முடிவி லாற்றலங் கியின்றிசை முந்துறக் குறுகி. 14

பிரம தீர்த்தத்தின் கரைவளர் பிரசமா மரத்தை
விரவு காதலின் வணங்கிமென் கரத்தினுற் றொட்டுப்
பரவு தீநெறி பாறமுன் னருந்தவம் பயின்ற
பிரம ணுகிய விருடியைப் பேணியுண் ணினைந்து. 15

நங்கை சங்கர நாதமே வரைநம வந்தந
தங்க வங்கையின் மாலையிற் றழைதர வெண்ணி

யங்க ளுள்ளவ ரஞ்செவி யினும்புக வந்தப்
பொங்கு நல்லருண் மந்திரம் பொருகவெனக் கிளந்து. 16

பெருகு மத்தடங் காததிடும் பெருங்கண நாதன்
பொருவில் சீர்த்திய ருகிய புட்பதந் தனையுரா
ருருகு மன்பினு லவணங்கியொண் புனலவை யளாவு
மருவ வுள்ளுற விறங்கிமண் ணினையெதிர் நோக்கி. 17

பாவ நோயமுத லரிட்டமெல லாநனி பாற
மேவ நன்றியை விளக்கென வியந்துப சரித்துத்
தாவி லாதவம் மண்ணினைத் தனுவினிற் றிமிர்ந்து
காவி நேர்விழி யாய்புனல படிந்தது கழுவி. 18

கூறு மானுடை யைந்தையுங் கோசல முதலா
வேறு வேறுற வாடிவீங் கிருமபுன லாடி
மாறி லாதவேழ் தளிரினும் வாரபுன ரேய்த்திட்
டேறு மாமனு மூலத்திற் புரோகக்கண மியற்றி 19

வார்ந்த தண்கரை யிவாந்துநீர் வடிவினிற் புலாத்தித
தேர்ந்து தேவர்க ளிருடியா தென்புலத் தவாக்கு
நோந்த நீரக்கடன விதியுளி நெடுங்கரத் தியற்றிச்
சார்ந்த தெனபுலத் தவாக்குளந் தழைதரும் பொருட்டு. 20

எண்ணில பாவமு மிறுக்குமிவ் வெள்ளிருங் கொடையா
லண்ண லாகிய சிவன்மகிழ் வடைந்துபே ராயுண்
மண்ணி லேயெனக் களித்திடக் கடவருற் மெனறு
திண்ண மாகிய பத்தியாற் றிலக்கொடை வழங்கல. 21

அதிவ ளமபெற வினனண மாடுறும் விதிபே
மதிவ ளந்தரு மேனவண் மாத்தமா டுதற்கும்
விதியெ னப்படு மரமுனி காவலர் விண்ணோ
கதிசெய் தான மந் திரங்கள்வெவ் வேறவை கரைவாம. 22

இந்திர தீர்த்தப் பாங்க ரொழுந்தொளிர மரந்தெங் காகு
மிந்திர னிருடி முக்க ணிறைசிவன் றேவன் காவ
றந்திடும் பாலன் கும்போ தரன்சதுர் வேதம் வல்ல
வந்தணர்க் காவி னெய்யை யளிக்கதக் கனையி ரேடும் 23

கைம்மலை யுரித்த மேருக கார்முகக் கடகச் செங்கைச்
செம்மல்வீ ரியமா யந்தச் சிவனுக்கு மகிழ்ச்சி செய்யு
மிம்மண நெய்த்தா னத்தா லின்புறக் கடவ னாகு
மைம்முகப் பெருமா னென்ன வறைதன்மந் திரமா கும்மே. 24

சம்புதீர்த் தத்தின் பாங்காச் சமபுயா மரம்வ திட்டன
வம்பறு மிருடி தேவன் மயேச்சுரன் றீர்த்தப் பாலா
நம்புறு சுனந்தர் தான நலத்தகு பொருள்கோ தூமம்
பம்புவே தாந்தி யேற்கும் பாத்திர மாவன் மாதே. 25

இனியதாய்த் தேவர்க் கெல்லா மின்புறு முணவ தாகி
நனிவளர் பாய முற்று நலியுமிக் கோதூ மத்தான
முனிதரு மலங்கண் மூன்று முருக்குமு தேச ஞான
புனிதனுண் மகிழ்க வென்று புகறனமந் திரம தாகும். 26

இராமதீர்த் தத்தின் பாங்க ரிருப்பைநன் மரமி ராமன
பராவுறு மிருடி நீல வரீச்சுரன் பகருந தேவன்
விராவுறு தீர்த்தப் பாலன் வீரபத் திரன்றீங் கட்டி
யுராவிய பிரம வித்தா யுயாமறை யவனுக் கீதல. 27

சுவையதாய் விமலன் பதிக் சுவைமிகக் கொடுப்ப தாமிந
நவையறு கருமபின் கட்டி நல்குறுந தானத் தாலே
தவறறுத் தின்ப நல்குஞ் சங்கர னெக்கா லத்து
முவகைய னாக வென்ன வுரைத்தன்மந் திரம தாகும். 28

சீமதீர்த் தத்தின் பாங்காச் செபூமர நாவல காற்கிய
நாமத்தா னிருடி தேவ னவிலமு தேசன் பாலனே
ரேமிற்றீ சுதந்தன் மேன்மை தொகுஞ்சிவ லிங்கந் தன்னைக
காமுற்று தரவு நமபாற கலந்தவாக களித்த ருணம். 29

நின்மலன் சால வைகு நிலையமா யுலக மெல்லாந்
தன்மய மாக நிற்குந் தக்கவிச சிவலிங் கத்தா
லன்மலி கண்ட ஞேகை யகத்தின ஞகி முத்தி
நன்மையை யளிக்க வென்ன நவிற்றன்மந் திரமா கும்மே 30

அக்கினி தீர்த்தப் பாங்கா மரம்புளி யிருடி யங்கி
நற்கிரு சாணு ரேத செனுஞ்சிவ னவிற்றுந் தேவன்
றக்கசீர்க் கருபன் பாலன் சாலியை வறிய ஞன
பொக்கமில சுற்றஞ் சூழ்ந்த பூசுரற் களித்த ருணம். 31

வையக மாந்தாக் கெல்லாம வளர்பசி தாகம் போக்கி
மெய்யுறு மாற்ற லாதி விளைத்துவிண் ணவர்கட் கெல்லாம்
பொய்யறு முணவா யின்பம் பொருந்துமிந் நெற்று னத்தா
லையமு தேச ஞேகை யடைகவென் பதும னுத்தான். 32

அகத்திய தீர்த்தப் பாங்க ரணிநிழல வருக்கைத தாரு
வகத்திய னிருடி தெய்வ மகிலாண்ட வல்லி யென்னச்

சகத்தவா பழிச்சு நீயே சுருதி தசக பாலன்
மிகக்கலை வல்லா னேற்ப வெண்கலை வீச ருனம் 33

தேவர்கள் விழைவ தாகிச சீதம்வெப் பிரண்டு நீக்கி
மேவுமிக் கலைத்தா னத்தால் விண்ணமா தேவ ரெல்லா
மோவிலின் புறுக வென்ன வுரைத்தன்மந் திரமாம பூதச
காவிகள் செவியி னூட்டிக கவின்கவா கருங்கட் பாவாய. 34

சந்திர தீர்த்தப் பாங்காத் தழைத்தெழு மாமபுன லைகுஞ்
சந்திர னிருடி தேவன் றனுமன் னவனே பாலா
முந்துபுட் கரனே புட்க ராக்கனே குமுதன மூவ
ரந்தமில் வேள்வி செய்வாரக காடக மளித்த ருனம 35

அஙகிசம பந்த மாகி யானநத மூலகுக கெல்லாந்
தஙகுவ தாகு மிந்தத தமனியத் தானத தாலே
யஙகியை நுதற்க ணுக்கு மருளவளா சிவன்மா ராய
மிஙகணமிக குறுக வென்று வியம்பன்மந் திரமா கும்மே. 36

பரிதியின் றீர்த்தப் பாஙகாப் பசுமரம் விலைந தூய
பிருகுநல விருடி தெய்வம் பெருகொளி யென றூழ் பால
னுருகெழு சுவான லூாதி யுயர்சிவ பத்தி வல்லான்
மருவுற வாத னததை வழஙகுத ருன மாகும். 37

வரமலி தேவர் தேசின் வநதொளி கனுற்று மிநத
வாதனத் தானந் தன்னு லமாபிர பாக ரப்பேர்
விரவிய கதிரோ னினப மேவுக வென்று செப்பல
பாவுமந் திரமாம் பண்ணைப் பழித்ததீங குதலைச் சொல்லாய் 38

தருமுதற் பேத மெல்லாந் தனித்தனி வகுததுச சொற்று
முருவளர் பசுஙகொம் பன்று யொனபது தீாத்த மாட்டு
மருவிய விதியி னூடு மாந்தாக ணமது கோயிற்
றிருமுன ரடுத்துத் தாழ்ந்து சிந்தையை யொருககி நின்று 39

மந்திர மாதி தம்மால் வருபிழை பொறுததிட் டஙகு
முந்திய நவதீர்த் ததது முழுகிய பேறெம் பாஙகா
மைந்துற நிரப்பு கென்ன வாஞ்சையி னிரந்து நம்மைப்
பிந்துற முக்காற் சூழ்ந்து பெருநிலத தைங்காற் றுழ்ந்து. 40

ஒருசிறை யிருந்து மூல முயர்திரி யமப கததை
யிருபதைந் தடுக்கி யெட்டுத் தலைப்பெய்யெண் ணளவை யெண்ணிப்
பொருவில்பூங் கொடிநின் கோயில் புகுந்துநின் சரணம போற்றிக
கருதுபு நாற்காற் சூழ்ந்து காதலி னைங்காற் றுழ்ந்து, 41

ஆங்குமந் திரங்கள் வேட்ட வளவுநன் கியம்பல் வேண்டும்
பூங்குழன் மடந்தா யாங்குப் பொங்கிய தீர்த்த மாடும்
வீங்கிய விதிகள் சொற்று மென்றனன் விமலன் கேட்ட
மாங்குயிற் பழித்த தீஞ்சொன் யாளினி யிதனைச் சொல்வாள். 42

கங்கு னிகர்த்த கறைமிடற்றாய் கற்றைச் சடையாய் கயிலாயா
பங்க முறுத்து மரிட்டமெலாம் பாற்றி யிட்ட மனைத்தினையுந்
தங்க வருளு நவதீர்த்தந் தக்க ஞான சலதிருப்பிற்
றங்க நிரயம் பலகோடி யுயிர்க டளையுந் தரிசென்னே. 43

புழுக்க ணெளியக் கறைசோரப் புண்ணைந் திழுக வுறுசீயு
மொழுக்க வுடலு நோயாதி யுலப்பி னோயாற் கொளப்படலெ
னிழுக்கம் பயின்ற வுளத்தினரா யிரந்து மையங் கிடையாமை
முழுக்கத் துயரப் பெருங்கடலின் முழுகித் திளைக்கு மிதுவென்னே. 44

மைந்த ரிழந்து மனையிழந்தும் வளமை யிழந்தும் பொருளிழந்து
மூந்து மொளிகண் செவியிழந்து முரைநா விழந்து மெழிலிழந்துஞ்
சிந்தை தெருட்டுங் கலையிழந்துந் திண்மை யிழந்து மிவ்வாறே
யந்தி லுயிர்கள் பலகோடி யரிட்டத் தழுந்து மிதுவென்னே. 45

வெண்ணெ யிருப்ப நெய்க்குழலும் வீணா போல ஞானதலத்
தெண்ணில் பெருமை தருதீர்த்த மிருப்ப வவற்றின் முழுகாதே
நண்ணற் கரிய கொடுங்கான நண்ணி யுணவா திகள்விடுத்துப்
பண்ணற் கரிய பெருந்தவங்கள் பல்லோர் பயிற்று மிதுவென்னே. 46

என்று பணிமால் வரையுயிர்த்த விறைவி வினவ வளர்மேருக்
குன்ற நெடுவார் சிலைக்காத்தார் குளிர்நோக் குதவி யருள்செய்வா
வென்ற பொறியி னந்திகவு தமன்மெய் வாய்ந்த ததீசியவ
ரன்று சபித்தார் குழைகிழிக்கு மயில்வேல் விழியா யதனாலே. 47

மறையி னொழுக்கந் தவந்தானம் வாய்மை பொறையா தியதருமத்
துறைநெஞ் சிலரியா வருமவருட் சிலரே யொழுக்க முதலறத்தை
நிறைமுற் பவத்தின் பெருந்தவத்தா னிகழ்த்த லுறுகின் றார்திண்ணம்
பிறையொண் ணுதலா யிவையல்லாற் பேணா ஞான தலதீர்த்தம். 48

முன்னைத் தவத்தான் ஞானதல முறையின் வதியு நலத்தினரு
நன்னர்த் திருத்த மாடுநரு நம்மை யாங்கு வணங்குநரும
பின்னர்ப் பவத்தி னுறாப்பீழை யுறாபெண் ணரசே யுரைத்தபயன்
மன்னிப் பிரியா தெமதடிக்கீழ் வாழ்வா ரிதுசத் தியமாமால். 49

எழுந்து பரந்து தண்ணெனவெச் செனமிக் கோங்கி யிறுமாந்து
செழுந்தண் டரள வடமணிந்த திதலை முலையா யினித்தலமு
மழுந்து படுந்தீர்த் தமுமுயர வமரு மூர்த்தி மேன்மையினை
விழுந்து வினைக ளோட்டெடுப்ப விளங்க வெடுத்து விளம்புவாம். 50

மூர்த்திவிசேஷப்படலம்.

மாயி ரும்புவி மாந்தருக் கமரர் வான வாசுகய னவற்கரி யரிக்குச்
சேயி லைப்படை வேலவ னவற்குத் திகழு மைங்கர னுயர்ந்தன ரவர்க்கு
நீயு யர்ந்தெனை வீங்கிவா பூசை நிகழ்த்தி லிங்கங்க ளொன்றினொன் றுயர்ந்த
வாய வெவ்வகை யிலிங்கத்து மேலா மணங்கு நீபணிந் திடப்படு மிலிங்கம். 1

வல்லைவென் றொளிரு மணிமுலைக் கொடியே வையகத் திடரொலாந் துமிய
நல்லற மாதி கருதிநீ பூசை நடவிய வெமதருட் குறிகள்
பல்லவர் றுள்ளு மெவற்றினு மேலாய்ப் பாசுக வீட்டினை யருளுஞ்
சொல்லரு ஞானம் பெற்றிட நின்றுற் றெழுப்படு மிலிங்கமே லாகும். 2

உத்தம குணத்தோ ரெண்ணிலா தவங்க ளுஞற்றிமெய்ஞ் ஞானமுற் றுயர்ந்த
முத்தியை யடைந்த ஞானகேத திரதின் முருகுயிர் பூங்குழ லாய்நின்
கைத்தல மலராற் றீம்புன றிரட்டிக் கவினறரு மிலிங்கநா வலின்கீ
ழெத்தகு வரமும் வழங்குவ தாக வின்னினி யேவிளங் குறுமால். 3

ஞானமிக் களிக்குந் தீர்த்தங்க ளுடுத்து ஞானமிக களிக்குங்கேத் திரதின்
ஞானமிக களிககு மிலிங்கமும் பலவே நவிற்றிய வவற்றுளு மேலாம்
ஞானமிக் களிக்கு நின்கர மலரான் மறுவற வகுததிடப் பட்டு
வானமிக களிக்கு மிலிங்கமென் றுரைக்கும் வார்த்தையி னயிர்ப்பது முளதோ. 4

உலக மாட்டுவை கியவெம துள்ள வுவகை தன்னினு மொண்டொடி நின்பாற்
குலவு மோகைமிக் காயினுற் போலக் குவல யப்பெரும் பரப்பினுங் காங்கு
நிலவி வாழ்சிவ லிங்கத்தின் மாட்டு நின்று நாம்வழங் குறுமரு டனினு
மிலகு ஞானகேத் திரத்துநீ வணங்கு மிலிங்க நின்றுநாம் வழங்கருள் பெரிதாம. 5

குறங்கின் மீமிசை யிருத்தியு மெமது கோல மேனியி னொற்றுமைக் கொண்டு
னறங்கு லாவிய வாட்கணு யென்று மருவி நின்னையாம் பிரிவுறு ததபோ
லறங்கு லாவிய ஞானகேத திரததி லணபி னீவழி படுமிலிங கத்து
மிறங்கி யாணவ முயிர்க்கெலா மடிய வென்று நாம்பிரி யாதுவீற் றிருப்பாம். 6

அமுத மென்றதண் புனலினுற் றிரட்டி யமைக்கு மச்சிவ லிங்கமவ் வியல்பா
னமுத லிங்கமென் றுரைத்திடப் படுமங் கடுத்தி றைஞ்சினோர் நித்திய மெய்தி
யமுத ராதலி னுனுமும் மலத்தி னழிந்து தோன்றுயி ரருளிடத் தனவா
யமுத மென்மொழி யெமையறி யறிவங் கழிவ தின்மையி னுனுமப் பெயராம். . 7

அனைய வாகிய மந்தண மான வரும்பெ ருமபொருட் பெயரினை யொருகா
னினைய நாவினு லுரைக்கமுற் றுத நீடு போகமெவ் வுலகினு மில்லை
யினைய வாகிய வரிட்டங்க டம்மு ளிறுதி முற்றரு திருப்பதொன் றில்லை
வினையெ லாந்தப முத்தியீ ரிரண்டுண் மேவு றுதது மில்லைமின் கொடியே. 8

அண்டா கற்பகத் தலர்சொரிந் தேத்து மமுத லிங்கத்தை யன்பினு லொருகாற்
கண்ட கண்மலர் வறுமையுற் றிரங்கிக் கனகம் வேட்டொரு வரையுங்கா ணுது
மிண்டு துன்பறு மமுதலிங கத்தின் மேத குமபெயர் கேட்டவர் செவிகள்
கொண்ட நலகுர வினாக்குமுன் னறிந்து கொடுப்ப தல்லது குறைசொலக் கேளா.

சோதி மல்கிய வமுதலிங கத்தைச் சூழ்ந்து ளாரடி யிமமையி னுென்றிற்
காதல் வைத்துமற் றெருவர்தம் மாட்டுங் கதுவச் செல்லுரு மறுமைவந் தடுப்பி
னேத முற்றற மண்மிசை மீட்டு மிடப்ப டாவெதிர் கூம்பிய கரங்க
ளுேத நல்கென வொருவரை யிரவா நடுங்கு மின்னென நடங்குநுண் ணிடையாய்

தீய வினைக ளனைத்தினையுஞ் செய்தா ரேனு ஞானதல
மேய வமுத லிங்கத்தை விழைந்து பணியப் பெறுகிற்பி
னுய வினைக ளவையெலலா மழலவாயப் பட்ட தூய்யேபோன்
மாயும் வளரெண் ணுண்மதியின் வாங்கி வயங்குஞ் சிறுநுதலே 11

வெறுக்கை கல்வி தவந்தானம் வெவ்வே றுன வறந்தானு
மொறுக்க முடியா வாணவமு மூயினை மயங்கு மாயைகளு
மிறுக்குங் கரும மோரிரண்டு மெல்லாம் பரிதி முன்னிருள்போ
லறுக்கு மணிசேர் ஞானதலத் தமுத லிங்க தரிசனமே 12

அனகா வதியு ஞானதலத் தமுத லிங்க மெனும்பெயராற்
சனன மரணப் பெருநோயைத் தவிர்த்து ளொரு மொருமருந்தை
மனமெய் மொழிமூன் றினும்பணிவார் மாட்டுச் சிறிய நோயான
கனக முதலாம் பொருட்சாபாற் கதுவுங் கலக்க முளதாமோ. 13

உறுநாள் கோளே யிராசியே யுதிக்குங் காலை மாறுகித
தெறுநீ ரனவா யிருந்திடினுஞ் சிந்தைக் கினிய வமுதலிங்கம்
பெறுநீர் மையினுல வழிபாடு பேணு வாரகு மற்றவற்று
லிறுநூ லிடையாய் தீயபய னெய்தி யடாக்கு மாறின்றே. 14

ஊழி யிதுவோ வெனமேக முதக மிகுந்து பொழிந்திடினு
மூழி யிதுவோ வெனவெப்ப முடற்ற மழைகண் மாறிடினு
மூழி யிதுவோ வெனவிகலவேந் துலைக்குங் கால மடுத்திடினு
மூழி தெவன்கொல் செய்யுமென வுவப்ப ரதன்சீ ருரைப்போரே. 15

வரையால் வேலை கடைந்தெடுத்த மருந்து நுகர்ந்தோர் சுரராக
தரையோ ராக நித்தியத்தைச் சார்வார் விதியி னீராடி

ஞுரையா சூசம வறிதுடையோ ருகப்ப வுடையோ ரிருவோரும
புரைதீா புனித மொப்பாகப் பொருநது வாக ளதுபோல. 16

குலமிக குயாநதோ ராயிடினுங குலமிக கிழிநதோ ராயிடினு
மலமிக் குயாந்தோ ராயிடினு மலமிக கிழிநதோ ராயிடினு
நலமிக குயாநத வமுதலிஙக நணணித தொழினவ் விருவோரும
பலமிக குயாநத வொருவீட்டி ழைப்பப் படரும பரிசினமே. 17

பிதது மிகுநத வுளதொருவா பெருகு விடநதைப பருகுஙகான
மெதது சுவையின் வானமுதம விரவப் பெறினமற றவாதமககுன்
மதத முடனே விடமேகும வலலை யொழிய மணிததாளப்
பததி நிகாத்த முறுவலாய பாழி யடுககு மதுபோல. 18

நடனம் புரியுங கணிகையரை நாடிப புகுநதா ரயிடினு
மடமை யகற்று மமுதலிஙக மணியை யடியா மனவிளககைப
படாவில விமைககு மணிததொடலை பயிலபூண் முலையாய தொழினவாககுத
தொடர்சொல் வினையு மிப்பவத்திற சூழும விலையுந தொலையுமே 19

பண்ணவா சூழ மமுதலிங கததைப பணிவோமென
றண்மைய ரேனுஞ் சேயமைய ரேனு மகனறிடற
றிண்ணிய பாவந் தீட்டுகணககைச சிதைவிப்பான
றுண்ணென வஞ்சிச் சித்திர குததன் றுரிசிலவாய. 20

ஞான தலததி னமுதலிங கததை நணிகாண
வான மணததோ டேழடி மண்ணிட் டனராயிற
போன பவத்து ளேழனு வீட்டும புரையெலலா
நான மனைநத வாகுழ னங்காய நலிவெயதும. 21

அங்குவி ளஙகு மமுதலிங கததின முடிமேலோா
சஙகமா நீர்த்த மாட்டின ரிக்குத நயிராபனெய
கொஙகமா தேன்பால் கோமயி டாவே னையமூாததிக
குஙகினி தாட்டு மொண்பய னுற்ற வுறுமாதே. 22

சமபுவின் மூலம வைகுமி லிஙகந தனிலங்கைப
பைம்புன லாட்டும் பண்பின ரன்ன பயனுற்றால
வம்புறு பாலா திகண்மிக வாட்ட வளாவாய்மை
யுமபா குழாத்து மாாசொல வல்லா ரொளிாபூஜையை 23

மருமல ரொன்று சமபுவின் மூல மகிழ்மூர்த்திக்
குருகிய வன்பா லீந்தவ ரொண்மா மலர்வாழ்வா
திருவியல் சங்க மொன்று கொடுததோா திகழ்செஙகைப்
பொருவறு சஙக மொன்று தரிததுப புவிகரிப்பாா. 24

மாண்டத மீந்த மானெம தயங்கை மாறுகும்
பான்முத லீந்த பன்மணி யான்கோ புரமேவுங்
கான்மல ரீந்த பூமா மாதி கவிஞுந்த
வான்மலி வைப்புய் யானங் லாவி மகிழ்செய்யும். 25

அருள்வளா நாவன் மூலத தமுதலிங கத்தின் சாபுற்
றொருதின மேனு மன்பா லோங்கிய சரியை யாதிப்
பெருகிய பணிக ளொன்கும் பெட்டவா சாலோ காதி
மருவிய முத்தி நான்கும வல்விரைந தடைவா மாதோ. 26

அறமுத லொன்கும் வல்லே யருமையொன் றூனு மின்றி
யுறுவது வேட்டோ ரெல்லா மொலிந்தபூஞ் சாகை நாவ
னறுங்கிழ லிலிங்க பூசை நண்ணிய பொருள்கைக் கொண்டு
முறுகிய வன்பு பொங்க முற்றுவித திடுக மானே. 27

என்றுயர் மூாதத்தி மேன்மை யியம்பலு மிறைவன் பாத
மன்றலங கூந்தற் செவ்வாய் மலைமகள் வணங்கி நின்று
நன்றுள மகிழ்ச்சி பொங்க நாதனே யாங்கு நாவ
லொன்றுள தென்றி யன்றே யதன்வர வுரைகக வென்றாள். 28

வரையினுக கரைய னீன்ற மலாககொடி நுசுபப் ணங்கை
கரையறு காதல பொங்கக கைதொழு திரத்த லோடும்
புரைதபு கருணை யோடும் பூரணன் முறுவல பூதது
விரைகமழ் நாவல் வந்த வரவினை விளம்ப லுற்றான். 29

சம்புமுனி தவம்புரிபடலம்.

புன்னை கூவிள நாகம் பூவை பிடாநமை சேவாண்
வன்னி தாதகி வேங்கை வகுள ஞெமையரை பாங்கர்ச
கன்னி காரமந் தாரங் கடுக்கை தமாலங்கச் சோல
முன்னம் வாகைவெட் பாலை முருக்கு வருக்கைப லாசு. 1

சந்து காரகில் போதி சண்பக மாலவரை யாமா
சிந்து வாரம சோகஞ் செருந்தி திமிசு திலகங்
கந்தி நாளிகே ரங்கள் கடம்பெகி னிலவ மடமபு
குந்தங் கூதள மாச்சா குங்கும மேழிலைம் பாலை. 2

முருகு நரந்தங் குறிஞ்சி முந்திரி கைப்பழச் சோலை
மருது தடாவழை யோமை மாதளை ஞாழன்ம தாகம்
பொருவறு மின்னம ரங்கள் பொலிதரு ஞானத லத்தின்
மருவ விடைகக ணெழுந்து வைகுமொர் நாவலங் கானம். 3

வளர்ந்து வண்டுசு லாவ மலர்ந்தொளிர் நாவலங் கானத்
தளர்ந்து தேவருங் காணு வருமபெரு வீட்டினை வேட்டோன
றளர்ந்து சாயந்தம லைதான சமபு முனியெனுந தகவோ
னுளந்த ருதுவ யத்தி லொருபக்கி யருந்தவ முற்றான. 4

நீறுத ரிதநுக் கண்மணி பூண்டு நிமிர்சென்னி
யேறிய வேணி தாழ்புவி வீழ விருந்தெம்மை
வேறற நாடி மெய்த்தவ மாற்று மவன்முன்னே
வீறுயர் வெண்ணு வற்கனி யொன்று வீழ்ந்தன்றே. 5

பண்டறி யாத திப்பிய மான பழமுன்னே
கண்டன னுவா கண்ணொடு நெஞ்சங் கவர்தேசு
மண்டிய சீர்மைத நூறுசு வைதது மற்றிதியாங
கொண்டயி லாத கொள்கைய தென்று குறிகொண்டான. 6

அற்புத மெய்தி யப்பழ மங்கைத் தலம்வவ்விப
பொற்பம ரிந்த வெற்பினை நண்ணிப் புகழ்பாடிச்
சிற்பர வீது திருவருள் வைத்து நுகாகென்னை
விற்புரு வத்தாய் நங்கப மீந்தான் வினைவெலவான், 7

வீங்கு தீஞ்சுவை யப்பழ முண்டுவி ளங்கிழாய
பாங்கு மிழ்ந்தன மவித்தினை யன்னது பார்த்துளத
தோங்கு மன்பினு வந்துகைக் கொண்டொளிர் மூரலிற
ஞங்கு ஞதும டுத்துவி ழுங்கினன் ஞபதன் 8

வினையி னீங்கிய மெய்த்தவற் கீந்தவி ழுப்பொரு
டினையி னீள்பனை யாயவள ருஞ்செய றேற்றியாங்
கனைய மாதவன் பாழிவ யிறரின மர்ந்தது
நினையு மூன்முளை யாகியெ ழுந்துநி வந்ததே 9

சம்பு மாமுனி யாற்றுத வம்வளர்ந் தாலெனை
வம்பி னீடுவெண் ஞவல வன்பெயம் வாய்திறந்
தும்பர் நாடுநி ழற்றியு லவையெண் மாதிரம்
பம்ப வாரதளி ரீன்றும லர்ந்துப சந்ததே. 10

அண்ட மீமடி யாலளந் தானக நாணுற
வண்ட நாடுகண் முற்றும டங்கவ ளர்ந்துமே
லண்ட முட்டியங் கேபெருங் காவல் வயிரவ
வண்ட னுங்களி கூர வன்மெய்யை வந்ததே. 11

சுரும்பு கிள்ளைகள் பூவைகு யிலபசுந் தோகைக
ளிரும்பு ஞவினங் கின்னர மாதியி சைப்பன
விரும்பு கற்பக மெய்த்துத ருக்கைவி ளித்துமென்
றரும்பு நாவலெ திர்ந்தறை கூவிய தொக்குமே

மேகமெ ழுந்துகு ரங்கியி ணர்த்தமென் சாகையிற
றாக்க ணங்குரு வித்திர டுன்னுகு டம்பைக
டேக்கு சேர்த்திவி ராட்புரு டன்றிரு மேனியி
னீக்க மின்மயிர் தொறம ரண்டநி காக்குமே.

நமது வாயினை னைந்தவித தேநவை நீங்கிய
நிமிர்பெ ருந்தவன் மெய்யின்மு ளைத்தரு ணீடலாற்
பமர மொய்க்குமப் பாதவ நீழலப ரப்பவா
முமர ராதிய ருந்தவ மாற்றுந ராயினர்.

பல்ல வங்கை தொடினு நிழலிற் பயிலினு
மெல்லென் மாமலர் நாறினு நேர்விழி நோக்கினு
நல்ல பேர்செவி கேட்பினு நன்கனி யுண்ணினு
மல்லல் யாவு மறுமுறு நல்லன யாவுமே

உளரசெய்மா மறைகண் மூலமாய்ப் பராரை யுபங்கட தப்பொரு ளாகிச
கலையுமா கமங்கள் பணைகளாய்ச் சரியை கிரியையோ கங்கிளை வளார்க

விரைகுலா மிணராய் ஞானமோ ரைந்து மெலலரும பலர்கள்காய் கனிகள்
புரையிலாக் கனியி னிரதமா யுயிரின் புகர்மலந் துரக்குமந் நாவல. 16

எழுந்தவெண் ணுவலி னீட்ட நோக்கிய
கொழுந்தவ முனிவரா ருணலே யிட்டனா்
செழுந்திருக கடவுளா மல கள் சிந்திலா
பொழிந்தன மதுமழை பூம ாங்களும. 17

சம்புமா முனிவனத தகைமை நோக்கினை
பம்புபே ரோகையம் பரவை மூழ்கியிவ்
வம்புநா வலினிழன் மாத வத்தினுக
கிம்பாமேம பட்டதென் றெண்ணி னோற்றனன். 18

அருநதவ மன்னவ னுற்று மெல்லேயி
லிருந்தவ முனிவா ரிமைபபி லாகளும்
பெருநகண நாதரும பேணி யந்நிழ
லொருஙகிருந தருநதவ முஞற்றி வாழ்நதனா 19

இன்னணஞ் சிலபக லிறநத பாணியி
னன்னணந் தவம்புரி யறவன் வந்தநம
முன்னுற வணஙகியிம் மூரி மாநிழன
மன்னவ நீயினி வதிக வென்றனன். 20

ஆஙகவற் கிரங்கிநா மருபபுக கொஙகையா
யாஙகுமுன் கனிவிழுந் தெடுத்தி யாஙகுநீ
யோஙகிருந தவமபுரிந் துறைதி யவ்வயிற்
பாஙகுற வதிகுதும் படாக வென்றனம. 21

கோட்டமி லெமதருள் கொண்டு திக்கெலாந்
தீட்டிய புகழினன் சிறந்த தேசெலா
நாட்டிய ஞானகேத் திரத்தை நண்ணிய
வீட்டிய வன்புளத தெழுந்திட் டானரோ. 22

பாயிரும் புவியிடைப் படர்ந்து செல்வுழிச
சேயிடை நோக்கினர் தேம லாச்சினை
மீயுயர் மரநடை மேவிற் றென்னென
வாயின ரையமற் புதமு மேயினர். 23

அடுத்து நோக்கிய மாந்தர்க ளஙகையா திகளுந
தொடுத்த தேத்தடைச் சினைகளுந் துன்னுமிப் பிறவி
யெடுத்த வேழ்வகைத் தோற்றத்து மில்லேமுற் றிதுவு
முடுத்த தோவினன் றிருவினை யாட்டென வுவந்தார். 24

அடங்கி நோற்றவச் சம்புமா முனிவனே யல்லா
லுடங்கு சூழ்ந்துசென் முனிவரு முருப்பவிர் வெப்ப
மடங்கு றுதவெய யவன்வெயின் மாற்றினா னவேலோர்
தொடங்கு மாலலஞ் சூழ்ந்தவர் தாமுமெய் தாரோ. 25

அண்டர் போற்றிட நாமினி துறைநதிடு மரும்பெருந் தலநேர்ந்த
கண்டு போற்றுபு மென்மெல நடந்துபோய்க் காவிரி வடபாங்கர்க
கொண்ட ஞானகேத் திரததினைக குறுகிமுன் கொழுங்கனி வீழெலலை
மண்டு சாதலி னெதிர்தொழ தடுததனன் மாதவர்க்கேறன்றன். 26

பரிதி வானவ னுருப்பெழுந் துடற்றிரு பருவத்து மழனின்றுங்
கருவி மாமழை யெழுந்துநீர் பொழிதரு காமுந வியநான்கு
முருவ வார்திரைப் புனலினு மருந்தவ முஞற்றியொண் டொடிமாதே
யிருவி ஞன்றன திதயதா மரைமல ரமதடித் தலததம்ம. 27

கந்த மூலமுங் கனிகளுஞ் சருகுநீ காலுமுண் டவைநீக்கி
யந்தி ஞேற்றிருக கின்றன னவன்விழி யடுத்தவா தமைக்காஞு
வுந்து தேமலர்த தென்றன்மேற் றைவா வூறுட லறியாது
நந்து மோனைகள் செவியுறு நாற்றங்க ளுசிமோ வாதன்றே 28

பெருகு மன்புட னின்னண மருந்தவம் பேணிமா தவன்வைக
மருவி முன்னரே தவம்புரி தாமரை மலரினுன் முனிச்சென்னி
யுருவி நின்றவெண் ணுவலு மருந்தவ முஞற்றுமா தவன்மாண்புங
கருதி விம்மித மெய்தின னளவளாய்க் கலந்துட னிருக்கின்றான். 29

ஆரு யிர்த்தொகை யிருண்மலங் கழீஇயெம தடிமலா நிழற்சேக்கச்
சேரு மத்தகு நாவலின் வாவிது செப்பினு மினியாங்குச
சாரு மத்திறம் புரிதியென் றெம்பிரான் றையலுக் கருள்செய்ய
வோரு முத்தமன் குணத தயர் நந்திதாழ்ந் தொன்றுகேட் குவனுனன். 30

திங்கள் சூடிய செஞ்சடைக் கடவுளே திருவுரு வினைநீங்கா
நங்கை பார்ப்பதி பிரிவதற் கேதுமுன் னண்ணிய துளதேயோ
விங்குக் கேட்பது வேட்டன னருளென வியம்புநந் தியைநோக்கி
யங்கி மூவெயி லுணநகை புரிந்தவ னருளினுற் கேட்பித்தான். 31

சம்புமுனி தவம்புரியத் தகுஞான கேததிரத்தி
னும்பர்தொழச் சென்றதற்பி னுலகமெலாஞ் சிற்றின்ப
வம்புநெறி யொழுகுறவிம் மாதுடனு கியநாமே
நம்புமுயிர் வீடணுக நல்யோகத திருந்தனமால். 32

இளமைபெருங் கற்பொருவ ரெதிராத வெழிலொத்த
வளமையுறு மன்பனைத்து மல்கியிடம் பிரியாத

பிளவுமதி நிகர்நுதலிப் பெண்ணரசி தனைநோக்கா
தளவினெடு நாள்யோகத் தமர்ந்திருந்த வெமைநோக்கி. 33

அள்ளிலைவேற் கணநாத ரருகிருந்தோர் பார்த்திருப்ப
வெள்ளனமை புரிந்திட்டா ளிவளதனால் விளைகின்ற
கள்ளவினை கழுவுவான் கதங்காட்டி னமைப்பிரிந்திட்
டுள்ளமுளைந் திருந்ததியென வொருசாப முற்றதினமால். 34

வெச்சென்ற மொழிகேளா வெய்துயிர்த்து நடுநடுங்கிக்
கச்சொன்று முலைத்தலைமேற் கனலசோர்ந்த கிரிநெய்போன்
மைச்சென்ற மலர்நீல வாட்டடங்கண் புனலுகப்பப்
பச்சென்ற வுடல்குழையப் பணிந்துமொழி குவளாருள். 35

அடியவர்செய் திங்குற்ற மாயிரமும் பொறுத்தருளும்
படியிலபெருங் கருணையனே பசுவேறும் பரமேட்டி
கடியவிழ நறுங்கொன்றைக் கண்ணியா கறைநீல
விடமணிந்த கருமிடற்று விகிர்தாநின் சரண்போற்றி 36

பேதைமையே பெருங்கிழமை யிரண்டானும் பிழைசெய்தே
னாதலினற் பெருங்கருணை யடிகேணமற் றடியேனை
யேதிலார்போற் புறக்கணித்திட் டிருந்துயரத் திடைமூழ்கப்
போதவிட லழகன்று பொறுத்தருளாய் பொறுத்தருளாய் 37

தண்டரளப் புனற்பொய்கை தணந்தமலர்த் தாமரைபோல்
விண்டலத்துக் கதிவழுவி விழுந்தபெருங் கடவுளர்போற்
கொண்டல்பொழி மழையொழிந்த குளிர்பண்ணைப் பசும்பயிர்போ
லண்டர்தொழு மடிகளையா னகன்றிருத்த லழகேயோ 38

உயிர்நீத்த வுடம்பென்ன வுணர்வொழிந்த வுயிரென்ன
மயிர்நீத்த மானென்ன மணிநீத்த பணியென்னப்
பயிர்நீத்த சூலென்னப் பகனீத்த தினமென்னச்
செயிர்நீத்த வடிகளையான் நீங்கிருத்த லழகேயோ. 39

புலனுகராப் பொறியேபோற் பூணணியா மடவார்போ
லலரணியா நீர்நிலைபோ லாயணையா மகவேபோற்
பலன்விளையா நிலமேபோற் பண்ணுகராப் பாடல்போ
னிலவுமடி களையடியே னீத்திருத்த லழகேயோ. 40

கொம்பரிலா விளங்கொடிபோற் கொழுங்கணிலாத் திருமுகம்போல்
வெம்பரசி லாப்படைபோல் விரகினரில் லாவவைபோற்
பம்புமுயிர்க் குயிராகிப் பசுபதியாய்க் கணவனுமா
மெம்பெருமா னையுமடியே னிகந்திருத்த லழகேயோ. 41

ஆற்றரிய பெருந்துயரா லலைப்புண்டிவ் வாறுரைத்துக்
கோற்றொடிக்கை மடமாது குழைந்துருகி யவசமுற
மாற்றுதிநின் னவலத்தை யாழ்கலைமாழ் கலையென்னத்
தேற்றியவண் மனங்குளிர்ப்பத் திருவருளா லிதுகிளந்தாம் 42

சின்னாளிங் கெமைப்பிரிந்து திகழ்ஞான கேத்திரத்தின்
மன்னுகின் றருந்தவத்தின் மனம்வைத்து நமைப்பூசை
துன்னார்வத் தொடும்புரிந்து சூழ்திசமி யாகியநீ
பின்னைமங் கருள்வழங்க வெமிபாலை பேணென்றும். 43

நவின்றவருண் மொழிகேளா நந்தியெனு மியற்பெயரோய்
கவன்றகவ லையிற்சிறிது கையகன்று தோத்திரங்க
ளுவன்றுபிழை யாலெழுந்த நோன்மையுறு நாணினொடுந்
துவன்றுமணி வாய்திறந்து மற்றிதுவுஞ் சொலவலித்தாள் 44

தண்ணறுங் கமலத் தயனு கனையான் சதயா மகஞ்செய் திமையார்க் கிறையாய
நண்ணுங் குலிசப் படையா னமரர் நவில்விந் தையர்கின் னரர்கிம் புருட
ரெண்ணுங் கணநா தர்கணந் துறவோ ரெவரும் வதிவுற் றிருமைப் பயனு
மண்ணும் பெருமைத் தடிகே ளுயரிவ் வணியார் கயிலா யமலா லிலையே. 45

அதுமாத் திரமன் றுலகத் துறைவோ ரனைவோர் களுமன் பலர்நெஞ் சினராய்த்
துதியா டியுமா திரநோக் கியெதிர் தொழுதுந் தொலையா மையுளத் திடையே
யிதுவா லிதன்வண் ணமெனப் பதிவித் திட்டும் பயனெய் துவதும் பெருமான்
முதிர்பே ரொளிகான் றிருள்சீத் தநல மொய்க்குங் கயிலா யமலா லிலையே. 46

ஒப்பா ருயர்வா ரையிலாய் வதியற் றயர்கின் றனவன் றுகொலைத் தலமு
மப்பே ரருளூ யகனீ யொழியா தமரும் பெருமைத் துயருங் கயிலை
யிப்பூ தரம்விட் டெனைஞா னதலத் தேகென் றருள்செய் ததுமெம் பெருமான்
றுப்பார் திருவுள் ளவெறுப் பெனவே சூழ்ந்தச் சமொழிந் திலதென் னுளமே. 47

அடியேன் மதியா மையிழைத் தபிழை யகலுங் கழுவா யெனமா தவமு
முடியா தநின்பூ சனையுந் தகவே முற்றும் பலநா ளுமிம்மா மலைவாய்க்
கடியா துபுரிந் தமர்வே னிதுவே கைக்கொண் டிடுமா றுகடைக் கணியென்
றொடியா தவுளத் தெழுமன் பினளா யுரைத்தாள் பனிமால் வரையுத் தமியே. 48

நந்தியின் னணமோது நாயகிக் கிதுசொற்றுஞ்
சுந்தரி கயிலாயத் தொல்வரை யிதிற்பன்னு
ணந்திய தவமெல்லா நாழிகை யொன்றதனில்
வந்திடு முயர்ஞான வைப்பிடை யதுவன்றி. 49

ஞானமு னினக்காங்கு நவிற்றிய நினைந்திட்டா
ஞானநல் குறுமேனை நற்றல முளவேனு

ஞானவைப் பெறுநாமந் தனககல தில்லாத
ஞானவைப் புயர்ந்தன்று னற்பய னுறுதற்கே. 50

ஆங்குறுங காலந்தா னணுகில தத்துகாறு
நீங்குறை கெனமுன்னே யியம்பின மாகவெய்தும
பாங்குறு பாணியுமிப் பாணியல் லதையில்லை
நீங்கறு நந்திதெளி கென்றனன் சிவபெருமான். 51

அருளிய வருடலைவைத் தருள்வளர் தருநந்தி
பெருகிய களிகூரப் பேசிய ஞானதலத்
துருவினைத் தியானித்தங் குறைதன னினியப்பாற்
கருணையை நினைந்தோங்கற காரிகை மகிழ்கூர்ந்து. 52

உருகினா புரமூன்று மொள்ளழற் குணவாக்கும்
வெருக்கிளர் மாமேரு வில்லின னிடுசாப
முருக்கவு மெய்ஞ்ஞான முற்றவு மெம்பெருமானை
திருக்கிளர் பூசனையிற் றிருவுளம பற்றினனால். 53

அகிலாண்டநாயகியாராதவணப்படலம்.

பொன்பூத்து மணிதுறுமிப் பொலிகு மருவி பலவாருந்து
தென்பூத்த விமையவரைச் செல்வ மடந்தை திசைவிளங்குரு
கொன்பூத்த புகழ்க்கயிலை குடிகொண் டிருந்த கொணகனிரு
ரின்பூத்த மலரடியின் விரையார மலர்தூய்ப் பணிந்தெழுந்தாள் 1

பூதேச மாதேவ புலவு நாறுஞ் சூலத்த
வாதேய வாதார மனைத்து மான நிராலயப
மாதேசின் வளாஞான வைப்பிற் கேக வொருப்பட்டே
னீதேச நலனெய்த நிகரில் விடைதந் தருளென்றாள். 2

நஞ்சேந்தி யமுதளிந்து நாம வடவா முகத்தீயி
னெஞ்சாத செவ்வரிகொண டிருநீர் பெருக்கிக் கடல்போலுந்
துஞ்சாத விழிமடவாய் தோலாச் சிறப்பி னெந்நெஞ்சேரி
யஞ்சாதி யவண்வருது மென்று ரகில காரணனே. 3

விடையவன் றிருமுன் றாழ்ந்து விடைபெற்ற யாது கோயிற்
கடைமணி வாயி லெய்தக் கண்ணுத லேவ லாற்று
லுடைமணிச் சுரிகை நந்தி யொய்யென முன்ன ரேகப
படையொடு முடன்செல கென்றான் பாரிடத் தலைவாக கயமா. 4

அருடலைக கொண்டு வலலே யருங்கண நாதா சிலலோர
வெருவரு தோற்றஞ் சான்ற விறற்பெருங் கணத்திற் றுகோர
பொருவரு மாய ஞதிப் புலவர்க ணெருங்கித் தாழ்ந்தார
வருசயை விசயை யாதித் தோழியா மருங்கு சூழ்ந்தார. 5

வாரணி முரச மார்த்த வாலவளை நரன்ற வீணைச
சீரணி யெழாலின் பாடல செவியெலா மினிமை செய்த
வாரண முழக்கஞ் சான்ற வடியவா துதிகண் மாண்ட
காரணி விழியின் மாதா கலாயெதி ராடி னார்கள். 6

மாலைகால் யாத்த பிச்ச மதிக்குடை துவன்றிச் சூழக
கோலமா ரால வட்டங் குளிர்செயசாந் தாற்றி வாய்ந்த
பாலவா யசைத்து நிற்பப் பாணிறக் கவரி துள்ளச்
சீலமா கொடியி னீட்டஞ் சேண்வெளி முழுதுந் தூர்ப்ப. 7

குறுகுறு நடந்து செல்லுங் குறளொடு சநது முந்த
வுறுவகைப் படையு மஞ்ச வாளுறை தாங்கு மாதர்
கொறுகொறுத் துடலும வைவாள் குடங்கையி னேந்தி யெய்யப 8
விறுகிடைப் பேடி மாரு மொருபுடை யணடிச் சூழ.

பூவையுங் கிளியு மற்றும பொறபுறக் கூட்டி னேந்து
மாவடு வகிர்க்கண மாதர் சிலரொரு மருங்கு போற்ற
தேவர்கள் சிலமேலா யூகந் திரிபுருப் பிரலை மறையா
தாவுறுந் தொடரி னேறுந் தடங்கபய பற்றிச் சார 9

கஞ்சுக மணிந்த தேவர் கைத்தலம பிரப்பு தாங்கி
வெஞ்சொன்மிக குலைத்து முன்னை மிடைசனத் துயிலை நீக்க
வஞ்சலி புரிந்து சூத மாகத மருங்கு நிறப
வெஞ்சலி லாத வேலைப் பணியினா யாரு நீண்ட 10

ஆணிப்பொன் னடாமேல வேயந்திட் டசும்பொளி திசைகள போரப்ப
மாணிக்க நிரையு முத்தும வயிரமுந் தூக்கி யிட்ட
வேணுற்ற வியான நண்ண விறைவனை யனத்து ளெண்ணிப்
பூணுற்ற கொங்கை யன்னை பொருக்கென விவர்ந்து சென்றாள். 11

நெறியிடை யாங்காங் குள்ள நிறையமணிக் கோயில சார்ந்து
முறிவளர் மேனி நல்லாண முதலவனை வழிபா டாற்றி
யறிஞர்கள் வந்து தாழ வவ்வவர்க் கருளிச் சென்று
செறியொளி ஞான பூமி சேணிடைத் தோற்றக் கண்டாள் 12

மண்ணிடை யிழிந்து பாங்கி மார்கொணர்ந் தளித்த போதக
கொண்ணிழற் கடகச் செங்கை பொயபென வாங்கித் தாவித்
கண்ணிறைந் திமையிற் றூங்குங் கதிர்முத்தஞ் சிந்தத் தாழ்ந்து
பண்ணிறை துதிக ளாதிதிப பையப்ப நடந்து சென்றாள். 13

விரோதமொன் றானு மின்றி மிருகமும் பயிலா நின்ற
வரோகமே யருளு ஞான பூமியி னவதி யுள்ள
குரோசமைந் தனையுஞ் சூழ்போய்க் குறுகுவாள் கோல மார்ந்த
வரோதயப் பொன்னி நீத்த மாபுளித் தோய்ந்துள புக்காள். 14

உடங்குறு சேனை யாங்காங் குறுவகை நிறுவிச் செல்லுந்
தடங்கரை ளிரண்டு பாலுந் தவழ்தரு பொன்னி வீசு
மடங்குறுக கதிர்செய் முத்தும வயிரமும் பொன்னு மற்று
மிடங்கெடக் கிடந்து போக பூமியி னிமைப்பக் கண்டாள். 15

கடலுவா பருகுந் தீமை கையகல் பாகச் சார்ந்து
படலைமை முகிலேறுற் றன்ன பசுமபொழி லுடுத்த சூழ்.

விடவிய தீர்த்த மாடு மிபக்குழா மனைய மேக
மடனறத் துதித்தா லென்ன மகிழ்ச்சியின் முழங்கக் கண்டாள். 16

மலையவெற் பிடையே தோன்றி மாதவ னகத்தி யன்பாற்
றொலைவறப் பழக்கஞ் சான்ற தூக்குணந் தெரிக்கு மாபோ
லலைதவழ் தீர்த்த மாடி யலர்மணங் கவர்ந்து மெல்லென்
றுலவுசெய் வருத்த நீங்கத் தென்றல்வந் துலாவக் கண்டாள். 17

அகிலமு முயிர்த்த தாயே யடுத்தன ளென்னு மோகை
மிகுதலிற் பாட லாடல் விளைத்திடுந் திறமே யென்னத்
தொகுகுயில் பூவை கிள்ளை தும்பியு மிசைப்பத் தோகை
யிகலறு வனப்புத் துள்ளா விடந்தொறு மாடக் கண்டாள். 18

தருவுரு வாக ஞான தவத்திடைப் பிறந்தா மேனுந்
திருவினைப் பெறலா மென்று தேவரு மிறும்பூ தெய்த
மருமலர் தூவித் தாரு யதுப்புன லிறைத்துத தெய்வ
முருகெதிர் விடுத்துத் தாழ மொய்யருள் வழங்கிக் கண்டாள் 19

நகைமயி லைந்துந் தோற்று நகையிருள் கமல பாத
மிங்குநா மினையப் பெற்று மெனமகிழ் சிறந்தா லென்னப்
பொங்கிவெண் டமங்கக் கையாற் புனல்வளர் தீர்த்த மெல்லாஞ்
சங்குயிர் முத்தந் தூவிச் சாள்பணிந் தேத்தக் கண்டாள். 20

கருப்புவி லோடு மறைக் கைத்தலந் தாங்கு மன்னை
திருப்பொலி பாத நோதல் செவூறுமே யென்னப் பூவிற்
கருப்பின வகுடைந்து வாசச் சுண்ணநுண் டாது வீழ்ப்ப
மருப்பிள முறுவல் சேட்டி யலர்விழி குளிர்ப்பக் கண்டாள். 21

இருந்தருந் தவங்க ளோற்கு மிருடியர் பாவ முற்றும்
வருந்திமண் விழுந்தோட் டந்தான் மானவா ளிழன்ற நாவற்
கருந்திட்ட கனிகள் சிந்தி யுடைந்துகால் கொண்ட சாறு
விருந்துணச் சுரும்ப ரீட்டம் விரைந்தெழுந் தோடக் கண்டாள். 22

தொடுக்குமன் புடைய காந்த ளுகிய சோம ளேற்ற
துடுக்கண மறிந்து தாழு மொண்டலம் புரியு மாபோ
லடுக்கிய வுலகுக கெல்லா மரும்பெரும் பொருள்க ளென்கும
கொடுக்கிய வளாவெண் ணுவற் குருஉக்கனி மிளிரக் கண்டாள். 23

இதத்கு ஞான பூமி யிருந்தபே றினிவே றென்னே
யுத்தமி யுமையாள் காட்சி யுதவிடப் பெற்று மென்று
மெத்திய வன்பு பொங்க விரதிய ரெதிரே சென்று
கைத்தலங் கூப்பித தாழ்ந்து கண்பனி யுறைப்பக் கண்டாள். 24

இன்னபல் வளங்க ணோக்கி யெய்தியோர் தருவின் மூலந்
துன்னிநின் றடுத்த தோழிச் சுணர்தையை நோக்கி முக்கண்
மன்னனைப் பிரிந்தா மேனும் பிரிதரா மகிழ்வே பெற்றாந்
தன்னிக ரில்லா விந்தத் தலம்புகு மாணபா லென்றாள். 25

அரதநத் தசும்பை வென்ற வருப்பிளங் கொங்கை யன்னை
வரவினை யறிந்து முன்னே வதிந்துமா தவர்க ளாற்றிய
பிரமன்வல விரைந்து சென்று பெருகிய வன்போ டச்சம்
விரவமுன் பணிந்து பூசை விதியுளிப் புரிந்து போற்றும். 26

இருசுட ரெதிரா தெழிலியோ ரிபல்பி னிரா தந்தண் டலைமுடி கூடா
கருமண லொழுக்கு நீலநில லாது கதிததசை வம்பழுக் களையா
வுருவளர் கொன்றை கமழுமெல் லென்று வெனவிவை யொழித்தியன் மணமே
மருவிமெய் யடியார் மலவிருட் செறிவு மடிக்குநின் பூங்குழல் போற்றி. 27

கருந்துணர்க் கடுக்கைக் கண்ணியான் முடியிற் கலந்தன னமக்கெலாங் காந்தன்
முருந்திள முறுவற் றேவிபா னமக்கு முறையென முகிலொளி யுடுக்கை
யாருந்தவத் திறைகொண் டிருந்தன பொருஉநின் னணிகுழற் றாங்குநித் திலமுந்
திருந்திய முல்லைத் தெரியலுஞ் செருகுஞ் சின்னவெண் மலர்களும் போற்றி. 28

இலகொளி மணிச்செ யிலம்பகந் திருத்தி யெறிகதிர் மகரவாய் பொறித்த
திலதமே லிடத்துச் செங்கதிர் தொடர்ந்த சேயொளி யரவென நாற்றிக்
குலவும ரடுப்பிற் புறந்தரு நீர்மைக் கொடுமர நாணுற வொளிவாய்ந்
துலவுறு மெண்ணான் மதியும்வெண் ணிறமென் றொழிக்குநின் வாணுதல் போற்றி.

காமனு ருருவங் கனற்கணற் பொடிபட்ட கணவனா திருவுளம் வணக்கு
மாமவா ளிகளோ ரிரண்டென மிளிர்ந்த நறுமலா நயனமீ மிசையே
சேமவார் சிலையுஞ் செருச்செய்வார் சிலையுஞ் சேர்ந்தொரு விருந்தன பொருஉநின்
னேமவார் புருவம் போற்றியிப் புருவத் தெழின்மயி ரொழுக்கமும் போற்றி. 30

மாநிலம் விளக்குஞ் சுடர்களொளி கொடுக்கு மகிழ்நனா விழிச்சுடர் மூன்று
மூனமில் காத லுளத்தெழ வணக்கி யொளிர்தரு வதனமா மதியந்
தானழ கெறிப்ப மணந்தவுற் பலமோ தண்ணமிழ் துணவுட னடுத்த
வீனமில் சகோரத் துணைகளோ வென்ன விருந்தநின் கண்மலர் போற்றி. 31

கண்ணளி யடுத்து நன்னிறம் வாய்ந்து கதிருமிழ் மணியணி யணிந்து
தண்ணென வியற்கை நறுமண முயிர்த்துத் தழைந்துவா டாதுசண் பகத்தை
யெண்ணறு மலரைக் குமிழினைக் காம ரூபியை யிகல்கெடப் பொருது
வண்ணவார் கொடியின் வயங்குநின் னாசி வளரொளித் திருவெழில் போற்றி. 32

இந்திர கோபங் காரொடு மொழிய விருங்கிடை நீரொடு கழியச்
செந்துவ ருவர்நீர்க் கடலொடு மறுகச் செம்மல ரிலவொடு முருக்கு

நந்திய ஞான்றே நலனறத் தொண்டை நறுங்கனி தூங்கிநின் றழிய
வந்தமி லமிழ்தம் பொதிந்தொளி துளும்பி யணிகிளர் வாயிதழ் போற்றி. 33

செய்யதா மரைதண் பனிக்குழுமுற் றழிந்துந் திங்கண்முன் றிகழ்நல மொழிந்து
மையளாங் கண்ணி யொருத்தியைச் சுமந்து மன்னுமுட் டாளதாய் நின்றுய
பொய்யதாய்க் கழியக் குமுதமு மென்றாழ்ப் புலவன்மு னெழுநலஞ் சாம்ப
மெய்யவாம் பொருள்கள் விளைதருள் கொழிக்கும் விமலைநின் செய்யவாய் போற்றி.

முருந்கிளருஞ் சாயற் குடைந்தமஞ் ஞையதாய முளைத்ததன் னுடன்பிரி யாமற்
றிருந்துருக் காட்டாச் செயிரதா யொழியத் தெள்ளொளி நித்திலம் விலைப்பட
டருந்திறற் காப்புற் றுட்புனை நாஞ்றுற் றலையவெண் முலைநெக் குடையப்
பொருந்துதண் ணமிழ்த மூற்றிருந் தொளிசால் பொழியுநின் மணிநகை போற்றி

சிறைபடு பூவை கிள்ளையு மொருவா தேமொழி பயிற்றிடப் பயில்வ
வறைகுயி லெழுதகி னுமொழி யறியா தருஞ்சுவை யாழ்சுதந் திரமன் [ழித்து
றுறைசெய்தேன் செழுமபா லமிழ்கமுஞ் செவியின் புகுவென விவையெலா மொ
கிறைசுவை யினதாய்த் தன்னையே நிகர்த்து நிகழுநின் குளிர்மொழி போற்றி. 36

ஒப்பறு முதலவ ளுகிய கணவ னொளிமுகத் திருவெழி லனைத்துந்
திப்பிய மாக விளங்குகண் ணடியே சிவபிரான் றிருவுளக் கமல
மெப்பொழு தினும்பூத் தலருநீர் நிலையோ வெனத்திகழ்ந் திருஞ்செவி யணிகள்
செப்பருஞ் சதிரா மாஞ்சனம் புரியத் திருந்துநின் கவுட்டிணை போற்றி. 37

மயிலொரீ கருவி தனதிழி தொழிலை மகிழ்துமரு சிகனுறை தூங்கப்
பயிலுறும் வள்ளை கொடியதாயப் புனலிற் படியவா ருசனின் செவியி
னியலரு ளெனநிற் சுயந்தெழுந் தாட வெழிலகுலாய்க் காவிமே லணிந்து
செயிரறு மணிப்பூங் குழையொடு தோடு செறிதருநின் செஞ்செவி போற்றி. 38

ஆரணங் கடந்த வருட்பெருங் கடவு ளகமெனுந் தாமரை மலரப்
பூரண வொளிமிக் கெழுதலா லிருளைப் புரட்டிடுங் கதிரவ னேயோ
காரணங் கடந்த கண்ணுதல் வதனக் கதிரவன் முனமலர் தலினற்
சீரணி கமல மலர்கொலோ வென்னத் திகழ்ந்தநின் றிருமுகம் போற்றி 39

பாளையுட் பொதிந்து திரண்டபூங் கமுகின் பாசொளிக் கண்டமோ நிலையா
கோளறு தாளங் கொழித்தொளிர் சங்கு குழகனார் திருவுள மகிழ
வாளுமென் புளளின் குரலொடு மமிழ்த மளவளாய் மங்கல நாணும்
வாளுமிழ் கலனு முறவென விலக்கி வயங்குநின் கந்தரம் போற்றி. 40

மழலைவண் டிமிருந் தொடலைசீர் சிதைய வாரணை வாய்கடைப் புண்ண
முழவுவள் வாரின் பிணிப்பிறு லிரங்க மூங்கில்க ளினதொடு முரிந்தி
யழலிடை யவியா திருப்பினு மந்தோ வருமபய னெய்துழி யழியத்
தழைவொளிக் கதிர்ப்பூ ணங்கத மணிந்து துலங்கிய தோளிணை போற்றி. 41

வலைவரம் பறிந்த காளையாயச் சேர்ப்பர் வண்குடி மகிழ்கொளத் தோன்றி
யலைவரம் பறிந்த மகரமீன் படுத்த வன்பனு ரதைகையிற் பற்றி
விலைவரம் பிகந்த மணிவளை கடகம் விற்செறி கஙகண மணியக
கலைவாம் பிகந்த மகாமீன் யாழுங கடந்தநின் கூர்ப்பாம் போற்றி 42

சங்குபின் மலர்க்கு மருஙகல மான தாமரை நாண்மலர் குவித்து
மஙகத னரும்பை மலாததியுங திரியு மலாகொளிச சுடாகண்மை யாப்பச
கஙகையை யணிந்த கண்ணுதல வதனக கதிரவிழி புதைததிரை தோற்றிப்
பங்கய மலரைக் காந்தளைத் தளிரைப் பாற்றுநின் செஙகரம் போற்றி. 43

கருப்புவிற் குழைக்குங காமவே ளொடுத்த கணையெனு முற்பல முகிழைப் [க்கித
பொருப்புவிற் குழைத்த புண்ணியன் விழையப பொலிஙதுநீர் பெருமைதன வி
திருப்பொலி செஙகை யார்விரல் போற்றி சித்தசன் றோக்குவாம பரியா
பொருப்பமிங் கிள்ளை செய்யவாய் விலைகி யொளிருநின் விரலுகிர் போற்றி. 44

கட கரி மருப்பு மததகத துணையுங கமருஞ்செப்பும்பொற் குடமுங
தடவரைக் குவடுந் தாமரை முகிழுஞ் சக்கர வாகமும் பந்துஞ்
சுடர்மணி வடமுங கலவையு மாழ்துங் தொய்யிலுங் கலந்தமு தேச
ரிடவிய மாரபங கலக்தல்செய் யாவென் றிகநதநின னிளமுலை போற்றி. 45

உருப்பவிர் பருவத் துறுகுளிர் கொடுதது முறுகுளிர்ப் பருவத்து வெம்மை
விருப்புற வளித்தும் புணாச்சியிற் புளகம் விரவியு மேனையோர் குயமு
மிருப்பன வெனினு மிகந்துல கீன்று மிளமைநீங காதுமா மேருப்
பருப்பதங குழைத்தா பசுட்டுரங குழைத்த பயோதரத் தின்னியல் போற்றி. 46

முழுத்தபே ரன்பிற் காநதனுர் மணித்தோண் முயங்கிய வேலையு முயக்கம்
விழுததவே லையினும் வேறவே றுருவாய் வேஙகையி னறுமலர்த் தாதும்
பழுத்தவா டகப்பொற் பாகமும் விலக்கிப் பன்மணி கரைத்திலே கிதத
வெழுத்திறைப் பொலிந்த விளமுலை முற்றத் திணங்கிய சுணங்கெழில் போற்றி.47

மூவரை யடக்கி மாலொரு வனையே முற்றுறச் சுமந்ததோ ராலின்
மேவுபச் சிலையும் விலக்கியண் ணுந்து விளங்கிய முலைமுக டுருவித்
தாழ்வட மணியி னிளவெயிற் பிழம்புந் தயங்கிய நிதபமே கலையி
னுவில்பல் லொளியும் விராய்க்கிடந் திமைப்ப வொளிருத ரத்தெழில் போற்றி. 48

மாந்தளிர் மருட்டுங கரதலத் தெடுத்த வார்கழைக் கருப்புவில விசிக்கு
மேந்தெழிற் சுரப்புச் சேமநா ணென்றே விறந்தவே ளொழுவள ருந்திக்
காந்தழற் குண்டத் தெழும்புகைக கொழுந்தோ கண்ணெழு தஞ்சனம் பிழைத்து
வீழ்ந்தொழு கியதோ வெனவயிற் றெழுந்த மென்மயி ரொழுக்கெழில் போற்றி.49

கிாஞ்சனப் பொருளா யிருந்தருள் கணவா நெஞ்சுகண் ணினுங்கலந் துலாவு
மூரஞ்சொளி வனப்புப் பெருங்கடற் பரப்பின் முரிதிரை யெனவயிற் றெழுங்கும்

வாஞ்செறி யடிப்பு மதன்சுழி யென்ன வயங்கிய வுந்தியு மங்கே
யூஞ்செறி பணிகள் கிடந்தென நிதம்பத் தொளிதரு பரப்பமும் போற்றி. 50

கடிமலர்க் கொய்டா கொடியவர் தூற்றுங் கைப்பிடி யின்னிடை நிலையா
துடிகடை பட்ட தாவிட முரிபுந் தூய நூல் பலவிலைப் படுஞ்சீர்
முடிவறு படங்கள் சேர்ந்தணுக் கழியு மெனவிளை முனிந்துமொய்த்தப
வடிவுகொள் கணவன் மனமெலாம் வைத்த வணாசுநின் னிடுகிடை போற்றி 51

காயமே ளொளித்த கண்ணுதற் பரமன் கருத்தினை வணக்கிமேற் குயாத்த
வாமமா முரோம வல்லியென் றுரைக்கு மணிக்கொடி யசைவற நாட்டு
மேமமா ருந்திக் குழிமிசைத் தாய வெரிமணி விதானஞ்செய் பொலந்தே
ராமரு வடங்கள் கிடந்தொளி யசும்பு மழகிய நடிதடம் போற்றி 52

பிணர்படு மடிவி னுட்புழை யுடைய பெருங்களிற் றிருங்கர மிகக்க
வணர்நெடு வாளாற் றுண்படக் குறைத்தா லன்னசெயி னுரிசதிட பட்டு
நிணர்வனப் பிழுக்குங் கதலியை நீக்கி நிழுனமணி பகர்வாய செறித்துத்த
துணாபடு மாவி னிளந்தளிர்ப் பட்டிற் றலைக்குந்தன கவான்றனை போற்றி 53

பொற்பமர் பொன்னங் கிழியுடை படுவ பூந்திரட் பந்தடி படுவ
வற்பமர் ஞெண்டு பங்கமுற் றலையு மரபின வனைவலா மொழித்துத்த
தற்பரன் காத்தாற் பிசைதொறு மகிழ்ந்து தருதணி யொன்றிரண் டாமே
யற்புத மான வியற்கைநல் லழகி னமை முழந் தாளினை போற்றி 54

சிலம்புகின் கிணிப் பாதசா லங்கள் செம்பூ மணிப் பாடகந் தணடை
யலம்புற வணிந்து புலவியிற் கணவ னங்கையோ டயாசிறி தாற்றி
சலமபடு வாலு மாவரா ழினையுந் தணித்துவாங் கொளிர்கணைக் காலும்
பலம்படு தராசிற நட்டிணைத் தாக்கிப் பகிர்த்தநின் பரடுகோ போற்றி. 55

பெண்ணுரு வெடுத்து நின்னருட் கணவன் பெரும்புய புணர்ந்தார் யனைனின
கண்ணுரு நிகர்ப்ப மீனுரு வெடுத்துக் காதிடப் பட்டிதற் கேனு
நண்ணுரு வெடுத்து நிகர்த்ததுமென றெண்ணி நலத்தகு வெடுத்தகூர் மமுமாங்
கெண்ணுரு வழிய வென்றிகொண் டிலகு மெழிற்புறந் தாளினை போற்றி. 56

தொண்டையங் கனிவாய்த் திருவெழிற் குலட்ட துவாந்த விதத்தர மதத்தின்
கண்டமுங் குளிர்வெண் ணகையெழிற் குலட்டக் கதிர்மொழி தளமு மெமையுந்
தொண்டுகொண்டருளலவேண்டுமென றடியைத்தொடர்ந்துகொண்டனையமெல
மண்டெழிற் கொழிக்கு மவ்விரற் றலையின வயங்கிய நகங்களும போற்றி விரலு

வந்தெதிர் பணியும் வானவர் சிரத்து மற்றவர் செய்யநா விடத்துஞ்
சிந்தையி னிடத்து மறைமுடி விடத்துந் திகழ்பெரு புலவியின் முகக்கட்
சுந்தர னலங்கல் வேணியி னிடத்துந் துலங்குறத் தோற்றிநா யடியேன
புந்தியி னென்று நீங்குத லறியாப் பூந்தளிர்ச் சீரடி போற்றி. 58

டயில்ய வுலகம படைப்பவ ஞாதி யாகிய பட சிறை யனமு
யினுநு நெடுமை லண்ணலா ரூர்தி யாகிய மயிலுநிற் சுமநது
செயிர று மயிரா வணமுமே பணிந்து திகழ்நடை திருநதமே நறப்பல
லுயிர்களுமமே வேத நெறியுளி பொருநக வொதுங்குநின னடையெழில் போற்றி.

பூதரு மறைய மெட்டுசற் கரிசா யிலகயா மனபூ திடப பட்டோ
வெழுதிசக நரமுக கைவ பய வைபமீழ்க நிளநகளிா கற்றுமெல வியலு
மெழுதுயா மஞநைந குறுகநு யலுங்கெண் டெளிபமேனன சரத்துநீ முன்ன
வெழுகிப வெடுதநுந நுடைநகுனை வடிவத திருஙகவின் முழுவதும் போற்றி. 60

கஷய பைய பாதுபா யிகை நககமில பரிவிர நதொழிலப ப
டிய லுயகிற் பேதமுப பேதா பேதமு மபேதமு மெனனக
கழியுங கூட லினரியு மொனரூயக குறுகிய வுயிர நெநாஞ சுகமே
கடிப முதநு யருளகி லாணட நாயகி யெனுமபெயா போறறி 61

பானே துயிலே பசஙகிளியே யமலே புறவேந நடைய மயே
தேனே யமுதே கீனாபேங குதா தெரிசத தேசசப பெறுதவிருல
பானே பெரிய தவஞ்செயதேன யானுமெ கவமுப வெளிவியுரிங
கியானே பயநதுந திடமபெற்றே னெனககோ குறையு மினியுண்டோ. 62

மறைய சுபககால வாவவான ப ரிய படாதக
முறைபோ லிவ்வா றெளிவநத சொனனே பொழியா யெனததுநிததுக
குறைய வனை யினை விறைஞ்ச குருபா எனன் முகநோககி
கறைவாந தொபுகு பவநகநத னகைக யிதனை விளம்புமால். 63

அனசன கயிலை யெமபெருமா னடிகள வணஙகிப் பொருளொன்று
வினவி னற்கு ஞானகல மேவித் தவமாற் றுதியாஙகே
பிணிதுவி தததுத தெரிதநுமன வியமபி விடுபப வீஙகடுதனை
கனக மலாமெல லனை சேககுங கட புரிதி யெனசகிளநதாள். 64

மாற்று யளவில யோகிருஙச சயபு முனிவ னுணாநதெழுநது
போறறிப் பணிநது மகிழ் தாஙசப பொஙகுங கருணை யெதிரவழங்கிக
கற்று மதிய முடிவேயநத கேள்வ ருரைதத வருணினைநது
தோறறு முழுவ லனபிரைகு நிந தூய பூசை தொடஙகுவாள். 65

பாஙகா னைற பரிசனத்தை நோககிப் பளிதத தாயமுத
லோஙகும பொருள்கள ேவபூசை யுஞற்ற வெலலை யிவ்வவைாப்பிர
முஙகிக் கொணாமி னெனவிடுத்துத் தளங கொழிக்குங காவிரியுந
தேஙகு நவதீத தமுஞ்சென்று சிநதை மகிழத் தோய்ந்தெழுந்தாள். 66

திரைககும புனற்றீாத் தமும்படிந்த தேவி திருமே னியிலணிநத
விரைககுங குமமு மலாதொடையு மெரிநூழ் கவலை முதற்பலவு

முரைக்கு முனங்கொண் டுயர்ந்துயிர்கட் குறுதி பயப்ப தெனினவட ன
குரைக்கு மணிநூ புரத்தாளிற் கூடு முயிர்கருங் குறையுண்டோ. 67

பொழியுங் கிரண மணிக்கலனும் பொற்ற விலையும் பூம்பட்டு
மொழியுந் திறத்த வெனதொடா மொளிர்வெண் டேசு விழைந்துறீ
யிழியும் பழிபா தகமுழுது மிரிகக நீறுங் கண்மணியு
மொழியும் பனுவல் விதியாற்றன் முழுதுந் திருமே னியிலணிந்தான் 68

அருந்தவக் குறுமுனி யாடு தீர்த்தமு
னிருந்திருந் தவத்தினை யிறைவி யெய்தினு
டிருந்திய பரிசனத் தேவர் சென்றவா
பொருந்திய பொருளெலாம் போதந் தீட்டுவார் 69

சிவபுரத் தண்மையிற் சிவனுங் கோபுரத
தவமற வதியுமா னோர் தாம் பற்றுபு
புவனமுற் றுயிர்த்தவள் பூசைக் காகெனத
தவமகிழ் தலைகளைத் தந்தூட் டார்சிலா. 70

இந்திர னகாபுரந் திணாத்த தாருவோ
டைந்தொடு நிதிகளு மண்செய் தேனுவுஞ்
சிந்தைய ரிரப்புறு மணியுந் தெவ்வுபு
வந்தொரு சிறையெலா மலிவித் தார்சிலர். 71

மன்மகிழ் சிறப்புடை மயனை விச்சுவ
கன்மனைக் கூவியொண் காகம் பாசனம்
பன்மணிப் படலிகை பரந்த வட்டகை
யென்னவும் புரிமினென் றேவி னார்சிலா 72

மாதிரக் களிற்றினை வவ்வி யன்னவை
மீதுவிண் ணலைலயின் விறந்த தீர்த்தமும்
பூதல வரைப்பிடைப் புணர்பல் தீர்த்தமுங்
காதலிற் கொண்டுபோய்க் கலுற்றி னார்சிலா. 73

கண்டமொன் பதிற்றினுங் கலந்த நல்லுரு
கொண்டபல் தீவினுங் குலவி யுள்ளவு
மண்டர்நாட் டதிசய மாக வுள்ளவு
மண்டினா வவ்வினர் வந்துய்த் தார்சிலர். 74

இன்னண மிறைவனா பூசைக் கேற்றன
மன்னிய பொருளெலாம் வவ்வி ஞானமா
நன்னகா முற்றிய நவையி லாரெலாந்
துன்னினர் பணிவிடை தொடங்கி னாரரோ. 75

நிறைமலர்ச் சம்பு மூல லிங்கமன் கோயில் சென்றார்
முறையினை யுணர்ந்து வாணிற் றப்பக்கண் முயன்று வல்லே
பிறைதவ ழெயில்கண் மாடம் பல்மக ளிர் மணிப்பூங் கேயி
னறைமலர்க் காவ ணங்க ணலைத்தக் கறுவிச் சார. 76

மண்டப மேடை மேவு மண்டபப்பள்ளி யாது யார
வண்ட வீழ் யவனர் செய்த வாவயத் தெசம்ப பாட்டி
கண்டுள மகிழ்ச்சி கொள்ளக் காதலிற் சேர்ந் பாடி
விண்டமென் மலர்க ளாய்ந்து வேறுவே றமைத்து வைத்தார். 77

தாமணி யிண்டை மாலை தழைத்தலாத தொங்க லாதி
சீரணிந் தியற்றிப் பார்சார செறித்தர சிலாக்கள் வைத்தார்
ஓரணி கலனபூ ணுடை யிருங்குடை யுவரி யாதி
நேரணி யடத்தி தூய்மை நிகழ்த்தினார் சிலரோர் வைத்தார் 78

நாறுமென் பனிநீர் வாசகி நறுங்குறட் டிஞ்சு தேய்வை
யேறிய கடிக்கத் தாரி யிளங்கய புழுகு வார்ச
மூறிய குங்கு மப்பூக் கருப்பூர முறமட் டித்த
கூறருங் கலவை சாலிற் கொளப்பெய்து நிறைத்தார் சிலரோ. 79

தயிலமா மலக மஞ்சள் சாலியா வாவைர தீம்பா
றயிர்பு திளர்த்தேன வழ சாறமிழ் தைந்தைந் தென்ன
வியலுறு மி தம பலவே றிருங்கனி யிளநீர் மற்றுஞ்
செயிரறு கலத்தின் வாங்கிச் சேர்த்தன ரொருசார் சிலரோ. 80

கடவுளர் ஞதவு முண்டி கடலவரு மமிழ்த மேனைப
படாசுவைத் தெயவ வுண்டி பாரிடை யமைக்கும் பலவே
றடாசுவை யுண்டி நானகு மபதங்க கலத்தி லேந்தி
சுடர்நிழைத் துகிலின் மூடித் தொகுத்தன ரொருசார் சிலரோ. 81

கறபகத் திழையும பூவும கடவுளர் மணியுங் கொண்டு
பொற்புற விதானித் தெங்கும புகைமணங் கமழ வூட்டிப்
பற்பல விளக்கம் வைத்துப் பணிநறு நீர்தூய் வார
வுற்பல மலர்கள் சிந்தி நிலமெழி லுறுத்தார் சிலரோ. 82

தொண்டகந் துடித டாரி தூரியம் பசலை பம்பை
திண்டிம முரசு மொந்தை செறிகிணை தகுணிச் சங்கண்
மண்டுதெண் ணுமையே வீணை வளைவயிர் ரலி காளங்
கொண்டபல் லியங்க ளெல்லாங் கூளிய ரியம்பா நின்றார் 83

இவ்வகைப் பணிகண் முற்ற யாவரு மியற்ற லோடு
மவ்வகை யுணர்ந்து வல்லே யம்பிகை யெழுந்து சென்றாள்

பவ்வமென் றயிர்க்கு மாவிப் பாங்கியா மருங்கு சூழ்ந்தார்
செவ்விய தேவர் கற்பச் செழுமலர் மாரி தூர்த்தார். 84

பிரமன்மா தவங்கள் சாலப் பெணுதல் குறித்ததோ வேகப்
பிரமநா மத்தை யனுஜன் பெற்றமை மதித்ததோ வந்தப்
பிரமனமு துலக மாக்கும் பேறுற நினைந்ததோ தேறேம்
பிரமதீர்த் தத்தின் பாங்கர்ச் சென்றனள் பிணைமா னன்னாள். 85

மருவிய தொழும்பின் மேன்மை வயக்கிய பிரமன் பாங்காக
கருணையின் பெருமை காட்டக் கருதிமற் றவனைக் கூவிப்
பொருவிலி பூசை யாலப் புரிவதற் கிலிங்க மொன்று
தருகவென் றுமைத்தாள் கேட்ட சதுமுகன் வணங்கிக் கூறும் 86

அகிலமு முயிர்கட் கின்ன லறிதராப் பொருள்க ளில்லை
சகலமு முணர்ந்து ளாய்க்குச் சாற்றுவ தென்னே யெல்லா
நிகழ்வதைம் பூதத் தந்தப் பூதத்தி னினக்கு வேட்கை
திகழ்வதி னிப்பற் றென்றான் செவிமடுத் துமையாள் பின்னர். 87

மயிரினுக் கலவா வின்பச் சுவையினை யுதவு முத்தி
பயிலினை யுணரப் பூசை யியற்றுவாள் சுவையை நல்குஞ்
செயிரறு புனலைக் கொண்டு சிவலிங்க மாக்க முன்னி
யயிராவதத் தாக்கு மந்தத் தீர்த்தத்தி னறலைச் சார்ந்தாள். 88

நீக்கமில் லாய மெங்கு நிறைந்தபூ ரணத்தி னின்று
தாக்கற நின்ற வந்தத் தாணுவின் சரணம் போற்றிப்
போக்கறு சீர்த்த தன்னைப் பொள்ளெனத் திரட்டித் தேசு
தேக்கொளி யிலிங்க மாக்கித் திகழ்தர விருத்தி னாளால். 89

விழைதகு கணவன் மெய்யின் விராயிது முறை மென்னத்
தழைபெழின் மகளாய் நின்ற தற்பரைக் கெறும்வன் மேருக்
குழைதரக் குழைத்த செம்மல் கோளொடு முரணி தென்னப்
பிழைதப நெகிழ்நீ ரவன்மைப் பிழம்புறல் வியப்பிற் றேயோ. 90

நங்கலந் துவன்றி யாரப்ப மாதாபல் லாண்டி சைப்ப
புங்கவர் குணலை செய்யப் புலவர்கை கொட்டி யாடச்
சங்கரி சம்பு யோகி தவப்பயன் முற்று விப்பா
ளங்கவன் றன்னைக் கூவி நிழற்றென வருளிச் செய்வாள். 91

மருத்தகு காவ லென்ன மருவிய சம்பு யோகி
கருத்துற மகிழ்ச்சி துள்ளக் கவித்துற நிழற்றி நிற்பத்
திருத்தநீர் கொண்டு நாதன் திருமுடி யாட்ட வெண்ணிப்
பெருத்தபல் தீர்த்த மெல்லாம் பெருகுமா பாவித் திட்டாள். 92

விழுமிய முகசண் மூர்த்தி விரைமலர்ப் பதத்தன் ஞுட்கு
முழுவனன் பெருந்தா லென்ன வுற்றதீர்த் தங்க ளெல்லா
மெழுதரும் சீமத் தீர்த்த மெனவிறும் பூது கொண்டாள்
கெழுதகு மனைய தீர்த்த மப்பெய ரெழுமிற றன்றே. 93

எத்திய சீமத் தீர்த்தந் தீனையு மெணடினை சுளிர்ந்தினைமேல் வந்த
தூர்த்தகு தீர்த்தங் தனையுஞ் சுகந்த கோட்டலா மெய்தன னமைத்துப்
பாத்திய மாச மனமருக கியமும் பாங்குற வமைத்தருள் கொழிக்கு
மாத்தனுலை விதியாற சுத்தமோ வைந்து மாசுகள் னகலமீன றெய்த்தாள் 94

ஆதன மூர்த்தி யமைத்தரு வுருவ மருவமோ வருவுரு வவற்றின
பேதமு மாகிப் பிரிவில தாகிப பிரிசறா வுயிரினைத் தொடர்ந்த
வேதமெய தரிய ராகியவ் வேத மெனைத்தையுந் தானடைத்தருள கொழிக்குஞ்
சோதியை மூர்த்தி மாலென வருளாற நஙளாக கணடுருச் செய்த்தாள 95

பகாநதபாத தியமுன மூனறுமே ளிதரு பகாசயி லாங்க ளாட்டித
திகழ்ந்திடு மவற்றி னிடையிடை யலாகள சோதகிரா புகையொளி யுணவு
மகிழ்ந்திட வளித்து சுத்தந் ராட்டி வயங்கிய வுருக்கு மனைத்தும
புகழ்ந்திடுஞ் சந்தக் குழம்பருச கியமும் பொறபுற முறையிலட் டினளால. 96

நுழையிழைத துகிலாற் றிருவுரு வீர் கொடிக்குமுன புலர்த்தியின னலைநாண
டழையழ கெறிக்கும் கோவணம பட்டுஞ் சாத்திமெய முழுவதுங் குளிரப்ப
குழைவிரைக கலவை கோட்டியொண சுண்ணங் கூர்தர பூமிசை யட்டி
விழைதரு கலனுந் தொங்கலா திகளும வேறுவே றெடுத்தணி கரித்தாள். 97

அறுசுவை கொழிக்கு நால்வகை யுணடி யனைத்தமின னுமைகளுந் தாட்டி
நறுவிரைப் புதுநீர் பொழிந்துபா கடையு நலகுபு பல்வகை யொளியுப
பெறுமுறை சுழற்றிக் குடைமுத லுதவிப் பெருகிய மியமபுவித தெதிரே
யுறுவசி முதலோர தமைநடத் தியக்கி நின்றனள் ளோடரிக் கண்ணாள். 98

நிச்சலும காலந் தொறுந்தொறு முளள நெகிழ்தர வுருகியிவ் வாறந
கெசசமில் பூசை புரிகுவா ளொருநா ளினிதுபூ சனைமுடிந் ததற்பின
முச்சகம் பழிச்சு முதலவனைத தணந்த முறைமையை நினைந்தன ளாகி
வெச்சென வுயிர்த்துப் புளகமெய போர்ப்ப விழுதகு துதிவிளம பினளால. 99

உலகே ழுமொடுங் கவெழுந் துநிமி ரூழிக் கனலுங் குளிரத் தழலாயப்
புலவோ ரலமவந் தழியக் கடுகும் புகாநஞ் சமயின் றபுரா தனனே
மலரோன் மகண்மே லெழுகா தலினுல வருபா வமகற் றியநா வலவன
மிலமா கவிருந் தருள்வா யடியேற் கெளிவந் தருளா மையினயந் திடுமே. 100

அருளே துமிலா தொருபா லனுயி ரழியத் தொடாதெஞ் ஞிசையா ளியமன்
பொருளே துமிலா னெனவே நிலமேற் புரளச் சரணேச் சியபுண் ணியனே

தெருளே துமிலான் பிறனில் விழையுஞ் சேர்ந்தார்க் கொலிதீ மைசிதைத் தருளு
மிருளே துமிலா ததலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடுமே. 101

கலங்கிப் புலவோர் பெரிதுங் குலேயக் கறுவுந் தகுவோர் குலவாழ்க் கையுறும்
வலங்கொள் புரமூன் றுமொருங் கவிய மாயப் படைதொட் டமலர்க் கரனே
துலங்குங் கிரணப் பணிமா மதியோன் றொடர்சா பமறுத் துவாஞ் செறிவித்
திலங்கும புகழ்ஞா னதலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடுமே. 102

விண்ணு நெடும் புவியுந் தயா வெள்ளிக் கிரியைப் பெயாவித் திடுவோன்
கண்ணார் முகமும் புயமுஞ் சிரமுங் கடிதா கநெரித் தருள்கால் விரலோய்
புண்ணு டியவாா குலிசப் படையோன் புகர்வன் கொலேபோக கிவரங் கள்பல
வெண்ணு தருஞ்ஞா னதலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடுமே. 103

பாாவிப் பணியா தடியுஞ் சிரமும் பார்ப்பா மெனவெண் ணுமறன் கடையால்
வராகத் தொடுபுள் ளுருமா லயனு மருவுங் கழிமேன் மையவா னவனே
விாாவித் தவமாற் றியசம புமுனி வெய்யோன் மலேவோ லேயடக் குமுனி
யிராமற் கருஞ்ஞா னதலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடுமே. 104

விலங்கற் கரையன் பெறுமெல் லியலாள் விம்மாந் துகளைந் துகளைந் துருகித்
துலங்கித் தளர்வெய் தமருங் குல்விழி சோரப் புனலை கைசிரங் குவிய
விலங்கப் புளகங் களிவ்வா றுதுதி யிசைவித் தறுசோ கமிணங் கலுமே [றனனே.
யலங்கற் சடையண் ணல்விரைந் தெதிரே யடல்வெள் விடைமேல் வெளிநின்

பூதகணம புடைசூழப் புத்தேளிர் பொழிகின்ற
சீதமலர் வெளிதூாப்பத் திசைமுழுது மிசைதேங்க
வேதமுனி வராபழிச்ச மெய்யன்பா ருதுகலிப்ப
நாதரினி தருள்காட்சி நயனமலர்ந் தெதிர்கண்டாள் 106

இருங்கண்ணிற் சிறந்தவுறுப் பில்லேயெனன் முகமனே
கருங்கண்க டம்பிரான் காட்சியினுற் களித்தலொடும்
பெருங்களிநெஞ் சகங்கொள்ளப் பேரமைத்தோண் முலேவிம்ம
வொருங்குருவ மனைத்துமெழி லோங்கினவா லுமையவட்கே. 107

அல்வரைந்த மலாக்கூந்த லகிலாண்ட நாயகிபின்
வல்விரைந்து பதமலரின் வணங்கியொரு பாணிற்பக்
கலவரைந்த வெறுழ்த்திண்டோட் காபாலி கண்ணளித்துச்
சொல்வரைந்த கருணையினுற் றெக்கவரங் கொள்கென்றுன். 108

எவ்வுயிாககு மெஞ்ஞானறு மிருங்கிழவ ளுய்ந்திற்கு
மவ்வுயிரின் கிழவனேயே யருங்கிழவ னெனச்சார்ந்த
கொவ்வைநறுங் கனிவாயாள் கொண்கர்திரு வருள்நோக்கி
மூவ்வுலகு மெளிதுய்ய முன்னிவரங் கொள்ளுமால். 109

வரங்கொள்படலம்.

இமையாரக டொ்புநேதது மெம்பெருமா னெனையாள விலிஙக மாகி
யமிழ்தேச னெனசசமபு மூலதகி மைாநதனையே யனைய தான
வமிழ்தேச னெனுநாமங கேட்டவாகள ாலோக மடைக வன்பா
லமிழ்தேச னெனுஙகுறியைக கண்டவாகள சாமீப மடைக மாதோ 1

திப்பியமா கியவமுத லிஙகதகைத தியானிததுத தெரிசித தோாக
ளொப்பரிய நினனுருவ முறுகவநத சிவலிஙகத துவநது பூசை
யெப்பொழுதி னெப்பொருளகொண டியறறிடுறோ ரும்விஜனயி னிரியல போக
வைப்பனைய நினதடிககீழ் மாறாத சிவானுபவ மருவி வாழ்க 2

பெருமானே யமுதலிஙகத தொருநாளைப் பூசனைககுப பெட்பி னேடும
பொருளாதி கொடுததவாக ளியமையிலே வேட்டபெரும போக மூழகி
யொருவாத சிவலோகத தாணடிலகக முறைந்துள்ள முன்னிற் றெலலா
மருகாமை யெதிாநிறபப் பெரும்போகத திடையழுந்தி யருளிற சோக. 3

இனனல்கெட நின்முடியின மனுவோதி யெளியனே னெடுத்திங் காட்டு
மன்னியசீ மசதீாதத தெரிசனததாற பரிசததால் வருநீா வேட்கை
பின்னமுறு பானததா லூாவனவு முததிநிலை பெறுக வேட்ட
வெந்நலமு மத்தீாதத முரைததவரும பெற்றினப முத்தி சோக 4

மாதவஙக ளததகுசீ மத்தீாததத தருகிருநது வயககி னோாககு
மேதகைய பயனனநத மாயுறுக கோதானம் விரும்பி யொன்று
கோதகலு மநதணாககுக கொடுசதவாககுப் பரிமேதங குயினற பேறு
நீதகல வுளதாக சிரிதநெயினமூன் றெருநகொிதத தேவ தேவே. 5

திலதானம புரிநதவாககுச செறிநதபல பாவமெலாந தேய்நது மாய்க
வுலவாத செழுங்கனக முதவுநாகள பரிதிபதத துறைநது வாழ்க
விலகாத சுவைநறுநெய் வீசிநருக கக்கினிட்டோ மதகின் மேவு
பலனாக பாணிவளா பகழிவிழி கிடந்தொளிரும பதுமத் தாளோய். 6

வததிரதா னஙகொடுப்போ ராயுளொடு பெருஞ்செல்வ மருவி யீற்றிற்
பொத்தியசீா வருணபத முறுகதா னியதானம புகன்று செய்வோர்
பத்திமெவ ரும்புரியத் தெய்வதமாய விளஙகுகபைங கழையின் கட்டி
யுத்தமருக குதவினோ ருறுதகநன னுகாச்சியெண வனைப்ப.வெல்லாம்.

தவளவிர சிதகுகொடுப்போர சந்திரன்வாழ் பதமுறுக தரணி யீவோர்
திவளுமுடி யிந்திரனாய் விண்முழுதும புரக்கதிக பூப்பீ வோர்க
டிவளவரு மிடும்பையெலாந் துமித்தின்ப முறுகதுவர்க் கனிவாய் வேய்த்தோட்
குவளைவிழிக் கண்ணியரைக் கொடுப்பவர்கள் விண்டெபதங் குலாவி வாழ்க. 8

அன்னதா னம்புரிவோ ரன்னமொரோ வொன்றினுககுக கற்ப மொவ்வொன்
றென்னையா ளுடையபிரான் சிவலோகத் தினிதமர்க விலிஙக மீவோர்
துன்னுபோ கம்பலவு மீண்டெய்தித் தோலாத வினப மெல்லா
மன்னுமீ சுரபதத்தி னேற்றவர்க ளொடுமினிது மருவி வாழ்க 9

சிவசிசியிற் சிவலிஙக முபகரணத் தொடுமளிபபோர சிறப்ப வேற்றிட்
டவமறுபூ சனைபுரிவோ ரபபொழுதே சீவன்முதத ராக நெஞ்சக
கவலையறு கண்மணிக ளீவோரு மேற்பவருங கயிலா யத்து
முவமையறு சிவபுரத்து மொரோரொவொன்றுக கொருபதிற்றுண் டுறைந்து வாழ்க.10

மும்மலந்தாட் படப்படுக்கு மித்தலததின முற்றவஙகண் முயன்ற பேற்றுற்
செம்மைபெறுஞ் சிவஞான மளிப்பவரு மேற்பவருஞ் செயிரிற் றீர்ந்து
விம்மியபே ரானநத வெள்ளததுள் வாதனையும விலகி மூழ்க
வம்மவிந்த ஞானதல மமுதேச மெனுமபெயரு மணிவ தாக. 11

அமுதேச மெனப்படுமித தலததெல்லை யையகுரோ சததி னுள்ளா
லமையாத காதலினு லந்தணரைப் பதிட்டைசெயவோ ரலக்க ணீங்கி
யிமையார்க ளழுக்கறுப்பப் பிரமத்தின் வாழ்கவிவாக கவணி யீநதோ
ரமையாளு நாயகசா ரூபத்திற் சீவன்முத்தி யெய்தி வாழ்க. 12

திருமாலைப் பதிட்டைசெய்வோர திப்பியமாம் வைகுந்தஞ் சேரநது வாழ்க
பொருவேது மில்லாத சிவலிஙகப் பதிட்டைசெய்வோர பொக்க நீங்கி
யொருவாத விம்மைமறு மையிற்போக நுகர்ந்துயர்நத வீடு சேர்க
பெருவாழ்வு தருமிந்தத் தலம்வசிப்போர நின்னடியைப் பிரியா ராக. 13

வேறுவே றிவ்வாறு வரம்பலவும விழைநதிரந்து வியந்து போற்றி
நாறுபூங குழலுமையா ளுதர்திரு முகநோக்கி நமப யான்முன்
கூறியதோர வினவினுக்குத் தாமீண்டு கொடுத்துமெனக் குறித்தி யன்றே
தேறுமா றினியவுநுவுந் தெரித்தருளா யெனக்கேட்ட தேவ தேவன். 14

இரந்தபல வரஙகளு மீந்திட் டாமதுச்
சுரந்தபன் மலர்க்குழற் றோகை மற்றினி
யரநதைவை யகந்தனக் கறவி னுயதற்
குரந்திக ழிறையுமிங குரைதது மென்றுபின் 15

நன்னிழற் பாப்புறு நாவற் றருவாய்
முன்னுறுஞ் சம்புமா முனியை நோககினு

னனது தெரிந்தவ ளுடித தாழ்ந்தெழூந்
துன்னருங களிப்பின் லுரைத்தன் மேயினுன். 16

அடியனே னுய்ந்தன னடிய னேனுறுங
குடிமுத லெழுமையுங கோதற் றய்ந்தன
முடிபொதிரத் தெழுந்தவிம முறிசெய் நாவலங
கடிநிழற் கருணையிற் கலந்த நீரமையால, 17

எழிலமு தீச்சா மென்னு மிதத்தலங, தொழுதகு சமபுவீச் சரமென ருெதவு
நிழலிதி னென்றுநீ நிலையின் வைகவு, மழகிய வரமென வருளல வேணடுமால. 18

என்றுபல வரஙகளு மிரபப வெம்பிரா, னன்றென வவையெலா நலகிப் பாஙகரிற்
றுன்றிய மறைபல துதிக்கும வேதன்மே, லொன்றிய வருள்விழி யுறுத்தி ஞனரோ.

கமலமெல்லணையினுன கசிந்துதாழ்ந்தெழுந, தமலனேயுயந்தனேனகிலகோடியுந
திமிரவலவினைகளிற்றீரந்தின்றுயநதவென், றிமிழ்கொளுமனபிஞலினிதுகூறுவா
[ன்.

காசின மிலகிய கண்டத தெம்பிரான, மாசிமா மதிவரு மதியி ஞெளனப்
பேசிய மிருகசீ ரிடததிற பேணிய, தேசவிர விடைகொடி சிறப்ப வேறறுபு. 21

பொஙகெழிற திருவிழாப பொலியச செய்துபின
பஙகுனி மதியிடைப் பகரொண ஞெளனத்
தஙகிய வுரோகணி தன்னி னீள்கொடி
யிஙகுயி ரனைததுமின் பெயதத தாழ்ததுபு. 22

அற்றைநா ளொனபெய ரணிநத தீரததகதி
னுற்றவ ரனைவரு முவந்து தோயவு
மற்றவா வேட்டபல வாஙக ளெய்தவும
உறறிய தெனதுளம் பணிகக வென்றனன். 23

பஙகய னின்னணம பகரக கேட்டரு
ளஙகண னன்னண மாக வெனறுபின்
றஙகிநின் றேததுநா தஙகண் மேலெலாம்
பொஙகருள விழியெதிர புகுததி ஞனரோ 24

அவரவா மகிழ்சசியி னடிகள் போறறிநின
றிவறிய வரமெலா மியமபிப் பெற்றனா
சிவபிரா னினனணம் வரஙகள் சோதரதென
வுவமையி லருளுமைக் குதவப் புககனன. 25

ஞானோபதேசப்படலம்.

சந்த வான்மதி மிலைச்சிய தாழ்சடை யழகா
நந்தி வாண்முக நோக்கினா நந்திதாழ்ந் தெழுந்து
முந்த ஞாதிரு வுளத்தெழு முன்னமிக் கறிந்திட்
டந்தின் மேயினு ரியாரையும் புடையகற் றினரால் 1

சம்பு மாதவ னாநதியென் றிருவருந் தவங்க
ளும்ப ராக்கரி யனமிக வுஞற்றிய பேற்று
லம்பா மாதுமை யாளொடுங் கேட்கிய வருளபெற
றெம்பி ரானிருந் தருள்புரி மண்டப மிழைத்தார். 2

சிமைய மாலவரை யெனச்சிறந் தொளிருமண் டபத்தி
னமையு மாதனத் தங்கணன் வீற்றிருந் தருளி
யுமையை நோக்கிநீ யோகுழப பதின்விரு யினையாற
சமைய மாறுமுய்ந் திடவது கேளெனச் சாற்றும 3

உலக மியாவையு மோங்கிய நமதருள் வழியி
னிலவு நீர்மைய தாதலி னிழன்மணிப் பூணு
யிலக வாட்டுவா ளுடிமுன் காட்டுமா றெனனப்
பலவு நூம்பயின் றுலகினைப் பயிற்றுதல் வேண்டும். 4

ஆகை யானமல பந்தமா கியவுயிர் மாயா
போக மாரதா நிற்றழீஇப் போகியா யிருந்தும
யோக மாற்றிமெய்ஞ் ஞானமுற் றுயாசிவ யோகத
தேக மாகிவீ டெய்திட யோகியா யிருந்தும. 5

விரைத்த மெனமலா வாளியான் விளிந்தகா ரணமு
நிரைத்த வையகத் தியாவரு நேரிழை யவர்பால்
வரைத்த வின்னல நுகாந்தகா ரணமுமா னனையா
யுரைத்த வொண்பொரு ளிரண்டிற்குஞ் சான்றென வுணாதி. 6

என்று கூறலு மகிழ்ந்துமை யிறைஞ்சியீ துரைக்கு
மொன்று மாமலத் தழுந்திய வுயிரெலா மாயைத
துன்று போகமுற றுனதருண் ஞானத்தாற் றுகடீர
நன்று வீட்டினை நண்ணுமென றுரைத்திநா யகனே. 7

இருளு மாமலம யாதுயி ராதியா மாயை
கரும மியாதுமெய்ஞ் ஞானமியா தியாதுகாண முதநி
பொருவி லாவிவை யனைததையும புகாற வடியேன
றெருளு மாறரு ளுதியெனச் செப்பவாய் மலாநதாள. 8

சிலையு யிாததவ ளினனணம விமறவலுந தெரிககும
கலைம லாககரத தணிநதருள கண்ணுதற் பெருமா
னிலைமு கததபூ ணிளமுலை மாதரா யெலலா
மலைவ றததெளிப் பாமதி யெனவிறை வழஙகும. 9

காள வன்மல மூலநதங காலமெல லைகளின்
மீளு மெண்ணருஞ் சததிக ளுடையபதாப விபவிக
கோளு றுமபசு வறிவினைக கூட்டொடு மறைககும
வாளு றும்பல விழியினை மறைததிடு மிருள்போல. 10

எண்ணி றந்தன சிறறறி வினுமபல வியலபி
னண்ணி நிறபன ஞானததன வணணமாய நவிலவை
வண்ணு சிற்றறி வினுஞ்சுதந் தரததன வல்ல
வுணண யந்தநா முணாததிடி னுணாவன வுயிரே. 11

மாயை சுததமே யசுததமே யெனவிரு வகையா
மாய மாயைக ளிாண்டுமெய யறிவுரு வலலாற்
றோயு முதநம மருளினுற் றெழிலுற்று றுயிாககு
மேய சீாததனு வாதிக ளுணகுமாய விரியும. 12

கரும மெனபது மாயையே கருவிக ளாகத
தெருள்வ ழஙகுநம மருளெனப படுநதிரோ தானப
பொருவில சததியின் சகாயததாற புலலறி வுயிாகண
முருகு விம்மிய குழலினுய முனைநதுசெய தொழிலாம 13

புநதி வாக்குரு வததினும புரியுமன் னதுதான
வநது நலலதுந தீயது மெனவிரு வகையா
மந்த நல்லதுந தீயதுஞ் சஞ்சித மாகிப
பிநதி யாருயிாக குணவுமாய்ப் பிறப்புககும் விததாம 14

உருவத தாறகரு மநதவ வீட்டியு முருவங
கருமத தாற்றவ வீட்டியுங காழ்ததவா ணவமே
மருவத் தாழ்ந்தகே வலததிடை மன்னிய வுயிரிற
றிருவத தாஞ்சக லததியா னெனதெனச் செருககும். 15

இதமெ னப்படு நலவினை யின்பமே பயககு
மிதமெ னப்படாத் தீவினை யின்னலே பயககு

மதர்செ ருங்கணாய் மற்றவை யறிந்துசெய் வினையுங்
கதுவு நெஞ்சறி யாதுசெய் வினையுமாய்க் கலவும். 16

புடைபெ யர்ந்திடும் வினைபுடை பெயர்தரா வினையென
நடைவி னோதிய வவ்வினை யிவ்விதத் திரண்டாந்
தொடைம லர்க்குழன் மாயையுங் கருமமுந் தொகுத்துத
தடைசெய் யாணவத் தொடுமல மூன்றெனத் தகுமால். 17

மாயை காரிய மானமா மாயையு நமது
தூய சீரரு ளொனுந்திரோ தாயியுந் தொகுத்திட்
டாயு நூன்மல மைந்தென வறைவது முண்டாற்
றேயு நூலிடை வருத்திய திதலைமென் முலையாய 18

இனைய வைம்மல பந்தமு மிரண்டெனும் பழைய
வினையும் வன்மல வேருமான் மாவினுக் கல்லாற்
றினையு நந்தமக் கில்லைநந் திருவரு ளொழிய
வனைய மாயையுங் கருமமு மாவியு மசையா. 19

இந்த மாயையுங் கருமமும் பந்தமே யிவற்றைத
தந்த தாருயிரக் கென்னெனிற் சாற்றுதுங் கேண்மோ
முந்து மாணவ முரண்கெட மூட்டின மாசு
சிந்த வேறுமா சறுவையிற் செறித்திடு மாபோல். 20

படைத்த லுமபுவ னங்களைப் பாதுகாத் தலும்பின்
றுடைத்த லுந்தக நிறுத்தலு மருடுறுத் தலுமென்
றடுத்த வைந்தொழி லயன்முதற் லைவரு மாய்நா
மெடுத்து நின்றன மாயினு மெமக்கிலை விகாரம். 21

விரவு மாயையெம் முடைமையற் றாயினும விடாதா
னரவை யென்செய்யு மங்கியைச் சூடெவன் செய்யும
பரவு மிந்திர ஞாலப்பண் ணுநரையென் செய்யுங
குரவ மாலையா யெமக்கது கொடாதுகாண் மயக்கம். 22

அல்ல தூஉமிரு ளாணவ மயக்குவ ததனு
னல்ல மாயையுங் கருமமு நாடிய வுயிரை
வல்ல வாறெலா மயக்குவ மயக்குமா ணவந்தேய்ந்
தில்லை யேலவை யுயிரையு மயக்குவ திலையே. 23

தேங்கு பேரொளி யாகிய சிவமெனு நாமு
நீங்கு றாதநஞ் சத்தியாய் நிலைபெறு மருளுந்
தூங்கு மாவியுந் தொடர்திரோ தாயியும் பிந்த
வோங்கு மாணவத் தெறும்வலி யுரைப்பரி தணங்கே. 24

கரிய வாணவந் தேயுமா கலந்தநஞ் சத்தி
யுரிய தாஞ்சிவ புண்ணிய முடன்விரா யூட்டும்
பெரிய வாட்கனாய் பின்மல பாகமாம் பின்னர்
விரியுஞ் சத்திநி பாதம்பின் வினையொப்பு மேவும். 25

ஆய வேலையின் மலமெனு வறைதிரோ தாயி
மாயி ரும்பொருள் யாவையு மாறவே மாறித்
தூய வின்னரு ளாகியே நின்றிடுந தோகா
யேயு மிவ்வரு ளாலவ திருதுயிர்க் கிருளே. 26

இச்சை ஞானமுங் கிரியையு மானவிவ் வருளே
துச்சி லாகிய கலாதியிச் சையுந்தொலைத் திட்டு
வெச்செ ருணவம் விழுங்கிடப் பட்டவா ருயிரி
னிச்சை யாதியும் விளக்கியுள் ளிருத்திமே லாகும். 27

பிறிவு றுதவெம மருளினு லெமமையும் பெயரா
மறிவி னீங்கிய தன்னையு மலைவறத தெரிந்த
வறிவு பானுவின் விழியென வெம்முளே யடங்கிச்
செறியு மானந்த மொன்றுமே திளைகருந்தே மொழியாய். 28

மருளி னுன்முத லென்றலு மன்னுயி ரருள்கண்
டருளி னுன்முத லென்றலு மருண்முத லென்றார்
தெருளி லாததி லழுந்தலுந் தீர்ந்தெமமோ டறிவா
யிருள்செய கேவலம் போற்கலந திருப்பதே முததி 29

பேத·மாகிய பாவனை பேணுவ தெல்லா
மேத மாகிய பநதமே யெனதியா னெனுமால்
• போத வாருயி ரபேதபா வனைபுரி வஃதே
மாத ராயுயர் முத்தியென் றுரைத்திடு மறையும். 30

பரிதி முன்னிரு ளெனமலம் பரையிடை மாயுங
கருவி முன்பகல் விளகெகாடு மடுக்குமூ ழொன்றே
மருவு மன்னதுங கருணையால் வாஙகுவம் யாமே
பொருவில் சஞ்சித முன்னரே யழிந்தது பூவாய். 31

என்ற வூழுட விருத்தலி னேறும்வல் வினையுந்
தோன்று மேற்றிரு வெழுததினைச சூழ்ந்திடி னழியுஞ்
சான்ற வீட்டினைச் சாாந்தவர் தமக்குமா லையமுன்
மூன்று மாாவமோ டிறைஞ்சுதன் முறைமையா மணஙகே. 32

தொடுதத நின்பெருங கடாவினுக் கவிர்பொலங் மதாடியாய
விடுத்த னம்விடை யறிகென விமலனு ரருள •

மடுத்த வன்பொடு கேட்டமால வரைமக ளோடுந
தடுத்த வைம்பொறி நந்தியுஞ் சம்புமா முனியும. 33

அருளெ லாமுளத் தழுத்தினர் தெளிந்தனா ரிட்டை
மருளெ லாந்தப மருவினா மன்னுமுப் பாழு
மொருவி மேற்பெரும் பாழெனு முவப்பிலா னந்தப்
பொருளொ டேகமாயப் பொருந்திடு முத்தரா யிருந்தார 34

சீவன் முத்தியே திகழ்பர முத்தியே யென்ன
மேவு முத்தியோ ரிரண்டினு மேவின ராகி
மூவ ரும்பணி முயன்றிருந் தன ரயன முயன்ற
தேவ ருந்தொழு திருவிழாத் திறமினித் தெரிப்பாம் 35

திருவிழாப்படலம்.

பொறிவண் டெழக்க முறக்கவிழ்ந்து புதுச்தேன் றளிக்குஞ் செழுங்கமல
நறுமென் பொகுட்டு மலர்த்தவிசி னனைகு தலைப்பண் ணவனுறைவுற
செறிமென் னிழலில் வீற்றிருக்குந் தேவா தேவ னருள்வாத்தா
னெறிநின் றினிய திருவிழா நிலைத்திற் புரிவா னிதுசெய்தான். 1

புரிசை யாதி பலவுறுப்பும் பொருப்பென் றெவரு மதிசயிப்ப
வரிசை யாக வாலயநூன் மரபின் வகுத்து தக்கிரணங்கள்
விரிசெய் மாட மாளிகைகள் விறந்த பலவீ தியும்போக்கித்
துரிசி லாத மணிநகரந் துறக்க நாண நிருமித்தான். 2

நெகிழுன் புருக்க வகிலாண்ட நிமலை யுருவ மிருந்தாங்கே
திகழ வுளத்திற் றியானித்துச சிற்பம் விளங்கத் திருவுருவொன்
றகில வுயிருங் கதிசேர வமைத்து நிறுவிப் பூசித்துப்
புகழைங் கரன்வேண் முதலான புலவ ருருவு மினிதமைத்தான். 3

செம்பொன் மணித்தேர் கடாங்கவிழ்க்குஞ் சினவெங் களிறு வாம்புரவி
யம்பொற் சிவிகை கவிகைகொடி யால வட்ட மயிர்க்கவரி
யிம்பர் விழையும பலபொருளு மீண்ட வாக்கி விழாமுடங்க
வும்பர் முதலோர் வரவிடுத்தா னுலக மாக்கும் பணிதொடுத்தான். 4

முடங்க லேற்று மலர்த்தவிசின் முறையி னிருத்தி முடிதாழ்த்தி
மடங்க லறியா மகிழ்சிறப்ப மதர்க்கண் மடமா தாகளோடு
மிடங்கொள் வானத் திமையாரு மெண்மா திரரு முரகாகளும்
விடங்கொப் புளிக்கு மணிவேற்கை வேந்தர் பலருஞ் சென்றிறுத்தார. 5

வம்பு விரியுஞ் செழுங்கமல மலாமெல் லணையான் மகிழ்சிறப்பக்
கும்ப மதியிற் கார்த்திகைநாள் குலவுந் தினத்தி லியமியம்ப
வும்பர் முதலோர் புடைசூழ வொளிர்மண் விதியாற் றினிற்கவர்ந்து
பம்பு மணிப்பா லிகைபலவும் பரப்பிச் சொரிந்து முளைதெளித்தான். 6

வழிநா ளடுத்த வுரோகணியின் மதவெள் விடையை யிலேகித்த
செழிவான் படத்திற் பூசித்துத் திகழு மிருக சீரிடத்திற்
கழிவா னவர்க டொழுஞ்சோமாக் கந்த ரெதிரே யெழுந்தருளப்
பழிதீர்ந் துலக முழுதுய்யும் படிவார் கொடியிற் பசுவுயர்த்தான்.

அந்நாண் மாலை முதலாக வந்த நாளுக காறென்று
நன்னாட் காலை யிருக நவிற்று மீரைங காலத்தும
பொன்னா மணிககிம் புரிககோட்டுப் புகதேண் முருக வேளிவர்கருக்
கொன்னா தரவிற் றிருவிழாக் கோலம் பிறங்கக் குயிற்றினான். 8

ஆறுந் திருநாண் மாலைமுத லாக வொன்பா னாட்காலை
யீருங் காலை மோரா று மிருண்மா மலத்தி னிகலகடந்து
வேறாய்ச் சிவத்தி னொன்றாகி விளங்கு நீறுங் கண்மணியும
பேறாத தரிக்கு மடியார்க்குப் பிறங்கத திருச்சா றினிதெடுத்தான். 9

ஒன்பான் றிருநாண் மாலைமுத லாக வொருபன் னிரண்டாநா
டன்பாற் காலை யிருகச் சாற்று மாறு காலதது
மன்பா தரவிற் கலியாண வழகா தமக்குத திருவிழா
நன்பார் முழுதுங் களிதூங்கி நவையிற நீர வினிதமைத்தான். 10

ஒருபன் னிரண்டாந் திருநாளி னுற்ற மாலை முதலாகப்
பொருவில் குண்ட மோரைந்திற் பொங்கு தழலா குதியோமபி
மருவு மிருநாற் றிசைமுழுது மனுவாற் றகைததுப் பலியோக்கிச
செருவின் மலியத் திரதேவா தமக்கு விழாமுன் செயதிட்டு. 11

பதினே ழெனவந் திடுதிருநாட் பயினற காலை யிருக
விதியா னின்ற வீரைந்து காலத் திடத்தும் வெவ்வேறு
கதிசே ரூர்தி மேல்கொண்டு கவின்சந் திரசே கராபோத
நிதியா பலருந் தானங்க ணிகழ்ததி வணங்க விழாவெடுத்தான் 12

அந்தப் பதினே ழெனுந்திருநா ளந்திக் காலத திமிலேற்றுச
சந்தப் படமோ ரெட்டினையுந் தயங்கப் பூசை யினிதமைத்துப்
பந்தப் பழைய வினைமுருங்கப் பதினெட் டெனுநாட் காலைதனில
வந்தப் பணிந்தா ரெதிர்நிறப வயங்கெண் கொடியும் பசுவுயர்த்தான். 13

ஒன்பா னிரட்டித் திருநாளென் றுரைதத வைகன் முதலாக
வொன்பான் மணிக்குண் டமுஞ்செந்தீ யொளிர வந்நாண் மாலையினில்
வன்பார மகள்செய் தவமவாய்ப்ப மணிநித திலப்பந தரினீழ
லென்பா பரணப் பெருமானா ரெதிரில் வீசி யுலாப்போந்தார். 14

புணரு மிடனும வரைக்கிள்ளை பூங்கைக் கருப்புச் சிலைமலர்க்கோ
லணவு தொழிற்கேற் புறக்கிரியி னணங்கு செலுத்த வவட்கினிய
கணவர் பூத நாதரெனக் கரையும பெயாக்கேற் புறப்பூதத்
தணிவி லூர்தி பததொன்பா னாளிற் றயங்கக் கடாவினார். 15

திருமா றனது கூறேயாஞ் செயலைத் தெரித்தாங் கவனணையை
யொருபா லுமையாள் கொளக்கொடைமைக் கொருவ ரிவரே யெனவெவரு

மருளா துணரக கொடைவழஙகு மலாககற பகததை யணணலா
ரிருபான றினததிற றிருவீதி யெழிலகொப் புளிப்பத தூணடினா. 16

மன்ற வடியாா புரிகுறற மதியா தவாசெய குணஙகொளளு
நனறி தெரிததாங கறன்கங் நறபா லுழுமடுள ளுமையூரக
குனறு நினைந்தாங கியலகொளகை கொள்ள வெவவுங கயிலாய
மொன்று தலைபபெ யிருபானு ளுவப்புற் றிறைவ ருநதினா. 17

தரும விடையு மாலவிடையுஞ் சகல பொருளு மொருபாதி
மருவு வுருவிற பாதியுறு மாதுந தாமும் பகுத்தாஙகுப்
பொருவெள விடைகள் வெவ்வேறு பூஙக ணுமையு மொருதாமுந
தெருவி னிருப திரண்டாநாட் செமமற சிவனா நடாவினா. 18

மூன்று தலைப்பெய யிருபதென மொழியுந திருநா ளவிாசெமபெ
ருன்ற மணித்தே ரைஙகரனு மயிலவே லிறையுஞ் சணடனுஙகான
கான்ற வெறிப்பூங குழற்கொடியுங கதுமென றுகைப்பப் புரமநாட்
சான்ற நிலத்தோ பொருமணிததோ சஙகத தலைவ ருருட்டினா. 19

விலஙகற் காசன றாமகளிாக காசாய விளஙகுந தனககியைய
விலஙகுக காசை யகிலாணட விமலை யுகைபப வமுதேசா
மலஙக மிததாா வடிவிடததும வதித தெரிததாங கருண்மயமா
யிலஙகு நநதி தனையறுநான கென்னு நாளி னியககினா. 20

ஐயைந தெனவந திநதிருநா ளாநதோ ளியினமா துமையேக
வையந தரித்த வயிற்றிவுளி மலகுங கலியிற் றீயோாக
ஊனயுந் திறஞ்செய வரம்பெறுவா ருடிச சுமநத தெனவணப்புச்
செய்யும் பூாவி மேற்கொண்டு செக்கர்ச் சடையா ருக்கினா. 21

பயிலவா னவாகள பலாகாவப் பசுமபொற குழைககா துமைமாது
செயிர்தீா சிவிகை மேற்கொளளத திகழ்நத வாதிப் பெருஞ்செலவப
பெயரா தரிககுஞ் செயறகேற்பப் பேணு மிருபத் தாறுநா
ளயிரா வணத்தை வெணணுவ லடிவீற் றிருந்தா ரினிதுகைததாா 22

மன்றி னடிககும் பெருமானா வயஙக விருபத தேழாநா
ளொன்றும் விடியற் சிறுகாலை யுவப்பக காட்சி கொடுததறபி
னன்று வருமு ரோகணிநண் பகலி னயனா தீாததத்திற
கொன்றை முடியா ரிருந்தீாததங் கொடுததா ருலகங குறைதீா. 23

அந்நாண் மாலை யெண்கொடியு மாணட பசுவே றினிதிறஙகப்
பின்னு மிருபத் தெட்டாநாட் பேணு மாலை முதலாக
முந்நாண் மாலை யீறாக மூன்று பொழுதுஞ் சிவிகையின்மே
லென்னுள் பள்ளி யறைப்பெருமா னெழிலாா கோயி லுலாப்போநதான்.

மோன முறுநற் றிருவிழா முப்பத் தொருநாண் முதலாக
வீன மகல மூன்றுநா ளியங்கை முப்பத் தொருநான்கென்
றூன தினமுன் மூன்றுநா ளருள்சேர் திலகு சண்டேச
ஞான மகன்ற மணிமுத்தி னூர்தி நிழலி லுலாப்போந்தான. 25

மொழிந்த சண்டன் றிருவிழா முடிவா முப்பத தாருநா
ளிழிந்த குணத்தார் மனமேபோன் றிருண்ட கங்கு லிணர்மலர்கள்
பொழிந்து புலவர் போற்றிசைப்பப் போற்று மடியார் மும்மலமு
மழிந்து விடமற் றொருகொடியி னேறே றிறக்கி யயன்றொழுதான. 26

மறைசூத் திரமே புராணமே வயங்கு கீத மேநிருத்த
நிறைவாத் தியமே யெனவைந்து நேரே யியம்ப வளமெல்லா
முறையா நின்ற வுட்சூழன் முதலா வரண மோரைந்து
மிறையார் முப்பத தேழாநா ளிமையார் வியப்ப வுலாப்போந்தா. 27

துணிநீர்ப் பாங்கர்ச் சூழ்போக்கித் தோடார் மலர்கண் மிகப்பெய்து
மணியா ணிரைத்த மண்டபத்தின் வதிந்து முப்பத் தெட்டாநா
ளணிநீ ராடிக் கலவைமுத லணிந்து சுவையா றுணவயின்று
பணியா பரணப் பெருமானார் பற்றும் விடாயைப் பாற்றினார் 28

அற்றைத் திருநாள் வளர்மாலை யவிர்ந்த திலப்பந் தரினீழற்
கொற்றக் கவிகை சாந்தாற்றி கோலக் கவரி கொடிபிறவும
பற்றிக் கடவு ளார்போற்றப் பவனி யினிது போந்திறைவா
முற்றக் கவினு மணிக்கோயின் முன்னி யுமையோ டமர்ந்திருந்தார. 29

இவ்வா றுதிப் பெருஞ்செல்வக் கியைய வாதிப் பிரமனா
செவ்வாய் மையினு லினிதெடுத்த திருவார் விழாவை மானிடரு
மவ்வா னவரு முவந்தாதிப் பிரமோச் சவமென் றனறுமுதற்
றுவ்வா வமிழ்தங் கண்டாரின் வருடந் தோறுந் தொழாநின்றா. 30

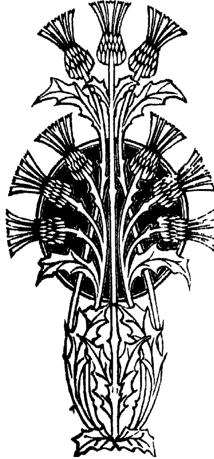
ஆதிப் பிரமன் றிருவானைக் காவி னமர்ந்தார்க் கினிதெடுத்த
காதற் சிறப்புத் திருவிழாக் கவினப் புரிந்தோர் தெரிசித்தோர்
தீதற் றவனி முழுதாண்டு தேவர் போகம் பெரிதார்ந்து
சாதற் பிறப்பிற் றலைப்படாத் தனிவீட் டின்பத் தழுந்துவார். 31

மூவா முதல்வன் றிருவிழா முடிவிற் பிரம தீர்த்தத்தி
னோவா வன்பிற் படிந்தோரு முலக முழுது மொருதிகிரி
தாவா துருட்டி விண்ணுண்டு சனன மரணப் பெருந்துக்க
நீவா வளர்பே ரின்பநல நீங்கா நிலையிற் றங்குவார். 32

திங்கட் கடவுள் கதிர்க்கடவுள் சேரு மூவா ததோ றொருவருடந்
தங்கு மனைய தீர்த்தத்திற் சார்ந்து படிந்து வெண்ணுவைற்

பொங்கு நிழலின் வீற்றிருந்த புனிதர் பாதம் போற்றிசைத்தோர்
துங்க வினையும் பெரும்பிணியுந் தொலைத்தா னந்தத் துறைபடிவார். 33

செந்தா துகுக்கு நறுங்கமலச் செம்ம லெடுத்த திருவிழா
நந்தாச் சிறப்பிற் சிறிதுரைத்தா நல்ல தவத்தீர் தசரதன்பால்
வந்தான் வினையி னாக்கனுயிர் மாற்றி முறைகு வரம்பலவுந்
தந்தார் சரிதங் கேண்மினெனச் சாற்றுந் தவத்தி னுயர்சூதன். 34

நீலவிண்டுவீச்சரப்படலம்.

சுரர்க்கு மாற்றல னாகிய தோல்வியில் வலியோன்
பரக்கு நீக்கட னப்பனே பயின்றிடு மிலங்கை
யரக்க ருயிர் பருகிய வலைகடற் றுயின்று
புரக்கு நாயகன் றசரத ராமனாய்ப் போந்தான். 1

தந்தை யேவலில் வனத்திடைச் சரித்திடு நாளில்
வந்தி ராவணன் சீதையை வெளவின னேக
முந்து மானமுந் துயரமு மொருங்குற முடிப்பா
னந்தி வண்ணாதய மடிதொழு தருண்மிகக் கொண்டான. 2

உடங்கு நின்றதன் னிளவலுந் தானுமொய் யெனச்சென்
றடங்க லாருளம் பனிப்புறு கிட்கிந்தை யமரு
மடங்கு முவிறல் வானரப் படையொடும் வளைந்த
விடங்கொ ளாழியிற் சேதுசெய் திலங்கையிற் புகக்ான. 3

வெம்பு கின்றவல் லரக்கர்தம் விழுப்படை யோடுங்
கும்ப கன்னனை யிராவணன் றனையுயிர் குடியா
வும்ப ரேக்கறு மிலங்கையை விபீடணற் குதவி
யம்புன் கோதையை யுடன்கொண்டு வழிக்கொண்டு மீண்டான. 4

தண்ட மேந்திய கரத்தினா தயங்கிதழ் மடித்துண்
டண்டம் விண்டென வார்த்திடும் வாயினா வெருவக்
கொண்ட வாக்கைய ராய்க்கும்ப கன்னனுங் கொற்ற
மண்டி ராவணப் பதகனும் வளைத்திடக் கண்டான் 5

மாயை யாலிறந் திருமுடன் மரீஇயம ருடற்ற
மேயி னாகொலோ வெனவெரீஇ யையமுற் றவாதஞ்
சாயை யேயிவை தம்மையுந் தாக்குது மென்னா
நாய னாருருச் சேதுவி னிரீஇயந் தெழுந்தான். 6

கொன்னி ராவணச் சாயையே யொழிதரக் கும்ப
கன்ன னோர்வருங் கதழுருச் சாயைகை யகலாப்
பின்ன ரேதொடாந் தலைச்செயப் பிணிப்புறு மனத்தா
னின்ன சாயைமற் றெங்ஙன மிறுத்துமென் றிறப்பான். 7

நங்கை பாகற்கு நிழல்செயு நாவன்மா நகரிக
கைகெகு ரோசமென் றறைந்திடு மெலலையை யடுததான்
பொங்கு காரிரு ளிரவிகண் டெனப்புலாங் தாஙகுத்
தஙகு மேனவன் சாயையுந தணநதிடக கண்டான். 8

விணையென வுடன்றொடர் வெய்ய சாயைநோய
தனையகன் ெறாழிதலுங் தசர தப்பெயர்
புனைமனு மன்னவன் புதலவ ேேறைகயோ
டனையதொன் னகரியி னகததை நண்ணிறைன. 9

திரைசெயுங் காவிரித் தீாதத மாடிபபின்
றரைசெயுந் தவப்பய னெனனத் தஙகிய
விரைசெய்பஃ றீாத்தமும விழைந்து தோய்நதனன
வரைசெய்பொன விலலிமுன் வணஙகி றுனோ 10

அரிககுரற் கிண்கிணி யலைமபுனு சீறடி
வரிககயற் கண்ணகி லாண்ட வல்லியைத
தரிககுமெய் யன்பொடு சாாநது தாழ்நதனன்
பரிககுமுள் ளோகையம் பரவை தோயநதனன 11

கனிவொடுங கோயிலைக் கைய கன்றவண்
முனிவா ரிருந்தவா முன்வ ணஙகுபு
துனிவுசெய் சாயையந தொலைவு கூறினு
னினிதெனக கேட்டவ ரிராமற் கோதுவார 12

தாஙகிய பெரும்புகழ்த் தலனுந் தீாததமு
மோஙகிய மூர்த்தியு முத்த மததன
வீஙகிவ ணலகையே யிராக்க தமபிணி
தீங்கெனப் படுவன யாவுஞ் சோதரா. 13

ஆதலி னீஙகுறு தப்பு றததினே
பாதகப் பழியுருப் பாறிற் றிங்கா
நீதவிர் தரினுறும யாஙகு நீஙகவே
யாதுசெய தககதிங கதுசெ யேந்தலே. 14

செய்யித்தை சிவலிஙகப் பதிட்டை சிந்தையை
வையித்தை யச்சிவன் மாட்டு நீமலா
பெய்யித்தை பேணுமிப் பூசைப் பேற்றினுற்
கொய்யித்தை நினைத்தொடா கொலையை யெனறனா. 15

துறவர்க ளின்னணந் தொகுத்துக கூறலு
மறம்வளர் திருநக ரயோத்தி காவல

னுறவிகல் கடந்தவ னேங்கு பேரருள்
பெறவடிப் பூசனை பேண வெண்ணினான். 16

அங்கதன் றன்னைக் கூவி யருட்சிவ லிங்கந் தானொன்
றிங்குநீ கொணர்தி யாலென் றேவின னிருப்பைச் சூழற்
றங்கிய தீர்த்த மொன்று சந்நிதி தனக்கு மேல்பாற்
பொங்கழ கெறிப்பக் கண்டு போந்தவண் வசித்தா னாக. 17

ஆண்மையின் மிக்க திண்டோ ளங்கத னேகி ஞானக்
கேண்மைமிக் கருளுஞ் சாளக் கிராமமால் வரையைச் சார்ந்து
மாண்மதி யறிவிற் றேர்ந்து மரகத விலிங்கங் கைக்கொண்
டேண்மலி யிராமன் பாங்க ரெய்தினா னிராம னிப்பால். 18

சிற்பநூல் விதியி னாற்றாற் சிவலிங்கத் தளவைக் கேற்பக்
கற்பகிர்ந் தனைய தீர்த்தக் கரையின்மேல் பாங்கர்க் கோயில்
பொற்புற வமைத்திட் டாத்தன் புகன்றநூல் விதியிற் றாபித்
தற்பகங் கனியப் பூசை யாற்றினன் பரச னுற்றான். 19

எறுழ்வன் கணங்கட் கிறையவனா யிமையா ரெவர்க்கு முத்தமனாய்
மறுவில் வலிமிக் காரெவர்க்கும் வலிமிக குடைய வீரனாய்ப்
பெறுதற் கரிய கவிக்கெல்லாம் பிறங்குங் கவியா மைங்கரனைத்
தெறுவல் வினைக டெறவளித்த தேவ தேவன் சரணடைந்தாம். 20

வேத முடியுங் காணரிய விமலா னந்தப் பெருகொளியை
யேத முயிர்கட் கறப்பணிக்கு மெங்கு நிறைந்த பராபரனைப்
போத மகன்றோ ரேகமாய்ப் புசிக்கு மேலாம போகததைச்
சாதல் பிறப்பிற் றலைப்பட்ட தமியே னுரைப்ப தெவ்வாறே. 21

விரியும் வித்தை யனைத்தினையும விளக்கு மிறையாய் மறைமுடிக்கு
மரிய பொருளா யிருந்தாலு மடியாக குரியன் மதிசூடி
பெரிய கருணைத தேவேசன் பிறங்கு நீலப் பொன்மயனாய்த்
தெரிவித் தலினப் பசுபதியைச சிந்தை மகிழப் பழிச்சுவேன். 22

எண்ணி லுயிர்க்குந் தனதருளை யீயும் பொருட்டுப் பலவுருவாய்
நண்ணி யுலகுக் கைந்தொழிலு நடத்தி யந்த வுலகத்திற்
பண்ணி னிசையு மலர்மணமும் பழத்தின் சுவையு மெனநிற்கு
மண்ண லெவனோ வவனடியை யன்பி னாரப் பரசுவேன். 23

ஈச னுடைய தாய்மரண மிரிக்குந் திறத்த தாயீசன்
றேசு விளங்குந் திருமுகங்க ளைந்தி னிடத்துந் திகழ்ந்ததாய்ப்
பேசை வைந்து விதமான பெருமந் திரம்யா ததனையே
பாச வினைகள் பறிந்தோடப் பனுவ லாற்றிற் கணிக்கின்றேன். 24

சத்தியமாய்ப் பரப்பிரமந் தானாகிச் சிவாக்கியமாய்ச் சாந்த மாகி
மெத்திரத மாயேக மாயனந்த ரூபமாய் விளக்கஞ் சான்ற
வுத்தமமா யிருக்குமென வுயர்ந்தவரா லுவந்துரைக்கப் பட்டு நிற்கு
மத்தகுமந் திரந்தனையே யடியேனுஞ் சரணமென வடையா நின்றேன். 25

மாகாய வாசுகிநாண் மாமேருச் சிலைமாயப் பகழி யேந்தி
யேகாத நிலத்திண்டோ கிரவிமதி கோத்தியக்கி யெயின்மூன் றட்டுப்
போகாத புகழ்நிறுத்த புண்ணியனைப் புகழ்க்கால காலன் றன்னை
யாகாச கேசனைமா புருடனைமா கேசுரனை யறியா நின்றேன் 26

ஒளிக்கொளியா யேகமாய்ச் சாந்தமா யாதியந்த மொன்று மில்லா
வளிக்களியாய்ப் பிரமமாய்ச் சிவமாகி யானந்த மயமா யெல்லாந்
தெளிக்குமொரு சித்தாகிச் சத்தாகிச் சதசத்தின் செயிர்தீர்த்த திண்பம
வளிக்குமிறை யெவனந்தத் தேவதே வனபதத்தை வணங்கா நின்றேன். 27

உக்கிரமாயக் கோரமாய்ப் பயங்கரமா யிருக்குமொரு தனுவை விட்டுத்
தக்கபெரு மங்கலமாய்ச் சாந்தமா யிருக்குமொரு தனுவி னாலே
மிக்கபெருங் கருணையினா லெனைக்காக்க வேண்டுமென விமலா வுன்னைப்
பொக்கமிலன் பானறிய பூமுதற்பல பொருள்கொண்டு பூசிக்கின்றேன் 28

கங்கை நதியு மிளம்பிறையுங் கதிர்க்குஞ் சடிலத் திடைவிளங்க
மங்கை யுமையா ளிடப்பாலின் வயங்க வடியேன் பூசைகொள
விங்கண் விரைவி னெழுந்தருளல் வேண்டு மடியா ரிரும்பேறே
செங்கை மலரி னழலேந்துஞ் செல்வா தேவா சிங்கமே 29

பாவிக்கப் படுவானும் பண்ணுரைத் தோத்திரிக்கப் படுகின் றானுந்
தேவர்க்கு மேலாக விருப்பானுஞ் செறியிதழ்த்தா மரையோ னாதி
மூவர்க்கு முதலான நாயகனு மூவரையு முயிர்த்தான் றானும்
யாவர்க்கு மிறையவனும் யாரந்த மகேச்சுரன்மற் றென்னைக் காக்க. 30

சத்தியோ சாத ரெனும்பெய ருமக்குத் தயங்கலாற் றமியனே னீங்குப்
பத்தியாய்ப் பதிட்டை புரியருட் குறியிற் பதிந்துவல் விரைந்தென துள்ளந்
தித்தியா நிற்ப விட்டகா மியங்கள் செறித்திடக் கடவது நுமக்கே
யத்தரே யந்தச் சத்தியோ சாத ராகிய நும்மையான் றொழுதேன். 31

மங்கல மருளு மஞ்சனே தேவ தேவனே மலிந்தவென் பாவ
மிங்குமுற் றகற்றிச் சுகத்தினை யருள்க வெம்பிரா னெனக்கருள் சுரக்க
வெங்கிருந் துனினு மங்கணே விரைய வெழுந்தருள் சொரூபராய் விடையாத
துங்கவெண் கவச ராயுருத் திரராய்த் துலங்கிய நும்மையான் றொழுதேன். 32

உள்ளகக் கமலத் ததைர்ந்தநா யகரே யொளிர்சடை மதியுமி ழமிழ்த
வெள்ளமிக் கொழுந்தனைதிரு மேனி விமலரே யம்பிகேச் சுரரே

தெள்ளொளி யிரவி மண்டலத திருக்குந் தேவரோ திகழொளி மயரே
தள்ளரு மகிழ்ச்சி தலைக்கொள விதயந் தனிலுமைத் தியானியா நின்றேன். 33

இந்தவடி யேன்றன்னை யந்தவுன தருளொழிலா ருனது தாளிற்
பந்தமுடை யவனகப் பண்ணுகமற றதுதாய்போற் பரிந்து காக்க
சந்திரசே கரதேவ சம்போமா திரமன்னந் தலஙக ளான்க
ணந்துவன மனைததினுககும பதியாகு நின்பாத நளினம் போற்றி. 34

கந்தமா றூறு சுவையினு லுண்டி கனியொடு மூட்டுதுஞ் சோமாக்
கந்தராய் விடைமேற் கொண்டெழூந் தருளிக கைக்கொள்க சஙகர னீசன்
சிந்தைமா சகற்றுஞ் சிவனணி மாதி சித்திகள் சேவியா நின்ற
முந்தனு கையனு லெண்குணச் செல்வ முதலிலா முதல்வதந் தருள்க. 35

கருமததா லறுசுவையாற் புத்திரராற் பவுசதிரராற் கவிகை தன்னுற்
றிருவத்தா லணிமாதி சித்திகளான் மனவாககுத் தேகந் தம்மாற்
பருவத்தா லொன்றுனு மடையாத முத்தியினைப் பரம ஞான
வுருவத்தா லடைவிப்பா னெவனவனு கியவுன்னை யுரையா நின்றேன். 36

குறிகுணங காணம் வடிவமா திகளாற் கொளப்படடான் யாவனோ வவனை
மறுவறப் பயின்ற யோகிய ரவனை வாஞ்சையி னறிந்தமாத் திரத்திற்
செறிதரு பவஙகள் விளைத்திடு மலநோய் சிதையயா னெனதெனச் செருககா
வறிஞராய் முத்த ராகுகின் றோரோ வவனையே யெந்தியா நின்றேன். 37

தருகவிழி யிணைச்செவியைத் தருகபிரா ணனைத்தருக தருக வாயுண்
மருவலரைப் புறஙகாண்க மரணத்தைப் போக்குகவெம் மருஙகு மென்பால
வெருவரலென் றபயத்தைக் கொடுககசமு சாரதின் விலக்கி யாள்க
விருடருசத் தாதியினின் றெடுக்கவடி கேணும்மை யிறைஞ்சா நின்றேன். 38

வாளவுணர் நஞ்சொழுகும் வாலெயிற்றுப் பணிபாவம வறுமை நோயென்
றானையிடத் தொடரிடரி னொழித்தாள்க பெருஞ்செல்வ முலவா வின்ப
நாளுமினி தீண்டவருள் சுரக்கதே சினைப்புரக்க நளினம் போதொத்
தாளுமலாத் தாளிணையி னன்பருள்க வமரருககு மமர போற்றி. 39

இராசதவன் குணத்தோடு முலகமெலாம் படைப்பவனு யிருந்தாய் போற்றி
பராவலுறுஞ் சாத்துவிதத் தொடுமுலகம் புரடபவனய்ப் பயின்றாய் போற்றி
விராவியதா மதகுணத்தி னொடுமெழிக்கு முருத்திரனய் மிளிர்ந்தாய் போற்றி
வராகமுத லுருவாயு முகந்தொறும்புல் லாரைவதைக் கின்றாய் போற்றி. 40

யாரொருவன் றன்விரையாக் கலியினல் வெரீஇயியம னிரியா நிற்கும்
யாரொருவன் றன்விரையாக் கலியினு லிரவிமதி யியஙகா நிற்கும்
யாரொருவன் றன்விரையாக் கலியினுற் கடல்கரையி னிகவா நிற்கும்
யாரொருவன் றன்விரையாக் கலியினுயி ருணருமவ னிணைத்தாள் போற்றி. 41

குருதியுமிழ் முத்தலைவேல் குடங்கையணிந் தோய்நினது கோபம் போற்றி
மருவலாகரு நிலையாமை வலையுத விடுநின்கை வாளி போற்றி
யொருவரையு நிகராத கனகவரைச் சிலைவாங்கு மொண்டோள் போற்றி
கருதலரைப் பறந்தலையிற் கடக்கவெனக் குரனளித்த கருணை போற்றி. 42

எவ்வாயுந் திருமுடிக ளெவ்வாயு மொளிநுதலெவ் வாயுங் கண்க
ளெவ்வாயுந் திருச்செவிக ளெவ்வாயுஞ் செவ்வாயெவ் வாயுந் தோள்க
ளெவ்வாயுந் திருக்கரங்க ளெவ்வாயுந் திருவயிறெவ் வாயுந் தாள்க
ளெவ்வாயுந் திருமேனி யெனநிற்குந் தனிமுதல்வ னெமமைக் காக்க. 43

எம்பெருமான் திருவடிப்பூ சனைபுரிந்து மேதமெடுத்து மிருண்ட பாச
நம்பிநருக் கறுத்தருளு நாமத்தை நாவார நவின்று மேலாஞ்
செம்பொருளாசோ புகழ்க்காதை செவிமடுத்துந் திருமேனி திகழக் கண்டு
மம்புவியி னிருக்கினரு மடியேமை யீன்றவாபோ லருளிக் காக்க. 44

அஞ்சலென வமைத்தவொரு கரதலமும் வரதமென வமைத்த கையுங்
கஞ்சமல ரேந்துமிரு கரதலமு மூறறிருக்குங் கருணை நோக்கும்
பஞ்சிகமழ் சீறடியு மழகெறிப்ப வணிகலன்கள் பலவுந் தாங்கி
வஞ்சமல விருள்சீக்கு மகிலாண்ட நாயகிதன் வடிவம் போற்றி. 45

என்றி ராம னியம்பிய தோத்திரம் யாவையு
நன்று சென்று திருச்செவி யேறலு நாதனார்
மன்ற லோதி மடந்தையொர் பாகம் வயங்குற
வென்றி மால்விடை மேல்வெளி நின்றனர் காணவே. 46

கண்ட கண்கள் கவிழ்க்கு நறும்புனல் கால்செயாக்
கொண்டன் மேனிக் குரூஉக்கவ யம்பெறு சீறநினை
வண்டலை செய்யக் கரைந்து கரைந்துவ ணங்கினு
னண்டர் கோனருள் கூர்ந்தவற் கீதுரை செய்யுமால். 47

இராம நீயெமை யேத்திய தியாவாக ளேத்தினும
பராவி யன்பொடு கேட்பினும் பல்பெரும் பாவமும்
விராவு தீயிடைப் பஞ்செனை வெந்தவி யப்பெருந்
தராத லத்துயர் வாழ்வுந் துறக்கமுஞ் சார்வரே. 48

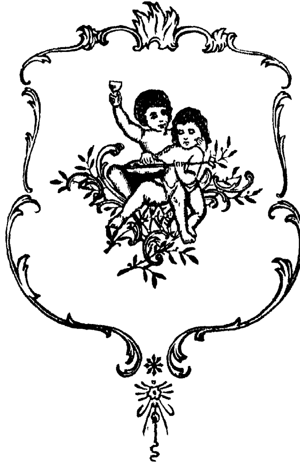
அடரும் வல்வினைச் சாயையு நீங்கி யயோத்திபுக்
கிடாது ரந்துபன் னுளர சாண்டிருந் தெய்வமாய்த்
தொடரு மாந்தர்க்கு வேட்டவ ரங்கடு றுத்திருள்
விடவு யாந்தநன் முத்தியை யந்தத்தின் மேவுதி. 49

சிறந்த மன்னவ செல்லுதி யென்று சிவபிரான்
மறைந்த னன்சிவ லிங்கத்தி ராமனும் வல்விரை

தறந்த ழைத்திடு பூசனை முற்றற வாற்றிப்போ
யுறைந்த னன்னுல காண்டுதன் னூராவயி னெனபவே. 50

நீல விண்டுநி கழ்த்துமெய யன்பொடு பூசனை
சால வாற்றிய நீலவிண் டுப்பெயர்த் தாணுவை
ஞால மீதுப ணிந்தவர் நாயக விற்றிஞோ
கோல நோக்கினர் தாமுங்கொ லைப்பழி தீரவே. 51

கையா சாயை காக்குங் கரியமா லீச்சர
மைய சொற்றனை மாங்குப பராசர னங்கியிற்
பொய்ய ரககரைப் பொன்றிய காதையுங் கேண்மினென
றுய்ய வையக மோதுத லுற்றனன் சூதனே. 52

பாராசரன்வழிபடுபடலம்.

சுந்தர மிகுந்தபொன் னகரிற் ருலைநா
ளிந்திர னரசுவீற் றிருக்கு மண்டபத
தந்தரத தமரரு மறிஞா யாவருஞ்
சிந்தையின் மகிழ்கொளச் சென்று தொக்கனா. 1

உ த்தம வசிட்டனு முபாந்த விசுவா
மித்திர முனிவனு மேவி வைகினு
ரத்தலை யுள்ளவ ரவனி மாட்டெவா
பொயத்துவை யாதவ ரென்ற போதரோ. 2

மந்திர வசிட்டனமன் னவாக்கு மனனரிச
சந்திரன பொயசொலா னென்று சாற்றினுன
வெந்திறல விசுவா மித்தி ரன்முரண்
சிந்தையன் பொய்சொலச் செய்வ லெனறனன 3

வேந்தனொருு பொயமொழியின விசுவா மிசதிரனே
காந்துமணி முடியமரா கரிகணடா யடுநரு
மாந்தியவந் தணனபோல வாாதுகிலொன றுடுத்தியமன
பூந்திசையின முகநோக்கிப் போதுவலென் ருன்வசிட்டன. 4

தஞ்சமறை பயில்வாயாற சபதமிட வசிட்டமுனி
வெஞ்சினநீள் விசுவா மித்திரனும் விறலவேந்த
னெஞ்சறிந்தே பொய்மொழிய ங்கழ்ததேனே ஸீயுரைதத
வஞ்சினமற் றெனதாகு மெனக்கிளந்து வான்விடுத்தான. 5

பூதல மருங்கு போந்து புகழரிச் சந்தி ரன்பா
லேதமெத் துணையு மாற்றி யியன்மொழி மெயயிற் றீரா
ஞுதலை யறிந்து தோற்று னரசனுக் கமர ரெலலா
மேதகு வரங்க ளீந்தா வேந்தனும் வணங்கிப் பின்னா. 6

கடவுளீ ரறிவன் முன்னாக கதழ்ந்துரை சபதந் தன்னை
யடியனேன் பொருட்டுச் செயயா துதலே வேண்டுமெனனப்
படர்பெருங் கருணைத் தேவா பாாத்திபன் புரிவு நோக்கி
மடனறு முனிவன் சொன்ன வஞ்சினம் புரிய லென்றா.

விரைசெறி கற்பத் தண்டார் விண்ணவா வரங்கள் பெற்ற
வரசனங் ககன்று ஞெணஞ் சலைத்திட வசிட்டன் றன்பா
லுரை செறி விச்சு வாமித் திரனுறு சீற்றங் கொண்டு
புரைசெறி வேள்வி யொன்று புரிந்தனன் மனுக்க ளோதி. 8

வெருவரு தோற்றஞ் சான்ற வெந்திறற் பூத மொன்ற
கருவரை யென்ன வேள்விக கனல்கெழு குண்ட நின்று
வருதலு மதனை நோக்கி வசிட்டனைக் கோறி யென்று
னுருவவல் லரகக ஞகி யொய்யெனச் சென்றப் பூதம். 9

அருந்தவ வசிட்ட னந்நா ளியல்பினுச சிரம நீங்கி
யிருந்தன னனையான் மைந்த னியற்பெயர் சத்தி யென்பான
பொருந்தனை தாயிலக் கண்டு பொள்ளெனக் கொன்று மீண்டு
திருந்திய விச்சு வாமித் திரனுள மகிழ்செய் தன்றே. 10

அருந்துதிக கற்பின் மிககா ளவன்மனை மாது நோககி
வருந்திமிக் கழுத லோடு மருங்குளாா தாமுங கூடிப்
பெருந்துய ருழக்கு மேல்வைப் பெருந்தவ வசிட்டன் போந்து
கருந்துய ருழந்து சோகக கடலிடை யழுந்தி ஞுல். 11

ஏந்திதழ்க் கமலச் செம்ம லிம்மென வகுப் போந்து
வேந்தவ னென்ன வீழ்ந்த விழுததவ வசிட்ட னெஞ்சி
ஞுந்துய ரகலத் தேற்றி யறைகுவான் சத்தி யாவி
போந்தன னென்று சாலப் பொருமிமிக் கவலஞ் செயயேல. 12

நுன்குலம் விழுப்ப மெய்த நுன்னுடை மருகி மாட்டு
நன்கரு வாய்ந்த தன்றே நற்றவ வஃதா ஞகும்
பின்குல வரக்கர் தம்மைப் பெயரொடுங் கெடுககு மன்று
டன்குலச் செவிகள் கேட்ப மறையெலாஞ் சாற்று கென்றுன். 13

மறையவன் றேற்றத் தேறி மருங்குளார் தம்மைத் தேற்றி
நிறைகுண வசிட்டன் சத்தி நேரிழை மனைவி கேட்ப
முறையுளி வேத மெல்லா மொழிந்தன னவற்றை யெலலா
முறைதரு வயிற்றி னின்றே யுணர்ந்ததக் கருவிற் பிள்ளை. 14

ஐயிரு மதியு முற்ற வகட்டுறு கருவி னீங்கி
வையக மிடருு நீங்க வானக மகிழ்ச்சி துன்ன
வெய்யவல் லரககர் தேய மிக்கநெய்த் தோரின் மாரி
பெய்யவந் துதித்த தென்ப பிறங்கெழிற் குழவி மாதோ. 15

தன்னிகர் வசிட்ட மேலோன் சாதக முதல வாற்றிப்
பன்னிரு நாளி ஞமம் பராசா னென்று சாற்றிப்

பின்னுப நயன மெட்டா மாண்டினிற் பிறங்கச் செய்தான்
மன்னிளா மதியம் போல வளர்ந்திடு மைந்த னோர்நாள். 16

தாய்முக நோக்கி யன்று தவ்வென விருத்தி மெய்யி
னய்மணிக் கலனே காணு மவலமோ நின்பாற் கண்டாம்
வாய்மையி னுரைத்தி யெந்தை யாண்டையன வசிட்டன் யாவன்
றூய்மைநெஞ் சயிர்ப்பி னீங்க வென்றலுஞ் சொல்லு மன்னே. 17

கொழுகொம் பிழந்த கொடியேபோற் கொழுந னிழந்தேன் பருவாலே
முழுது மகற்ற வந்தகய முனியே முனிவா செல்வமே
பழுதொன் றியற்று நுந்தையுயிர படர்ந்தோ ராக்கன் பருகினான்
வழுவில் வசிட்டன் மூதாதை மதியா யென்று மறுகினாள். 18

தன்னாய் மறுகி மூர்ச்சித்துத தளர நோக்கி முனிச்சிறுவ
னன்று வன்று வெனப்பல்கா லங்கைகத தளிராற் புடைதெழுப்பி
யின்று விணைசெ யரக்கர்குல மின்னே யிறுத்தே னெனவணங்கிக்
கொன்று தரவி னருள்பெறறு வசிட்டன் விடையுங கொண்டெழுந்தான். 19

கள்ளம் படருங கருத்தினர்க்குக காண்டற் கரிய தனிமுதல்வன்
வெள்ளம் படருஞ் சடைக்கற்றை விமலன் ஞான தலமெய்தி
வள்ளம் படகின் றலர்கமல மணங்கேழ் தீர்த்தம் பலதோய்ந்தங
குள்ளம் படரும் பேரன்பி னொளிரொற் கோயி னண்ணினான். 20

ஆனே றுயர்த்த கொடிப்பாங்க ரகநெக் குருக விழுந்தெழுந்து
மீனே றுயர்த்த கொடிக்காளை வேவ விழித்த பூரணனை
மானே றுயர்தத கரதலத்து மணியை வணங்கி மறைபாடி
யூனே றுடம்பின் பயன்பெறுவா னுலக முயிர்த்தா ளையும்பணிந்தான். 21

அங்க ணகன்று கோயில்வல மாகப் போந்து புறத்தேகித
துங்க மறையின் விதியாற்றுற் றுவன்றும் பிதிரா களிதூங்க
வெங்க ணரக்க ஞலாவி விளிந்த தாதை தனைக்குறித்துத்
தங்கு கரும மனைத்தினையுந் தழைத்த வன்பி னியற்றினான். 22

நொறில்வெள் விடையின் கொடிமேலா னுடங்க விளங்கும் விமானத்திற்
செறிபல சிறப்பி னொடுமெதிரே சென்று தாதை செப்புவா
னறிவி லரக்க னுல்விளிந்த வலகில் பாவத் தொடக்கினாற்
பிறிவி லலகை யாயின்னல் பெரிது முழநதே னிதுகாறும். 23

இன்று சிறுவ நீயிந்த ஞான தலத்தி னினிதியற்று
நன்றி வினையாற் றீவினைக ணமுவ வினைய னுயினேன்
சென்று சேர்து மெனவெழுந்து சிவலோ கததை யவனடையப
பின்றை யரக்கர் குலந்துமியப் பிறங்கு வேள்வி தொடங்குவான். 24

கடவுள்வெண் ணாவலங் காமர் நீழல்வாழ்
படவர வணிந்தருள் பரமர் கோயிலின்
வடகிழக் கெல்லையின் வயங்கு குண்டமிட்
டடைவுற வியற்றினு னவி சாரமே. 25

செந்தழ லாகுதி தேககு செவ்வியின்
மந்திரஞ் சென்றுவல் லரக்கர் தானவா
வெந்திறற் பூதவே தாள மியாவையு
முந்திவந் தொளிரழற் குண்டத திட்டவே. 26

தினந்தொறு மந்திரந் றீயிற் றீயாத
மினங்கெட விறுத்துத்தென் மேற்கி னெய்தினேன்
மனந்தளர் வுறவவன் வாகை வாகனக
கனங்கெழு பூதமுங் கலங்கப் பற்றின. 27

பொருதெறுழ் வலிகெடும் பூத நோக்குபு
நிருதியும வலியினு னீக்க மாட்டிலன்
றருநய மொழிபல சாற்ற வும்விடா
துருவமந் திரமவ னோடு மீர்த்தவே. 28

நெஞ்செலா மழிதர நிருதி யென்பவன்
றஞ்சம்வே றிலையெனச் சம்பு நீழல்வாழ்
செஞ்சடா மகுடர்தஞ் சேவ டித்துணைக
கெஞ்சுரு வன்பினு லேத்தன் மேயினன். 29

பாலனுக் காகக் காலன் படவுதை செய்தா யோல
மாலமுண் டமர ராவி யளித்தரு டலைவ வோலம்
வேலனு லவுணர்க் காய்ந்து விண்குடி நிறுத்தா யோலஞ்
சீலமா சம்பு நீழற் சிவபிரா னேலை வோலம். 30

பிரமனை மாய னோர்காற் பெறவர மளித்தா யோலம்
பிரமன்மா யவனை யோர்காற பெறவர மளிததா யோலம்
பிரமன்மா யவனைப் பல்காற் பெற்றளித் தழிப்பா யோலம்
பிரசமார் சமபு நீழற் பிஞ்ஞகா வோல வோலம. 31

முப்புரம் பொடித்த மேரு மூரிவெஞ் சிலையா யோல
மப்பவிர் வேணி வைத்திட் டகனிலம் புரந்தா யோலஞ்
செப்பிள முலையாள் பூசை செய்தநீர்த் திரளே யோலம்
வைப்பெனச் சமபு நீழல வதிந்தருண் முதல்வா வோலம். 32

ஐம்புல னீர்க்கப் பட்ட வார்வநெஞ் சுடையார் போலப்
பம்புமந் திரங்க ளீர்ப்பப் படுகின்றே னேலை வோல

நம்புறு துணைவே நிலவே நாயக வோல வோலம
வம்பலர்ச் சமபு நீழல வானவா வோல வோலம. 33

ஒருகணந தாழ்ககி ஞயே னூாதியோ டறவ ஞற்றும
வெருவரு வேள்வித தீயின வீழ்வது திண்ண மோலங
கருணையி னெளிவந தெமமைக காபபது கடன்மை யோல
மருவளர் சம்பு நீழல வள்ளலே யோல வோலம 34

சாலுமெய் யன்பினு ணிருதி தாழந்துமிக
கோலிடத திருவுள முவநத நாவலின்
கோலவெண் ணீழலிற் குழக ஞணையா
லெல்வுற வாணினூ டெழுந்த தோருரை. 35

நிருதிதன் பூதவா கனததை நீயிவண்
டருமதி யெமகெனத தழஙகும வான்மொழி
யிருசெவி நுழைதலு மிரும்ப ாசரன்
மருவிய வுவகையன வான நோககினுன். 36

பூதமு நிருதியும பொள்ளென் றண்மையிற
போதலு மவாதமைப் புடையி ருததினு
ஞதரு வஞ்சின மதனின வேள்விமுன்
னீதலே சிறப்பென வியைநது ளேனென்முன் 37

ாந்தனே னென்னுமு னிணாதத நாவலி
னூாந்ததண் ணீழலி னமாநத நாயகன்
சாநதமென் முலையுமைத் தயலொ டேற்றினமேற்
போந்தனன் விசும்பிடைப் புலவர் போற்றவே. 38

கண்டன னெழுநதனன் கரங்கள் சென்னிமேற
கொண்டன னுடினன் குவல யந்தனிற்
றண்டென விழுந்தன னெழுந்து தட்டமிட்
டண்டாநா யகன்சர ணன்பி னேத்துவான். 39

ஆதிப் பெருஞ்செல வவருட் கடலே யடியா ரிளைப்பா றுமலர்த் தருவே
பூதிக் கவயத் திருமே னியனே புரமூன் றமெரித தபுரா தனனே
காதிப் பழவல் வினையைச் சிறியேன கருதா ரையுநீற் றியகண் ணுதலே
சோதிப் பொருளே தொழுவார பருகுஞ் சுடாவா னமிழ்தே சரணஞ் சரணம. 40

ஆரு டியவே ணியின்மீ மிசைமிக் கமிழ்தா டியவெண் மதிக்கண் ணியனே
பாரு டியமுத் தலைவே லவனே பழியா டியவெண் டலைமா லையனே
கூரு டியகோ மளவல் லியனே குன்ரு டியகொற் றவிலங கையனே
வீரு டியவெள் விடைவா கனனே விண்ணோ ரிறையே சரணஞ் சரணம்.

நவதீர்த் தமுமா டுபயன் செறியு நவசா ளரசந் நிதியா சரண
மவநீங் கறலா டவிதித் தபொரு ளாறைந் தெனவே யறிவித் தொருபா
லிவர்மாட் சியின்முப் பதுசா ளரங்கின் றிலகுந் திருகோ யிலுளாய் சரணந்
தவநீ டியசம் புமுனிக் கருளுந் தனிநா யகனே சரணஞ் சரணம். 42

ஆரந் தொடையான் மனையாள் களநீங் காரம புனலோ டுகுடத் துநுழைந்
தீரந் திகழ்சென் னியினூட் டுபொழு திலகுந் திருமே னியணிந் தருளி
வாரந் தருநல் லருள்வைத் தவனே மணியே மலாயம பியகா விரியின்
றீரந் திகழ்கள் ளிடையே வதியுஞ் சிவனே பவனே சாணஞ் சரணம். 43

உழுவ லன்பிற் பராசரனென் றுரைக்கும் பெயரா னிவ்வாறு
பழுதில் புகழ்கள் புகழ்ந்திறைஞ்சப் பாய்வெள் விடையே லெதிர்நின்ற
முழுது முணர்ந்த நாயகனார் முனிவில் வரங்கள் கொள்கென்றார்
வழுவின் முனிவன் மீட்டெதிரே வணங்கி வரங்கள் வேண்டுமால். 44

மன்ற வடியேன் புரிவேள்வி மணிச்சா லையிற்றென மேற்றிசையி
லொன்று நிருதிக் கெழும்பூத முதவும் படியில் கருணையா
லென்று நினக்குப் பச்சாதா பேச னெனும்பே ரினிதுறுக
வென்றி விடையாய் நினதாளின் வீயாப் பத்தி யெனக்குறுக. 45

எனமா தவத்துப் பராசரன்மற் றிரந்த வரங்கள் கொடுத்தருளித்
தனிநா வலின்கீழ்ச் சிவலிங்கந் தன்னி லிறைவ னமர்ந்திருந்தா
னனிநா னிலத்தி லன்றுமுத லென்று நாவ னிழலுடையாக்
கினிதாம் பெயர்தான் பச்சாதா பேச னெனவு மிலங்கியதே. 46

கருணைப் பெருமா னருள்பெற்ற காளை முனிவன் மகமுடித்துப்
பொருவில் வரங்க ளொடுந்தாதை தாதைப் பாங்காப் போய்வாழ்ந்தா
னிருதி பச்சா தாபேச ரளித்த நீடு பூதததின்
மருவு தனது திசைசென்று பண்டு போல வாழ்ந்திருந்தான். 47

மல்குந் தவத்து வசிட்டமுனி மருமான் வழிபாட் டினைப்புகன்று
நல்குந் திருமான் ஞானதல மெனவாங் கிருந்து நாடோறும்
பல்கும் பயன்றந் திடுமாறும் பண்பிற் கேண்மி னெனச்சூதன்
புல்குங் குணத்து முனிவார்க்குப் புரிந்து புகறன் மேயினான். 48

திருமால்வழிபடுபடலம்.

வானவாக கிடையூ றுற்று மறமலி யரககர் சேனை
வானரப் படையாற் றுக்கி வண்பகை கடந்த யோத்தி
தானமர்ந் தரசு பூண்ட தசரத ராமன் பாங்கர்
வேனவில் கடகத திண்டோள் விபீடணன் விடைகொள் காலை. 1

திருமறு மார்பத் தண்ண றிருவுரு வொன்றுஞ் சிறபத்
துருவளா விமான மொன்று முவந்தவ னளிப்பக் கொண்டு
மருவிய வயோத்தி நீங்கி மனனிய விலங்கை சேர
வெருவருந் தானை யோடும் வியனில நெளியச் செல்வான. 2

கண்ணுத லமர்நத தானங் கண்டன பலவும் போற்றிப்
பண்ணையும் வரையுங் கானும் பற்பல நீந்தி யென்றூழ்
விண்ணவ னுச்சி யெய்தும் வேலைவெவ் வெரிவாய்க் கும்பி
நண்ணிய தனைய தாங்கோ ரனநதலைப் பழுவஞ் சார்ந்தான். 3

உருததி ரப்பெய ராண்டகைக் கொன்னலார் தம்மை
வருத்த மிக்கெழும் வெகுளியந் தழலவா மடிந்தும்
பெருதது நிற்பமற் றதுதனைப் பெயாதவெழுந் தோறு
மிருததி வைக்குமோர் வைப்புமா யிலகுமச் சுரமே. 4

மாய ணாதிப்பல் லுயிர்களும வளரிளைப் பாற
வாய மாயையின் காரிய மனைத்தையும் விழியாற
காயு நாளையிற் சூற்படைக்*கடவுணின் றுடுந
தூய வாரழற் கானமுந் துணைவதக் கானம. 5

கங்கை வான்மதி சூடிதன் கரத்திடை முனிவ
ரங்கி சேர்ந்தது மாழியில் வடவைசார்ந் தழுஞ்சீ
பொங்கு மாதவன் வைகலும் புணரிமூழ குவதுந
தங்கு தீச்சுரந் தழற்றுதா பநதபும் பொருட்டே. 6

தூல தேகமே யன்றிவண் சூக்கும வுடலுஞ்
சால நீற்றுவ தனையது தழல்பரந் தொழுகிக்
கோல மார்தரு மராமரங் குழையடை யிருப்பை
பாலை யாதியுங் கரிந்திட மேயதப் பழுவம்.

உடைந்து சாரவட வைததழற் குதவிசெய் வாமென
றடைந்து சாகரம் போர்த்ததே யனையது வெண்டோ
மிடைந்த தீச்சுரம் வெதுப்பலின் மேவிய புணரி
யிடைந்து ருவகை பதைப்பதே பொருமத னியககம 8

விரிந்த பூதலம் விண்டது விண்டவாய தோறுஞ்
சொரிந்த தீததிர டுவெண்டன பாதலத துரகம
பொரிந்த மானினம் பொடிநதன வுலடகளபுள ளினஙகள
கரிந்த நீறின காயமா மழையுநே ரியஙகா. 9

தழலே யல்லது பிறிதொன்றுந தன்னிடைக காட்டா
தழலும் வெஞ்சுர மடுத்தவண சேனைக ளோடு
கழிபெ ருந்துய ருழந்தது கடநதுசெல காலை
விழைத குமபுனற் காவிரி விளஙகுறக கணடான. 10

நரக வெந்துய ருழந்துவிண் ணண்ணினு ரெனவுங
குரவ மல்கிய கொன்றையான கோபததி னவிந்து
விரவி யன்னவ னருடர விளஙகினு ரெனவும
பரவு தண்புனற் காவிரி நன்னீறப் படாந்தான். 11

தரஙக வார்நதி தவழ்நறுந் தெனறலசாரந் துலவக
குரங்கு சாகையங் குளிர்நிழற் பொதும்பரிற் சடலபோ
விரஙகு தானையோ டெய்தினு னிருந்தயா வுயிாததான. 12
புரஙகொல் சேவகன் றிருவடி நீழலபுக காபோல.

கார்த்த பூம்பொழில் கலநதயா வுயிாத்தபி னரகக
னுர்த்தெ ழுந்துசெல் காவிரி யளிபுன லாடிச
சீாத்த வெண்பொடி கண்மணி திகழமெய யணிநது
கீாத்தி மேமபடுங கேசவன் பூசையும புரிந்தான். 13

பூசை முற்றுறப் புரிந்தபின் புயனிறத் தவனேக
காசு மல்கிய விமானததுக கதுவுவித் ததனைத
தேசு மல்கிய வெக்கரி விருததினன் சிறப்ப
வாசை மல்கிய வறுசுவை யடிசிலு மயின்றான் 14

இலஙகை மாநக ரினிப்புகு வாமென வெழுந்திட்
டலஙகன் மார்பகந் துயலவர விமானத்தை யடுத்து
வலஙகொ டோளினுற் பெயர்த்தனன் மற்றது பெயரா
நிலங்கொ ணேன்றிய தறிந்தன னெடுந்துய ருழந்தான. 15

கவலை யுற்றவ னிருந்துழிக கனவிடைத் தோன்றிப்
புவன முண்டவன் விபீடண கேளெனப் புகல்வான்

சவலை நெஞ்சினை யுடையையாய்த் தளரலை யிருந்த
வவனி ஞானகேத திரமென வறைந்திடப் படுமால். 16

அகில லோகமு மளிப்பவ னருந்தவம் புரிந்து
நிகரி லாதமெய்ஞ் ஞானநின் மலனுறப் பெற்றுப்
புகரெ லாங்கெடுத் துயிர்க்கெலாம் புகன்றபல் வரமு
மிகவில சீர்த்தியோ யினிதளித் தருளுவதிவ் விடமே. 17

சம்பு மாதவன் பராசரன் முமறைக் கிழவன்
கும்ப மாமுனி தினகரன் குளிர்மதி யிராம
னும்பர் கோனழற் கடவுளென் றிவர்களெலா முவந்து
தம்பி ரானரு டழைத்தரக் கொடுத்ததித் தலமே. 18

மூர்த்தி மேன்மைமிக் குடையது மொழிந்தவித் தலமே
தீர்த்த மேன்மைமிக் குடையதுஞ் சிறந்தவித் தலமே
கார்த்த கண்டனா காதலசெய் பலதலத் துள்ளுங்
கீர்த்தி போதத்துமேம் பட்டதுங் கெழீஇயவித் தலமே. 19

மறையின் வாரபுனற் பொன்னனியின் ஞானகேத் தீர்த்தின
மிறையி னீங்கியி லாணடநா யகியின்மேம் பட்ட
முறைசெய் ஞானதி தலமுமூர்ச் சத்தியு மில்லை
யிறைசெய் நாவலின மூர்த்தியின மூர்த்தியு மில்லை 20

ஏனை வைப்பிடை யெம்பிரான் றனதொரு கூற்றுற
றூன மாந்துபல் வரங்களுந் தழைத்தர வழங்கு
மீன முற்றற முழுவது மித்தலத் திருந்து
ஞான மறைய பொருள்களு நலைத்தக வழங்கும். 21

திங்கள் சூடினா சிவணிய சிவதலந் தோறுந்
தங்கி நாளுமென் கூறறினூற் றூழ்ந்துவாழ் யானு
மிங்க ணொடாறு முழுவது மிருந்துவெண் ணுவற
பொங்கு நீழல்வாழ் புனிதரைப் போற்றிட வலிதேன. 22

கள்ளு மிழ்ந்தலர் கொன்றையங் கண்ணியான் கருணை
கொள்ளை கொள்ளுவான் குறித்தருந் தவத்தினிற் கூர்ந்து
விள்ள ரும்பெரும் பத்தியின விழைந்திருக் கின்றூண்
முள்ள ரைச்செழுந் தாமரை முற்றிலக் குமியும். 23

ஈங்கு வாழ்தலே யன்றிமற் றிலங்கையிற் படரேன
நீங்கி லாநட மிலக்குமி செய்யுமா றியக்கி
யோங்கு நாவலி னொருவனா திருவருள் பெற்றுந்
தாங்கு மார்வமுந் தழுவிய நெஞ்சினேனை கணடாய்

திருவின் மாதரா ளுடைகஞ் செய்யுமித் தானத
தருவ மாநக ரொன்றுசீ ரங்கமென் றுளதா
மருவு சீரங்க நாதரென் றெமக்குரை வழங்கும
பொருவில் பூசனை விழாமுத லெமக்கிவட் பொலியும். 25

ஆண்டு தோறுமிங் கடுத்துநீ யெமதடி மலரு
மீண்டு நாவலி னிறைவனா பாததா மரையும்
பூண்ட வன்பினுற் போற்றுதி போதுதி யென்று
நீண்ட மாதவ னிகழ்ததினன் மறைந்தனன் மாதோ. 26

கனவினை நனவெனக் காதல் செய்தெழுந்
தனகனை யானைக்கா வகத்துப் போற்றிப்போய்
வினைதப வீடணப் பெயரின் மேயினுன்
றனைநிக ரிலங்கையிற் சார்ந்து வாழ்நதனன். 27

ஆயிடை வதிவதே யாத ரித்திடு
மாயனு நாவலின் மருங்கு வைகிய
நாயகன் பூசனை நயநது தன்னுயிா
நாயகி தனைநட நவில்வித் தானரோ. 28

பதுமைநன் கியற்றிடும் பரவை நோககுபு
கதுமென நாவலிற் கலந்த கண்ணுதல
விதுவணி சடைமுடி விளங்க முன்னுறீஇ
யெதுவரங கொள்கென விறைஞ்சி மாதவன் 29

நின்னடித தெரிசன நிச்சம் யான்புரிந்
தின்னவல் வினையெலா மிரித்தல் வேண்டுநீ
மன்னிய சடைமுடி வள்ளல் யாவரு
மென்னிடை வரம்பல வெய்தல வேண்டுமால. 30

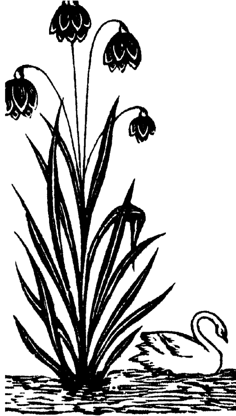
விழாமுதற் சிறப்பின்மேம் பாடு வைகலும்
வழாவகை யெனக்கிவண் வளர்தல் வேண்டுநிற்
றொழாதவர் மாட்டுறுத் தொடிக்கை மாமகள்
குழாமலி நாடகங குயின்ற வைப்பிது. 31

சீரங்க நகரெனச் சிறத்தல் வேண்டுமா
லோரங்க மிரிய லான வுத்தம
கூரங்கி நிகருருக் குழக வென்றனன்
பேரங்க மறையினுன் பெறுக வென்றனன். 32

சம்புநா யகனரு டாங்கி மாயவ
னும்பரார் விழைதக வோங்கு சீரங்கப்

பைம்பொன்மா மதினகர் பயிற்றி வைகிறு
னிம்பர்வா ழனைவரு மின்ப மெய்தவே. 33

நெடியவன் வழிபடு நிலைமை கூறினஞ்
சுடர்மணி யாரமுன் சோழன் சத்திய
வடைவிளி யறிந்தவா றறைது மாலென
விடலரு கருணையால் விளம்புறு சூதனே. 34

ஹாரஞ்சாத்துபடலம்.

சிறந்த பொன்னி வளஞ்சுரப்பத் தெய்வங் கமழுந் தீம்புனறு
டறந்தங் கியவே ழேயநாட்டுக் கணியாய விளங்கு மாறேபோற
புறந்தங் கிடுபல் லூர்க்கெல்லாம் போற்ற வணியாய் நனிவிளங்கு
முறந்தை நகரின் வீற்றிருந்திட் டுலகம புரக்கு மொருசோழன். 1

அகன்மா நிலத்தைப் பொதுநீக்கி யாண்டு திகிரி திசையுருட்டி
யிகன்மா ணரையா பகைமுருக்கி யிசைமிக் கீட்ட லேயன்றித்
தகையா ணவத்தின் பகைதனையுஞ் சவட்டி ஞானப் பொருளீட்டிப்
புகலீச் சுரனே யெனவவாதம புரைதீா பணியிற் றலைநின்றான். 2

நிசுளா புரியென் றுலகேத்து நிகரி லுறையூர் முதலாகப்
பசுவே றுயர்த்தார் தலந்தோறும பரிந்து பூசை விழாவாதி
திசையோ டொட்டுங் குதுகலிப்பச் செய்து வருநாட் பனிப்பருவம
பசைதீர்ந் தொழிய விளவேனிற பருவ மொன்று படர்ந்தன்றே 3

அறிஞர் தம்மை யடுத்தவரு மறிஞ ரேபோ லுயிாக்கிதமே
செறிய வுதவி செய்கின்ற திறத்தை விளக்கு மாபோலக்
குறிய முனிவன் பொதியவரைக் குலவு தென்றன் மென்குளிரு
நறிய மணமுந் தழீஇயெவரு நயப்ப மெல்லத் தவழ்ந்ததே. 4

பேணுங் கழைவில் விறைதனக்குப் பெருநா ளடுத்த தெனமகளிா
பூணுந் துகிலு முதலான புதிய வணிவ தறிந்தின்பங்
காணும் பனிப்பூம் பொழிருமுங் கவின்கொள் வனபோற் சாகுதிர்த்து
மாணுந் தளிர்மெல் லரும்பாதி வரிசை யாக வுயிர்க்குமால். 5

தேனார் பலமா மலருள்ளுஞ் சிறந்த கமல முதன்முருக்கு
மானாப் பகைமைப் பனிப்பருவ மகலச் சிவந்த சிவப்பேபோல்
வானார் சினைமெல் விணர்தெய்வ மகளிா முலையோ டமராடுங்
கானார் சோலை மாமுழுதுங் கவினத் தளிாத்து வயங்கினவே. 6

தம்மை வணக்கு மெழில்வாய்ந்த தையன் மடவா ருளம்வணக்கச்
செம்மன் மதவேள் விழாக்கொண்டு செருச்செய் கால மிதுவாமென்
றம்ம வவன்மிக் கமரொழியா தாற்ற மலர்வா ளிகளனந்தம்
விம்ம வுயிர்த்த வானிழன்ற விரைசூழ் பொதும்பர் தொறுங்கொம்பர். 7

செய்ய தளிரி னிடையிடையே தீந்தேன் மலாகள் பலநெருங்கல்
வைய முழுதும் பணிகேட்ப வாாந்த கருப்புச் சிலைகோட்டி
யெய்யு மதவேள் கணைகூர்மை யியற்றப் பருவ மெனுமகொல்லன்
வெய்ய வுலைவெந் தழலிடையே விளங்கத துறுத்த பரிசேய்க்கும். 8

நிச்சமுமென் றா மூன்ப னெருககுமட பகைமீக் கொண்டு
நச்சன பனிக டாகக நலிந்ததா மரைபின் வெய்யோன்
வெசசென முழுது யாற்றி மேமபட நோககி நோககிக்
கச்சமின் மகிழ்ச்சி பொஙகக் கஞலின கயங்க டோறும் 9

ஆடவர் குழாஙசண் மாட்டு மருப்பிளங கொஙகைச் செவ்வாய்த்
தோடவிழ் மலாமென் கூந்தற் றேரைையர் மாட்டு மார
னேடவிழ் மலரின் வாளி யெய்யும்வாா சிலைநா ணேறைை
யீடுகொண் டாாப்ப போலும் பிரமரத் தழுனி யீட்டம். 10

மலாதொறும் வண்டு பாய்ந்து வண்டுக ளுகுததுச் செந்தே
னலநுகர்ந் துழகுக தோற்ற நாயவே லமர ரென்னுங்
கலதிசெய் தெவ்வா வாழுங் காமரில் லகமிவ் வென்றே
வலனுய ாவுணா கூடி மாணின்மை புரிவ போலும். 11

காமரு துறகக வைப்பிற் காாவா ச சென்ற வன்னங்
தாமரை வளஙகூர் காலஞ சாாந்தசென் றடுக்குந் தோற்ற
மேமரு மிளைய வேனி லினபஙக ணுகரத் தாமும
வீமலி கற்ப நாட்டு மெலவியர் வருதல் போலாம. 12

இசைமொழி யாதி வெவ்வே றிடமபொரத தருவின் மாட்டும
பசைசயொடு வதியும் வாணி பண்ணொடு பயில்வ தேபோ
னசையொடு மகிழ்ச்சி பொங்க நலத்தகு கலைக ளெல்லாம்
வசையறு கிள்ளை பூவை வயக்குவ சோலை தோறும். 13

பாலையே கொள்ளும் வேனிற் பருவதது முல்லை யாதி
வாலிய பருவத் தின்ப மருவிய மயிலின் கூட்ட
மாலுவ தடாமை யெண்ணி யடங்குவ தறிந்து வல்லே
சாலவுண் மகிழ்வி னார்ப்ப தாயமுனி குயிலி னீட்டம். 14

எந்திணர்க் கொஙகைக் கொம்பி னேழையா தளிர்ச்செவ் வாய்த்தேன்
மாந்துமென் குயிலின் சொல்லின் மலிவன முசுக்கள் பாயப்
பூந்துண ருகுக்குந் தேறல் புயலென வெழுந்து மஞ்ஞை
யோய்ந்தன கனவி னரி னுளத்தெழு மகிழ்ச்சி யோடும். 15

பூந்துகள் விரவித் தோற்றுப் புதுமதுக் கவர்ந்து தேனீ
மாந்துதன் மாந்தி யெஞ்சு மதுவெலாந் திரட்டி நாளு

மேந்திணர்க் கொம்பு தோறு மிறல்பல தொடுத்து மாந்தர்
போந்தனர் கொள்ள வைப்ப புண்ணியம் விளைந்த தேபோல். 16

இலஞ்சி பொய்கைநீ ரோடையே யெந்திர வாவி
நலஞ்சி றந்துநீர் சுருங்கிநாண் மலர்பல பூத்துப்
பொலஞ்சி றைச்செழும் பவளவாய்த் தோலடிப் புள்ளின்
குலஞ்செ றிந்தெழில் கூர்ந்தொளி கொண்டன யாங்கும். 17

அயிர்வ ரித்தறல் வார்ந்ததுமெய் யடியவ ரகம்போற்
செயிர றத்தவத் தெளிந்துசின னீர்புடை யொழுகப்
பயிலும் வெண்மணற் குன்றமும் பாய்மணற் பரப்பும்
வியன்க ரைத்தரு நீழல்சேர்ந் தாமொழின் மிகுந்த. 18

ஆய தண்பனிக குடைந்திடும் போர்வையி னறையிற்
பாய தண்புன றீண்டிவீழ் வனபடா வேனின்
மேய தென்றணி போர்வையை வியத்தகச் சுருக்குந்
தூய வுத்தரா சங்கமே துணைவன வரைகள். 19

ஆன வேனிலின் மாந்தர்போ லொத்தடம் பொழிலுந்
தானு மாடுதல் கருதியோ வறிந்திலஞ் சையத
தேன ருவரைத் திகழ்ந்தெழு காவிரிக குடிஞைப
பேன வார்திரைப் புதுப்புனல் பெயர்ந்தொழு கியதால். 20

தேசத் துள்ளவ ரனைவருந் தேம்பொழில் புகுந்தும்
வாசத் தென்றன்மெய் யேற்றும்வண் காவிரி யாற்றுட்
பூசற் றண்புன லாடியும் பொங்கிய வெப்பம்
வீசத் தங்கிய புறநகர் மேவுதல் வலித்தார். 21

காந்து பன்மணிக் கலன்களுங் காமர்பூந் துகிலுஞ்
சாந்துந் தண்பனி நீர்களுந் தமனியப் பொடியும்
பூந்தண் டேறலு முண்டியும் பொற்பவெவ் வேறங்
கேந்து சேடிய ரிடந்தொறு மீண்டினர் சூழ. 22

களிறு பண்ணியுங் கவனவாம் புரவிபண் ணியுமிக
கொளிறு பன்மணித தேர்பல பண்ணியு முவந்து
வெளிறி லன்பரு ருடன்றழீஇ யூர்தர மேவிப்
பிளிறு கார்தவழ் சோலைபுக் கனர்பிணை யனையார். 23

காமவே ளனுமரசன் கைக்கொண்டு பகைகடக்கு
நாமவா ளிகடாமு னன்றேந்தத் துணிந்தார்போ
லேமமார் தருசேனை யெனுமடவார் பொழிலுலாய்
வாமமே கலைகதிர்ப்ப வயின்வயிற்சென் றலர்கொய்தார். 24

மலர்க்கணத்தாற பொறையாற்ரு வணங்கினமைக கிரங்கியோ
நலககுமெழி றமருப்போ னணிவாயநத பகைகுறிதகோ
வலககணுற வளிக்குலங்க ளலர்பலவும பசுங்கொம்பா
விலக்கருநல் வனப்பிழப்ப மிகப்பறிததா மடமாதா. 25

அடியா னும விழியானு மணைப்பானுஞ் சுவைபபானும
வடிவாரு நிழலானும் வசையானு மிசையானு
நடமாடுந் தொழிலானு நகையானு நட்பானுங
கடியார மலாந்துசில காரிகையா வழிநின்ற. 26

கைததளிரு மியறறளிருங காறறளிரு முலைதொசது
மெயததவெழின் முகமலரும விழிவண்டும் வாய்ககனியும
வைததிருக்கு மடமாத மருஙகுபெயாந தாமன்றி
யொத்தமலாப் பசுஙகொமப ரொடுவேறு தெரிப்பரிதாம. 27

கொம்பரெனச சிலாசிலைசக குறுகியவை யவநதமமைப்
பம்புமல ரெனப்பறிபபப பறறியுள நாணுவா
வெமபுமது நுகரிளைஞா வேணவா வொடுஙகொமபை
வம்பவிழ்கோ தையரொனறு தழீஇவெள்கி மருஙககலவாா. 28

சிறுபுறததின மயிாககற்றை சோநதலையப பசுஙகொம்பி
னறுமலாகொய விழுவிஞ னடககினற மாதாதமை
யுறுகலவ மயிலெனன யுளஙகொண்டு பெடைமஞ்ஞை
முறுகியவன் பொடுதொடாநது மூககினைககண் டயருமால. 29

மதுவிதழின் முறுககவிழ்தது வாாநதொாபூகுஞ செணபகததின்
பூதுமலரே யிபன்மணதநிற பொனனுமை நிலைநினற
கதுமெனச்சேன் றனாகொய்யுங காரிகையா ருயிாப்புறலான்
முதுசுவைத்தே மலரினைததது மொய்ததவியன் மணநதிரிநத. 30

கொய்யுநறு மலர்ததாதுங கொழுந்தேனுஞ் சிநதுதலான்
மெய்யளைநது மணங்கமழ மெலலியலா ரிடைவணடு
பையவணைந் தவருயிாப்பாற் பயந்தோடி யாடவாதோள
வெய்யமலாத் தொடைவீழ்வ தாதுயைபப மேவுவபோல். 31

துவ்வாத வமிழ்தனைய தொடித்தோளின் மடமாத
ரிவ்வாறு மலாபலகொய் தெழிலாரத தொடுததமைத்துச்
செவ்வாசப் பொற்சுண்ணஞ் சிவிறிமுத வியதழீஇ
யவ்வாாதண் புனலாட வன்பரொடு நதியடுத்தார். 32

காரமர் குழல்வளா சைவலங் கண்கய லொளிநகை நித்திலஞ்
சீரத ரம்பவ ளந்தனந் திகழ்தரு புற்புத முந்திநல்

லோணி சுழிகரங் கான்மல ரெனவொளிர் மாதர்கு ழாங்கொடு
நீரணி நதியொடு நதிபொர நேர்ந்தென நதியுளி றங்கினர். 33

கண்ணொடு கயலெதிர் பாய்ந்தன கையொடு மகரம லைத்தன
வெண்ணுறு கைவிர லொடுகளி றேற்றன வுதரம டிப்பொடு
தண்ணிய திரைபல முட்டின தாளொரு மூன்றொடு ஞெண்டுக
டிண்ணிய வரால்கம டஞ்சமா செய்தன மகளிரநீ ராடினர். 34

குங்குமம் விரவிய தண்புனல் குமரர்கள் சிவிறியின வாங்கிநின்
றங்கலுழ் மேனியர் கொங்கைநே ரண்ணுற விட்டன ரைதென
மங்கைய ரவையிடை யிடைவிழ வார்தரு பந்தினமு றுக்குபு
பொங்கறன் மேற்செல வுந்தினர் பொருசிலை வீரக ளம்பொர. 35

வாளொடு கியவொளி மின்னன மாதரு மெறுழ்வலி மைந்தருந்
தேனொடு கியமல ரெதிரெதி செலலுற வுந்தின ராடினா
கூனொடு கியகழை வண்சிலைக் குமரனு மிரதியு மனேகராய்க்
கானொடு கியமலர் வாளிகள் கடவினா பொருசமர் நிகரவே. 36

எதிரெதி ரொருவர்க ளொருவாமே லெறிதரு மலருளர் வண்டுக
ளதிரா வினவவர் மாலையி னணவின சிவிறியி னீாபொர
முதிர்துய ரொடுபுனன் மலர்மலர் முற்றின வலைகள லைத்தலிற்
கதுவின பயில்பொழி லிடர்புறங் கண்டவா தநிலை கொண்டென. 37

குதலைமென் மொழியரு மைந்தருங குஞ்சர மமர்செய்க ளம்பொா
மதலைக ளெதிரெதிர் நடவுபு வளையென விண்டையெ றிந்தனா
கதமலி பாசமெ னத்தொடர் கண்முறை வீசினர் தண்டினற்
புதமுறு தொடலையு ரம்புகப் போககின ரார்த்தன ராடினா. 38

சுண்ணமு நறுமலர்ச் சுண்ணமுந் தூயதண் குஙகுமச் சாந்தமுங
கண்ணியு மிளகிய தளிர்களுங கையரிக் கொண்டுசெல காவிரி
நண்ணலி னெடுகிய புணரியு நாறிய புலவினொ ழிந்துடன்
மண்ணினர் மண்ணவர் மகிழ்கொள மலகிய நறுமணங் கமழுமே. 39

இன்னண மாடிய வனைவரு மேறினர் கரைமிசை வார்பொழிற்
றுன்னின ரணிகள ணிந்தனர் சுவையமு தாரவ யின்றனர்
மன்னிய காதலி னன்பர்தோண் மருவினர் வேனிலு ருப்பினைப்
பின்னிலை கண்டன ரிங்ஙனம் பெருகிய வேனிலு நின்றதே. 40

அனைய காலையிற் கோழியி னிருந்தர சாள்வோ
னெனைவு மாண்டருள் புரிதரு மிறைவனு ருருவிற்
றினையும் வேனில்வெப் புறுவகை செய்துமென் றெண்ணிப்
புனையு மாலயந் தொறுஞ்சிறப் பெடுக்கெனப் புகன்றான். 41

ஞான கேதகிரத் திருந்தரு ணம்பரு ருருவி
றுண வேனில்வெப் பகற்றவு மரும்பொருள் பலவு
மீன நீங்கிய வுழையரி னெடுத்தனன் விடுத்தான
முறு மேருவான் றன்மனை யாளொடு மெய்புந்தான். 42

உடங்கு மாலொடு செலபவ மெருளியுமிழ் தாள
வடங்கு லாயவண் மூலைகளின வருடிவில் லிடக்கண
டடங்க லாபுர நீற்றிய வணணலாக கிதனை த
தடங்கை வாங்குபு சாற்றுது மெனததனி நினைந்தான. 43

காவி ரிககரை யடுததனன காதலி யோடு
கூவி ரத்தடந் தேரினை கூாத்தபொற் சுணணம்
பூவி ரைத்தசாந தாதிதூயப் புனலவிளை யாடி
மாவி ரைதவெழும் பூமபுனல் வாரகரை யிவாநதான். 44

தரங்க வாாபுன லலைததலிற் றணிககள னீங்கிப்
புரங்கொல சேவகற கமைததபூங கதிாபொழி யாா
மிரங்கு காவிரி யாறறுநீ ரொழுகொடு மிறநத
தரங்கு தீவினை யானஃ தறிநதனன் மாதோ. 45

நின்ம லாயணி யாரநா ணினகமென நினைந்தேன்
புன்மை யால்வரு காவிரிப் பூமபுனல் வீழ்ததே
னன்மை மேவிய நாணிலம் விற்குமன் னதற்கே
யின்மை வேறுமோ ராரமெவ் வுலகினு மினையே. 46

ஆத லாலடி யேனது கெடுததவன பிழையிற்
றீர்த லேபுரிந் தாண்டருள புரிவையே லதுநின்
மாதா மேனியி லண்ணந்துகொள் கெனமதி மாழாந
தோதி னுனுள முருகினுன் செய்கடன் முடிததான். 47

மன்னா மன்னரு மமைச்சரு மருங்குளார் பலருந
துன்ன நன்னதி நீங்கினன் சுடர்மணிக் கழலா
னென்னை யாளுடை யானிருந் தருள்வளங கொழிக்கு
நன்னா ஞானகேத திரததினை நடந்துசென் றடுத்தான. 48

அகில காரணர் வினைஞாபாற் பூதியை யளித்து
முகில்சு லாவநன் கிழைததமா மதிலைமுன் வணங்கி
நிகரின் மாமணி நிழற்றுகோ புரநெடு வாயில
புகரில் கேள்வியான் கடந்துபோா விடைப்புறத தடுத்தான. 49

எட்டு றுப்பினு மைந்துறுப் பினுமினி திறைஞ்சிக
கட்டு பொற்செழுங் கோயிலிற் றாமர்பன் மறுகு

யட்டு குத்தவாந் தொடைமுடி மன்னவன் சூழ்போந்
துட்ட தைந்தபே ரன்பொடு முளளுறப் புகுந்தான். 50

ஆய வேலையின் முன்னமே திருமுடி யாட்டத்
தூய சீரத்திரு மஞ்சனஞ் சுடாமணிக் குடத்துட்
பாய காவிரிப் பைம்புனல் பரிசன முகந்தூற்
றீய வாங்கியாட் டினனிறை பூசனை முடிபபோன 51

அன்ப ரன்பினுக் கெளிவரு மமுதநா யகனா
பொன்பி றங்கிய புனலொடுங் குடம்புகுந் தாம
மின்பி றங்குதம் முடிமிசை மிளிர்தாக கருணை
மன்பி றங்கிய சோழன்மேல வழங்குகா ரணத்தால். 52

அன்ன வாறுசீாக குடத்தினு ளடுத்தமா ணை
மன்னு தாமுடி விழுதலும் பூசைசெய் மறைஞன
றுன்னு மோகையன சுடரணி யெவற்றினு மேலான
மின்ன வாங்கணிந திருநதமை கண்டனன் வேந்தன. 53

சம்பு மூலத்தின வீற்றிருந் தருளிய தலைவ
வெம்பி ரானின தருளெனக கிருநதவா றெணணே
வம்பு நீணதிக கெடுத்தமா ணைபின் முடிமே
லும்ப ராருநன் றதிசய முறவணிந் தனையே. 54

என்று நாயகன் றிருமுடி யிருநதமா ரை
நனறு நோக்கிய நாமவே லரையனேத தெடுத்தா
னன்று சூழ்ந்தவ ரனைவருங கண்டதி சயித்தார
நின்ற தாலவன் பெருமபுக ழினறுநீ ணிலத்தில். 55

ஏக நாயக னருளினுக கிலககமா யரையன
மாகர் சூழ்கி லாண்டநா யகியையும் வணங்கி
மேக மேலுறங கெழின்மதின் முற்றுறச சூழநது
போக பூமியிற் பொலிநததன் னகர்புகுந் திருநதான. 56

அறையூ ருவின்வெற் பிறையுயிர்தத வணங்கை யிருத்துந் தலைவனுககுக
கறையூ ரயில்வேல கரத்தோச்சிக் கருதா ருயிர்மேற் கொறுகொறுகக
முறையூர்ச் சோழன் மணியாரஞ் சாத்திற் றதைத்தா மும்பலொடு
முறையூர் சிலம்பி யிவையீண்டு முயன்ற பணியு மொழிகுவாம். 57

உ

கஜாரண்யப்படலம்.

மதும லர்ப்பொழினை ஞானபூமியின்வட மேல்பாற்
புதும லர்த்திர ளணிந்தபொன் மண்டபங் கொழிக்கும்
பதும குண்டலி யெனப்படும் பசுபுனற் றீர்த்தங்
கதுவி நின்றது சுவேதவெற் பெனவொரு கல்லு. 1

ஆரந் தேக்ககி லசோகுசண் பகமகிழ் கன்னி
காரம் பாடலங் குருக்குமங் கணிவழை சிந்து
வாரங் கூவிளந் தாதகி மருதமந் தாரம்
வேர லாதிகண் ணிடைந்தகா னுடுத்ததவ் விலங்கல் 2

வருடை சாமரை மாமரை வாரண முழுவை
யெருமை கேழல்பஞ் சாணம யாளியெண் காமா
வருண மாதிய மிருகங்க ளடர்ந்தவக் கானத்
தொருவில வாழ்க்கைகொண் டிடுமொரு சுவேதவெண் களிறு. 3

வழுவி லாதமெய் யன்பினா லையக மயினன்றேன்
பழுதில் பூசனை புரிதரப் பல்வரங் கொடுத்து
முழுது மானவ னிருந்தவம் மூரியால் வரையால்
விழும மேவுநாண் மேலைநல் வினையும்வந் தடுப்ப. 4

அளகி ஞேடுவன் குரால்பயின் முழையினவ் வடுக்க
விளகு கானகத் திடைநின்ற மெழுந்தவல் விரைந்து
குளகு தேரிய செலவது கொள்ளிடங் கடந்து
வளகு நீடிய ஞானபூ மியைமரு வியதே. 5

ஞான பூமியை நண்ண லோடுமங், கான மெய்யுணர் வகத்து தித்தெழத்
தான மாமழைத் தறுகண் வாரணம், வான ளாவுவார் பொழிலின் மேயதே. 6

இறைநு கர்ந்திடு மெண்ண நீங்குபு, விரைய வார்பொழின் மேவ லோடுமங்
குறையி றந்தவ னுருவ நாவலின், புரையு நீழலிற் பொலியக் கண்டதே. 7

அசித்து முப்புர மழித்த நாதனை, நசித்து வல்வினை நழுவ நோக்கலும்
பசித்த கன்றுதாய் பாற்ப டர்ந்தென, விசித்த வன்பொடும் விரைந்த டுத்ததே. 8

மெய்வி திர்ப்புற விழியி னீருகக், கையெ டுத்துமுன் கால்வ ளைத்துமண்
ணையெ னப்படுத் தழுத நாயகன், செய்ய சேவடி சென்னி வைத்ததே. 9

எழுந்து சூழ்ந்துமுன் னெய்திக் கூத்துமிட், டழுந்து நீர்க்கட லயின்ற கார்க்குரல்
விழுந்து கீழ்ப்பட மிக்கு லம்பிமால், கொழுந்து கொண்டெழ விதுகு றிக்குமே. 10

பண்டைவல் வினையின் றிருக்கினு லுடலம் பற்பல வெடுத்திது காறு
மண்டிய துயரி னழுந்திநின் றழிந்தா மற்றுமுன் செய்தவம் யாதோ
தொண்டுகொண் டருளு மமுதநா யகனைத் துணையிலா வெமதுயிர்த் துணையை
யண்டருக் கரிய வமரனை நாவ லணிநிழ லெளிவரக் கண்டாம். 11

இனியிவற் குரிய பூசனை யியற்றி யிருண்மல முதலொடுந் துமியப்
புனிதமெய்ஞ் ஞான வின்பமுத் தியினைப் பொருந்துவ தேகட னென்னக்
கனியுள முருகக் கதிர்பொழி தரளங் கனைநெடுந் திரையெடுத் தெறியும்
பனிமலர்த் தீர்த்தம் பலவுமாங் கெய்திப் படிந்திருங் கரையினே றியதே. 12

நீட்டிவார் கரத்திற் கோட்டுறு மலரு நிலத்தலர் மலரும்பைங் கொடிகள்
காட்டுபன் மலரும் புனல்வளா மலருங் கவின்றளிர் காய்கனி பலவும்
வேட்டன மிதப்பப் பறித்துவெண் ணுகல் விரிநிழ லொருசிறை யிருத்திப்
பாட்டளி முரலத் தழைகொடு திருமுன் பயிலரா றுடைத்தகற் றியதே. 13

செம்பொன்னு நவமணியுஞ் செழுமலருங் கொணர்ந்திருக்கு
மம்பொன்னிப் புனல்புழைக்கை யகநிரப்பிப் போதந்து
முன்பன்ன மறியாத முதல்வனார் முடியாட்டி
மன்பன்ன மலர்பலவு மல்கவெடுத் தருச்சித்து. 14

தீங்கனிகா யெதிர்வைத்துத் திருவமுது செய்வித்துப்
பாங்குபெறத் தனக்கியன்ற பணிபலவு மினிதாற்றி
நீங்கருமெய் யன்பினொடு நின்றுதுதி முழக்கெழுப்பி
யாங்குவலம் வந்தொருசா ரமாநதியா னித்திறைஞ்சி. 15

கறைகொண்ட நெடுஞ்சூல காபாலி மகிழ்கூர
விறைகொண்ட வித்தலத்தி னிருந்துசல மலம்விடுப்பி
னிறைகொண்ட பிழைவந்து நிற்குமென வரிதகன்று
நறைகொண்ட தன்கான நண்ணியதவ் வயக்களிறு. 16

இன்னவா றிபம்பூசை யியற்றிவருங் காலத்து
முன்னரோ யாங்கொருசார் முருகவிழ்பூ மரத்துதித்து
நன்னர்நூ லிழைத்திழைத்து நண்ணுவது வெண்ணுவை
றன்னைநேர் கண்டதனிற் சார்ந்ததா லொருசிலம்பி. 17

முன்செய்த தவப்பயத்தான் முருகவிழ்மென் மலர்நாவன்
மன்செய்த பசுங்கோட்டின் மனைதனக்குச் செயமுயன்று
மின்செய்த நூலிழைத்து மேலொடுகீ ழுழிதருங்காற்
றொன்செய்த பெருமானார் திருமுன்னர்க் குறுகியதே. 18

சேணுரு மணிமேருச் சிலைவளைத்த செழுமலையைப்
பூணாரா மெனநாகம் பூண்டாளும் பூரணனை
கோணாக வணையானுங் குறுகரிய குரூஉமணியை
மாணாத மலந்துமிய மருங்கெதிர்கண் டதுமாதோ. 19

செஞ்சுடரோ னனைக்கண்ட திகழ்விழியி னிருளேபோன்
மஞ்சனுருக் காண்டலுமே மறைத்தமலம் பெரிதிரியத்
துஞ்சியநல் லறிவுதிப்பத் தொழுதெழுந்தெ னேயென்னே
கஞ்சனரி தமக்கரியான் காட்சிகொடுத் தனனென்னா. 20

கழிகாத லுளத்தெழலுங் கண்ணுதலைப் பிரியாது
வழிபாடு செயல்வேண்டு மற்றதற்கு மனுவேந்தா
வொழியாது பொருள்பலவு முழையாதரப் பெற்றிலனென்
றழியாமற் றினநூலி னாலயஞ்செய் தெனத்துணிந்து. 21

வானளவு தூவிகையின் மணிக்கோயின் மண்டபங்க
ளானபெருங் கோபுரங்க ளணிகெழுமா மதிற்குலங்க
ளூனமற வுறுப்பினோடு முனாற்றுவவே னையபலவு
மீனமற வாய்நூலி னிழைத்துநிரப் பியதன்றே. 22

வெண்ணாவ னறுங்கனிமேல் விறந்தொளிர்தா ரகைநிகர்ப்பத
மண்ணார்வெண் மதிநிரம்பித் தயங்கியமண் டலமேபோ
னண்ணாநின் றதுகோயி னாற்றிசையும் போக்கியநூன்
மண்ணாரத் தூங்கியன மதிக்கிரணம் போன்றனவே. 23

கலதிபுரி கொடுஞ்சாபங் கையகலத தவமுன்பு
நிலவுபுரிந் தொளிர்கலைக ணிரம்பியது மறுவலும்புக
கலகிறவங் குயின்றுகறை யகன்றுமுழு வடிவானு
மிலகமலன் முடிக்கணியா யிருந்ததூஉம் பொருங்கோயில். 24

கடிகமழும் வெண்ணாவல் கணாலியபா சடைதொடுத்து
வடிநெடுநூ லிழைத்தெடுத்த மணிக்கோயில் வார்கொடியி
னிடியுயர்த்தோ னெனத்தானு மினியவரங் கொளமேக
மடிகண்முடி மிசையமுத தாரைகளாட் டுதல்போலும். 25

ஆயிரங்கண் ணுடையவன்முன் னடுத்துநாண் மிசைகவித்த
மாயிருந்தண் டாளமா லிகைக்குடையும் பொருமவனாற்
பாயிருந்த நித்திலப்பூம் பந்தருமொத் திடுமெங்கு
மூயிலங்கி யிறையவனார் முடிமிசைமல் கியகோயில். 26

ஒருகங்கை தலைச்சடையி னொளித்திருந்தா னெனவேனை
யிருகங்கை நதியும்விசும் பிடைநின்று மிறைவனோடு

பொருந்தக் கஙகையினைப புயகசாிசைக கவிந்தகூட
மருவும்புல் லியசிலம்பி வாய்நூலின் மணிக்கோயில். 27

கங்கையணிந் ததுமன்றிக காமாதிரு வுருமுழுதும்
பொஙகுபுனற் றிரளான புண்ணியர்பால வழியாட்டிற்
றங்குவதே கடனென்று தாஙகநெடிம பார்புணரி
யஙகணைந்து முடிமிசைபோாத சலங்கியதூஉம பொருஉங்கோயில். 28

உரைததபெரும் பூதங்க ளோரைந்து ளொருதான்மற்
றிரைததபுனற் சடைக்கற்றை யெம்பிரா னுருவாகித்
தரைத்தலைவை கியதெவர்க்குஞ் சான்றுரைத்தா லெனப்புனலே
நிரைத்தமணிக் கோயிலுமாய் நிற்பதூஉம் பொருமதுவே. 29

பைத்தபாம் பணையானும் பஙகயனும் வானவருந்
தத்துநீாக் கடல்புடைசூழ் தரையவரும பணிந்திரப்ப
முத்தியா திகள்கொடுக்கு முதிாந்தபெரும் புகழ்சூழ்ந்து
மெத்திமேக் குறநிவந்து விளங்கியதும பொருஙகோயில். 30

வேற்றொருமால் வரைச்சிலையால் வேறொருவா திருககோயி
லாற்றுதல்வேண் டாவெனவே யவிரொளிவெள ளியஙகிரியே
போற்றுமெழிற் கோயிலுமாய்ப் போந்துசெழு நீர்த்திரளாா
வீற்றிருப்ப விருந்ததூஉம் விழையுமொரு நூற்கோயில். 31

எந்தவுயி ரடித்தொண்டி னியல்கின்ற தந்தவுயிா
தந்தவுடல் பொருளுயிருந தகவேற்றுக கருணைசெய்யு
மந்தமதி முடிவேய்ந்தா ரன்புமிகுஞ் சிலம்பியின்வாய
வந்தசிறு நூற்கோயின மணிககோயி லெனககொண்டாா 32

ஊதவுகு சிறுநூலி னொருகோயில் வெண்ணாவற்
சீதநிழ லமாந்தபிரான் றிருக்கோயி லெனககொண்டா
ராதலினெவ் வுயிரெதனை யளிப்பினுமன் பொனறுளதேற்
சாதல்பிறப் பினையறுககுந் தவமாக முடியுமே 33

புல்லியமெல் லுடற்சிலம்பி புனிதாமகிழ் திருக்கோயின்
மெல்லிழையி னனிவருந்தி மிகவியறறுந் திறமறிந்து
நல்லவுடல் பொருளாதி நன்குடைய சிலரன்றே
வொல்லுநெறி பாற்பணிசெய் தொழுகாமை கெவன்செய்கேன 34

உறுநூலின் முறையாற்று னுஞற்றுபணி யினுஞ்சிறப்பச
சிறுநூலின் மணிககோயில் செய்துமுடித் திடுசிலமபி
நறுநாவ லிடைவதித னவையென்று முன்புதான்
பெறுநீர்மை மரமெய்திப் பேணியிருந் ததையன்றே 35

சிலம்பிசிறு நூற்கோயில் செய்திறைஞ்சி வலம்வந்து சென்று பாங்கா
நலம்பெறுதன் னிருக்கையினை நண்ணியவந் நாள்விடிய னுறுங்காலை
மலங்குமணிக் காவிரியிற் புனலாடி யலர்கனிகா யமையக்கொண்டு
புலம்புகளி யளியுளரும் புகார்முகத்த கடகளிறு புகுந்த தன்றே. 36

கதழ்ந்துபுகு மதவேழங் காமருநூற் கோயிலதிற் கண்டு கண்டோ
ரிதந்தழுவு சிவபெருமான் சூழலெலா மிதுவளைந்த தென்கொல் கெட்டேன
பதந்தழுவு மடியார்க ளிதுசூழ்ந்த பணிமலரும் பறித்துச் சாத்தார்
மதந்தழுவு புல்லியபோல் வந்ததனைக் கொல்லவெனா மதித்தது பின்னர். 37

நெடும்புழைக்கைத் தலத்திருந்த மலர்முதற்பல் பொருளொருபா னிறுவி வாசம்
படும்பசுந்தண் பொழின்முழுதுந் துருவிவிழிக் கெதிர்சிலம்பி படாத வாறருற்
கொடும்பனிவெண் மதிக்கொழுந்து மிலைத்தவர்தந் திருமுன்பு குறுகி நூலா
லிடும்பெரிய கோயிலினைச் சிதைத்திடமேல் லாம்புனித மியற்றிச் சென்று 38

நீட்டுசிறு நூற்றிரளா னிரந்தரித்த கோயிலெலா நிமிடப் போதில்
வீட்டினனி யழகுகுதலான மிளிர்தருமந் நூற்பரிசம் விரவுந் தீமை
யோட்டநறும் புனன்மீட்டு முறத்தோய்ந்து வெண்ணாவன் மூல மெய்தி
யேட்டையற முன்புபோற் பூசித்துத் தனதிருக்கைக் கேகிற் றம்மா. 39

நெருநனூற் றிரளினு ணிகழ்ந்துய கோயிலிற்
கருணையங் கடலினைக் கண்டு சூழ்ந்தவன
மருமலர்ச் சேவடி வணங்கு வாமெனப்
பொருவறு சிலம்பியும் புகுந்த தென்பவே. 40

நறுங்கனி தூங்குவெண் ணாவன் மென்னிழல்
பெறுங்கட வுளர்பிரான் பேணு மாலய
மிறுங்கரி சரிந்தி[illegible]தி யார்செய தாரென
வறுங்களங் கண்டவ ரென்ன மாழ்குமே. 41

மண்ணிடை விழுமெழு மறுகு நாவலி
னண்ணிய சரகொடு நவையு றுவகை
யண்ணலுக் கிழைத்தவா லயமுஞ் சிந்தமே
யெண்ணிய தெண்ணமென் னுய தென்றுமே. 42

ஆவவென் செய்குவ லமல னார்முடி
நாவலின் சரகலா னவம தாகவே
பூவலர் தளிர்தழை பொதுளிற் றீதென்ன
பாவமென் றினையுமெய் பதைக்குஞ் சோருமே. 43

கையெனக் கில்லைசெய் கரிக ணீக்குறச்
செய்யமே னியினைச் செறிந்து நிற்பதோ

வையவோ வடியரு லாவ தென்னெனக்
கையறு கவலையிற் கலங்கிக் கன்றுமே. 44

மண்டிலே சாருகா நிற்ப மற்றிது
கண்டுநிற் பதும்பிழை கதுவு மேதுயா
கொண்டல மருதலே கொள்கைத் தனறென
விண்டொட ராலயம் விதித்துப் போந்ததே. 45

நாடொறுங் கடகரி நலிந்து செல்லவுங
கோடவின் மனத்தொடுங் கோயி லாககுபு
பீடுறச் செல்லலிற் பெருகு வெஞ்சின
நீடலிற் சிலம்பிமற் றிதுநி னைததததே. 46

உருவனூற் கோயிலை யுலைத்துக குப்பையை
வெருளுரு வுளத்தொடும் விமலன் மெய்யுநீ இுத
திருவடிப் பிழைத்தவா ருயிரசெ குத்தலே
பொருளெனக் காந்தது புடையி ருந்ததே. 47

இரவினுந் துயிலறச் சிலம்பி யினனணங
கரவொடு மிருப்பவெங களிறு புக்குலாய
விரவிழைக் கோயிலை விளிதது முன்புபோற்
பரவிய பூசனை பயிற்றி நின்றதே. 48

ஒளித்தொரு மருஙகு வைகு மொளளிய சிலம்பி நோககித்
தெளித்தரு ளிறைவன் பூசை செய்திடி னிழைதத கோயில
விளித்தலும் வேண்டுமே கொல்லோ வெனவெழும வெகுளி யூககத
துளித்திழி மதமால் யானைத தூஙகுகைத் துளைபுக் கன்றே. 49

ஏகநா யகனே டொற்றித் திருந்தியா னத்தி னின்ற
நாகநீள் கரத்தி னூடு நண்ணிய சிலம்பி யென்னே
வேகமாய்க கபாலத் தேறி வெச்செனக் கறித்த லோடு
மூகமாங கிருந்த தோட வுலம்பிமண் ணிடைவீழ்ந் தன்றே. 50

இடியெனப் பிளிறுங கையை யெடுத்தெடுத் தெறியு மண்ணி
னடியுராய்ப் புழுதி பொஙக வலமரும் புரளும் பொஙகும்
படியினின் றெழுந்து சாலப் பன்முறை யுயிர்க்குஞ் சாய்த்து
முடிநனி துளக்கும் வீழ்ந்து முடிந்தது தறுகண் வேழம். 51

வார்ந்தகை நுதியை வாயின் வவ்விமால் யானை சாம்பச்
சார்ந்துமண் ணிழிய வாய்த ருன்றடை யுறுத லாலே
யூர்ந்துளர் சிலம்பி தானு முறுதுய ருழந்து மாய்ந்த
தார்ந்ததொல் பகையும் வீந்த தவையிரண் டற்கு மாதோ. 52

மண்ணிடைச் சிலம்பி யென்ன மதமலை யென்ன நின்றோர்
பண்ணவ ரானார் நாவற் பனிமலர் நிழலி னாரும்
விண்ணவர் சொரிபூ மாரி மிடைதரக் கணங்கள் சூழப்
புண்ணிய விடைமேல் கொண்டு பூவையோ டெதிரே நின்றான். 53

கண்டன ரிறைவ னாரைக் கடவுள ரான வன்பர்
கொண்டனர் மகிழ்ச்சி யுச்சிக் கூப்பினர் செங்கை கண்க
ணுண்டுளி சிந்தச் சூழ்ந்து நூபுரஞ் சிலம்புந் தாளிற்
றண்டென விழுந்தங் காடித் தட்டமிட் டேத்தா நின்றார். 54

செழுநீர்த் திரளே திவண்மா மணியே
கழுதார் வனமா டியகண் ணுதலே
தொழுவா ரழுதே துரிசா தமியோம்
பழுதார் பணியும் பணியாக கினையே 55

அற்றார்க் கலதின் பருளா நிதியே
வற்றா தவருட் பெருவா ரிதியே
செற்றா புரநீற் றியசே வகனே
பற்றாப் பணியும் பணியாக கினையே. 56

மடமா திடமா இயவாழ்க் கையனே
சுடர்மா மதிவேய்ந் தருள்சுந் தரனே
யடர்தீ வினையே மையுமாண் டருளப்
படராப் பணியும் பணியாக் கினையே. 57

என்று தோத்திர மியம்பலு மெம்பிரான் மகிழ்ந்து
நன்று கூறுவா னயத்தகு மன்புடை யமரீர்
வென்று தீவினை யனைத்தையும் விளங்குமித் தலத்தி
னென்று நாம்விழை பூசனை யுஞற்றுகா ரணத்தால். 58

இழிந்த யோனியென் றியம்பிடப் படுநும துருவங்
கழிந்த தாலிவண் யாவருங் காமுறுந் தேசு
பொழிந்த வாக்கைய ராயினீர் புல்லுதீ வி[illegible]
மொழிந்து நீயிர்மிக் குயர்ந்தனீ ரும்பரா ரின்றஞ்ச. 59

ஒருத்த லாக்கையிற் றீர்ந்[illegible] னுயர்ந்தநம் முலகிற்
கருத்து மேதகும் பெருங்கண நாதனாய்க் கலந்து
வருத்து மாமலம் விடைகொள வயங்குநம் மருளாற்
றிருத்த மேவரு மானந்தத் தவசமாய்த் திளைக்க. 60

ஞான கேத்திர மானவித் தலத்திடை ஞான
மோன வீட்டினை முற்றுவான் முயன்றகா ரணத்தா

லினை நீக்குமித் திருநக ரென்றுநின் பெயரான்
வான நாடரும் வழங்கிடப் பட்டுவாழ்ந் திருக்க. 61

சிலம்பி யாக்கையிற் றீர்ந்தவன் றிகிரியோன் றுருட்டி
யலம்பு தீம்புனற் காவிரி நாடர சாள்வோர்
குலம்பு காவல னாகெனக் குரைகழற் பணியாற்
புலம்பு தீர்ந்துயர் வீட்டினைப் புணர்கெனப் புகன்று. 62

அமுத நாயக ரவிர்செழு நீர்த்திரட் குறியிற்
குமுத வாயுமை யாளொடுங் கொம்மென மறைந்தார்
சுமுக ராயருள் வழங்கினா மறையுமுன் சுகுணச்
சமுக ராயிமை யார்விமா னங்கொடு சார்ந்தார். 63

களிற்றிற் றீர்ந்தவன் கடிகெழு நாவலின் மூலப்
பிளிற்றுத தோலுரி யாரடி பெயர்த்துமவன் றனைசெய
தொளிற்றுத் தேசுடை விமானமூர்ந் துயர்சிவ புரத்தின்
வெளிற்றுக் கேள்விதீர்ந் தானந்த வெள்ளத்துட் குளித்தான. 64

தேனைக் காதலித் துளரளி செறிகவுட் கடாத்த
வானைக் காருள புரிதலி னானைக்கா வாயிற்
றேனைக் காவுடை யிரும்பதி யெவற்றிலு மேலா
யானைக் காமுறு வுபாவருண் ஞானகேத் திரமே. 65

ஞான கேத்திர மானைக்கா வானது நவினறு
மான மால்விடை யூர்தியா ரருளிய வாற்றான
யான வேலுடைச் சோழனாய்ச் சிலம்பிவா னவனு
மூன நீத்தது கேண்மினென் றுரைத்தனன் சூதன. 66

கோச்செங்கணார் வழிபடுபடலம்.

தருமந்தி கழுமுளத்துத தவமுனிவா தொழுதேத்த
வருமந்தி சிறப்பெருமான் மகிழ்ந்தாடு மாஙகொருங
கருமந்தி முசுவுகளுங கடிபொழில்சூழ் தடைந்தவாக்குத
திருமந்தி யாதருளுஞ் சிதம்பரமென் றொருதலமே. 1

என்றுவரு நமகசுருளென் றிரங்கலுறு வீரந்தோ
வென்றுவருந் தவிரமணியி னிரணியமன் றிறைஞ்சாமை
யென்றுவரு மலக்கடலு மெண்ணியதும் வரும்பணிமி
னென்றுவருங கடலறததே னிழிபொழிற்பூ வைகளிளக்கும். 2

தருக்கமல மலமென்னத தத்தைகளபே சுவபொழில்கண்
மருக்கமல மலாமன்னும் வண்டிசைபா டுவதடஙக
ளிருக்கமல மலரமுறை யியம்புவன விருஙகிடைகண்
முருக்கமல மலகிடுமந் திரவழன்முற் றுவமனைகள். 3

இருப்புலக்கைத் தொடாக்கரத்த விபமமாசெய் வனவெளிகள்
விருப்புலககைப் புயக்களமா விணைபுரிவ தடம்பணைகள்
செருப்புலக்கை யரைப்படுக்குஞ் செறிபொழில்வை குவமதில்கள்
உருப்புலக்கை யணிந்தவர்மெய் யுரைபயில்வ திருமடஙகள். 4

நதிக்கோட்டந தருக்காமை நாணமதுப் பொழிந்தளிக்கும்
மதிக்கோட்டந தருக்காமை மஙகையர்வா ணுதல்கதிர்க்கும்
நிதிக்கோட்டந் தருககாமை யலீக்கென் றிடினிருதன்
கதிக்கோட்டந் தருக்காமை யடியாரைக் களிப்பிக்கும். 5

மருந்துதரு வனமொழியார் மருந்துதரு வனமொழியா
ரருந்துதிக்குக கற்பணியா ரருந்துதிக்குக் கற்பணியார்
பொருந்துவசத திறந்திகழ்வார் பொருந்துவசத் திறந்திகழ்வார
இருந்தவள மாடவணி யிருந்தவள மாடவணி. 6

இவ்வாறு வளஞ்சிறந்த விரும்புலியூ ரெனும்பதியி
னெவ்வார்க டிறையளப்ப வொருமதிவெண் குடைநீவிததுச்
செவ்வாய்மை யரசாளுஞ் செங்கோலி னொருசோழன்
றவ்வாத மன்றமிழ்தின் றொழும்புபுரி சுபதேவன். 7

மன்னவற்குத் திருமனையாள் வாய்ந்தபெருங் கற்புடையாள்
கன்னியர்க ளரசென்னுங் கமலவதி யெனும்பெயரா
ளின்னவர்பா லுலகுய்ய வெம்பெருமா னருள்செய்த
வன்னவரத் தாற்சிலம்பி யமரனுதிப் பானுன்னன். 8

இருதிங்கள் சுபதேவ னெழில்வயிற்றிற் சுவையொடும்போ
யொருதிங்கள் புறங்கொடுக்கு மொளிமுகத்தாள் வயிற்றேறி
வருதிங்க ளொருபஃதும் வளர்ந்துபிறந் தறிந்தொன்றூர்ப்
பொருதிங்க ணரசாண்டு புரிந்தபணி புகல்வாமால். 9

மன்னவர் திறைமுன் னிட்டு மலரடி வணங்கிச் சூழத்
தொன்னிலங் காவல் பூண்ட சுபதேவ னென்னுஞ் சோழன்
றன்னருட் குரவன் சாரத் தாளிணைக் கமலந் தாழ்ந்து
நன்னய மொழிக ளார்த்தி நகைமுகத் திதனை வேண்டும். 10

அடியனே மக்கட் பேறிங் காதரித் தரிய நோன்பு
நெடியவ னறியா முக்க ணிருமலற் குறித்துச் செய்தேன்
படியிலப் பயத்தான் மைந்தர்ப் பயப்பதற் கைய மின்றே
யடிகளப் புதல்வர் நல்லா றநெறி யருளு கென்றான். 11

வெற்றிவே லரசன் வேண்ட வினைத்திருக் கிரித்த மேன்மை
யுற்றவா சிரியன் சால வுவந்துமன் னவர்க ளேறே
பற்றுநூல் விதிக ளெல்லாம் பயிற்றுதுந் தெளிதி நீயென்
றற்றமில் விதிகள் சால வடைவினாற் கிளக்கப் புக்கான். 12

வைதிகஞ் சைவ மென்ன வகுத்துரை யிரண்டன் மாட்டு
மெய்திடுங் கிழமை யாள ரின்னுயி ரென்ன வோம்பிச்
செய்திடத் தக்க வான திருவளர் கரும மீரெட்
டெய்திதங் தருளு மீச னுரைததிடப் பட்டு நிற்கும். 13

பூணிருது சங்கமங்க கருப்பா தானம் புஞ்சவனஞ் சீமந்தஞ் சாத கன்மம்
பேணுமுத்தா பனநாம கரண மன்னப் பிராசனமே பிரவாசம் பிண்ட விர்த்தி
காணவுறுஞ் சவுளமுப நயனங் காண்டோ பக்கிரம ணங்காண்ட மோச நஞ்சேர்
மாணுசமா வர்த்தனமே விவாக மின்ன வகுத்தபதி னாறுமென மதிக்க மன்னா. 14

பின்னனிந்நூல் பிரேதசமக் காரத் தோடு
பிறங்குசபிண் டீகரணம் பேசு மீங்குச்
சொன்னவற்று ளுத்தானஞ் சாத கன்மத்
துறையினுஞ்சோ றூட்டுதலிற் பிண்ட விர்த்தி
தன்னையுநல் லுபநயனந் தனிற்காண் டோயக்
கிரமணந்தன் னையுமடக்கித் தகவு மொன்று

நன்னர்விண்டு பலியசுபத் திரண்டுங் கூட்டி
நவிலும்விண்டு பலிசேமந் தத்தி னண்ணும். 15

மறையவர்முன் மூவர்க்குந் தீக்கை யுண்டேல்
வைதிகந்தாந் திரம்விரவி வகுத்த லாகு
மறைதருதாந் திரமொன்றாற் புரித றானு
மறை யுமருட் டீக்கையில தாயின் வேத
முறையுளிச்செய் திடன்முறையாம் பின்னோன் றீக்கை
முற்றினனே லாகமத்தான் முடித்த லேயா
நிறைதருதாந் திரத்தியற்று ராயிற் றீக்கை
நெடும்பயனின் றாந்தீக்கை நிகழ்ந்து ளார்க்கே. 16

தீக்கையிலாச் சூத்திரர்க்கு மனுக்க ளின்றிச்
செபவதுதாந் திரவிதிமுன் செப்பு நால்வர்
நோக்கியமந் திரமுறைதத் தானு நன்கா
நொறில்பரித்தோ மன்னவனே நுவலக் கேளா
யாகக்முறும் பிரணவமுன் னமோந்தம் பாரப்பா
னரசன்சுவா காந்தம்வழ டந்தஞ் செல்வந்
தேக்குவணி கன்வவுழ டந்தம் பின்னோன்
றேத்தனவாஞ் சிறந்தமனு வாறுண் மாதோ. 17

அங்கிகாத தந்தணரு ரடியா ராக
வலைகடற்பா யலிற்றுயின்றா னடியா ராகத்
துங்கமரு டீக்கையில ரேனை யோர்க்குத்
தூயபிர ணவமின்றி நமோந்த மாகத்
தங்கியிடுந் தேவதோத் திரத்தைச் செய்து
தகுங்கிரியை யியற்றுவது தகுதி யாகுங்
கொங்குகமழ்ந் தினவண்டின் குழுவை யோம்புங்
குருமலர்த்தார் துயல்வருந்திண் குவவுத் தோளாய். 18

தூயவுப நயநமில்லா வொருமூ வர்க்குஞ்
சூத்திரர்க்கு மடவார்க்கு நமோந்த மாக
மேயபிர ணவமின்றி மனுக்க ளெல்லாம்
விளம்புதலாந் தத்தமக்கு விதித்த வாறே
யாயமனு வாற்கிரியை புரியா ராயி
னும்பயனு மில்லையவ ரங்கைப் பட்ட
பாயபுனல் சுராபானம் பொருள்க ளெல்லாம்
பசுவிறைச்சி நுகர்ச்சியெனப் படுநல் வேந்தே.

புரையகற்றுந் தீக்கையுள்ளான் றீக்கை யில்லாப்
பூவையைக்கைப் பிடிப்பினவன் போற்று மன்ற
லுரைகருப்பா தானமுதற் கிரியை யெல்லா
முயர்ந்தவா கமவிதியா னுஞற்றல் வேண்டு
வரைநிகர்த்த தடந்தோளா யனைய மாதின்
மைந்தருக்கும் வழியதுவே யாகுங் கண்டாய்
கரையனுலோ மாதியர்க்கு மனுக்க ளின்றிக்
கரிசறுக்குந் தந்திரமாத் திரமே யாகும். 20

மறையவர்முன் மூவர்க்கு முரிய வாக
வருஞ்சவுச மாசமந மலிநீ ராடல்
கறையகலுஞ் சந்திதருப் பணமே யோமங்
கரைமறையோ துதல்சோம யாக மாதி
நிறைகருப்பா தானாதி தகந மாதி
நித்தியநை மித்திகமென் றிவைக ளெல்லா
மறையுமனு லோமருக்கு வேத மாக்கத
தடாதனவா மழலுயிர்க்கு மடலவேண மன்று. 21

சாதகன்ம நாமமிட லன்ன மூட்டல்
சவுளமுப நயநமெனுஞ் சமக்கா ரங்கண்
மேதகவெய் திலராயி னுயர்மூ வர்க்கும்
வேதமோ துதலென்று மேலா திங்க
ஞோதுசமக் காரங்க ளுற்று ரேனு
முரைத்தசம தொழுக்கநிலை யொழுந்தா ராயி
னேதமறச் சுதந்திரமாய்க் கிரியை யொன்று
மியையாதா லவர்க்குலக மேந்து தோளாய். 22

வருணநிலை யொழுக்கங்கள் வழீஇய வன்றே
மலந்துமியச் சிவானந்த வாரி மூழ்குந்
திருவினரை யடுத்தொழுகிச் சுத்த ராயிற்
நிகழ்கருமஞ் சுதந்திரமாய்ச் செய்தன் மேவுங்
கரிசில்சமக் காரமைந்து மெய்தா ரேயிற்
கரைந்தவவாந் தரசைவன் றனக்குங் கன்மத்
துரிமையிலை யாதலினாற் கிரியை யெல்லா
மொழியாமை யவனுக்கு முஞற்றல் வேண்டும் 23

துலக்கமுறுந் தீக்கைதனக் குரிய ராவார்
தொகுத்தமறை யோராதி மூவர் தாமுங்

கலைகற்கமிக்சற் சூத்திரரு முரிய ராகக்
கரைந்தவனு லோமரெனு மிவரே நூல்கள்
விலக்குமசற் சூத்திராக்கு மவர் நீசர்க்கும்
வெய்யகா ருகாக்குஞ்சாங் கர சகுமேலை
யலங்கணுறு மிழிகுலத்துள் ளமர்ந்து ளார்க்கு
மருட்டீக்கை யொருநாளு மடாது வேந்தே. 24

தள்ளுமசற் சூத்திரனை முதலா மேற்றுந்
தக்கசிவ பத்திமிகுந் துயரந்தோரா தமமை
நள்ளியவர் பண்பிலவு நயந்து பார்த்து
நறுமபுனலமிசை சிலுநாட்கரு நன்மை பெய்தி
னெள்ளுவாக்கண மலமைந்துங் குலத்தி னன்மை
யெய்திமதது ஞானுகரா தபத்திற் சிந்தை
விள்ளிலமேல விளங்குசற்சூத் திரனு மன்ற
வேந்தாகுலத் தோடொப்பன் வேந்த வேந்தே. 25

எத்தலுறும் தீக்கையுள்ளா ரெவரே யாக
வியம்புவரு ணாச்சிரம வொழுக்கந் தன்னை
நீத்தனரேற் றீக்கையிலா தவரோ டொப்பார்
நீத்தவொழுக் கத்தொருநால் வருமந் நன்மை
பார்த்தியமா தருமலியுஞ் செவிடுமே பித்தும்
பயில்குருடு மையுந்தீக்கைக் குரிய வாகா
சூத்திரனு மொழுக்கமுறின் மறையோ னொப்பான்
சூத்திரனொப் பான்மறையோ னொழுக்கம் விட்டால். 26

துங்கஞ்சேர் தீக்கையொழுக் கத்தி னின்ற
சூத்திரனசற் சூத்திரனு மவற்றிற் சாலாப்
பங்கஞ்சார்ந் தவனசற்சூத் திரனென் றாதிப்
பகுப்புவே றிலையிருவர் தமக்கு மூவாக்
கெங்கெங்கே யாகமத்தின் விதிக்கப் பட்ட
தியாதுமற் றங்கங்கே யெழுசேர் தீக்கை
தங்குசூத் திராக்குரித்தா மயிலவே லோச்சித்
தரியலரைப் புறங்காணுந் தறுகட் கோவே. 27

மூவருக்கும் வேதமந் திரமெங் கெங்கே
மொழிந்திடப்பட் டனவவற்றிற் கெல்லா மாங்கா
கோவிலருள் வளரிதய மனுவைப் பின்னே
ருரைக்கமனு வினைத்திணையு முறைக்கு வந்து

மேவுபய னனைத்தினையுங் கொடுக்க வல்ல
விழுத்தகுமந் திரமதுவா தலின்வேன் மனமு
தாவின்மறை யவர்தமக்கே யாசீர் வாதஞ்
சாற்றுமுறை யேபுரித றகுந்து யாகும். 28

அரசர்முதன் மூவர்கரு மாசீர் வாத
மகத்துறுபா வனையேயா மதுவே தென்னிற
பரசறுகு கூடன்முத லியகாப் பாகப்
பண்ணுவது பார்த்திபனே பதசோ டாறு
கிரியைகளுக் குரியரிவ ரெனவு மந்தக
கிரியைபுரி நூன்முறையுங் கிளந்தா மிப்பாற்
கிரியைகளுக் கின்றியமை யாத காப்புங்
கிளருமங்கு ராற்பணமுங் கிளப்பா முன்னா. 29

இட்ட காமிய மியாவையுஞ் சித்திக்கும் பொருட்டுக
கட்டு வார்கரஞ் சூத்திரங் காலநற் கிரியை
தொட்ட நாண்முத ளுளிர வேதொடங் கியநா
ளொட்டு காலையே வினைசெயு முன்னிவற றெனுமும. 30

பொருந்து புண்ணியா வாசந முந்துறப் புரிந்து
திருந்து தண்டில நெல்லினுற் செய்திடைக் கமலப
வரைந்து வெண்பொரி திலங்குசை மலாகண்மேற பரப்பி
விரிந்த வட்டத்துப் படலிகை மீமிசை யிருத்தி. 31

பொழிந்து தண்மலர் தாழையின புதுககனி பூந்
கிழிந்த வாடின வில்லிய கிளர்நுதி வளைந்த
வொழிந்த மெல்லிலைப் பாகுவைத தொளிரபொனமு வியனற
செழுந்தண் பாசம்வெண் சந்தனந் திமிரந்துடன் வைத்து. 32

புரிந்த புண்ணியா வாசநப் பூம்புனல புரோகிதத
திருந்த தண்டிலத் திணங்கவா தாரசத தியையுந
தெரிந்த வட்டத்திண் காலின்முத் தத்துவத தினையும்
பரந்த வான்பிர கிருதியைப் படலிகை யிடத்தும். 33

எழு கோடிமா மனுவையு மிலகரி சியினுந்
தாழை வான்கனித் தந்திமா முகனையு மதியைக்
கேழில் பாகடை யினுங்கிள ரிலகுளீ சரனை
வாழி நீற்றினும் வார்ந்தசூத் திரத்தனந் தனையும். 34

பூசை செய்துபீ டரைப்புரோக் கணமுறப் புரிந்து
தேசி கன்றிக ழுநாமிகை மேங்குட்டஞ் செறியப்

பாச நன்கெடுத் தாடவர் பயில்வலக் கரத்து
பேசு மங்கைய ரிடக்கரத் தினும்பெறத் தரித்தல். 35

ஒள்ளி தாகிய கனகத்தி னாமுத லாமீதல்
வெள்ளி தாகிய பட்டுநூற் பாசமு மேயு
நள்ளு றுசெனி லதுவுநற் பருத்திநூ றாயினு
கொள்ள லாகுமாற் குருமதிக் கவிகைமன் னவனே 36

கவச மந்திரத் திணக்கிய கயிற்றுமு முடியி
னவிர்வெண் பூதிமே லத்திரு லணிவது முறையாப
புவிபு ரப்பவ புண்ணியா வாசநங் காப்பென
நினைவெ யாதுசெய் கருமங்க ளெங்கணு மிலையே. 37

அங்கு ரம்புரி வினைகளுக் கதுபுரி யாமேன்
யங்க லப்பய னுறுவிலக் கியவரு வினைக்குத்
தங்க லங்குரம புரிதரிற் சகலமுங் கேடா
மிங்க ணிவ்விரு திறத்தையு மியம்புது மன்று. 38

தகுமீரெண் கிரியையுளும புஞ்சவனஞ் சீமந்தஞ் சாத கன்மம்
வருநாம கரணஞ்சோ றூட்டலுப நிட்கிரா மணமுநீக்கி
மிகுமேனைக் கிரியையினும பவுட்டிகத்தும வேறுமங்க லத்தின் பாட்டுந
திகழ்தேவ தாபநத்து மேனையதா பநத்தினுஞ்சீர் விழாவின் மாட்டும். 39

சம்புரோக் கணநபனஞ் சிவதீக்கை தருந்தீக்கை யபிடேகங்கள்
வம்பதா மனைபுகுதல் புதுநகரம் புகுதலவளர் விமான மாசகல்
வெம்பவார் செவிதுளைத்தல் வேழவிழா வேழத்தின மருப்பை யரிதல்
பம்புவான் படையெடுத்தல பாலகுடித்தல பட்டாபி டேகம பண்ணல். 40

வேள்விபவித் திரமினைய கிரியையினு முளைவித்தல வித்திய தாகுந
தாழ்வுபெறு சிராத்தமுத லசுபத்துஞ் சாந்தியினு மவிசார மத்தும்
வாழ்வுபெறு தேவயாத் திரைமாட்டுஞ் சூத்திரகன் மங்கண் மாட்டும
பாழ்வினையா மெய்ப்பொருளும் பகர்ந்தவங்கு ராற்பணத்தைட பண்ணின மன்று. 41

திங்கள்பயிர் வளர்த்தலின லதற்குரிய விரவகத்துச் செய்த னன்றாந்
தங்குமிர வொழிந்தசிறு காலையுமாஞ் சவுளமுப நயநம் வாத்துக
கன்மமிவை பகலன்றிக் கைக்கொளார் தேவருக்குங் கங்கு லன்றி
யங்குரம்வித் துதலபுரியா ரருமறையா கமவிதியை யறிந்து ளோரே. 42

நித்தியநை மித்திகமே பிரதிட்டை விழாவிடுநீள் சங்கி ராந்தி
சத்துருசங் காரங்கிர கணங்கருப்பா தாநாதி தகந மாதி
மெத்துகழு வாய்பவித்தி ரந்தீக்கை மிகுசாந்தி சமபத்தோமங்
கொத்துமற் றனைத்தினுஞ்செந் தீவளர்த்தன் முறையாகுங் கொற்ற வேந்தே. 43

இருது சங்கம மின்றெனிற் கருப்பமின் றதனு
லிருது சங்கமத் தியலையு மியம்புதுங் கேளாய
பொருவின் மன்னவ பூத்தவண் மூன்றிர வொழிய
மருவு தண்புனல் விதியுளி யாடுதல வழக்காம் 44

மலகுலைவு கறையி னன்றி மாலையா மதிதிற் பூப்பிற்
புல்குமதத் தினமுன் னுக மூன்றுநாட் புறத்தே வைகிப்
பலகிய நான்கிற் றூரீர படிந்துகொண் கணையுள் ளெண்ணிப்
பில்கொளிப் பரிதி நோக்கிப் பின்மனைச் சேறல் வேண்டும். 45

பிரிவில்சண் டாளி யென்று பிரமகா தகியே யென்று
விரசகி யென்று மூன்று மியம்பிய முறையே பூப்பு
விரவிய முதனு ளாதி மேவிய மூந்நாள் காறுங்
கரிசுறப பூத்துள் ளாரகுக கட்டுரைத் திடுவ தாகும. 46

ஒளிநகை யுறக்கோ றின்ற லொருபொழு தனறி யுணடல்
வளமனை காத்து வைகல வளாபக லுறங்கல பேச
லளவளாய் வேறு பூத்த வணங்கினா தம்மைத் தீணட
வெளியுறு மாத ராரக்கு மேவுறு வெற்றி வேந்தே. 47

அறலபடிந தகத்தைச் சாரந்தா ளாவினை தருந்தி வைகி
மறுவலும் புனலிற் றோய்ந்து மனைவளர் பாததி ரங்க
ளுறுகர முருமை யன்று முழுவது முறைந்தைந் தாநா
ணறுவிரைப் புனலிற் றோய்ந்து நற்பணிக குரிய ளாவாள். 48

முந்திய பூப்பே யாயின முற்றிய நான்கா நாளிற்
பிந்தியு நறுநீரத தோய்ந்த பேதையை யலங்கா ரித்துக
கந்தமென புனலிற் றோய்ந்து காந்தனுந தூய முறுகி
வெந்தநீ றுருத்தி ராக்கம் விழுமிய வணியுந் தாங்கி. 49

புண்ணியா வாச நததுப் பூமபுனல விததி யாங்கத்
திண்ணிய மனுவா லாசான் றெளித்திடப் பட்டு வாம
நண்ணுற மாலைத வைதது நவின்றுசங கிதையைக கும்பத்
தண்ணலைப பூசை யாற்றி யழலிடை யோமஞ் செய்து. 50

ஆயிரத தெட்டே யாக வறையுநூற் றெட்டே யாக
மாயிரும் பிரம மைந்தின் வயங்கவா குதிசெய தாலின்
மேயமென் முகுழு முந்தை விளைத்தபால் சொரிந்த ரக்கிப்
பாயவத் திரததி விட்டுப் பாமனைத தியானம் பண்ணி. 51

அழுகையே யிரும றும்ம லாவித்தல் வெகுளல் வாசச
செழுமுடி துளக்க லின்றித் தெரிவைநே ரிருப்பச் செய்து

விழுமிய மைந்தன் வேண்டின் வியன்வல நாசி யுள்ளே
யொழுகுறப் பிழிந்து வாயா லுண்ணுவித் திடுதல் வேண்டும். 52

மாசறு புண்ணி யாக வாசக மீட்டுப் பண்ணித்
தேசவிர் குரவன் பூசை செய்தவே தியாமுன் னோரைப்
போசனம் பண்ணு வித்துப் புசிப்பரு விதிய மேனை
யேசறு கிரியை யீற்று மின்னணம் புரிக மன்னோ 53

அற்றைநா ளிருவி றபாற்சோ றயினதிரு வோருந் தமமை
முற்றுமாய் நிறைந்த வீசன் முயங்கொட் சுதி யென்னப்
பற்றுற நினைந்து மைந்தர்ப் பயந்தவே யேத்த வாகத்
தெற்றென மதித்து மான நிகழ்கலை நடாத்தல் வேண்டும். 54

பூத்தநீ ராடியநாண் முதலாசப் பனனிருநாள் பூவை மாக்கு
வாய்த்தகு லுறங்கால மாதலினு லெந்நாளுண் மகமே மூவம்
பாத்தசீ வீரதினந் தனக்காகா நாளபஞ்ச பருவ மெல்லா
நீத்துநூல் விதித்ததினம் புணர்மேற் கருவொன றுக்கு முறையே. 55

இருதுவின்சங் கமம்புகனறு மினியெறழ்ந்தோனை மனனவனே
யியம்பக் கேளாய்
திருவளருஞ் சுபக்கிரியை யவைசுதினுக்கு நாந்திமுன்னு
செய்தல் வேண்டும்
மருவுவது வையின்காறங் கிரியையெல்லாம் பிதாபுரிக
மைந்த னபபாற்
கிரியைபுரி வதுவழக்காங் கிளர்கருப்பா தானவிதி
கிளப்பா மனறே. 56

கருப்பமிய்யைந் தனைகுறிப்பா னறிந்தநா யகன்விதிசெய் காலம் நந்த
திருப்பொலியு மதிவாரந் திங்கள்புதன் குருவெள்ளி சிறந்த நாளக
ளருத்திமிகும் புனர்பூசம் பூசமுரோ கிணிசதய மதக மோணம்
வருத்தமிலுத் திரத்திரைய மானநிலைசித் திரையனுடம வங்கஞ் சோதி. 57

ஈங்குரைத்த கிழமையொரு நாளேனைக் கிரியையெவற றினுக்கு மாகு
மோங்கியபூ ரணைபதினன் கொருபஃதட் டமியாறைந் தொருநான் கின்ன
நீங்குதிதி களினெட்டா மிடஞ்சுத்தி யாங்கருப்ப நிலைசீ மந்தம்
வீங்குபுஞ்ச வனம்வதுவை வேள்விகுடிப் புகன்மனைக்கு மேவ நாள்பார. 58

இல்லவள்சூல் வயிற்றினளே லிருங்கணவன் முனமேற றிடுதல் கோயி
லில்லமுத லியவிழைத்தல் விழவுமுதற் கிரியைசெய லீனறோர்க் கனறிப்
புல்லசுபக் கிரியைசெய றீர்த்தயாத் திரைபிறபாற் பசித்தல சாந்த
நல்கைட லாடறலை மழுக்கலிவை செய்யறக நாம வேலோய் 59

கரிசொழிய முதற்கருப்பம் வயிற்றி லுறு மாதருக்கே கருப்பா தாநக
கிரியையொடு புஞ்சுவநஞ் சீமந்த மிவைபுரியக் கிளத்து நூல்கள்
வரிசையுறப் பின்னவர்தம் வயிற்றி லுறு சூலினுக்கு வகுத்து முன்னர்ப்
புரியலுறுங் கிரியைகளே பயன்கொடுக்கும் வெவ்வேறு புரிதல் வேண்டா. 60

சத்தியோ சாததத்தி னிருநான்கு தலைப்பெய்த சதவோ மஞ்செய்
தொத்தபா றயிர்கறுநெய் யவையுமூந் தும் விராயீசத ஹோம மாற்றி
யெச்சமா னதைமனைவி வயிற்றிடைதத்ற புருடமனு வியம்பிக் கையை
வைச்சுநா யகனவளை நுகர்வித்த லாம்புஞ்சு வநமுங் கேளாய். 61

கிழவனிறந் திடிற்கிழவன் கிழத்தியிவா தநயையரிக் கிரியை செய்க
கிழமையுறு மவருமில ராயினவ ருடன்பிறந்தார் கிளாநது செய்க
கெழுவலுறு மவருமில ராயினவா கிளையினுளார் யாவ ரேனுங்
கழுமலறப் புரிகவிது சீமந்த மாதிகட்குங் கடவ தாகும். 62

இருமதி நான்கு மதியினு யிர நூற் றெட்டெனு மிரண்டனு ளொன்று
மருவுற வோமம வாமதே வத்தின் வயகதியம் மனுவினு லாலி
னுருவளர் முகிழ்பா லுபுர்திவை முன்போ லொண்டொடி நாசியிற் பிழிக
பொருவரு புஞ்சு வநமிது வாகும் புகலுதுஞ் சீமந்தங் கேளாய். 63

ஈரிரு மதியி னறினெண் மதியி னெழில்வியா கிருதிமந் திரத்தின்
சீரிய வகோர மனுவி னூற் றெட்டெச சிறப்புற வாகுதி புரிந்து
கூரிய கருப்பை யுதும்பரக் கொமபு கோலத்தின் முள்ளிவை கூட்டி
நேருறு வித்தி பாஙகமங திரத்தா னெற்றிமுன் றொடுத்துமே விழுத்தல். 64

புதியவத் திரஙகள் பூந்தொடை கலன்கள் பொற்புற வணிந்துபூந் தாதி
முதிரொளி யழலின் முன்புபோ லோம முடித்துயர் சிவமனு வாற்கை
யுதாம்வைத் துரைத்தல் சீமநத மாகு மூலகமாண் மன்னவ வயிற்றுப்
பதிதரு கருப்ப மெறுழ்கொள விண்டு பலியையீங கியற்றுதல வேண்டும். 65

இருடி கேசன் கோவிந்த னெழில்வா மனனு ராயணன்சீ
தரனற் றிருவிக் கிரமன்மா தவனே மதுசூ தனன்ருமோ
தானற் பதும நாபனெனத தக்க விண்டு வெனும்பெயரா
லரியைக் காலை நண்பகலி ரைவா கநஞ்செய் தர்ச்சிதது. 66

அகோர மனுவால வியாகிருதி யானு நூற்றெட் டாகுதியு
முகாத வன்பின் விண்டுமனு வுரைதகுச் சருவா ருகுதியு
மிகாநெய் யினிலா ருகுதியு மிழைத்தெண் பிரம சாரியரை
விகார மறச்சோ றூட்டுதலே விண்டு பலியாம் வேலவேந்தே. 67

தருமமாதி மழவினுக்குத் தழையும் பொருட்டுச் சாதகன்மம்
புரிய லுறுவோர் மகவுயிர்க்கப் பொருந்துந் திசையின் மனைபுதுக்கிப்

பரிவின் மெழூஇக் கடுகெள்ளுப் பம்பப் புகைதந்த நணமுகுர்த்தத்
துரிய மகளி ரொடுமெங்கட் கருப்ப வதியை யுறததுகவே. 68

சருமன் வருமன் றனன்றுசன் சாதி வழங்கு மியற்பெயர்கள்
பிரமன் முதனுல் வருணததுப பிறநதோர்க் கெலா மிடப்படுமா
லிரவி னகததுை மகவுயிர்ப்பி னீனமே றனிபகென் றிரானுடனே
பரவு புனலிற் றுடுமெனடபோய்ப் பாய்ந்து முழூகி வினைபுரிக. 69

மகவட் பவததி னெகஇயத்தின் மாதம பிறகு மமையததிற்
ஒருகுச சடமைா மணியரவநு தொடூ ந காலை திரவிடைநீாப்
புகுப் படிய வளாமிருதி சா ம புகலப பட்டதுகாண
மிகுப் பகையின் வலிமுருககி விரீ ஈநகம பூாசகினமேய. 70

பிறநத வுடன ன் றெனினமுலைப்பால் பேணீ க கொடுக்கு முன்கொப்பூழ்
விறந்த நாளம் வீட்டிடுமுன வெநீ ராட்டி யுறுபபனைத நு
கிறைநத குழவி முகநதாதை நகரி லிகபத தாறகண்டு
சிறநத மகனை யிரணியமாச சநதித நிரம்பொன வழங்குகவே. 71

சதமா குதியத திரத்தியறறித தலைழுகக வாம மநதிரததி
னிதமா காவற் பொராட்டிளைன் முகநதை மீட்டு மெதிாநோககிப்
பதமா பஞ்சப் பிரமஙகள பகாநதுச சியைமோந தெழிறபுருட
மதமா மனுவை வலக்காதின மடுகக வி து சாதகன்மம். 72

வெல்ல நறுநெய தேன்மூன்றும வி விக குழநதை வாயபபெய்து
மல்லன் முலைகள் கழீஇவலப்பால் வயஙகு முலைப்பால பிராசாதஞ்
சொல்லி யருததி யததிரதசாற றொடர்ந்த வுநதி நாளததை
மெல்ல வரிந்து புறததொழிகக வில்விட் டிலகு மணிப்பூணேய 73

அருமை மகவின் சிரப்புறதகி லகோாாத திரததான மணிககும்ப
மிருவி யீரைந தினமுமிரு போதும பூசை யினிதியற்றிப்
பொருவி லாபச சத்தமனுப் புகனறு பட்சா குதிபுரிந்து
மருவு மரியா நநதத்தா னெயயா குதியு மலிவிதது. 74

புருட மனுவா னூற்றெட்டா குதியும புரிநதிட் டாசிலையோ
டுரைசெய் புருடத தாற்பலியிட் டுவந்து வெள்ளைக் கடுகாறுங
கரிசு தபவோா மம்புரிக காமர் குழவிக கிதுகாப்பாம்
பரவை யுலகந் தடந்தோளிற் பரித்தோ யுத்தா பநஙகேளாய். 75

மூன்று தினத்து மைந்தினத்து மொழிநத வேழா நாளிடத்து
மான்ற குழவிப் படுக்கையினை யாற்ற வுதறிப் போட்டிடுக
வேன்ற வொருப தெனுந்தினத்தி லிருநீ ராட்டிக் குழந்தைதனைச
சான்ற வேறு மனையகத்துச் சார்வித திடுக நாமோாரால்

சாம்பல் புளிநெய் நெருப்பிவற்றாற் றகும்வெண் கலமா திகள்புனித
மோம்பி யறுகை யேகாலி யொலித்துத் தரக்கொண் டிலமலினந்
தேம்ப மயமண் ணுன்மெழுகித் தேங்கப் புகைத்து மட்கலம்பா
யாம்பல் பொருளும் புறத்தாக்கி யறலின் மூழ்கி யிருவோரும். 77

பொருந்த வபநம் போற்றியற லாடிப் புண்ணி யாகத்துப்
பரந்த புனலாற் புரோகிக்கப் பட்ட புனலு மானைந்துஞ்
சொரிந்து மடக்கிற் குசையிட்டுத் துலங்குஞ் சிவமாப் பாவித்துப்
பரிந்து நுகர்க பன்னிரண்டா நாளி னுமம் பகருவதாம். 78

திகழ்தரு தசமி முதலிய மூன்று திதியினிற் புண்ணிய திதியி
லகமற நூற்றெட் டாகுதி மூலத் தாக்கியச் சுதஞ்சிரத் திட்டுப்
பகர்தரு வெல்ல மாதிமுன் போலப் பருகுவித் தருமக வினுக்குப்
புகழசிவ வத்தம் வைததபின் னுமம் புகலுக புகல்வகை கேளாய். 79

வயங்குமா தேவன் மயேச்சுரன் கிருத்தி வாசனற் பார்ப்பதிப் பிரியன்
றயங்குசீ கண்டன் றேவதே வேசன் சங்கர னுருத்திர னீச
னயங்கொளு மிடபத் துவசனே காம நாசனன் சிவனெனு நாமத்
தியங்கிய சனன நாண்மதிக் கேற்ப விடுவது முறைமைமன னவனே. 80

அம்பிகை பவானி சுராற்சிதை தாட்சா யணியரப் பிரியைபாரப் பதியே
வம்பறு கிரிசை சிவங்கரி யைமை வதியுமை யவண்மகா தேவி
நம்புறு கௌரி யெனும்பெயர் பெண்ணி னுட்டுவ தாங்குரு வீன்றோர்
பம்பிய குடியி னுள்ளவர் பெயரும் பனனலாம் வேறுபன் னலுமாம 81

ஆண்மக வினுக்குப் புதியநா மங்க ளமைதிடி னிரட்டையங் கரத்து
மேண்மலி பெண்ணுக் கொற்றைபக் கரதது மியபுக வெவ்வகைப் பெயர்க்கும்
பூண்மலி சிவாந்த மாக்குக தெத்த புத்திரற் கப்பொழு தேற்போ
னுண்மலி சாத கன்மமா திகண்முன் னடாய்ப்பெய ரிடுகநன் முறையால். 82

பெயருறுத் தியபி னிருகரத தானும் பேணிவெள ளரிசிபா சநகை
யியல்பத முழந்தாள் புயஞ்சிரத் திடுக வினியொரு பஃதெனுந் தினத்திற்
பயிலுமுந் நான்கிற் பத்திறே டாறிற் பல்குறு மங்கலப் பொருட்டு
மயர்வறு வனப்பின் பொருட்டும்வார் செவிக ளமைவுறத் துளைத்திடல் விதியாம.

மும்மதி வரைப்பிற் பரிதிகாட் டுதலு முற்றிய நாணமதி வரைப்பின்
விம்மிய செருத்தற் பசுவொரு கிரண வெண்மதி காட்டலும் பொருந்துஞ்
செம்மையி னுன்கு மதியிடைச் செல்வந் திகழ்தரு மாயுளும் வளர
வம்மழ வினுக்கு நீட்கிரு மணந்தா னுற்றுதல் வேண்டுமென் னவனே. 84

பத்தா மிடஞ்சுத் தியதாகப் பார்த்தூச் சத்தி யோசாதத்
தொத்தா குதிநூற் றெட்டியறரி யுறுநன் மகவை யலங்கரித்துப்

பெற்றான் சிவவென் றார்த்துச்சி பிழைதீர் புருடத் தான்மோந்து
மற்றோ நால்வ ராலாசீர் வாத மரபிற் புரிவிக்க. 85

தொடர்சீர் மாமன் மகவெடுப்பச் சுவத்தி முழக்கி ஹோமவெளிப்பட்
டிடாதீர் கோயிற் புகுந்துவிடை யேற்றை விடகா யினிமனுவா
லுடனே தெரிசிப் பித்துவிதி யுளியே சிவனை முருகனையும்
விடியா வன்பிற் பணிவித்து மீண்டு மனையி னீறிடுக. 86

வருத்தாம பிரவா சக்கிரியை மன்னா வன்னப் பிராசநங்கேள்
முகூர்த்த நாட்கு முதனாளே முனிவின் மறையோர்க ளினிதூட்டி
மிகுத்த பத்தர் மிடஞ்சுத்தி மேவ மகவை யலங்கரித்துப்
பகுத்துப் பிரயாங்க கமபதிற்றுப பத்தா குதிவெவ் வேறியற்றி. 87

தீம்பா லித்த னைதியுஞ் செய்தெஞ் சியபா யசமெச்சி
லோமபா தொழித்த விளங்குழவிக ளூட்டன் முறையா றாந்திங்க
ளாம்பாத் திபனே யெண்மதியீ னைந்தா மதிபன் னிருமதியு
மேம்பா டாக வுறுவேனும விதியாம் பிண்ட வாத்தநங்கேள. 88

பிரம சிரமந் திரத்தோமம பேணி நூற்றெட் டிளமகற்கு
விரவு சகளீ கரணத்தை மேவப் புரிந்திட் டாதியந்தம்
பரவ லுறுநற பிரணவங்கள பயின்ற வியோம வியாபியினை
யுரமிக் குறவக் குழந்தைவலக காதி னுபதே சித்திடுக. 89

மதுநெய் நறும்பால விராயமதுப் பருக்க மதுவென மந்திரத்தால்
விதுவின் வளருங் குழந்தைதனை மிசைவித் தூரிய ஞாதியரோ
டெதிரில் சுவையி னுணவார்க வீண்டு மாயு ளுடற்கினிமை
முதிர வளரு முத்தரா யணத்திற் சவுள முறைபுரிக. 90

கருவிற் கொருமூன் றாண்டினுமண கதுவும பிறவிக கொருமூன்றும
வருட மிகவுத தமமஞ்சாம் வருட மேழாம் வருடமு மாம்
பொருவில் சவுள மிலையாயிற் புரியுங் கிரியைக் குரிமையிலை
யுருவில் கிரியைக குரிமைசெயி னோராண் டினுள்வேண் டியபொழுதாம். 91

மாதா வயிற்றிற் சூலேந்து மதியின் மேற்பட் டிருந்தாலு
மாதா பிதாவென் றிவருயிரை மறலி கவர்ந்தா னாயிடினுந்
தீதாஞ் சவுளம் புரிகிற்பிற் செறிசூ லுயிர்த்த பின்னானு
மேதா மெனச்செப் பியவாண்டொன் றிறந்த பின்னு மியற்றுகவே. 92

உருத்திரமந் திரத்தினா லொருநூற்றெட் டாகுதிநன் குனாற்றித தீமுன
னிருத்தியமைந் தனையணியி னினிதணிந்திட் டரகரவென் றீண்ட வார்த்து
வருத்தமிரி தருஞ்சுவத்தி மங்கலவா சகத்தாலம் மைந்தன சென்னி
திருத்தமுறு மழுகரிசி யிட்டதற்பி னிடப்பாலிற் சிறுவி னாற்றாய். 93

அச்சுதத்தோ டான்மயத்தின் பிண்டமோ ரகலிடைவைத் தஙகை யேந்த
வெச்சனுநீர் தண்ணெனுநீா விராயன்னத தொடுந்தாதை விளங்கு மைந்த
னுச்சிதெளித் தத்திரததா னுவிதன்வாள் வாஙகியொளிா தருப்பை வாரவை
வைச்சுமயி ரொடுமீசா னுதிமனு வாலேந்து திககின் மாட்டும். 94

விளைபுரிநது குறைபட்ட மயிாதருபபை வியனகலி னேந்து மாபப்
தனிலிருத்தி யையைந்து பஙகிலொரு பஙகில்வளா தலையிற் கேசம
வனைகுடுமி யெனவிடுத்து மற்றிடமெ லாம்வபநம் வயஙகச் செய்வித
தினியபுன லாட்டியலங் கரித்துவளர் தீயெதிரே யிருத்திப் பின்னா. 95

ஆயிரத்தெட் டொருநூற்றெட் டாகசிவ மநதிரத்தா குதிகள் பேணி
மேயவுருத் திரமனுவாற் பூரணா குதிசெய்து விளம்புஞ சுத்தி
பாயமறை மொழிநதுபசு வாசிரியன் றனககுதவி யகலி னுப்பி
யாயதருப் பையிற்பயிரிற் பசுவெதிரத தியினமூலத தொன்றிற் பாற்றல. 96

மரபுளிச சவுளஞ செறமு மனனுப நயநங கேளாய
கருநிலைக காறு மேழுங கணாநதவெண ணுண்டு முனனோக
குரியன வவற்றி னேரே யோஙகிய பிரம தேசு
விரிதரு மாயுள் செல்வம வேட்டவர் புரிக மன்னோ. 97

உறுபவத தினுக்கெண் ணுணடு மொனபதும பதது மாகு
நிறுவிய வருடந் தாமு நீஙகினீ ரெட்டின காறு
முறைமைபா மதுவுந தபபின் முடிநதிடப் படாதம் மைநதா
மறுவுறு மடியா னீனற மைநதரு ளொருவ ராவா. 98

மண்ணிடை வருசற றிரை வருடமும பததோ டொன்றுந
திண்ணிய வபசா னாயகா சிறுவாககா மவைதாந தபபி
னண்ணுநா லைநதின் காறு நவினறவை யைநதின காறும
பண்ணலா மவையுந தப்பிற் பகாந்தமுன னவரோ யாவரா 99

எததுப நயந முன்ன ரியம்பிய சவுளஞ செய்தல
சூததிரன் றனக்குத தீககை சூழநதுசெய் காலத் தென்னு
மாததனுால் பனதறி மாாககு மறைநதன விரணடு மன்றல
காததிடுங காலத் தென்னு மிருவருங கடுத்த வாறாமல். 100

அநதணா தமககு வெளளி யரசர்க்கு வியாழப் புததேள
புந்தியங கடவு ளுய்கற் கறதவொடு புணர்பின ரேற்குச்
சந்திரன் குரவ ராவா தகுஞ்சிவத துவிசன் மைந்தாக
குந்துபநயந மான வுடன்சிவ தீககை செய்தல். 101

வெய்தருள் வழஙகுந் தீககை விரவுமூ வருக்கு முன்னர்
வைதிக சந்தி செய்தே வயங்குறு சைவ சந்தி

செய்திடன் முறையாஞ் சீரதத நயிட்டிகன விரதி யென்போாக
குய்திசெய் சைவ சந்தி யொன்றுசெய் திடலு மாகும். 102

அத்திர சந்தி தீக்கை யாளாகள் புரியா ராயி
னததிரஞ் சுமந்த திண்டோ ளரசனே பதித ராவ
ரதத்திர சந்தி தீக்கை யாளராற் றுதலே வேண்டு
மததிர சந்தி செய்யு மடைவுமிங் கறையக கேளாய். 103

அததிர மனுவை யுன்னி யலையெறி புனலி ழுடி
மெத்திய பிராணா யாமம விதியுளி யியற்றி நூற்றெட்
டுததம சிவாத்தி ரததை யுறககணித திரத யததைய
பததியி னுரைத்துக கொண்டு பாணியஞ் சலிய ராகி. 104

நின்றுழி நினறே தனனு ணணறநின மலனை முகககா
லொன்றுற வலமா வநதிட் டுபததாந மினிது செய்த
லன்றிய வினைகால் சீககு மதத்திர சநதி யாகும
வென்றியிற் கிளருந் திணடோள விறலுடை வேநதா வேந்தே. 105

மொழிதரு மறையோ ராதி மூவாககு முறையே தேசு
பொழியிள வேனில் வெப்புப் புனனமுதிா வேனில கூதிா
பழியறு கால மாகும பகாநதமுன றுளே நாணமாா
கழிசிவத துவிசன் மைநதாக காதிரை யுசத மநதான். 106

மறுவறு திருவோ ணநதான வைசாந னுககு நனறு
மறையுமிக் கிரநாண் மனற வாஞ்சவு மணச னுககுக
குறைவில்வா ருணநா ளாகுங குணடகா கோளா காககு
நிறைதரு சனன நாளு நிகழ்சில வினைககுக கூடும். 107

அன்னசெய வினைகள யாவை யெனநிடி லன்ன மூடடனை
மன்னிய சவுள மீஙகு வருமுப நயநம் வேறே
பன்னிடப் பட்ட பட்ட பநதன நான்கு மாகு
முன்னுறு பகக நன்றும் பினனது முனியாா நல்லோா. 108

உத்தமஞ்சத் தமிதிரையோ தசிதசமி சட்டி
யுறுதுதிகை திரிதிகைபஞ் சமியிவையோ ரேபூ
மததிமமே காதசிது வாதசியோ ரிரண்டும்
வளர்பக்கத தாமதிதேய பக்கத்துக் கிரணக
கொத்துறுசந் திரபலனு யிருப்பின்முதற் றிதியுங்
கொண்டசதாத் தசியுமாங கொழுந்திரையோ தசிமுன
வைத்ததிதி யொருமூன்று மறவேனைத் திதியும்
வகுத்தனர்க ளொருசாபார் மதிசகுடைமன் னவனே. 109

விடைமிதுனங் கன்னிகட கந்தனுசு மீன
மேவுமகந் ராற்பணத்துக கோமேழா நாளு
மடைவுறுமைந் தாநாளு மெனுமிவையு மாகு
மறையுமுப நயநத்தோ ரைந்துறுப்புச் சிறந்த
தொடருமுப வீதமுட்டி நீடமுதத ரீயஞ்
சூழுமே கலைதெண்ட மிவையவைக ளாகும்
படர்சிவத்து விசனுகமே பகருமுட்டி நீடம்
பன்னுமுத்த ரீயமே கலையும்பின்னோர்க ளாகா. 110

அவற்றளுப வீதமுறை யாற்கொணர்பஞ் சினைநூற்
றங்குலநான் கிடைததொண்ணூற் றுறுசுற்றி யதனே
டிவற்றிழைவே றிரண்டிணககிப் புனனீற்றிற் கழுவி
யெழிற்சத்தி யோசாதத் திடசகரங்கீ ழாகக்
கவற்றுவினை தீர்கிழக்கு மேற்குமுக மாகக்
கலந்திருவர் திரிதநுவலக கரங்கீழா லதனைத்
தவற்றகன்முப் புரியாக்கி யிலைமலர்பைந் தருப்பை
தம்முளொன்றிற் கிழககிருந்தோன் சாரந்துமுன்னர் வைக்க. 111

பிரணவஞ்செங கணன்மதியா தவன்வளியே பிதிரர்
பிரமனரி யரனிவளொன் றுதியொன்பான் காறும்
விரவுமிழை தமக்குரிய தேவரிரு டிகடாம்
விளம்புமுறை யேவசிட்டா நாரதாகா சிபரே
துரிசில்கவு சிகமுனியே யங்கிராபா ரத்து
வாசமுனி பிருகுமுனி யரீசியகத தியாசிர
பரவுமிழை யனைத்தினுக்கும் பிரமந்த சுதான
பார்த்திபனே யினிக்கயிற்றை வாமத்தாற் றெளிதது. 112

விலங்குறக்கை களிற்பிடித்துத் தற்சனியங குட்டம்
விரவமுடித் திடுங்காலை மூன்றுசுற்றிட் டவற்று
ளிலஙகுகலை மகள்சாவித் திரிகாயத் திரியை
யிருத்தியகோ ராத்திரத்தி னிறுக்கலுப வீதந்
துலங்குபுரி மூன்றிடத்து மயனரியு மரனுந்
தொக்கிருப்பர் பனவர்முத னுல்வருக்கு மிடத்தோட்
பலஙகதுவ வணிமனுத்தாந் தற்புருட மகோரம்
பகர்சோம மாகுமிவை பார்த்திமென் னவனே. 113

சூத்திரர்க்குப் புரியொன்றே முப்புரியு மாகுஞ்
சொற்றிடுமூ வருணத்தும் பிரமசரி முதலோர்க்

யாத்திடுமுப் புரிநூலொன் றிரண்டுமூன் றொருநான்
கெனவியம்புஞ் சுப்பிரபே தம்பிறநூல் வேறும்
பாத்துரைக்கு முபவீத மாதிமட வியாக்குப்
பகராது பின்றொரு ணயிட்டிகனை கலையு
நீத்தலுறந் தீக்கையுளா னெக்காலு மணிவா
னிகழ்ந்தருச்ச றைதிகளின் மற்றையரு மணிவார். 114

விழாவகத்திற் றீயகத்திற் புரோககணத்திற் செபத்தின்
மேவுமுட்டி நீடமுழ மேழாகு மெட்டும
வழாத்தனை கூற்றிலொன்றி லேழிலொன்றி னசல
மருவவிழை மெல்லியதாய் வாலியதா யிருப்பிற்
றழாலுருமற் றதனையிடச் செவியிலொரு தானை
சார்ந்துதொங்கச் சுற்றிவலச் செவியிலொரு தானை
நழாதுசெரு குதலுத்த ரீயமுந்நூ லொப்ப
நல்லகலை யிருதானை நணுகும்வகை யணிதல். 115

முஞ்சியெனும் புன்மூன்று புரியினுறு கயிறு
மூரிநெடுஞ் சிலைநாணுஞ் சணைக்கயிறு மூவர்க்
கெஞ்சலுறு மேகலைமுச் சுற்றுறமற் றிடைமே
லிணக்குவதா மான்றோலு மியல்பியல்பான் மரித்த
வஞ்சவியன் மயிருறுதோ லங்குலமூன் றிரண்டொன்
றகலமுற விருதலையு முபவீதத் திணக்கி
விஞ்சலுறுஞ் சத்தியோ சாதமுறைத் தணிதல்
விதித்தமுஞ்சி கிடையாதேற் றருப்பையும்வே தியாக்காம். 116

தண்டமொரு நால்வர்க்கும் பலாசுகருங் காலி
தகுமத்தி மூங்கிலிவை தாமுறையே நெற்றி
துண்டமெறுழ்த் தோணாசி யளவுயர மாகுந்
தோலுரியா தழகினவாய்க் கோணாமை வேண்டுங்
கொண்டவுப வீதமுத லானவெலா முரைத்தாங்
கொற்றவனே யினிச்சவுளம் போல்வபாக முடித்து
மண்டறலிற் படிந்துசரு நுகர்ந்தசிறு வனைத்தான்
வன்னியின்றென் புறத்துவட முகமாக விருத்தி. 117

அங்கியினுத் தரத்திலுப வீதமுத விருத்தி
யான்றசுசி மந்திரத்தா லறவினுற் றெளித்துத்
தங்குசிறு வனைப்பஞ்சப் பிரமத்தாற் றெளித்துத
தயங்கரிசி யாதிகளா லருச்சித்து நீராற்

பொங்கழலை வியாகிருதி மந்திரத்தால் வளர்த்துப்
புகரறுசங் கிதையின்வெவ்வே றைந்தோமம் புரிந்து
பங்கமற வுபவீத மாதிகளைச் சிறுவன்
பகர்தருமந் திரங்களினூற் பரிக்கும்வகை புரிதல். 118

ஒக்கவுப மந்திரமந் திரமிரண்டுங் கலைக்கா
முறையைந்தி ருக்குமனு மேகலைக்கத் திரந்தான்
றக்கநெடுந் தண்டினுக்கு முப்புரிநூ றனக்குச்
சாற்றுமது வேயுத்த ரீயதற்க காருந்
தொக்கனைத்து மணிந்தவன்பின் காலலம்பி முக்காற்
றூயமுழுந் தளவுநுகர்ந் தங்கிவலஞ் செய்து
ரிக்குவளர் பிரமகூர்ச் சத்தின்முறை புரிந்த
விளங்கியவா னைந்நுநுகாந் தாசமநம் புரிக. 119

பிரமாங்க மந்திரத்தாற் சம்பாத வோமம்
பேணுகுரு வன்பிரம வுபதேசஞ் செய்து
புரைதீர மனுநூற்றெட் டெண்ணலெரி வலமாய்ப்
போந்திறைஞ்சல் செய்வித்துச சிவாத்திரத்தா குதிநூ
ற்றுருவாது புரிந்தீசா னுதியொன்பான் மனுவா
லொன்பதிற்றுச சமிதையினோ மம்புரிவித் தறலா
லெரிகாயத் திரியின்வியா கிருதியினவட் டிப்பித
தேமோமந் தனிததனிசெய் வித்தல்பிர மாங்கம். 120

தேவதே வனைவணங்கி யாசிரியன் பூசை
செய்தவர்க்குத் தனக்கியன்ற செழும்பொருள்க ளுறுத்தி
மேவுகாஞ் சனமாதி யாலியல்பாத் திரத்தை
வியன்புருட மந்திரத்தால் வாங்கிவலக காத்திற்
பாவுநீ டண்டமிடக் கரததேந்தி யன்னை
பயந்தவளோ டுடன்பிறந்தா டன்னொடுடன் பிறந்த
பூவைமா ரிவருளொருவ வரையடுததுப் பிச்சை
புகரின்மொழி மொழிநதேற்றன் மூவருக்கு முரித்தே. 121

பவதிமொழி முன்மொழிதல் பிராமணனுக் குரித்தாம்
பார்த்திபனுக் கிடைமொழிதல் வணிகனுககுப் பின்னுந்
தவறறுமுத் தினமிவ்வா றிரந்திரண்டு போதுந்
தழலோம்பிச் சமிதையினு நெய்யினுமா குதிசெய்
தவமறநா லாநாளிற் பலாசவோ மஞ்செய்
தகற்றியுப வீதமுதல் வே றணிதன் முறையா

சிவறுசத்தி யோசாதத் தானூற்றெட் டோம
மியற்றிமொழி யாமைமுத லாம்விரத மொழிக்க. 122

விளங்கழலை முன்போலப் புனலினால் வளர்த்து
வியோமவியா பியினூறுங் காண்டாரிடி யோமங்
களங்கமற வொருநூறுங காதலொடு புரிதல்
காண்டோபக் கிரமணந்தான் பிரமசரி யத்துள்
வளங்குலவு நயிட்டிகத்தை வேட்டவன்றன் குருவை
வணங்கியிரந் ததுங்கலைகச் சதவோமம் புரிந்திட்
டுளங்குளிரப் பூரணா குதியுமுறை யியற்றி
யொளியழனித் தலும்வளர்த்த லுரித்தவாக்கு மன்றே. 123

மேதகு நயிட்டிக விரத மேற்குமுன
ரோதுப வீதமா திகளை யொண்ணதி
போதவிழ் தடாகமா திகளிற் போக்குபு
கோதற வேறவை யணிதல் கொள்கையே. 124

அருள்வளர் சிவனையு மங்கி தன்னையுங்
குருவையும் பூசைமுன் குறித்துச் செய்தலான்
மருவுமப் பூசனை மூன்றம் வைகலு
மொருவுவ திலையுப நயனத தார்க்கெலாம். 125

பயிலுப நயனமுன் பண்ண வர்க்கிய
வியன்மனுத் தழலினை யிலங்கு வேலினாய்
மயரறுஞ் சயாதியோ மததை யாக்கியங
கயர்வற வொடுக்குத லறம தாகுமே. 126

சத்தியோ சாத மிருக்குநல் வாமந் தயங்கிய வெசுர்மய மகோர
மெத்திய சாம மறைவியன் புருடம் விழுத்தகு மதர்வண மயமாஞ்
சுத்தவி சானஞ் சகலதே வர்களின் சொரூபமா மங்கமந் திரங்கள்
வைத்தவே தாங்க மாறுமாந் தெளிக மன்னவ வகுத்தவிம் மனுவை. 127

உரைத்தலே வேத முழுவது மோத லுரைப்பித்த லோதுவித் திடுதல்
புரைத்தபு சிவபூ சனைசெயல் வேட்டல் பூசைசெய் வித்தல்வேட் பித்த
னிரைத்ததன் பொருளைத் தக்கவர்க் களித்த னெறியுளி யீதலன் னவர்பாற்
றரைத்தலை வாங்க லேற்றலா மிவைதாந் தகுசிவத் துவிசன்பான் மிகவும். 128

மேதகு சிவத்து விசனிவை யுரைத்த விதிப்படி யன்றிவே ருக
வோதிய பனுவல் விதியுளிக் கிரியை யுளுற்றுறின் மறுவலுந் தீக்கை
யாதியிற் புனித னுவனுத் தமமா வறைதரு காலங்கள் கழியிற்
றீதற வுத்தா லகவிர தத்தைச் செய்துப நயநம்பின் புரிக. 129

உத்தரா யணத்திற் சித்திரை யொழிந்தவ குறுமக மாதிய மதியின்
மெத்துமூ டத்தில் வெள்ளிபொன் னுருத வேலையி னுரைத்தஙன் னுளி
னத்தமா வாசை யிருதவைதீர் திதியி னனுகுமே ழாமிட மன்றச்
சுத்தியா யிருப்ப வதுவைசெய வதன்முன் றொடங்குக சமாவருத் தனமே. 130

காப்பணிந் ததற்பின் கரைநதசுக் கிரிய விரதத்தைக் கரிசறத் தொடங்கி
வாய்ப்புறு மூலத் தாகுதி நூறு வயககுபு மூந்திய விரத
யாப்பினை யகறறி யில்லினுச் சிரம யாப்பினை யுற்றுவா சிகையும்
கூர்ப்பர மயிருந் தவிரவே வபனங குயிற்றிடப் பட்டுநீ ராடல். 131

விஞ்சுமீ சான மாதியி ஒூறு வியத்தகு மாகுதி புரிந்து
முஞ்சியா திகள்விட் டிரண்டுமுப் புரிநூன் மொய்மபுற வுநீஇமதுப் பருக்கந்
தஞ்சமார் வாம மந்திரத் தருந்தித தழவைலஞ செய்தெதிர வணங்கிச்
செஞ்செவே நீண்ட தண்டமுங் குடையுந் திகழ்ந்தபுத் தகமுஙகை யேநதி. 132

மொழிதரு முபாங பததமொடு வடககு முகமுறச் சென்றுபெண் கொடுப்போன்
கழிமகிழ் வொடுநின் றினியன கிளப்பக காமரில வினையடுத் திருந்து
பழியறு மாசீர் வாதமுற் றியபின் பலமொடு முண்பது விதியா
மிழிவறு மிதனோ டரசருக குரிய வியபும்வே றளதது கேளாய். 133

கலிஙகமோ ரிரண்டு தரிககுமுன னரசன் கதிருமிழ் படைகரந் தரித்துத்
துலங்குசூ ரியனைத் துர்க்கையை வணஙகல சூத்திர னிருகலை யகற்றி
யிலஙகுமூன் றணித லியமபுமன் னவனே யியல்சமா வருததனத் தயில்கைத்
தலம்படு பொழுதின் மன்றலிற் றததந் தைவிக வந்தனை புரிக. 134

சாற்றுவந் தனைதான் கரும்புகிஞ் சுகம்பைந தருப்பையென றிவையொருங காக
வீற்றுற வொன்றே யாகமன் னவனே விழைவொடு கொண்டுபோய் வளஙக
ளேற்றிய தனது நடுமனை யகத்தே யிருத்திநற் பூசனை புரிதல்
கோற்றொடி யவர்கடு வதுவைக்ச் சயமே கூறிய சமாவருத தனமாம். 135

வரிந்தசா தகத்தான் மன்றலுக குரிய மாதரா டவாகளா யுளினைத
தெரிந்துபின் மடவா ரிடப்புறத தியல்புஞ் செப்புமா டவர்வலப் புறத்தின்
விரிந்தநல் லியல்பு மிருக்குமா நோககி விரிசசியுஞ் சகுநமும் பார்த்துப்
பொருந்துறின் வதுவை புரிவது வழக்காம் பொருந்துறு தெனில்வழக் கன்றும். 136

ஒருவயிற் றுதித்தோ ரிருவருக் கிதுமற் றுடங்குறப் புரிதலோ ராண்டின்
மருவுறப் புரிதல் வழக்கில சவுள மன்னுப நயநதது மதுவே
யொருகுல மொருகோத் திரமெனி லாகா துற்றதாய் தந்தையா தமக்கு
வருமுறை யைந்தி னல்லது மன்று மறறைய முறையினுங கூடா. 137

குலஙகளோ ரிரண்டுந் தூரமில் லனவாய்க் குழுமிய தலைமுறை யீரைந்
திலஙகலில் லாத தூய்மைய வாயி னத்தகு குலத்திடைப் பிறந்த

கலங்கதி நெறிக்கு மாதராண் மைந்தன் கதுவிய வாயுளிற் றுழந்து
புலங்கொளும் பனுவல கிளந்தபே ரழகு புணர்ந்திடின் வரைவினுக் குரியள. 138

நாலிரு வயது நண்ணினுள் கவுரி நவையறு மொன்பதாம் பிராய
மேலுற வுடையா ளுரோகிணி பதசென் றியம்பிய வாயுளாள் கன்னி
மேலுறு மீரா றுண்டினை யுடையாள் விடளியென் றுரைத்திடப் படுவார்
மாலறு மிவருட் கவுரியைத் தானம வழங்கினோனை சுவர்க்கம்வாழ்ந் திருப்பன. 139

உரோகிணி தானம் டண்ணினோன் றிருயா லுறைந்தவா பூலகில்வாழ்ந் திருப்பன்
பராவுகன் னிகையை வழங்கினோன் பிரமன் பததில்வாழ்ந் திருப்பன்பனனிரண்டு
பிராயமுற் றவளை வழங்கினோ னிரவு ரவமெனும பெருநர குழப்பன
னிராறின்மேம் பட்ட மாதரைக் கொடுப்போற கிதுபய னெனறியா னறியேன.

பூத்தவள் வதுவை முற்றுறு திருப்பிற பூப்பவுங் கொடாதுவைத் தவளைக
காத்திருப் பவனி ரியக்கமும் பிதிரா கைக்கொண்டு நுகாதலி னந்தோ
மூத்துறு குலமு மழியுமா தலினுன் மொய்த்தபூப் பினுக்குரித் தாக
யாத்தவா யுளின்மு னுயுளுங் கதியு மீட்டுவோா மன்றல்செய் தளிக்க. 141

பொருளவிழைந் தணங்கைக் கொடுத்தவன் றனக்கும
புகன்றமுற குற்றமே யடுக்கும்
பொருள்விழைந் தளித்த பூவையுந் தாய்மை
புணர்கிலள புழுக்கையே யொப்பா
டருமுறை யினறி வலியினுற் கவர்ந்த
தையலுங் கருநிலை யாதி
கருமமில் லவளும் விதியுளி வதுவை
காணினு மதத்தகை மையரே. 142

பிரமமே பிரசா பத்தியந் தெய்வம பேணுமா ரிடமவள ரசு ம்
பரவுகாந் தருவ மிராக்கதம் பசாச மெனப்பகா மன்றலோ ரெட்டாங்
கரவுதீர் பிரம சரியநோற் றவர்க்குக் காமரு செல்வமிக் குடைய
வரவமே கலையை யங்கிமுன் றுன மாகநன் றளிப்பது பிரமம. 143

அரிவையைக் கோடற் குரியவன் கொடுத்த வாடகத் திரட்டியம் மகளைப்
பரிவொடு சார்த்திக் கொடுப்பது பிரசா பத்தியம் வேள்விசெய் தவர்க்காங்
குரிமையின் மகளைத் தக்கணை யாக வுதவுத றெய்வமீ ராவைப்
புரியிழை யணிந்து நிரீஇயிடை மகளைப புரையிலாக் களிப்பதா ரிடமே. 144

மகட்பயந் தவனை யிரந்திரந் தீந்து வாங்கலு மொக்கலாக கிருமபொன
மிகக்கொடுத் தவராற பயந்தவ னளிப்ப மேவலும் பிறவுமா மசுரந
தகப்பெருங் காத லாலெதிர் நோக்கித் தங்களுட் கூடல்காந் தருவம்
புகப்பயந் தவனை யலைத்தணங் கலறப் பாழியிற் கொளலிராக் கதமே. 145

களித்தவர் துயின்றோர் மூத்தவ ரிவரைக் கரவினுற் கவர்வது பசாசந்
தெளித்தன் மன்ற லெட்டுமந் தணர்க்கே சிறந்தன முந்திய நான்கு
மளித்தணங் கேற்கு மசுரநால் வருக்கு மாகுஞ்சூத் திரன்முத லோர்க்கு
விளைந்தகந் தருவ மிராக்கத முரிய மருவுறு தொருவர்க்கும் பசாசம். 146

இன்னவா றுரைக்குஞ் சுப்பிர பேத மிவற்றினைச் சிறிதுவேற் றுமையாற்
சொன்னநூல் வேறு முளததுநிற்க தொடங்கிய வதுவைவே திகளைப்
பண்ணுது மிருபத் தொருமுழ வேதி பனவருக் கரசர்க்குப் பதினைந்
தின்னலில் வணிகர்க் கொன்பது பின்னோர்க் கெழுமுழஞ் சிற்பருக் கைந்தாம். 147

மருவிய வந்த ராளர்க்கு நான்கா மங்கல மனைத்துமைந் தளிக்கும்
பெருகிட மிலையேற் பிராமணன் முதலா நாலவர்க்கும் பிறங்குவே திகைதாம்
வருமுழ மேழா றைந்துநான் காகு மற்றிவை தமக்குநே ராதே
யிருமுழத் திரட்டி வேதிகை யெல்லாா் தமக்குமா மிகறபு வேந்தே. 148

மந்திர வாச மேழிரு முழமா மற்றதற் கெட்டிலொன் றகலஞ்
சுந்தர வெண்பட் டெரித்திழை கறுப்புத் துனனுறுச சித்திர படமுஞ்
செந்துவர்ப் பருத்திக் கலிங்கமும் விலக்கா திகழுமங் கிலியமாக் கிடும்பொன்
முந்திரு குஞ்ச முதற்பதி னாறு முடிவுமுப் பதுமுடி வினுமாம். 149

இலகொரு மருப்ப னனமலர்க் கமல மெனவெழிற் சிவலிங்க மெனச்செய்
தலரொளி யரும்பைந் திழைத்துறு துணைபா லாக்கிமற் றதனிடை யிரண்டு
குலவிய கனகக் கயிறுகோத் ததுதான் கோதின்மங் கிலியமாங் கண்டாய்
மலர்தலை யுலகம் வியத்தகு மன்றல வரவினைப் புகலுதுங் கேளாய். 150

குருமணிக் கலனு மாலையுந் துகிலுங் கொண்டெழில் கொளவலங் கரித்திட்
டிருவர்க ளுடைய கோத்திர நாம மியம்பிநீ ரோடுதன் மகளைப்
பெருவளம் பிறங்க வீன்றவ னளிக்க பெற்றவ னில்லையேன் மகளைத்
தருமவ னுடனே பிறந்தவன் முதலோர் தம்முளே யொருவனீந் திடுக. 151

அங்கிமேற் றிசையி னுதன மியற்றி யாங்கொளிர சிவாகம மனுவாற்
பொங்கெழிற் கலைமென் மலரிவை கொடுத்துப் பொற்புற விடப்புற மாகத்
தங்குவித் ததன்பி னபவிர தயத்தாற் றையலா ளிரதயந் தொட்டு
மங்கலத் திருநாண் மங்கல முழங்க மணமகன் மனைகளத் தணிக. 152

சத்தியுஞ் சிவமு மெனநினைந் தாசான் றரும்பிர ணவந்தொடர் மூலம்
பத்துறழ் பத்தா குதிபுரிந் தினிமை பயின்மதுப் பருக்கநன் களித்துப்
பொத்திய மணித்திண் கலத்துறு மனலும் பூதகா யததிரி மனுவால்
வைத்தெதிர் காட்டி வயங்குமா சமசம் வாங்குவித் ததன்பின்னு யகன்றன். 153

அறைவியா கிருதி மனுவினாற் றெட்டா குதிபுரிந் தங்கியிற் றென்பா
னிறைபிரா ணுதி யே. மமு நிகழ்த்தி நிகழ்கருத் தேனுமந் திரதநாற்

றையறு பசுவுங் கன்றுநே ரடுப்பக் கண்டழ றனக்குமேன் முகத்தின்
றையுளி யரனைப் பூசனை யியற்றி மாதுதன் வலப்பதம் பிடித்து. 154

ரியழல் வடபால வாமதே வத்தி னேழடி யியக்கியம மியின்மே
லுரைசிவ காயத் திரியினு லெடுத்திட் டொண்டொடி வலக்கரம பற்றிப்
பெரியுமா மகேசத் தஞ்சலி யோமம் புரிதரச செய்துவல விணையை
மரைதரும் வியோம வியாபிமந் திரத்தான் மனையழ லாகுதி வளாத்து. 155

றுவறு மோமம் வியாகிரு தியினும வயங்கிய நித்தியஞ் சிறப்பென்
றைவன பிரமாங கங்களி னுலு மாற்றியெவ் வங்கமந் திரத்துங
துறைவற வோமங குயின்றுமுன் போலக கோற்றொடி கரம்பிடித் தேகி
நிறைசுவைப் பாலிற் கால்கழீஇ யணிக ணிரப்பிய மனையகம புகுந்து. 156

த்தியோ சாதத் தான்மனை புனிதந தழைதரச செய்துமங கிலிய
முத்தநேர் நகையார் நால்வர்க ளிட்ட மூரியம் பாயணை யிடையே
சத்தியே யாக நினைந்தொரு கல்லைச தங்குவித் தொருவர்மே லொருவ
ரத்தமா டாம லுரையிறந் தலர்ப்புலி நினைந்துறங் குகவே. 157

வைகறை யெழுந்து நாட்கடன் முடித்து வைகலு மழ லோம்பிப்
பொய்கழி யோம நான்கெனுந் தினத்தும் புகல்பிர மாங்கமந் திரத்தாற்
செய்தருந் துதியைக் காட்டுபு சயாதி திகழ்வியா கிருதியா திகளின்
வெய்துற கழுவா யோமமு மியற்றி வியன்மனை முன்புபோற் புகுந்து. 158

இயம்பிய வாமத் திருதுசங கமன மியற்றியைந தினத்துறு காலை
நயம்பட வபந நண்ணியூர்க் கிழக்கு நடந்துதும் பரமர நோக்கி
வயம்படு முழுங்கா லளவுநீ ரிறங்கி வதிரத தாற்கயல் பிடித்துப்
பயம்படு மத்தி மூலநற் பூசை பண்ணுக பாத்திப ரேறே. 159

பத்தினில் விசுவ தேவரி தாய வெனுமனுப் பகர்ந்தொரு பதினைந
தொத்தவா குதிசெய் தொளிர்மனை யகத்தே யுறுதச திக்கினும் பூசை
பத்தியிற் புரிந்திட் டெச்சமோ ரைந்தும் பயிறறியிட் டப்பியா கதரோ
டுத்தம வதிதி பூசையும் புரித லுறுமுறை யாகுமென் றுரைத்தான். 160

இன்னவா திருவகிரியை யீரெட்டு மினிதியம்பு
நன்னரா ரியன்பாத நளினமலர் பணிந்தேத்தித
துன்னிநீள் பொருள்பலவுந் தொகுத்தவனை யவனிருக்கை
மன்னிவாழ் தரவிடுத்து மனுநீதி வளாசோழன். 161

மனைக்குரியாண் முகநோக்கி வயங்கியபூப் புறுநாளி
னினக்குரிய வொழுக்கமிவை நிகழ்த்துதிநீ யெனவியம்பி
யினிக்கவிதித் திடுநாளி லிணைவிழைச்சாற் றலுமறுகி
னுனிக்கனுறு பனியேபோ லுண்கருவாய்ந் ததுவயிற்றில். 162

கருவாய்ந்து வயிற்றகத்துக் கதித்ததுவளர் செயனமனையா
ளுருவாய்ந்த குறிகளினூ னுணர்ந்துடனே காப்பணிந்து
பெருகார்வத் தொடுமெங்கு மாற்பணமும் பெரிதாற்றித்
தருமானு மிறைகருப்ப தானவினை தகச்செய்தான. 163

இருமதியிற் புஞ்சவன மியற்றியிரு மூன்றென்ன
வருமதியிற் சீமந்தம் வகுத்திட்டான் மனுவேந்த
னொருமதித்தண் கலையென்ன வுறுகருப்பம் வளர்தோறுங்
குருமதியி னொளிமுகத்துக் கோற்றொடிவே றுருவானாள். 164

சுவையாது நுகர்ந்திடினுந் தொகவேற்றிட் டுறப்பனைத்து
மிவர்சாம் புகுவிக்கு மெழில்வயிறு கருவேற்றுத
தவநாளுந தன்னுருவம் வேறாகித் தகக்கவவை
யவநாளும் வேறாகி யலங்கும்வகை புரிந்ததே. 165

கொண்டல்படிந் திடுஞ்செம்பொற் குவடெனவு மலர்பதத்து
வண்டுபடிந் திடுங்கனக வனசமுகிழ்த் துணையெனவு மங்
கண்டவர்கள் வியப்பெய்தக் கடையவொரு
மண்டியபொற் செப்பெனவும் ... தலையாகக்
... வளர்முலைகள் கறுத்தனவே. 166

... முதற்கணையாய் வெயர்குமுலை கறுத்தலொடும்
வீரமார் கடைக்கணையாய் விளங்கும்விழி மலர்நோக்கிக்
கோரமா யெதிர்ந்தவரைக் குமைக்குமரு திறஞ்சிறிது
தீரவே யுள்வாங்கிச் சிறந்தநிறம் பசந்தனவே. 167

கணணீல மெனுமனையாள் காயநிறம் பசத்தலொடு
நணணீர்மை நுதலெனனு நகைமதியு நிறம்பசந்த
கண்ணீர்மைக் கணவனருந் தாவமிழந்துள் ளேமிகுந்து
வெண்ணீமை போர்த்ததெனன் விளர்த்ததுசெவ் வாயதாம். 168

தன்னுருவந் தோற்றமற் றறுகணமை யொடுந்தாக்கும
பொன்னுருவ முலைகறுத்துப் பொலிவழிந் தெதிர்நோக்கி
மன்னுவகை தலைக்கொள்ள வயங்குருவீங் கியதேயப்ப
மின்னுருவ விடைவிழிகட்குப் புலனாக விளங்கியதே. 169

அருங்கலம்புத் திரனன்றி யரிவையர்க்குப் பொன்னாதி
யிருங்கலமற் றருங்கலமா யிராதுமிகை யென்பாள்போற்
பெருங்கலன்கள் பொறையாற்றாப் பெற்றியினாற் போணியு
மொருங்கலர்மா லையுமுவப்பி னணியாத தளர்வினளே. 170

கருவிடத்து நீறிடுதல் கடனென்று திருநீறும்
பெருந்தடந்தோண் மகன்மழுக்கப் புகையுண்ட கருமண்ணுங்

தெருளுயிரக் கருவினிடைச் சிவனுயிலை யிதுபோலென்
றுருவநறுந் தீம்புளியு மூவந்தருந்தும் வயாநிறைந்த. 171

ஐயிருநன் மதியடுப்ப வகவேளாந்து கமலவதி
மெய்யினையக் கருமதலை மிளிரந்துசிபவ கீழ்நோக்க
வொய்யெனசசென் றரசனிடை புழையருமைத தலுங்கணிகள்
பையவிது பொழுதகலிற பாரதிபனே நன்றென்றார். 172

நன்முகுர்த்தம் வருமளவு நளிமைநதன் பிறவாமை
யென்முயன்று மெனவரச னினைற செயலகேளா
வன்மதியிற் கமலவதி மற்றென்னைத் தலைகீழா
வெழுன்மணிநூ புரத்தாளின் யாததினிதகாக கெகவெனறாள். 173

ஈஙகிதுவுந் திருவருளா லியனறதென வலிததாச
ஞஙகதுவே புரிமினென வயலிருநதா ர துபுரிநது
தீஙகுறுகா லகைடந்த செவ்வியினி விறககிறை
ரோஙகுவலம் புரிமுத்தி னெறுமைந்த னுதிததிட்டான. 174

தக்கபவ முறுஙகாலந் தாழ்த்தலினாற் றனிமைநதன்
செக்கர்நிற விழியினனுய்த திகழ்நதொளிருரு செயலேகைகி
மைக்கணுறு கமலவதி வளாகோசசெங கணணேறு
தொக்கவறந் தலையெடுப்பத தோன்றியவிம் மணியென்றாள. 175

உறைநத சோழநா டேயன்றி யுலகெலாம வியபப
விறந்த தேவரும் பிதிரரும விழுததக நினைப்ப
மறந்த வாதமெதம் மன்னரு மனஙகளி கூடபப
சிறந்த கான்முளை பிறததலுந் திகழ்சுப தேவன 176

அறஙக ளாகுக வாலயந தொறுஞ்சிறப் பெடுகக
பிறஙகு மாநகாத தெய்வமா திகளுமபே ணடுக
மறஙகு லாவுதெம் மன்னாகா ணிகளமவாய விடுகக
வுறஙகு வாருள ரேலவாக குறுமகி ழுறுகக. 177

திறைகொ டாதுசில் லாண்டுதெம மன்னரே சிறகக
கறைகொ டாதுசில் லாண்டுவாழ் குடிகளே களிகக
குறைகொ டாதமா நகமொலாங கோடணை கிளக்க
மறைகொ டாதபண் டாரமவாய் திறக்கவென றேவி 178

...ாய நீர்படிந் தடுததனன் றேன்றலை நோக்கி
...தகன் மத்தினை விதியுளி யியற்றி
...சன மாதிக டானமா வளித்துப்
பாய வோமமும் பத்துநா ளளவுமாற் றினனால்.

செய்ய கோலுடை மன்னவர் கையுறை செறித்திட்
டைய வோகையின் விஞையிஞர்க் கதிமகிழ் சிறப்ப
வெய்ய வேலிஞன் விழுக்கலன் பூந்துகில் பிறவும்
பெய்யு மாரிபோல் வழஙகினன் பெரும்புகழ் நிறுத்தான். 180

வளருத் தாபகம் வயக்கிவார் காதிணை துளைத்துத்
தெளிபு மாமதி மனைவிகோச் செஙகணு ஞேவென்
றளவி லோகையி னறைந்தவங் நாமமே மகற்கு
வெளிறில் கேள்வியான் விதியுளி யிட்டழைத் தனஞல். 181

கொங்கு யிர்த்ததாக கொற்றவன் குறித்தநா ளேனை
மங்க லத்தபல் வினைகளு மரபுளி யியற்ற
வங்கண் மெல்லிய லணங்கின ராற்றுவ வாற்றத்
தஙகு மைந்தருந் தனிமதி யெனவளர் கின்ருர். 182

இவ்வுலகே நாற்பொருட்கு மிடமென்று காட்டுதல்போ
லெவ்வமறு நிலத்திருகை யிருத்திநெடு வான்போகந்
துவ்வுதல்யான் விழைந்திலே னெனத்தலையைத் துளக்குதல்போற்
செவ்விபெறு முகநிமிர்த்துச் செஙகீரை யாடிஞர. 183

மாயையெனும் பெருந்தொட்டில் வல்வினையின் கயிறியக்கிப்
பாயபெரும் புவனமெனும் பரப்பனைத்துஞ் சென்ருட
லாயவொரு தாலொழிய வடுத்தவரை மணித்தொட்டி
லேயும்வகை யியைவித்திட் டேழையர்தா லாட்டிஞர். 184

எஞ்ஞான மில்லாம விதுகாறு நிலைகாணு
வஞ்ஞானப் பெருஙகடலி லலைப்புண்ட துயர்தீர்க்கு
மெய்ஞ்ஞான வரவறிந்த மிகுமகிழ்வின் விளைவேபோற்
றஞ்ஞானம் பெறவந்தார் சப்பாணி கொட்டிஞர். 185

இரவிமரு மானென்னு மியல்பெவர்க்குந் தெரிப்பவர்போ
லரவமணி மேகலையி னணஙகனையார் முகமென்னும்
புரியிதழ்த்தா மரைமலர்கள் பொற்பவலர் தரச்சென்று
முரிவிலருள் பெறவந்தார் முத்தமளித் தருளிஞா. 186

கானனையின் கற்பகப்பூங கண்ணியரு மிருடியரும்
பானனையு மணிச்சிறுவாய்ப் பாலன்வரு கெனவிளியாத்
தானனைய பெருந்தவத்தாற் சார்ந்தபெரி யவர்தம்மை
மானனைய விழிமடவார் வருகவரு கெனவிளித்தார். 187

சந்திரனீ சூரியனிற் றனிசமந்தன் பயிர்வளர்க்கு
மந்தரனீ யெவ்வுயிரு மளிக்குமிவன் ருரணியான்

சுந்தரமா ரிவனுடனே தொக்காட வருகவெனப்
பைந்தொடியார் மதிவிளிப்பப் பார்த்துமனங் களிகூர்ந்தார். 188

உற்றதோர் வினையன்றி யுருத்ததுசெய் தாலதனைப்
பற்றலா ரெனவழித்துப் பாரளித்த றெளிப்பவர்போன்
முற்றிலான் மணற்கொழித்து மொய்த்தசிறு மிபரிழைத்த
சிற்றிலா னவைபவர்கள் சினந்தலறச் சிதைத்திட்டார் 189

பிறவியெனு நெடும்பகையும் பெருகுகலி யின்பகையு
மறமலிமன் னவர்பகையும் வையகத்தோர் தீவினையு
மறவொழிக வறமனைத்து மமர்கவெனச் சாற்றுதல்போற்
சிறுவிரல்க ளொளிதுளும்பச் சிறுபறைகண் முழக்கினார். 190

பறந்தலையி னெதிர்ந்தவர்கள் பன்மணித்தேர் புறங்கொடுப்ப
மறந்தழையு மணிநெடுந்தேர் வல்லையுகைத் திடற்குரியார்
பிறந்தகதிர்க் குலத்தினுக்குப் பெரிதுமிகு திவையவெனச்
சிறந்தசிறு வர்களொடும்போய்ச் சிறுதேருங் குருட்டினார். 191

இத்தகைய விளையாட்டி னியலபொழிய வைந்தாண்டிற
பைத்தநெடுங் கடலுலகம் பரிக்குமொரு சுபதேவன்
மெத்தியபே ருவகையுறய் விழுத்தகுமங் கலஞ்சிறப்பப்
பொத்துமொழிற் கலைமகளைப் புணர்வித்தான் மகனார்க்கு. 192

சின்னாளிற் பயில்கலைகள் செயிர்தீர மிகப்பயின்று
பின்னாவத தொடும்படையின் பெருங்கடலைக் கரைகடந்து
துன்னார்கள் குடர்குழம்பத் துரகதமுங் கடகளிறும
பொன்னார்திண் மணித்தேரும பொருதிறத்தி னுகைத்திட்டார். 193

ஒங்கும்ப நயங்கவினை யொருபதிற்றாண் டினிற்பெற்று
வீங்குமறை முழுதோதி விழுத்தகைமை யொழுக்கெய்திப்
பாங்குபெறும் பதினாறாண் டினில்வதுவை பயின்றுலகந்
தாங்குமுறை மையும்பெற்றார் தறுகண்வினைப் பவமற்றார். 194

மண்ணுலகஞ் செங்கோலின் மலிவெய்த வேள்விகளால்
விண்ணுலக மலிவெய்த வேத்தவையின் வீற்றிருந்து
நண்ணலர்கள் பணிகேட்ப நவையனைத்து நலிந்தொழியப்
புண்ணியமெங் கணும்வளரப் புகழாசு புரிகாலை. 195

விளையாடும் பருவத்தும் வெண்ணாவல் வீற்றிருந்த
வளையாடு மணிநாகத் தகலத்தார் திருவடியே
யுளநாடி வருமவர்தா மோங்கியமுற் பவநினைந்தே
யளவாத திருப்பணிக ளாக்குதற்கு மனம்வைத்தார்.

படிநெளியு நாற்படையும் பரப்பியெழூந் தடையலர்த
முடிகளொடு முடிபுரள மொய்யமரி னுயிர்பருகிக
கடிகெழுபல் வளங்கவர்ந்து கழலடைந்தோர் திறைவாங்கி
மடிவில்பொரு ளொடுநாவல் வனத்தினைமுற் றினர்மாதோ. 197

மூந்திய பவந்தொறு முற்றி நின்றதோ
ரந்தமி லன்புமிக் கார நாவலின்
கந்தமென் னீழலிற் கலந்து ளார்பதஞ்
சிந்தைசென் றிறுகுறச் சென்று தாழ்ந்தனர். 198

திருவுரு நோக்கினர் செஙக ணீருக
வுருகினர் குழைந்தன ருலப்பி லானநதம
பருகினர் மறைபல பாடி யாடினர்
பெருகிய வன்பொடும் பெயர்ந்து சூழ்ந்தனர். 199

அரிதவ ணகன்றகி லாண்ட வல்லிதன
பரிபுரச் சீறடி பணிந்து போற்றினா
வரியளி முரலுமவ் வனத்தி லோரிறை
யுரிமைசெய் பரிசனத் தோடும் வைகினர். 200

சூழ்ச்சியின் மிகுந்தவா தொகுப்ப நோககுபு
வாழ்ச்சிவெண் ணாவலின் மருவி னாககிவண்
டாழ்ச்சியில் பொருளெலாந் தயஙகு மாலயம்
வீழ்ச்சியில் வினைஞரால் விதிக்க வென்றனா. 201

அருடலைக் கொண்டுசென் றமைசச ராதியோ
ருருவள ருலோகமிக குருக்கு வாரையுங
குருமணித் திரள்களைக் குயிற்று வாரையுந்
தருகவென் றேவினா வியவர் தஙகளை. 202

வியவரும் வினைஞரை விளிப்ப வேகினர், நயவரு மிரவியு நரலை சென்றதாஙகயர்வுறு மாலையு மடுத்த தவ்விராக், கயவுரிப் போர்வையார் கனவிற் சொல்லுவார்.

அடியவர் வேடமோ டடுத்த நாயகர், முடிகெழு வேந்தனை முகத்து நோககுபு படிமுழு தாள்பவ பணிபொன் ஞதியான், மிடியறச் செய்வது வேட்டு நின்றனை.

வேட்டவவ் வுளத்தினை விடுதி விண்ணவர், நாட்டுள தச்சன்மு னண்ணி நம்முழை வாட்டமி னிருமித வாகசொண் மூன்னரோ. கோட்டமி லாலயங குயிற்ற வெண்ணினன்.

மேவிய கெண்டகை விலங்கற் சாரலிற்
பாவிய கெண்டகை நதியின் பாஙகரிற்
றூவிகை விமானங்தன் றெுடிசகை யாவிழைத்
தோவிலன் பாலிவ ணுறுத்த லூக்கினன், 206

ஆகைவற் கதனையவ் வாற்றி னிட்டுநீ
நீங்குகென் றுமது நிகழ்த்தி யன்னவன்
பாங்குறு மித்தலம் படர்ந்து மாதவந்
தாங்கிநன் னிருமிதத் தலைமை பூண்டனன. 207

ஆதலி னாங்குநீ யடுத்திட் டவ்வயிற்
கோதறு முருத்திரா கோடி யோர்குழீஇ
மேதகு பூசனை விளைத்துப் போற்றிய
நாதரு முளரவர் தம்மை நண்ணுதி. 208

முன்னவ ரருளினன மொழிந்த வாறுந்
பின்னது தனையிவட் பெயர்த்து வையென
நன்னய மொழியினை னவின்று நீங்கினா
சொன்னவை நனவெனத் துணிந்து சோழனா. 209

விடிந்தபி னமைச்சரை விளித்து மற்றிவண்
முடிந்தது முதல்வனா ரருளி தென்றவா
தொடர்ந்தவா நாலவகைச் சேனை சூழ்தரப்
படர்ந்தனர் வடமுகம் பார்த்து வேந்தனார். 210

கலைசெழுங் கரத்தவா கரைந்த கெண்டகைச
சிலைத்தலை நதியினைச் சேர்ந்து பாங்கரி
னிலைத்தநின் மலனடி நிகரில் வந்தனை
நலத்தகப் புரிந்துசின் மருளங் குறறனா. 211

முந்திடத தெயதிமுக கண்ணா கூறுவா
ரிந்திடத் துளதலெ தெடுத்து மீட்டுமிங
குந்திடத் துறுகென வுறுத்திச சென்மதி
யந்திடத் துறுமென வருளிப் போயினார். 212

அயிலுறு சூற்படை யமலா கூறலும
வெயிலுறு பூணுடை வேந்த னார்மணி
பயிலுறு நதியிடைப் படிந்து நேருறக்
கயிலையை நேர்விமா னத்தைக் கண்டனா. 213

புரையறு சிற்பநூல் புகன்ற வாற்றினை
வரையென விலகிய விமானம் வல்லையே
கரைமிசை யேற்றினர் கண்டு மீட்டுமவ்
விரைநதி யிட்டனர் மேவு காங்கென. 214

விமலரை யாயிடை மீட்டும் போற்றினா
தமதிருஞ் சேனையுந் தாமு மீண்டுசென்

றிமையவ ரேத்திய நகரை யெய்தினு
ரமுதலிங கேசனை யன்பிற் போற்றினா 215

திரைதவழ் பொன்னி சாாந்து செங்கணா னிறைப வாகக்க
கரையர்முன் வடாது திக்கி னமரொரு தடத்தின் மூழ்கி
விரையவை யாற்றுப் பொய்கை மீமிசை யெழுந்தா லென்ன
விரைபுனற் பொன்னி நாப்ப ணெழுநதது விமான மமமா. 216

புற்புத மெழுந்தா லென்னப பனலிடை விமானந தோன்றத
தற்பரன் சரண மன்றிச் சார்புறுத தலைமை மனன
ரற்புத வுளத்த ராகு ரமாரு மிறுமபூ தூற்றுர்
சொற்பயில் புவியி னேருந் தோலவியின் மகிழ்ச்சி பூததார. 217

அடியவா தமககெய தாத வருமபொருள யாதொன றிலலே
கடிகெழு நாவ னீழற் கண்ணுத லருளி னுலே
படிமிசை யெவருங் காணப பரநதகெண் டகைநீ ராற்றி
னிடுசிலே பொன்னி யாற்றி னெழுநதுமேல விளங்கு மெனமுல 218

வினைஞரைக கூவி யெலலா மேதகக சரையி லேற்றி
நனையவிழ் நாவ னீழ னம்பனுக கினிது சாத்தித
தனைநிக ரதனி லொன்பான் சாளர மேலபால வைததுப
புனைமணி வாயி றென்பா லாககினா புரைதீ ரனபா. 219

மொழிந்ததென் வாயத னேரே முபபது சாலே கததோ
டெழுந்துவிண் ணளாவுங கோயிற் கிணங்குமண் டபமு மற்றுஞ
செழுந்திருச் சிலேயாற் சிஙகத் துருவென ச் சிறநது தோனறக
கொழுந்துகொண் டெழுநத வனபிற் கொறறவா குறிததுச செயதார.

மண்டபம் பிரகா ரஙகள வயஙகுகோ புரஙக ளாதி
விண்டொட விழைததிட் டெஞ்சும விழுந்தி முழுது மோர்சார
மிண்டறத் தாபித் திட்டு மேகதற வதற்கு நேரே
கொண்டமண் டபதது மேலாற கோயிலொன் றிழைத்திட் டாரால.

சித்திரக் கோயி லுள்ளே சிவலிஙக மொனறு தாபித
துத்தம நிதிக ளெல்லா முமதருள் வசமா வீங்கு
வைத்தனன கைககொ ளென்று வணஙகினு ரதனு லந்தப்
பித்தருக் குளதா லாதிப் பெருஞ்செல்வ ரென்னு நாமம். 222

சம்புவீ னீழ லார்க்குத தகககவா கமத்திற செய்யு
நம்புநித் தியமே யாதி நவையறு பூசை யெலலா
முமபரும் விழைய வாற்றற் குரியவர் தம்மை நாடி
யிம்பரி னிருத் து வாமென் றெண்ணினு ரிகல்வேன் மன்னா. 223

காசிகே தாரங் காஞ்சிக் கடிநக ராதி மூதூர்
மாசுதீர் குலத்தின் மேலாய் வளர்சிவத் துவிசர் தம்மை
நேசமோ டழைத்துப் போந்து நிதிநிலஞ் சுதந்தி ரங்க
ளேசுதீர் மனைகண் மற்று மீந்தனர் தாபித் திட்டார் 224

தருமமுந் தவமும் பேணுந் தலைமைபூண் டமுத லிங்கர்
திருவடிப் போது போற்றுஞ் சிவபத்தர் தமக்கு மொன்பா
னுருவளர் மடங்க ளாக்கி யூதியம் பலவு நல்கி
யிருநிலம் வியப்ப வெல்லா வியற்கையு நிறுவி னாரால். 225

இவ்வகைப் பணிக ளெல்லா மீங்கிவ ரியற்று நிற்பச்
செவ்விய வழுதி யாதிச் செருத்திறல் வேந்தர் போந்திட்
டவ்விய மில்லா நெஞ்சி னளவளா யவர்கட் கேன்ற
நவ்வியங் கரத்தி னார்த நற்பணி யியற்றி னாரால். 226

காலமோ ராறும் பூசை கடிவிழா வாதி யெல்லா
மேலுமா றியற்ற நோக்கி யின்பகந் ததும்ப வாங்கே
சாலுநாள் வசித்துப் பின்னர்த் தலந்தொறுஞ் சார்ந்து நம்பர்
கோலமார் பணிக ளெல்லாங் குயின்றுதம் பதியைச் சார்ந்தார். 227

ஆயிடை யிருந்த வாறே யரசுசெய் துலகத் துள்ள
கோயில்க டோறும் பூசை குறைவற வியற்று வித்துப்
பாயின மலங்க ளறப் பாசுக வடிவொ டொன்றாய்
மேயினர் சிவலோ கத்தின் விறற்கண நாத னென்ன 228

என்றுமிக் குழைத்த சூத விருடியை முனிவர் நோக்கி
நன்றுறு சரித மீங்கு நவிற்றினை சிலம்பி யானைக்
கொன்றிய பூசை வேட்கை யுற்றவை ஞான பூமி
வென்றிகொ டலைவன் பாத மேவுகா ரணம்யா தென்றார். 229

கடுத்தெதிர் வினவி நின்ற கரிசறு முனிவர் தம்மை
விடுத்தவைம் பொறியி னீன்ற மேதகு சூத னோக்கித்
தொடுத்தமெய்ப் பத்தி யோடுஞ் சூழ்ந்துரை வினவிற் கங்கே
யடுத்திட விறுத்து மாலென் றறைதரப் புக்கா னன்றே. 230

கயிலைநெடு வரையகத்துக் கணநாதர் பலருள்ளும்
பயிலுமா லியவானும் பகர்புட்ப தந்தனுமென்
றியலியற்கைப் பெயருடையா ரிருவருமுப் புரமெரித்த
சயமுடைய சேவகனார் தகும்பணியிற் றலைநின்றார். 231

ஒருவரொரு வரைநோக்கி யுளத்தெழுந்த பொருமையினு
லொருவரொரு வரிற்பூசை யுஞற்றுதலான் மேம்படுத

திருகுமுளைத் தொடுகின்னைந்து தினமும்மிக லினர்வருங்கா
லிருவருமோ ருழியெதிர்நே ரெய்திமிகத் தருக்கினர். 232

தருக்கியிரு வருந்தம்முட் டழலவிழ்தது முரணுமிடைப்
பொருக்கெனமா லியவானப் புட்பதந்தன் முகநோக்கி
வெருக்கொளிப மாகென்றான் வெகுண்டிடுமா லியவானைச்
செருக்கிளரும் புட்பதந்தன் சிலம்பியா கெனச்சபித்தான். 233

மாறுத பெருஞ்சாப வலைப்பட்டிங் கிருவோரு
மாறுடு சடைமுடியா ரடிபணிந்து விளைந்ததிது
வேறாக வருளுகென வேண்டினார் வேண்டுதலு
நீறாடுந் திருமேனி நிமலனா ரருள்செய்வார். 234

வானநா டருமபழிச்சி வரமேற்குஞ் சோணாட்டுண்
ஞானபூமியையடுத்து நமதருட்பூ சனையாற்றி
யானதோர் தலத்தினுமிக் ககத்திகலி யுயிரிறந்திவ்
வீனமா கியசாப மிழப்புறுவீ ரெனவிடுத்தார். 235

அனையபெருந் தவமுடையா ராதலினா லருந்தவதரி
வினையகலுஞ் சிவபூசை விழைவினொடுஞ் சிவம்பெருக்கித
தனைநிகரு ஞானதலஞ் சாரந்தனரென் றிறுத்தப்பாற்
புனைதவத்துக் கவுதமனார் புரிந்தபணி சொலப்புக்கான். 236

கௌதமப்படலம்.

தவமலி யோகருட் டலைமை சான்றவ
னவமறும் வெண்பொடி யவிரு மெய்யின
னிவருறு கண்மணி யிலங்கு பூணினன்
கவுதம னெனும்பெயர் கலந்த மாதவன். 1

முகிலுறழ் கருங்குழன் முத்தந் தைவரு
நகிலின ணறுமணங் கமழு மெய்யின
ளகலிகை யெனும்பெய ரணங்கு தன்னொடும்
பகலிக ழன்பனாய்ப் பண்பின் வாழுநாள். 2

பொன்னுல காள்பவன் பொருவின் மாதரா
ளின்னலம் விழைந்தன னெதிரி லம்முனி
தன்னுரு வெடுத்தனன் சார்ந்து தையலாய்
நன்னலம் வேட்டன னான்மற் றிந்திரன் 3

மாரவேண் மலர்க்கணை மலையப் பட்டுளே
னாரமா முலைகளி றடுத்து நினைவிழிக்
கோரவா னுறத்தழீஇக் குமைத்து வெம்பகை
வீரநான் பெறத்தகும் வேலை யீதரோ. 4

கருதலா போரினாற் காய நீங்குறுத்
திருவள ரமுதந்தெண் கடலிற் பெற்றுளே
னுருவிலி போரினா லுயிரு காமைநின்
னுருவள ரமிழ்தமிக குதவு கென்றனன். 5

பண்டைய ஊழ்வினைப் பாழி யென்சொல்கேன்
மண்டழன் மெழுகென மனநெ கிழ்ந்துநாண்
விண்டனள் காதலை விழியிற் றேற்றியாள்
கொண்டனள் பின்வருங் குற்ற நாடிலள். 6

இந்திர னோநமை யிரக்கின் றானெனப்
புந்தியி னரும்பிய பொருவி லோகைய
ளந்திநெட் டுயிர்த்தன ளாண்ட காயினி
முந்திய தெனக்குமான் முயங்கு கென்றனள்.

கறைபடி வெங்கய கடவு குஞ்சர
நிறையெனுங் காவல்கை நெகிழ மாதென
வறைபெறுங் கானகத் தடுத்திட் டைம்புலக்
குறையறு குளகுவாய் குதட்டிச் சென்றதே 8

காதன்மொட் டரும்பிமெய்க் காமச் செவ்வியி
னேதமின் மலாமலர்ந் தின்பத் தேன்சொழித்
தாதகக் களிப்பளி யுலாவ விந்திரப்
பாதவம் படர்நதது பசும்பொன் மென்கொடி. 9

கலவிதுய்த் தின்னணங் களிப்ப நீடிய
வலர்முலை மாதினை யகலுஞ் செவ்வியிற்
பலர்விழை கவுதமன் படர்ந்து நோக்கினு
னலமலி தனதுரு நண்ணும் வஞ்சனை. 10

யாரிவ னெனதுரு வெடுத்து ளானிவண்
யாரிவன் புருதர வெண்ணுங் காரியம்
யாரிடை யிவற்குறு குறையென் றெண்ணுவான்
யாரினுங் கைதவ னியல்பு தெள்ளினான். 11

உள்ளவா றுரையென வுருத்து நோக்கினான்
றெள்ளுமா தவனவன் சிவப்புக் கஞ்சுபு
கள்ளனு கியவிசும் பமரா காவல
னள்ளுமா றிதுவென நவிற்றி யிட்டனன். 12

விழுமிய வருந்தவன் மேக வாகன
வொழுகுறு மறைநெறி யொருவிக கற்பெனுஞ்
செழுவிய பெண்மையைச் சிதைத்த நின்குறி
யழுகிமண் விழுகெனச் சாப மாக்கினான். 13

சிலைமர மென்னவே தெவ்வி னோர்வச
நிலைபெறு நீர்மையி னிற்றி யாதலிற்
கலைதிரி கானிடைக் கல்லு ருக்கொடு
மலைவறக் கிடவென மனைவிக் கோதினான். 14

இந்திரன் விடணமங் கிற்று மண்விழ
வந்தரத் தெய்தின னமரர் நும்பொருட்
டுந்திடத் தொருவினை யுஞற்றி னேற்கிது
வந்தது வானுளீர் மாற்றுவீ ரென்றான். 15

கடவுளர் சூழ்ந்தனர் கடுகி மேடத்தின்
விடணமே விடனுக்கு விடண மாக்கினார்

மடனறு மகவிகை மாதுங கல்லென
விடவிய கானகத திளைநது வைகினாள். 16

மனையவ ளின்றியே வைகுஞ் செவ்வியி
னனையவட் கறப்பய னண்மை மத தாகலின
வினைசபு முனிவற்கு விளங்கு மோர் தின ம
புனையிழை கலவியிற் புந்தி சென்றதே. 17

பெருந்தவன காமநோய் பிணைந்து ளானனி
வருந்துவ னவன்படி வருத்தங் காணுதல
பொருந்துவ தன்றெனப் பொலிந்த வெய்யவன்
றிருந்திய குடகடற செல்லன் முன்னினான். 18

இருளுஞ் சானவா குழுககளு மிறுததிறுத் தொழிக்குஞ்
செருவி னாந்தசெய்த தோரசெ ரிந் திட்டது சிவணும்
பரிதி நாயகன சேநதது பறநதலை யுழுகக
பெருகு சீப்பிர தாபமபோரத திட்டதும புரையும். 19

பாவ காரிய ருடலமும பலந்திக கரங்கண
மேவ லாலுறுந் தொடககினை விளிப்பவன் போல
வோவி லாதவஞ் சொரிநதிரு ளொதுககுவெஞ் சுடரோன்
றுவு மேழ்பரித் தேரொடுஞ் தடங்கடற் குளிததான். 20

மணநது ளாருயிர்க கிருமபண வளர்ககுமந் திரத்திற்
புணர்ந்த வேள்வியிற் செய்யவான் றழலுமாய்ப் புணர்ந்து
தணந்து ளாருயிர நீத்தவி சாரத்திற் றகநூ
லுணாநது ளாரபுரி தழலுமா யொளிர்ந்தது செவ்வான். 21

அருளசி வத்தினின் றெழுவெழு ந்தகிலமு மதுபின்
மருவி யொன்றுறக காததலு மடியுமா போலப்
பரிதி தண்கட லெழுவெழும் பறவையா திகளப்
பரிதி தண்கடல் விழவடங் கினபயி விடமே. 22

அளிசெய தின்னலை யகற்றமா றருளொடுங கலந்து
தெளியி னல்லதை செறிந்தறி வுயிர்ககுமா மலநோய்
விளிவ தின்றென விளககுமோர் சான்றதாய் விழிக
ளௌிய தன்மையி னிருப்பவல் லிருள்பரந் தன்றே. 23

பெரிய ராற்பெருங் காரியம் பேணினர் முடித்தற்
குரிய ராங்கவ ரொழிந்துழி யொழிந்தவர்க் கினமேற்
சிறிய ரானுமக் காரியுஞ் செய்துகொள் வதுபோற்
சிறிய தாமொளி விளக்கினுற் றிதழ்ந்தறிந் தனகண்.

ஆத வற்கும்வெண் மதிக்குமிக் கவிரொளி தனதே
யாத லிற்சுட ரிரண்டினு மடப்படா விருளுங்
காது தற்குரி விளக்கிடைக் கண்ணியர் வதன
மோது டுத்திர ளிடைமதி யெனவுலாத் தருமே. 25

இருண்ட சேவலத் துயிலென விருண்டன சிலகண்
மருண்ட தாஞ்சக லத்துயிர் மானவே சிலகண்
வெருண்டி டாதொளிர் விளக்கினல் விளங்கின சிலகண்
டெருண்ட வீட்டின ரெனச்செறி யிருள்கழிந் திலவே. 26

அன்பி னைந்தினைக் களவொழுக் கத்தின்மிக் கான்றோர்
வன்பின் மற்றைய பொருள்களைக் களவின்வவ் வுநர்க
ளின்ப வன்பரைப் பிழைக்குநர் பேயில ரெல்லாந்
துன்ப மற்றனர் துகடுக ளினர்க்குத வாதோ. 27

தயங்கு பேரொளிச் செக்கர்வா னெனுந்தழற் பிழம்பி
னியலகு கார்நிறப் புகைவிரா யிறுதததே போல
வயங்கு ருதுபல் லுயிர்த்தொகை யயர்வுற வடுத்த
மயங்கு காரிருண் மென்மெல மலிந்தது மன்றே. 28

மண்வி ராம்புனல் விராவழன் மானமேல் கடற்பால்
விண்வி ராவொளி விராவிருள் விளககெழல் விராவு
மெண்வி ராவுகால் பொரவிதின் விராவுவான் குறியிற்
றண்வி ராவிய தவளமா மதியெழ நசன்றே. 29

எழுந்து மாமதி தோற்றலு மீர்ககலை யமிழ்தச்
செழுந்தண் வார்கிர ணககெண் டிக்கினும் பாந்த
வழுந்து சேறெனப் பானிலாப் பிழம்படர்ந் தன்று
விழுந்த காரிருண் மெய்யெழப் பொய்விழுந் தாகரு. 30

ஒளிமி குந்தவ ருயினு மூனமா திகமர்
களிமி குந்தவ ருயினுங கடனமக் கன்றென்
றளிமி குந்ததா ரகைபகற் கழகுரு தழிந்து
தெளிமி குந்ததன் பதிக்கெழி ரிகழ்ந்தது நெடுவொன். 31

உருக்கும வெய்யவ ராயினு முற்றவர்க் கின்பம்
பெருக்கு மன்பினர் தண்ணிப ராயினும் பேணார்
கருக்கும் வன்பின ராவர்வெகு கதிரவ னலர்த்தி
யிருக்கு மம்புயஞ் சுருக்கின னிலகுதண் கதிரோன். 32

நொதுமல் காட்டின கோட்டலர் நுண்டுளித் தேறற்
பதும நீடிய பகையினைக் கூட்டின வெனத்தாம்

விதுவி னீறுற வாதனன் றனைவிழைந் தாங்கு
மதுவ ருந்தண் குமுதமு நீலமு மலர்ந்த. 33

செயலை மாவினுண் மரமெலாம புகழொடு சிறந்த
பயிலு நீரின பதுமநீ லங்களாற் சிறந்த
வுயர்க வார்கொடி யினைத்துமென் றுலென வொருப்பட்
டயர்வின் மானுக் கொருகணை யலர்ந்தன முல்லை. 34

தமியா வாண்முகத் தொடும்பக னிகர்த்ததண் மதிய
மெமியர் வாண்முகத் தொடுமிப வொத்தில கியதா
லெமியர் வாண்முகத் தொடும்பக லிருந்ததா மரைக
டமியர் வாண்முகம் போன்றன தயங்கிய விரவில். 35

புரிந்த வன்பமைப் புணர்ந்தவா புணர்முலைக கழிந்து
பிரிந்த மங்கையா பெருமுலை முன்பக னிகாதத
றெரிந்த சக்கர வாகங்க டிங்கள்பைங கதிர்கள்
விரிந்த பின்பகல் பிரிந்தவர் முலையும்வீழ்ந் திலவே. 36

கணவா வைகிய காரிகை மடநதையா கருங்கண
மணம விந்ததண் டாமரை மலரலா னிகரா
கணவர் வைகிய காரிகை மடந்தையர் கருங்கண்
மணம விந்ததண் குவளையுஞ் சகோரமு மலையும். 37

கரண்ட மேவிய பொய்கையிற் கமலமா மலரிற்
றிரண்ட தேத்துளி பருகியுஞ் செறியிதழ்க் குவளை
வரண்டு வார்மதுப் பருகியு மகிழ்ந்தவண் டொன்றே
யிரண்டு காலத்தும் பிரிவிலார் விழியிழைந் தனவே. 38

வீங்கு தண்புன லெடுத்தெழு மேகங்கள் வளர்ப்ப
வோங்கு பைம்பயிர்க் கொளிர்ந்துதன் வயிற்றெழுந் திங்க
ணீங்க ருங்கரு வுறுத்திடு நெடும்பயன் குறித்துத்
தாங்க ருங்களிப் பானனி தழைத்தது புணரி. 39

அளிக்கத் தக்கன விரவியி னரவிந்த மாதி
களிக்கத் தக்கன திங்களிற் கயிரவ மாதி
யொளிக்கத் தக்கது சுடரிரண் டானுமோங் கிருள்சீ
விளிக்கத் தக்கவர் யாவரின் விழைதகப் படுவார். 40

பிரசம் வார்கணைப் பெருஞ்சுவைச் சிலையெறுழ்ப் பெருந்தோ
ளரசன் மாமதி வெண்குடை நிழற்றவார் கலியின்
முரச மார்ப்பெழ மொய்குயிற் காகள முழங்க
விரசு கான்மணித் தேர்கடாய் வெய்யபோ ருழந்தான. 41

மாதர் பாலம ருளுதென மைந்தாக ளகத்தரா
மாத ராடவர்க் குடைதரு மாரவே ளென்று
மாத ரோடுதங் கணவரை மணந்தன ரவர்பான்
மாதர் வேள்கணை தொடையடக் குண்டன மாதோ. 42

கொங்கை யன்றிது மாரனுர் தொடுத்தகோ கநகஞ்
செங்கை யன்றிது மாசிற மன்றிது செயலை
தங்கு வெண்ணகை யன்றிது தளவுவாள் விழியன்
றிங்கி துற்பல மெனத்தணந் தார்சில ரினைந்தார். 43

காம னூர்மத யானையைக் கருங்குழற் பிணித்துக
காம னுருரு நுசுப்பிடைக் கரந்துதண் கவிகை
காமர் வாண்முகத் தடக்கியிங் ஙனமெலாங் கடந்து
காம வீரராய்க் களித்தனர் கலந்தகா ரிகையார். 44

இனையபுன் மாலைவாந் திறுத்த வெல்லையிற
றனைநிகர் கவுதமன் றனது நெஞ்சிடை
நனையென வருமபிநற் போது கொண்டதோர்
வினைநிகர் காமநோய் மிகக லாந்ததே. 45

மாரனுந் தனதுகை மதுகை தோற்றிரு
ணீரவெண் டிங்களு மெரியு மிழ்ந்தது
கோரவல விடமெனக் குளிர்ந்த தென்றலுஞ்
சாரவம் முனிவரன் றளர்தன் மேயினன. 46

எல்லுருக் கரதத லுமெபூந்த காமநோய
வலலுரு மேறென மதியைப் போழ்ந்தது
கலலுரு வாயினள காதன மாதரா
ளல்லுருக் கின்றதென் றயர்ந்து மாழ்குமே. 47

உருவெளித தோற்றலு மோடிக கைகளான
மருவுறத் தழுவிடு மாய யோவெனுந்
தெருமரச் சிலையெனச் செபத தீமையாற்
பருவரற் படுத்திகொல் பாவை நீயெனும் 48

எரிகுங கண்ணனென் றறிந்துமீ சனுகெதிர்ந் துடல
மரிக்கும் பேழை யை பிருந்தைபா ல கதவன் மனமுந்
திரிக்குந் தீமையை தெரிவையர் சிததமும் போராற்
பொரிக்கு மாண்மையை யென்னைநீ பொராய்கொன்மன் மதனே. 49

கடித்து மென்றுமெயா ழ மிழ்ந்திடப் படுங்கரத் தினில்வில்
பிடித்து மென்கரத் தாற்பிசைந் திடப்படுங் கணைக

முடிக்க மெல்லிதழ் மாதரை நீயொடு துறப்பின
முடித்தல வல்லகொல வஞ்சின முழங்கினை மதனே. 50

வெம்பு சாபமுன் வாங்கின தொழியயோ வாங்கின்
வெம்பு சாபம்ப ன வாங்குவை சாதமவேட் குரிசி
லம்பு தூவுவை யாயின்வா ளரிக்கண்ணே லிரதி
யமபு தூவுவ ளன்னவ ளாயுளின் காறுட. 51

தனது சேனையைத தணந்தவாக கலலது சாங்க
டனது சேனையைச் சாரந்தவாக குறுததிடா தவனைத
தனது சேனையைச் சம்புவாற் றணப்பினல் லாது
தனது போரிடைத தணித்தலுங் கூடுமோ வென்னும. 52

கற்ற கல்வியுங் கணணகத தஞசனம் புறதமீத
யுற்ற வொண்பொருள் விளககியுண் கண்ணினுக குதவாப்
பெற்றி யொப்புறப் பிறாககெலா முதவியே பேணிப்
பற்று மற்றெனக காவதின் றேயெனப் பரியும். 53

தேயு நீரினை தேயததிடப் பட்டனை கறையை
காய மேகதி யாகிய கவலையை துருவன்
பாய சூத்திரப பிணிபயினை பாருழைத தருககி
மாசை நோயையும் வளரப்பது தககதோ திஙகாள 54

அந்தி வண்ணாதம மேவணிபி ணிரப்பமா ரமிழுத
முநது தண்கதி பாற்பயிா விளைககுமோ பறமுஞ
சிந்த வெமபர வுண்பது நுவையிற நீரந்தோா
நந்த வெம்பிய பாவயன் மேருநகு திஙகாள். 55

கரிய நஞ்சினும் வெண்ணிற நஞசுங் கடியை
பெரிய தண்கடற பிறநதஞான் றல்லது பெருமா
னுரிய கண்டநின் றெவரைய மூலசெயயா ததுந்
புரியு மென்சடை யிருநதுநோய் புரிதிவெண டிஙகாள. 56

விடங்க ளிந்தவுட் டுளையெயிற் றராவும்வெய் துமிழு
மடஙக ருஙகொடுந் தீயைந் யாதலி னமல
னிடங்கி டந்துமின னருளினை யலையிகல காம
னுடஙகு டன்றனை பாளிர்மதி தகுஙகோலோ வென்னும். 57

வான்ம ருந்திலக் குமிழுதல வளமபடு புணரி
தான்வ ருநதாஙஞ் சுமிழ்ந்ததே யெ ரிற்றவத தழங்கி
மீன்ம லிந்துவர் புலான்மிடை நீ பிடி பளவு
நான்வ ருந்தவு முனிதாா திருநதியோ நபலாய. 58

நல்லவர்க்கிட ரேபுரி நவையினர் தமக்கே
செல்லும் வண்ணமெல் லாந்திக ழுதவியே செய்து
மல்லல் குன்றுறப் பன்முறை வறந்தனை யணங்கற்
கொல்ல லொல்லெனு மொலிகட லேயென வுரைக்கும். 59

சந்தன மலயக் காலே தமியரை வருத்தி மேவண்மெய்
வெந்தனன் கவிகை யாகி விதுக்குறைந் ததுதே ராகி
மந்தமுற் றனைநீ யென்னே மற்றுமன் யதனைத் தாங்கி
வந்தனை நீநட் பார்யார் வருந்தியும் வருத்தா ரென்னும். 60

காமனை யுயிர்த்த மாயக் காமரு விடையின் சாதி
யாமத விடையின் கண்டத் தணிந்திடப் படுத லாலே
தாமணிக் குலமு நம்பாற் றெருகுபிணி செய்யா நின்ற
கூமணிக் குயிலோ பீழை கூர்ந்திடா தென்று நையும். 61

இவ்வகை யிரவி னெல்லாப் பொருளினு மினையா நின்ற
செவ்விய முனிவன் சாலச் செய்தவப் பயத்தின் பேறுறு
லவ்விய மளிக்கு காமக் கருமருந் தளிக்கு நாத
னவ்வியங் கரத்தா னன்றி யிலையென நாட்டங் கொண்டான். 62

வானநாட் டவர்க்கு மெய்தா வரம்பல வழங்கா நின்ற
ஞானகேத திரத்தை நண்ணி நாண்மதிக் கண்ணி யாாதா
மீனநா மகல வலமே யினிதருள் வழங்கு வாரொன்
றானமாங் ககல வுன்னி யொருமருங் கிருந்தா ரே. 63

பெருந்தவ முனிவரன் பெரிதுங் காமத்தின்
வருந்தின னின்னுநாம் வருத்திற் சாபமுந்
தருந்தரு மெனவரை யிரவுஞ் சாய்ந்தது
விருந்தென வைகறைப் பொழுது மேயதே. 64

இராக்குறி நுகர்ச்சியி னெய்தி னோர்களு
மராப்பாத் தையர்மனை மருவினோர்களு
முராய்ப்பல விரைகளி னுற்ற மாக்களும்
விராய்ப்பயி றமதிட மேவ மீண்டனர். 65

ஊடிய மகளிரை யுணர்த்தும் பாணியும்
வாடிய வூடலை மாற்றி யின்பமே
நீடிய கலவிக ணிகழ்த்தும் பாணியு
மாடக நூபுரத் தொலிய முதவே. 66

மெத்திய காரிருள் விடியன் மேவலு
மைத்தடர் காய்வல் லிருளு மல்கிய

நித்திய கேவல விருளு நின்மலன்
பத்திசெய் குநர்மல விருளும் பாறுமே. 67

மழுங்கிய திங்குதா ரகைம ழுங்கின
விளங்கிரு டிமித்தொளிர் விளக்கு மங்கின
செழுங்கதி ரவன்வரு மென்று சிந்தைசெய்
கழுங்கிய கவலையி லடங்கி ளுலென. 68

சந்திர னெனுமொரு தநயன் மாணொளிக
கொந்துகொண் டிலகிய கோலங் காண்டொறு
மந்தின்மெய் மலிந்தெழு மாழி மற்றவ
னந்தொளி காண்டொறு நந்தன் மேயதே. 69

வாரணத் தழனிகண் மனைதொ றீண்டின
வாரண முழக்கமுங் கிடைதொ றண்ணின
பூரண னருளிய பொருவின் மந்திரங
காரணி கருக்குரீஇ கரைதன் மேயின. 70

காவலர் நகர்தொறுங் கடுகுங் கைப்பறை
யோவின கடலொலி யோடு மற்றெதி
நாவலர் துதியொடு நன்கி யம்பின
தேவர்மந் திரந்தொறுஞ் செறிந்த டல்லியம். 71

இருளெனும் பகைக்கழிந தினையுந் தாமரை
மருமலர்க் கிழத்திதன் வாட்டம் வீட்டுவான்
பரிதியின் வரவினைப் பகருந் தாதென
வருணன்வந் தெழுந்தன னம்பு ராசிமேல். 72

பாசவறிவும் பசுவறிவும் பரந்த வருளின் முழுதடங்கத
தேசு விரியுஞ் சிவஞானந் திகழ்ந்து விளங்கு மாறேபோன்
மூசு மிருளின் விழிக்குதவு மொய்த்த வுடுவு மதியொளியும
வீசு கிரணத் திடைக்காப்ப வெய்யோன் வேலை முகட்டெழுந்தான். 73

இரவை யகற்றி யொளிபரப்பி யிலகுஞ் சுடரோன் குடதிசையிற்
பரவை குளித்துங் குணதிசையிற் பரவை குளித்து மணியுருவின்
விரவு முவரு மாறியங்க மிக்க விளைப்பு மொருவுநர்போற்
காமென் மலரிற் புனலெதிர்தூய்க் கரைந்தார் மறைபூ சுரர்பலரும் 74

அருளிற் பெரிய சிவபெருமா னென்ற வருவ மெதிர்நோக்குங
கருணை யடியார் திருமுகமுங் கண்ணு மனமு மெனமலர்ந்த
பெருகு மதுத்தா மரையந்தப் பெருமா னுருவப் பொலிவினுக்குத்
திருகு மதத்தா ரெனக்குவிந்த தேன்செங் குமுதத் தொடுகுவளை.

கரும வகையை யென்னென்று கரைவா மிரவிற் களிகூர்ந்து
பரிதி யெழலுஞ் சிலவுயிர்கள் பருவந் தழிந்த விரவெல்லாந்
தெருமந் தழிந்த சிலவுயிர்கள் செம்மாந் தின்பக் கடற்குளித்த
வெருவி லுயிர்க டொறுஞ்செயல்கள் வெவ்வே றாகி வளர்ந்தனவே. 76

விடிய லடுப்ப வைகறையே விமலன் பாத முளத்திருத்திக்
கடிமென் மலர்வா ளிகடொக்குங் காம னமரிற் சிறிதயந்த
முடிவி லரிய பெருந்தவத்து முனிவன் வளர்நாட் கடன்முடித்துப்
படியில் வளத்தி னுயர்சம்பு பதியை நோக்கிப் படர்கின்றான். 77

அமையாக் காதற் பெருங்காம வாழி பெருகி யயில்வேற்க
ணுமையா ளொருபா லினிதமா வுலக முழுது மொருங்குயிர்த்தா
தமைநா டியமெய் யுணர்வநதோ தளரப் பலகாற் றபுமுளத்தோ
டிமையா ரிறைஞ்சுந் திருவானைக் காவி னெல்லை யெதிர்கண்டான். 78

கண்டவ னெழுந்து பொங்கிய காமக் கடல்கரை யிகவுரு தடங்க
விண்டனன் கவலை தண்டென நிலமேல் விழுந்தன னெழுந்தன னின்ப
நுண்டுளி யரும்பும் விழியினன் மறைக ணுவல்செழு நாவின னடந்து
மண்டிய பொன்னி நதிப்புன லாடி வளஞ்செறி யகநகர் புகுந்தான். 79

ஆங்குள தீர்த்த மனைத்தினும் படிந்திட் டருள்கெழு பூதிசா தனமு
மோங்கிய விதியா லணிந்தெழுத் தைந்து முறைத்தரு வுருவரு வுருவாய்
நீங்கரு மலத்தின் வலிகெடுத் தெவர்க்கு நின்மல ஞானமுய்த் தருளும்
வீங்கிய கருணைப் பிரமலிங் கத்தை விழியெதிர் கண்டுதாழ்ந் தெழுந்தான். 80

என்று கூற விருடியர் சூதனை, நன்று கூற நவில்பிர மேசனென்
றொன்று நாமமங் குள்ள பிரான்றழீஇ, நின்ற வாறு நிகழ்ந்ததுகென் றாரே. 81

வேத நாவினர் மெய்யுணா நெஞ்சின, ரேத மேதுமெய் யாத வியல்பினர்
தீது தீரவி னுதலுஞ் செய்தவச், சூத மாதவன் சொல்லத் தொடங்கினான். 82

இராதந் திரமென் றொருகற்பத் தியைந்த கிரேதா யுகத்தளிகள்
விராவுங் கமல மலரணையான் விளங்குஞ் சிருட்டித் தொழில்பெறுவான்
பராவி வழிபா டினிதாற்றும் பரிசா லனைய திருநாம
மராவு மதியு மணிந்தாருக் காயிற் றெனமற் றறைகிற்பான். 83

கண்டு பணிந்த கவுதமனார் கடிமென் மலரா திகள்கொணர்ந்து
மீண்டு மலத்தின் வலிமுருக்கும் விதியாற் பூசை யினிதியற்றித்
தொண்டு பலவு மந்நாட்போற் றொழிக்கச் சிலநாள் புரிகாலை
யண்டர் பெருமான் பணிக்கிரங்கி யடல்வெள் ளேற்றி னெதிர்நின்றான். 84

விலங்கற் கரைய னின்றெடுத்த மிளிர்பூண் முலையா ளிடந்தழுவ
வலங்கற் கடுக்கை முடிகதிர்ப்ப வமரர் முனிவர் தொழுதேத்த

வலங்கொள் பூதம் புடைநெருங்க மழவெள் விடைமே னின்றாதந்
துலங்கு மலர்த்தா ளறப்பணிந்து சூழ்ந்து குழைந்து துதிக்கின்றான். 85

இணைமலர் சிந்தும் வேழஞ் சிலையொடு மெறிவித்தாய்நின்
சினகரந் தகர்த்த வேழஞ் சிவகதி படைவித்தாயா
னனகனே காவ னீழ லண்ணலே யமர ரேறே
யுனதருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா றுணரு நீரார் 86

பதிவிர தைபருக கௌவாம் பாரிடை யொருத்தன் மருகு
யீதிமொளி பங்கி யாட்டிப் பிரான்மனை விழைந்த பாவ
விதமுபு சகல ஞாதத வீரிய மளித்தா யின்பம
பொதியருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா புகலு நீரார். 87

மறைமுடி தனக்கு நீண்ட யாலயன முடிக்கு மெட்டா
தறைகழற் செய்ய பாத மதிக்குறைப் புனலும் பாம்பும்
பிறையுமென் றிவற்றை யெல்லாம் பிறங்கொளிச் சடையில் வைத்தாய்
நிறையருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா நினைக்கு நீரார். 88

மருமலி கின்ற மெனபூ வாளிகள் கழைவி லேற்றிப்
பொருமொரு தேவ னாக்கை பொடித்தனை பொருவின் முதகி
யருவுகச் செங்க ணோச்சு மொருவருக களித்தி யானின்
திருவருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா தெரிக்கு நீரார். 89

சிறுவிதி புரிந்த வேள்வி தீவினை யாக்கித் தேவாக்
குறுமுறை செய்தாய் தந்தை யுயிர்க்கொலை புரிந்த பாவ
முறுகுபுண் ணியமா தாக்கி முதன்மையோர் பாலாக் கீந்தாய
பெறுமருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா பேணு நீரார். 90

ஒருவர்பாற் பிறந்தார் தம்முட் கலவிசெய் யொழுக்கந் தீதென்
றருளினை நினது மெய்யி னாக்கிய வுமைபொன் வாணி
வருமரன் மாயன் வேதன் மூவரு மணப்பச் செய்தாய்
பெருகருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா பேசு நீரார். 91

தீம்புனல் குடைந்து தூய திரவியத் தியற்றும் பூசை
பாம்படி விதித்தாய் நீமற் றழசகடத் தாட லென்பு
வேம்பொடி கொண்ட தனறி வேடன்மிச் சிலுங்கைக் கொண்டா
யோம்பருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா றுன்னு நீரார். 92

எண்ணிரண் டாண்டே முன்ன ரீந்தனை யதனைத் தெள்ளி
யண்ணிய கால னாவி யடர்த்தொரு பாலன் றன்பா
லெண்ணிரண் டாண்டே யென்று மெய்துமா கடைக்கண் வைத்தாய்
நுண்ணருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா நயக்கு நீரார்.

வெல்லமா விளைந்த வாணன் வீங்குதோ ளனைத்து நீறப
வல்லெறுழ்த் தோள்க ளெல்லா மாற்றினை விளைந்து நீயே
சொல்லமர் விளைத்துப் பார்த்தனை ரொடுசிலைத் தழும்பு கொண்டாய்
நலமருட் டிறத்தை யாமே யுள்ளவா நவிற்று நீரார். 94

மாலொடு பொருத னோன்று வாசலை மரிதத்து வீழ்ந்த
சோலையின் னவாகு பூதத்தட் குறுகிப்போர் தொலைப்பு நட்டு
மேலவா வலிக ளெல்லாம வேறுவே றாக்கு நின்னுயர்
சாலருட் டிறத்தை யாமே யுள்ளவ சாற்று நீரார் 95

ஓங்குசெய் மனைவி கலாய்த்த தீக்கதி ரெகுளி மயனபால
வீங்கமுன் புரிந்தா யின்றம் மெல்லிய லினைப்ப துயதத
நீங்கருஞ் சொல்ல னீங்க நினைவினைக கொடுத்து நின்று
ஓங்கருட் டிறத்தை யாமோ யுள்ளவா றுரைக்க நீரார் 96

எனத்துதி யியம்பி நின்ற விருடிகை யினிது நோக்கிக்
கனைத்துவண டொருங்கொன்றைக் கண்ணியா ரருளிச் செய்வார்
மனத்துய வொழிதி தாச ரதியினின் மனைவி சாப
மெனைத்தும்விட் டகல நின்பா லெய்துவ ளினைப மெய்த 97

அறைந்தநாள் காறு நின்பா லனங்கவே ளமர்செய லாளி
யுற்றிட லாது நிற்க வோங்குமித் தலத்தி னுந்தய
பொற்றநற் கழற்ருட் பூசை புரிந்துநீ வதிக வென்று
கற்றைவார் சடையார் கூறிக் கரந்திலிங் கத்தி னாரோ. 98

அண்ணலா ரருளிச் செய்த வருட்டலைக் கொண்டு நாளும்
புண்ணிய முனிவன் சாலப் பொருவின்மா தவங்க ளாற்றி
வண்ணமென் மலர்க ளாதி மாண்பொருட் டூவிய பூசை
பண்ணியங் கிருந்தா னீட்டும் பலபகல் கழிந்த வன்றே. 99

ஆயதோ ரமையந் தனனி லயோத்தியென் றுலகம் போற்றும்
பாயசீர் நகரின் மேய படாசிலை யிராம னென்பான்
மேயசீர் மிதிலை நோக்கி வியத்தகச் செல்வான் பாதந்
தோயமாண் கலவின வண்ணஞ் சுடர்த்தொடிக் கொழிந்த தயபர. 100

கல்லுரு வொழிந்த லோடுங் கனங்குழை யெழுந்து வல்லே
யல்லுரு நிருதர் சேனை யழித்திட வந்த செம்ம
னல்லுருப் பாதம் போற்றி நயத்தகு கணவனை மாட்டு
வெல்லுரு விலிசெய வெமபோர் விழுமமாங் கொழியச் சார்ந்தாள். 101

பிரமலிங் கத்திற் பூசை பேணுபுண் ணியத்தினை பேற்றால
விரவிய சாப நீங்கி மேவிய மனைவி யோடு ம

பவியக்க கனைழு தானமுன் டயினறுவ ழிராகலைக மேவிச
சாமெ று வெ றுபபப் பேடா தூயதசனன் முனிவ கோமான. 1(

அங்கிரோ சடைப்பெருயான் கவுதமனுக கிருஞ்சகமங களிதத வாற்றுற்
சங்கருவீ சுமெனனுமபோ தககதிமே சாயகததிற றபுவி நினறுள
மங்கையான் மலமாதி வெட்டவ கருய வானவீடு வாஞச மேபாகரும
பொஙகுமா ருளசுபகருஞ் சஙகமே சாபலதுபுகலமேவ றுண்டோ. 10

பிரசீச ரெனும்பெபருஞ சஙகமே சாமெனனுய பெயருமபூண்டா
வபநாளு மினிதருள வாஙக மேக வதிசயபு தொததங் தோயமோவாக
குரமாதி நரகுணமும பல்பொருளு முயாவீடு முறுயா சாதி
விளாதக கசகலிரு லசாமெகாருசி த கழுமிலேயா பமேவா தனமே. 10

கோட ாத பெறாநதவசதது கயுதமரு வழிப டீன் கோலமைக சொற்றும
வாடாத பெருஞசெலவத சனதனவழி பநிகாமைத வகுதத நமேகண்மி
ணீட ழிப் பெருநிலகதி லாஙகோளறு பாதலபம ககுங்கதா வீடுபெண
நீறுடாக பெருநக க வுளகதரு கதபுனி யுமைக கவாானை 10..

குபேரன் வழிபடுபடலம்.

வெள்ளி மால்வரை மேவிய வித்தகர்க்
குள்ள வாறுயர் பூசனைப் பேற்றினு
னன்று தோழ னெனும்பெயர் நாமடாறுங்
கொள்ளு மேன்மைக் குபேரனென் பானரோ 1

அளகை மாநக ராளுழி யையிரு
களனி லாவிய காதகன கண்ணுதல்
விளரில பூசனை மேதகு பேற்றினால்
வளரி லாவிய வையகங் காக்குநாள். 2

தன்கு டித்தம ராகிய தன்மையா
னன்கு முற்றிய நால்வகைச் சேனையுங்
கொன்கொ ழிப்பக் குறுகி நெருஞ்சமர்
பின்கொ டுத்திரி யப்பொரி தாற்றினன் 3

நதியின் மன்னவ னீங்கலு மன்னவன்
பதியின மல்கிய பல்வள முங்கவர்ந்
தெதிரின மேன்மை யிழந்து பெருங்கவின்
பொதியும் புட்பக முங்கொடு போயினன் 4

இருப திற்றெறுழ்த் தோளினி ராவணன்
செருவி னுய்ந்தொழி செய்திகேட் டேனங்
கொருவு மோகைய னேங்கு கயிலையைப்
பொருவி லன்பொடு பொள்ளென நண்ணினன். 5

திண்ண மாகிய செய்தவ மாற்றினு
னண்ண லாரடித் தாமரை யன்பொடு
வண்ண மாமலர் தூவி வணங்கினு
னண்ண லான்செய் நலிவினைக் கூறினன். 6

தேவ தேவ திகம்பர தேவர்கள
யாவ ருந்தொழு தேத்து மிறையவ
பாவ காரி பறித்தொழி செல்வநான்
மேவு மாறு விளித்தரு ளென்றனன். 7

சோபூ னினணங் கொண்டெய்ய சேசசலுங்
கேழி லாத கிளர் நந்தந் தங்கள
யோழி முறனபுரை சீப கலைடகணிசு
தாழி முலிம் சோ நவை சாயி மன 8

தேவ வருடம பன்னிரணடு செல்லப பாசு பதவிரத
மேவி யரிய தவம்புரிந்து விழைநது நமது பூசனையும
தாவில விதியான் மிகசசெய்தாய் தனச வினிநீ வெருவறச
பூவிற் பொதும்பா வளாநான பூமி யுளதங கினிதெய்தி. 9

பந்த மகற்றுங் குளிர்தீர்த்தம் பலவும் படிநது தவததுயாநத
நந்தி வணங்கு நந்தீச னவைக் வாயி லிலீச
முந்து மளவில் சிவலிஙக முனோத்தங் குளவா மவையெல்லாங்
கந்த மலாதூய வழிபடடுக் காத லொடிம்மை குதிகண்டாய 10

சின்னாள் கழியச் சிலைராமன செருவி லரக்க னுயிர்குடிப்பப்
பின்னு னனது பெருந்திருவும பிறங்கா நின்ற புட்பகமும
முன்னு ளனவே நின்பாங்க முறறு மிதுமெய யெனககயிலை
மன்னு நின்ற பெருமான் வகுத்து விடைநல் கினனயாதோ. 11

விடைதந் தருளுந் தனிததாய விடைமேயக குயாதத பெருமானை
மடைவிண் டொழுகும பேணாயினை வணங்கிச் சுயிலை வரைநீங்கி
நடைகொண் டவனித தலத்திலுறை னணணுந் தலஙகள பலபணிநது
புடைகொண் டொழுகுங் காவிரியின மருங்கு புகுந்தான் பொருட்கிழவன். 12

அஙகு நகர மெதிர்நோக்கி யவணித தடததி னுறைசசாரந்து
பொஙகு புனறகா விரியாதிப் புனிதத் தீரததம பலவும்
தஙகு விதியாற் றினிறபடிந்து தயங்கு மிலிஙகம பலவும
கொங்கு மலாதூய்ப பணிநதமுத லிஙகா திருமுன குறுகினன. 13

மீளா வடிமைப் பெயரனையின் வெண்ணு வலினமூக கட்கனியைத
தோளா மணியைச சுவையமுதைத் தொழுது வணங்கி வலமவந்து
நீளா தரவி னிருந்தொருசா ரிசியுந் துயிலா தெழுதலைநதுங
கோளா னதுதீர தரக்கணிததான குருவெங கதிரோன கடலுதித்தான. 14

அங்க ணொருசார தன்பெயாகொண் டமைய விலிஙக மொன்றிருத்தித
தஙகு மறையா கமவிதியாற் றண்டா விருப்பிற் பூசைபுரிந
தெஙகு நிறைநத பூரணனை யெல்லாப் பொருட்குங் காரணனைப்
பொஙகு பரமா னநதமெனும பொருளை நினைந்து தவமபுரிநதான 15

அற்றைத் தினம்போற் பலநாளங் கஙகைப் பெருமானை வழிபாடு
முற்றப் புரிநது வருகாலை முன்னோ ருருவச் சிலைராமன

வெற்றிப் படையா லரக்கனுயிர் விளிப்ப விழுந்த புட்பகமு
மற்றைப் பொருளுங் கைக்கொண்டு வாழ்ந்தான் றனது பதிசார்ந்து. 16

பேணா ருடற்றும் பெரும்பகையும் பிறவிப் பகைசெய் யாணவமு
மாணா வினையு மாயைகளும் வறுமை பிணியா திகள்பலவும்
வீணா யழிய வோட்டவரம் வேட்டாங் கருளு மெஞ்ஞானமுங்
கோணா வருளுங் கொடுத்தருளுங் குபேர லிங்கம் வழிபடினே 17

வடமா திரத்துத் தலைவன்மிக வழிபா டாற்றுந் திறமொழிந்தாங்
கிடமா மதிலக வொருமூன்றுஞ் சிந்து மிறையே யடியாராய்த்
தடமா மதிலொன் றினிதிழைத்த தன்மை தெரிந்த வாறுரைப்பாந்
தொடமா தவத்தீர் கேண்மினெனச் சூத முனிவ னோதுமால். 18

திருநீற்றுத் திருமதிற் படலம்.

செங்கட் சோழருந் தெம்முனை வேந்தரு, மங்கட் கூடி யருட்பணி செய்யுநாட்
டெங்குக் கோயிலிற் சூழ்மதி லியாவையும். பங்கிற் கோலிப் படைக்க முயன்றனர். 1

ஆங்கு நாத னருளிரு லோர்மொழி, யீங்கு நீர்பணி யாவையுஞ் செய்தினோ
லோங்கி யாவையு முள்ளடக் குமதி, லீங்க வென்று நிவந்தது வானிடை. 2

ஓது வான்மொழி யொண்செவி யேறலு, நாத னருளீதெனி னன்றென.
நீதி வேந்தர நீண்மதில் செய்திலா, ராதி யெயிலைப் பாமான ரகன்றனர். 3

திருமால் பிரமன புருகூதன் றேவர் முனிவர் போற்றிசைப்ப
வொருநா வலின்கீழ் வீற்றிருக்கு முமையாள் கணவன மதிசூடி
மருவார் கொன்றை மலரலங்க லயங்குந் தடந்தோ ளமுதேசன்
பெருவாழ் வுலகுக் கருளுவான் பிறங்கு மதில்செய திடநினைந்தான் 4

பணியா திடினு மதுவேற்றுப் பயனைப் பெறமா லயனமுதலோர்
தணியா விழைவி னருட்கடைக்கண் டன்னை நோக்கி யெதிர்நிற்ப
வணியா நகர மெவற்றுள்ளு மதிக வுரிமை தனக்காமிம்
மணியார் நகர்க்கு மதிலோனே வகுப்பித் திடுமா மதிசதிட்டான. 5

தாழ்ந்து பழிச்சு மடியார்க்குத் தனதின் னருளைத் தந்தேடு
வீழ்ந்து வழங்கும் பெருங்கருணை விமல னிந்தப் பணியொருவர்
வாழ்ந்த மனத்திற் செயவிரப்பின் மறுக்க மாட்டா மையைக்குறித்தே
போழ்ந்த மதியா திகள்கரந்து பொறப வேறு வாநினைந்தான். 6

அருளிற் கலந்த திருவேட மல்லாற் றனக்குப் பேருவகை
தருவ திலையென் பதுமதுவே பணிக்குத் தகுவ தென்பதுவு
மருளிற் கலந்தா ருமறிய வார்செஞ் சடையுங் கற்கலையுந்
தெருள்கண் மணியு நீற்றணியுந் திகழு முருவத் தொடும்போந்தான். 7

தவத்தால் வருந்த திருப்பணியாற் சால வருந்த லவைகளே
யவத்தாம் வினைகண் முழுதகற்றி யருள்சேர் கதிக்கு வித்தாகுல
பவத்தாற் சுழல்வோர் களுமறிந்து பணியே புரிய வைந்தொழிலு
நவத்தா ரணியா திகட்கியற்று நம்பன் கருத்தாற் செயமதித்தான்.

அவனா லவளா லதுதன்னா லனைத்தும் புரியுந் தனதியல்பை
புவிமே லெவர்க்கு மறிவிக்கும் பொருட்டும் புவியோர்க் கலதுபணி
தவவா யாமை யறிவிக்கும் பொருட்டுந் தச்சர் முதலோரைத்
துவர்வார் சடிலப் பெருமானார் தொழிலுக் குரிய ராக்கினார். 9

எல்லாம் வல்ல தனதியல்பு மீண்டுங் கருமந் தமக்கியைய
வெல்லார் தமக்கும் பயனுதவு மியல்பும் விபூதி யெனும்பெயரைப்
புல்லா நின்ற திருநீற்றின் பொலிவும் விளங்கக் கூலிக்கு
நல்லா ராகி நீறளிப்ப நயந்தா னாவற் பெருமானா 10

தெளிக்குந் திருநீ றெத்தகைத்துஞ் செய்கைக் கேற்பச் செழும்பொனாயக்
களிக்கும் வகைசெய் தறன்கடைகள் கதுவா தொழிக்கும் பெருஞ்சிறப்பால்
வெளிக்க ணுருசித் தரைப்போல விளையாட் டயரு மமுதேசர்
கொளிக்கும் வகையின் றியெவரு முறுதி யோடு பணிபுரிவார். 11

நிலைபெ றப்பல துளைதுளைத் தாணிக ணறைவிக்
கொலைமு கத்தவ னெப்படை குடங்கையி னேச்சி
மலைபி ளர்த்தவன் பூண்யிற் கொணர்குந ரொருபாற்
சிலைபி ளந்தரிந் திணங்குறச் சேர்க்குந ரொருபால். 12

பொருப்புக் கோபுரப் புதுமணல் குவிக்குந ரொருபா
னெருப்புக் கொப்புற மூலத்திர ணீற்றின ரொருபா
லிருப்புக் கட்டிக ளெரியின்வைத் தடிக்குந ரொருபாற்
கருப்புக் கட்டிக ணிறைகளிற் கரைக்குந ரொருபால். 13

ஏறு மிட்டிகை வேறுவே றியற்றின ரொருபாற்
கூறு மிட்டிகை குழைதழற் படுக்குந ரொருபா
லூறு கொட்டிநுண் மணல்விராய் நுணுக்குந ரொருபால்
வேறு பட்டவல் வினைகளு மொறுக்குந ரொருபால். 14

இன்ன வாறுபல் வினைஞரு மீண்டின ரிழைப்பக்
கன்னி மாமதில் வளர்தொறுங் கண்ணுதற் பார்ந்து
நன்னா வேட்டமோ டடுத்தவெண் ணாவலி னிழலா
ரன்ன மாமதில் வரிசையே லடிமிதித் திவர்ந்து. 15

முற்று மோர்முறை சூழ்ந்துமும் மலப்பகை கடந்து
பற்றி லாருயிர்ப் போதந்தன் பாதத்தா மரைக்கீ
ழுற்று வேறறத் தோன்றுமு தொளித்தென நிலைத்தி
னற்ற மேதமி லாவகை யடைச்சினர் மாதோ. 16

மண்ணிடை வரிசை யெல்லாம வைகலு மழுத்திப் பின்னா
விண்ணிடை நிவந்து தோன்ற வியன்மதி லிழைத்துத் தம்பா

னண்ணிய வரிட்ட நீங்கி நலத்தகு மிட்ட மெய்த
வண்ணினர் தம்மை நோக்கி யருளினு லருளிச் செய்வார். 17

சித்தெல்லா முடைய நம்மாற் றிகழ்தரு பொருள்க ளெல்லாம்
பைத்தநா ணிலத்தீ ரிந்தப் பரந்தமா மதிலி னுக
வைத்தன மாத லாலே வரங்களை வேட்டோ ரெல்லாம்
மெத்திய வன்பா லிந்த வியன்மதில் சூழ்க வென்றா. 18

அன்றுதொட் டவனி யுள்ளோ ரருமகப் பேறு வேட்டும்
வென்றியை விழைந்து மாறு வெறுக்கையை விழைந்து மின்ப
நன்றியை விழைந்துஞ் சால நாட்டினை விழைந்து மிவ்வா
ஞென்றிய மதிலசூழ் போநதிட் டிலப்பிலா வரங்கொள் கின்றார். 19

மதிலினைச் சூழ்வா மென்று மனையகந் தனை நீங்கிற்
பொதிதரு பாவ மாதிப் புலவினை யவனை நீங்கு
மெதிர்கொளின் வரங்க ளெல்லா மெதிர்கொளு கதவின் ஞானங்
கதவுறுஞ் சூழிற் சூழுங் கரிசறு முதத்தி நான்கும். 20

வலம்புரி கின்றோ மெல்ல வைககுமோ ரடிககுக கோடி
நலம்புரி பரிமே தங்க ணவையறப் புரிந்த பேறுஞ்
சிலம்புறழ் மதிலை யந்தோ சிறிதவ மதித்தா ரேனுங்
குலம்புரி சுற்றத் தோடுங் கொடுநர குழப்ப ரென்றும். 21

தடநெடு மதிலை யோர்காற் றம்மியல் பானே சூழின்
மடவாக ளேனும் பாவ வல்வினை முழுதுந் தீர்ந்து
கடவுள ராவ ரென்னிற் கரிசறு முனிவீ ரந்த
விடவிய மதிலின் மேன்மை யாவரே யியம்பு நீரார். 22

தண்ணிய தாகி யெல்லார் தமக்குமின் புதவித் தானு
நண்ணிய வுணவ தாகு நறும்புன லுருவா நின்ற
வண்ணலே யானுந் தாழா தவமதித் தவரை முன்னாப்
பண்ணிய முறையுங் கேண்மி னெனப்பகர் கின்றான் சூதன். 23

அமுதலிங்கேசரருண்முறைசெய்தபடலம்

குவலயத்துச் சிவம்பெருக்குங் கோச்செங்க ணானிறுத்த
தவலில்பெருஞ் சிவத்துவிசர் சகலகலை வல்லவரா
யுவமையிலா கமக்கடலி னுள்முழுதுந் துளைந்தவராய்க
கவளமத கரியுரியார் கழலருச்சித் துறுநாளில். 1

மன்னவரும் பணிகேட்ப மறுபுலத்தி னுள்ளவரு
மென்னவினை புரிந்திடினு மின்றியமை யாததமை
நன்னயத்தி னுடன்படுக்கு நலத்தகைமை யுடைமையினா
லன்னசிவத் துவிசரொலா மகமதித்துத் தருக்கினரால். 2

ஒப்பற்ற ஞானதலத் தொழியாத வாழ்க்கையினு
மப்புற்ற திருமேனி யமுதலிங்கர் பூசையினுஞ்
செப்புற்ற பெருமையெலாந் திகழ்ந்ததனை யென் றறியாமே
தப்புற்ற வகமதிப்பாற் றவறுகளே புரிந்திட்டார் 3

கணிகையர்த நலநுகர்ந்துங் கண்ணுதலார் பொருள்கவர்ந்தும்
பணிபுரிதல் பாணித்தும் பயிலொழுக்க நனிவிடுத்து
மணிதுளக்க வியமியம்பல வகுத்தலினை யல்லாது
பிணிதுளங்க வுபசாரம் பேணாது பிழைத்திட்டார். 4.

உள்ளந்தங் கிபகாவே யுடையவரா யிவர்நடப்பக்
கள்ளந்தங் குறினவர்க்குக் கள்ளந்தங் குதற்குரிய
வெள்ளந்தங் கியமுடியார் விளங்குதிரு வுளங்கறுத்துப்
பள்ளந்தங் கியநதியிற் படுத்துமென நினைந்திருந்தார். 5

பிழைதீர்க்கும் பிச்சாட னாயகர்க்குச் சிறப்பெய்தத்
தழைநாவ லுடையாரகுத் தனையனொரு வனைவைத்து
விழைவோடு மனைவோரும் வெளிக்கொண்டு கொள்ளிடத்துக்
கழையாடாப் பெருநீத்தங் கட்டப்பதற்குக் கலத்திவர்ந்தார். 6

முருகுவிரி வெண்ணாவன் மொய்நிழலின் வீற்றிருந்தார்
திருவருளா லொருகூறை சென்றலைப்பக் கலங்கவிழ்ந்து
பெருகுபுன லிடைமடவார் பிள்ளையுட னனைவோரும்
பகைவரா லுற் றுயிர்மடிந்தார் பார்முழுதும் பனிப்பெய்த.

அருளினுக் குவமை யில்லா வமுதலிங் கேசர் தாமே
திருவுளங் கருத்துச் சார்ந்த சிவத்துவி சரையுங் கொன்று
மொருவர்கண் மாட்டுங் குற்ற முணற்று திருத்த னன்றென்
றிருநிலத் தவர்க ளெல்லா மெண்ணின ருறுதி கொண்டார். 8

வெறுப்பறு தாயின் மிக்க வெறுப்பறு தாயே யான
வெறுத்தமென் சாயை நாகல் விரிநிழ லிறைவர் தம்மால
வெறுப்பன செய்தா ரெல்லாம விளிந்தன ரென்று லந்தோ
வெறுப்பன யாவர் மாட்டும் விளைத்திடா திருத்த லேயாம். 9

இரும்புன னதியிற் செல்லா தெஞ்சிய சிறுவன் றனனைப்
பெரும்பெயர்ப் பொருளா யுள்ளார் பேரருட் கிலக்க மாக்கி
யரும்பொருட் கலைகள் வேதா கமங்களு மருளி மேன்மை
தரும்பணி விடையின் வைத்தார் சகமெலா மிறும்பூ தெய்த. 10

வெற்றிவேற் குமரப் புத்தேள் வெள்ளிமால் வரையி னின்றும்
பற்றிகல் கடந்தார் பூசை பயிற்றுதற் குரியா ரென்று
செற்றிய வளத்தின் மிக்க திருப்பிட வூரின் மேனாட்
குற்றமின் மறையோர் தம்மைக் கொணர்ந்துதா பித்திட் டாரால் 11

அத்தகு மறையோர் தம்மு ளறிவினிற் பெரிய ராகிப்
பத்தியின் வழுவாச் சிந்தை பரித்தவர் சிலரைக் கூவி
யுத்தம பூசை யாதி யுஞற்றுதற் குரிய ராக
வைத்தன ரொருவெண் ணேறுவன் மணிநிழ லமர்ந்த வள்ளல். 12

தொல்வினைத் தொடரா மேன்மைத் தூயவே தியர்க டாமுங்
கொல்வினைக் குரிய சூலங் குடங்கையிற் கொண்ட செம்ம
னல்வினைக் கருளு மாறு நல்லன வல்ல வான
புல்வினைக் கொறுக்கு மாறும் புந்தியிற் றேர்ந்து தேர்ந்து. 13

அச்சமு மன்புந் தாங்கி யண்ணலார் மகிழ்ச்சி கூர்ப்ப
வெச்சமில் லாத சைவம் வைதிக மிரண்டி னானு
நிச்சலும் பூசை யாதி நின்மலப் பணிக ளெல்லா
முச்சகம் வியக்கும் வண்ண முற்றுறப் புரியா நின்றார் 12

உமையொரு பாகர் பூசை யுஞற்றுமந் தணரை யந்த
வமுதலிங் கேச ரென்றே யகமதித் திறைஞ்சி னோரு
மிமையவ ராதி யோரா லிறைஞ்சிடப் படுவ ரென்றாற்
றமதருட் பெருமை யாரே சாற்றுதல் வல்ல ரீரார். 15

பரிந்துபின் னிரக்கஞ் செய்த பரமனார் சரிதந் தன்னைத்
தெரிந்தவர் தெரித்தோ ரெல்லாந் தீவினை முழுது நீங்கி

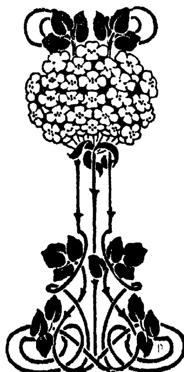
விரிந்தபல் கதிக டம்முள் வேட்டநற் கதியுண் மேவிப்
புரிந்தபே ரின்ப வெள்ளப் புணரியுட் டிளைத்து வாழ்வார் 16

பொய்வினை யறுக்கு ஞான பூமியில் வசிக்கும் பேறுங்
கொய்யலர் மலருந் தீர்த்த மொன்பதுங் குடையும் பேறுஞ்
செய்யரு ளமுத லிங்கர் தெரிசனப் பேறு மெய்தும்
பையவிப் புராணந் தன்னைப் படித்தவர் கேட்டோர்க ளெல்லாம். 17

விழுமிய வமுத லிங்கர் வியத்தகு சரிதந் தன்னை
யெழுதினோ ரெழுது வித்தோ ரெழுதியீந் தவர்க ளெல்லாம்
வழுவறு மெழுத்தொவ் வொன்றுக் கொரோவொரு கற்ப மான்ற
செழுவிய சிவலோ கத்திற் சென்றுவாழ்ந் திருப்ப ரன்றே. 18

என்றுயர் சூத மேலோ னிலகிய ஞான பூமிக்
கொன்றிய சரித மெல்லா முரைத்தன னுரைத்த லோடு
நன்றியின் மலர்ந்த சிந்தை நைமிச முனிவ ரெல்லாம்
வென்றிகொள் பரமா னந்த வெள்ளத்துட் டிளைத்து வாழ்ந்தார். 19

அருள்வளர் சம்பு மூலத் தமுதலிங் கேசர் வாழ்க
வருமகி லாண்ட வல்லி வாழ்கவே தாக மத்தின்
பொருணிலை வழாது வாழ்க புகழ்திரு வானைக் காவார்
திருநகர் வாழ்க வாழ்க தேயங்க ளனைத்து மாதோ. 20

செய்யுள் அகராதி.

அ.

பயாசருரு —
பயிலியவுலகம்
83 பதஜ...

மா.

மி

மீ.

மு.